

ΓΥΝΑΙΚΑ

236

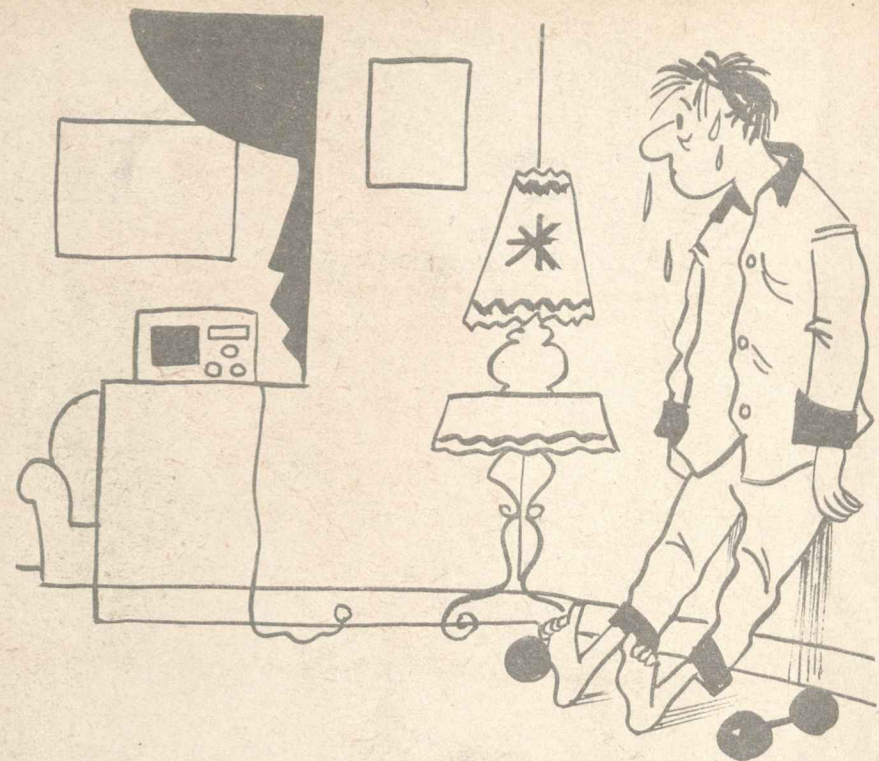
1.2.50

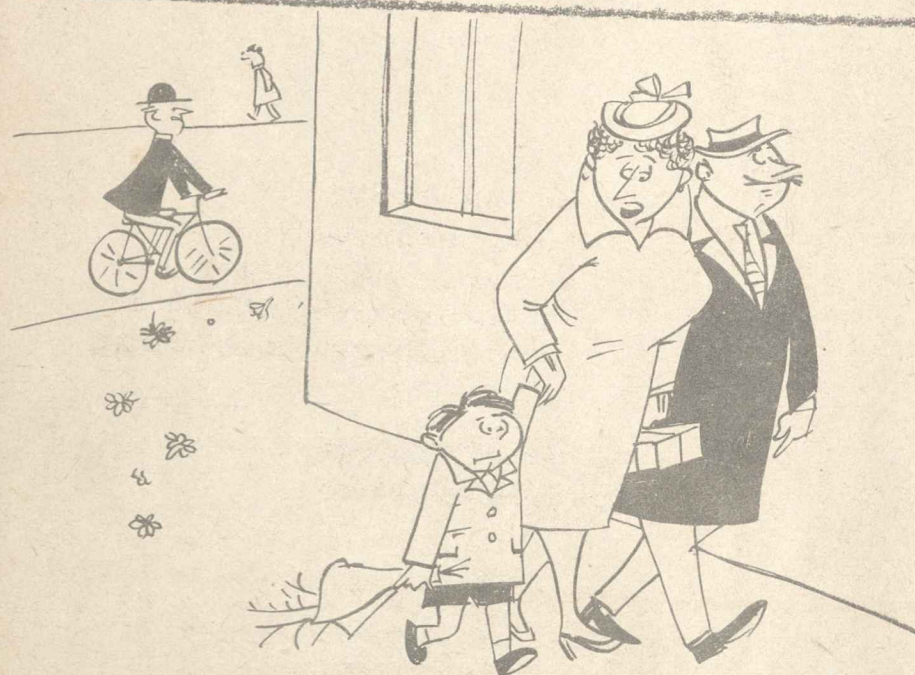
Ποιό είναι
το μυστικό
της συζυγικής
εύτυχίας...

ΠΑΡΑΡΤ. ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ - ΠΑΤΡΟΝ

ΩΝΤΡΕ-Υ ΧΕΠΜΠΟΡ

«...Η έκπομπή μας «πρωινή γυμναστική» έτελείωσε. Τώρα που είσαστε σε πλήρη φόρμα σας εύχόμαστε καλή μέρα».

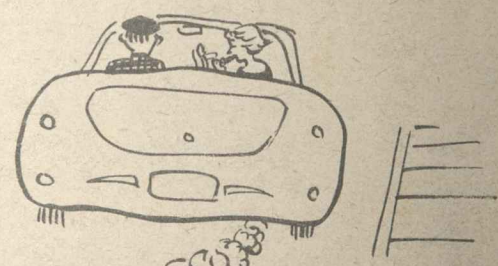
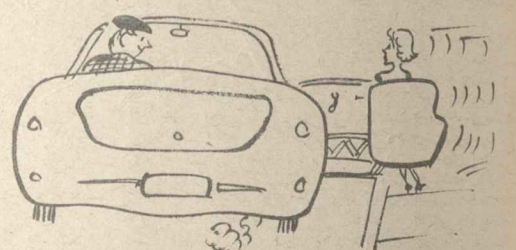
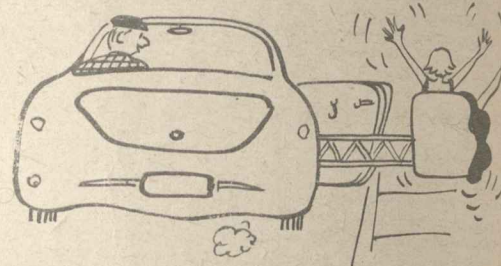
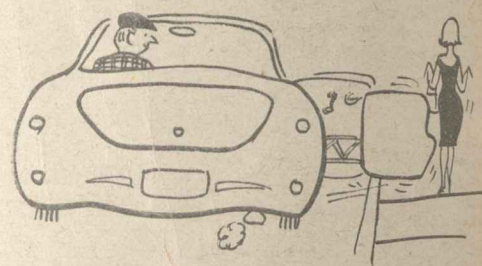
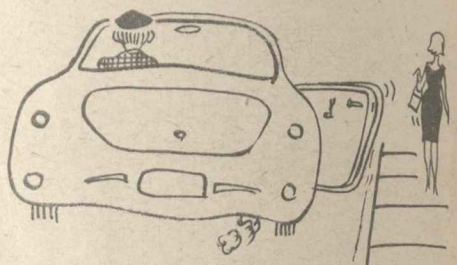
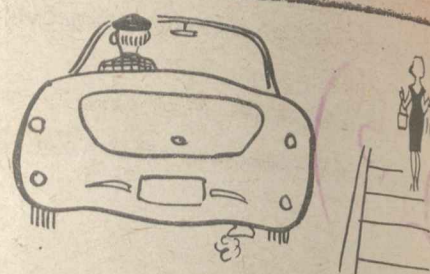

— Κράτα όπως πρέπει το μπουκέτο, φθάνουμε.

— Μή φέρετε άλλα παπούτσια, Θ' αγοράσω αυτά.
— Μά αυτά είναι τα δικά σας, κυρία μου.

ΧΙΟΥΜΟΡ

ΕΠΙΤΥΧΕΙΣ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Έτος 9ον • 4 Φεβρουαρίου — 17 Φεβρ. 1959

Αριθμός τεύχους 236 • Τιμή δραχμαί 6

ΗΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Μεγάλη δεκαπενθήμερη εικονογραφημένη επιδεώρσις

Ίδιοκτησία - Διευθυνσις :

Εύαγγ. Χ. Τερζόπουλος

Τραπεζία Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34 • Αριθ. τηλεφ. 614.047

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΟΔΑ	Σελ.	33
Νεανικές μπλουζες	»	34
Νυχτικά, πυτζάμες και ρόμπες των ονείρων σας	»	36
Σύνολα για το βουνό και την πόλι	»	

ΕΠΙΣΤΗΜΗ	»	22
Τραχείτις	»	38
Το μυστήριο της καταγωγής του ανθρώπου	»	49
Βλάπτει το κάπνισμα την όμορφιά;	»	63
Το αίμα	»	

ΤΟ ΣΠΙΤΙ	»	16
Λίδιγκ — ρούμ, κρεβατοκάμαρα	»	44
Πλεκτή μπλούζα, ανδρικό πουλόβερ, παιδικό ζακετάκι	»	54
Ο γυρός του κόσμου με δώδεκα συνταγές	»	56
Τα πατρών του παραρτήματός μας	»	57
Τα κεντήματα του παραρτήματος	»	

ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΛΕΣ	»	4
Ένας άνδρας μονολογεί	»	5
Οι γυναίκες μεταξύ μας	»	6
Άκουσαμε, διαβάσαμε για σας	»	7
Ματιές στη μόδα	»	8
Η διτρίνα της «Γυναίκας»	»	9
Ο κόσμος της οδού	»	10
Ο διακοσμητής μας στο σπίτι σας	»	17
Θεατρικά παρασκήνια	»	26
Η «Γυναίκα» σας συμβουλεύει	»	50
Ποιό είναι το μυστικό της συζυγικής ευτυχίας;	»	53
Ποιό είναι το μυστικό της συζυγικής ευτυχίας;	»	60
Η σελίδα των παιδιών	»	61
Άλληλογραφίες γιατρών, όμορφιάς, περιοδικού	»	66
Ό,τι θέλει η γυναίκα	»	
Μιλούν τ' άστρα	»	

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ	»	15
Το «ποντίκι» (διήγ.)	»	23
Η φυγή (διήγ.)	»	27
Το μυστικό των 7 κοριτσιών (μυθιστόρ.)	»	40
Η Τζιοβάννα και ο πειρασμός (διήγ.)	»	41
Ένας γάμος από έρωτα (μυθιστόρ.)	»	47
Το χαμένο όνειρο (μυθιστόρ.)	»	52
Το φυλαχτό (παιδικό μυθιστόρ.)	»	

ΠΟΙΚΙΛΙΑ	»	11
Ποιό είναι το μυστικό της συζυγικής ευτυχίας;	»	18
Τα ζεστά άφηψηματα	»	20
Η Σαρηνία	»	24
Οι δειλοί ερωτευμένοι του Πεινέ	»	28
Η κυρία στο εστιατόριο	»	30
Αυτές οι φράσεις είναι όρθες;	»	42
Το μανσόν	»	46
Στο βασίλειο της μουσικής	»	51
Βλέπετε τον εαυτό σας με τα μάτια των άλλων	»	58
Τα μντήριμ	»	58
Ο Μπάμπας Μιτούσης	»	

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού:	Εξωτερικού:
Δρ.	ΔΟΛΛΑΡΙΑ ... 8.50
ΣΤΗΣ. (26 τεύχ.) 156	ΛΙΡΑΙ ΑΓΓΛ. ... 3.0.0
ΕΞΑΜ. (13 τεύχ.) 80	ΓΑΛ. ΦΡΑΓΚ. ... 2.900
ΤΡΙΜ. (6 τεύχ.) 40	ΒΕΛΓ. ΦΡ. ... 410

Τα εμβόσματα δέον να αποστέλλονται προς Ε. Τερζόπουλον, Πανεπιστημίου 34, περιοδικόν «Γυναίκα», δια ταχυδρομικής ή τραπεζικής επίταξης.

Τό εξώφυλλό μας

Η «Οντάρι» Χέμπτον δεν είναι απλώς ένα φτασμένο άστέρι του Χόλλυγουντ αλλά και μία από τις μεγαλύτερες ηθοποιούς της εποχής μας τις πιο ωραίες και με πολυμυθο ταλέντο.

Κολώνιες διακριτικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες εύχάριστες
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες δροσιστικές

Μία καλή κολώνια
είναι μισή άρχοντιά

Κολώνιες εύγενικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες διαρκείας
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες ποιότητας

Σε κομψή συσκευασία και χύμα, για
κάθε γούστο, για κάθε παραξενιά.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

'Ακούσαμε για Σας!...

ΔΙΣΚΟΥΣ

1. ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

● PICCOLISSIMA SERENATA ('Η μικρούλα σερενάτα').

Μία από τις καλύτερες και μελωδικότερες ρομπες που γράφθηκαν τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια. 'Ο Ρέναντο Καραζόνε και το στέλεχος του... τη σερίδου με τον πιο χαριτωμένο τρόπο.

● UN ROQUITO DE TU AMOR (Λιγάκι από την αγάπη σου).

'Η όρχηστρα του Τίτο Πουέντε, μοναδική σ' εκτελέσεις ρυθμών της Λατινικής 'Αμερικής, παρουσιάζει και αυτή τη μελωδία που έχει έξη φορές βραβευθεί, σαν ένα από τα χαρακτηριστικότερα έργα.

2. ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

● ΜΟΤΣΑΡΤ: (Μικρή νυχτερινή μουσική) KV 525. Θαυμάσια εκτέλεση από την συμφωνική ορχήστρα του Βαμπίρτζερ που διευθύνει ο Ζιόζεφ Κάιλιμπερτ. Με την ευκαιρία αυτή —και σύμφωνα με την τελευταία κατάσταση των έργων του μεγάλου μουσουργού— σας πληροφορούμε ότι ο συνολικός αριθμός των διαφόρων συνθέσεων του φτάνει τις 674.

● AN AMERICAN IN PARIS (Ένας 'Αμερικανός στο Παρίσι), του Τζωρτζ Γκερσβίν. Εκτελείται περίφημα από τη μεγάλη συμφωνική ορχήστρα που διευθύνει ο Μόρτον Γκούλντ τον συνιστούμε σε όλες —κυρίως και δεσποινίδες— ενδιαφέρονται για τη μοντέρνα μουσική έκφραση: Τη συμφωνική τζάζ.

3. ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΕ ΠΙΑΝΟ

● JOSE TURBI, Play's: ('Ο Χορς 'Ι-τούρμπι παίζει) Το 'Χορς της φωτιάς και το 'Χορς του τρούμπε από τη σουίτα μπαλέτου 'Ο Μάγος του Ροκκ' του Ντέφωλ, καθώς και το ρομαντικό κομμάτι του Μπετόβεν ειδή την 'Ελίζα και την περίφημη 'Ονειροπόλησις του Ντεμπισσύ. 'Ο Χορς 'Ιτούρμπι εκτελεί στο πιάνο και σε τρία έντελως διαφορετικά μουσικά ύψη τις φημισμένες αυτές συνθέσεις.

4. ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΕ ΒΙΟΛΙ

● TAMBOURIN CHINOIS (Κινέζικο Ταμπουρίνο). Μία πολύ εντυπωσιακή σύνθεση του περίφημου διολιστή Κράισλερ, ένα από τα πιο αγαπημένα κομμάτια της βασιλίσσας της 'Ολλανδίας Τζουλιάνα —παίγμένη από τον 'Ερλιν. Στο πιάνο τον συνοδεύει ο Μωρίς Μπουρά.

5. ΜΟΥΣΙΚΗ ΟΠΕΡΑΣ

● DANZA DELLE ORE (Ο χορός των ωρών).

Το όρατορριο Ιντερμέτζο που γράφτηκε ποτέ για μελόδραμα, από τον 'Αμίκα Πονκιέλλι, ο οποίος γεννήθηκε στο Μιλάνο το 1834 και συνέθεσε ελκυστική τη μουσική της όπερας 'Εξοικονόμηση —δουκάς ανήκει το Ιντερμέτζο— μέσα σε τέσσερις νύκτες. Το λιμπρέτο της δαρίσκει στον Μπόιτο και είναι παρμένο από το έργο του Βίκτωρος Ουγκώ 'Ελντίν. Παίζει η συμφωνική ορχήστρα του Ν. Β. C. και διευθύνει ο μεγάλος Τσοκάνι.

6. ΜΟΥΣΙΚΗ ΟΠΕΡΕΤΤΑΣ

● ΤΣΑΡΕΒΙΤΣ, του Λέχαρ — επιλογή.

Οι πιο αγαπημένες μελωδίες που ξεπήδησαν από τη Βιέννη, για να κατακτήσουν όλα τον κόσμο. Τραγουδούν: η σοπράνο Σόφια Σίβερ, ο τενόρος Χάινς Χόππε και χορωδία. Παίζει η ορχήστρα της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου και διευθύνει ο μαέστρος Χάινς Χόππε.

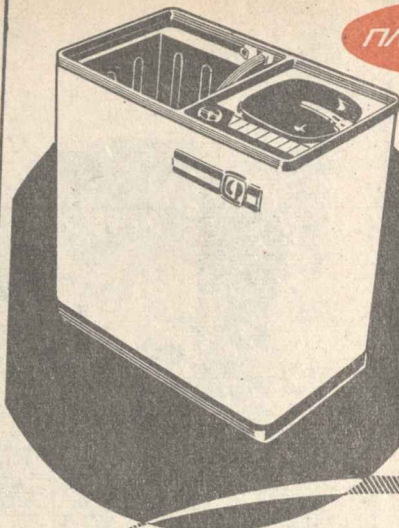
7. ΕΛΑΦΡΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

(Για τους φίλους του Μπελαφόντε)

● ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ

Τραγουδι με ρομαντικό χαρακτήρα, γεμάτο νοσταλγία και πάθος, που δεν μπορούσε να βρει πιο σωστή έκφραση, από εκείνη του μοναδικού Μπελαφόντε. 'Η χορωδία, με την ενότητα της καθώς και η χορηγητική γοητεία του κομμάτιου, τυχόν κάνει μια από τις μεγαλύτερες επιτυχίες στον τομέα της ελαφρώς μουσικής. 'Ο 'Οντετς —ένας από τους σημαντικότερους θεατρικούς συγγραφείς της 'Αμερικής— σε μία διαλέξη του με θέμα: 'Η αρμονία της Γης', έδωσε, ανάμεσα στ' άλλα, ότι: εάν όλοι οι συνθέτες του πλανήτη μας έγραφαν τραγουδιό όπως αυτό, ο κόσμος θαταν καλύτερος.

Ό...δισκοβόλος

ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ - ΣΤΕΓΝΩΤΗΡΙΟ

HOOVERMATIC

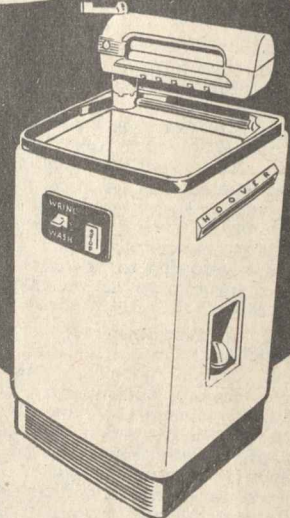
ΣΕ 4 ΛΕΠΤΑ ΕΧΕΤΕ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΑ ΕΤΟΙΜΑ ΓΙΑ ΣΙ-ΔΕΡΩΜΑ. Βράζει το νερό - 'Αδειάζει αυτόματως. Ρυθμίζει αυτόματως την διάρκεια του πλυσίματος. Ξευγάζει, στεγνώνει γρηγορώτερα στο φυγοκεντρικό στεγνωτήριο χωρίς να τσακίζει τα ρούχα ή να κόβει τα κουμπιά.

Και τα δύο είναι τέλεια γιατί είναι

HOOVER

ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ...

Σταματούν αυτόματως μετά το πλύσιμο. Ρυθμιζόμενη διάρκεια πλυσίματος. Πλατύτερο αυτόρρυθμιζόμενο στίπτήριο. Βράζουν το νερό. 'Αδειάζουν αυτόματως. Πλένουν γρηγορώτερα. Καθαρώτερα - 'Απαλώτερα.

B. & K. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.
ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 - ΤΗΛ. 26.747 - 32.010

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΟΥ
ΙΣΜΑΤΟΣ — ΣΤΗΘΟΥΣ
ΘΕΡΑΠΕΙΑΙ ΜΕ ΤΑΣ ΤΕ-
ΛΕΙΟΤΕΡΑΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑ-
ΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΥΣ ΤΗΣ
ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

Elle
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
ΟΜΟΡΦΙΑΣ
ΠΟΠΗΣ Α. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ
ΟΔΟΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 21. ΤΗΛΕΦ. 617.360

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ
ΕΛΟΥΙΣΙΔΟΥ ΑΝΑΞΙΩ
ΕΡΜΟΥ 51 ΤΗΛ. 25576
ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ - ΓΕΝΙΚΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ
Επισκεψις δωρεάν

Διαβάσαμε για Σας!...

ΒΙΒΛΙΑ

«Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΚΡΙΝΟΣ», Άν-
τόλ Φράνκ. ('Απόδοσις Γιάν-
νη Μπεράτη).

'Ελαχιστο διδία το 'Αντόλ Φράνκ — που θεωρείται πια λίγο ξεπερασμένη — διατήρησε τόσο άκραιο το λογοτεχνικό του έργο, όσο ο 'Εκκόκκινος κρίνος. Μια ιστορία ανθρώπινου με ανήλικους και σεμνινό αναγνώστη το ίδιο όπως και το παλιό, που οι αξιώσεις του από ένα διδίο ήταν πιο περιορισμένες.

'Η πρόσφατη έκδοσις του 'Εκκόκκινου κρίνου από τον οίκο Γκοβόστη σε γαλλο-γαλλική απόδοσις του γνωστού περσολόγου Γιάννη Μπεράτη, μας έδωσε μια άριστη, αλλά και χαρούμη, το άριστη το μυθιστόρημα που απευθύνεται κυρίως στις γυναίκες. 'Η δομική μορφή του διδίου, η Τρέξ, μας καθίζει από τις πρώτες κιόλας σελίδες και στα δύο ιστορικά της ηρώων της απάσης, είναι καταλάλητη τον άνδρα που έζησε και πορεύεται άγρια έπειτα από τον έρωτα, να δύναι να την πιστέψει.

Γραμμένο με άδραστη ανυστήσια το διδίο αυτό του Φράνκ που ένα του μέρος εξίσταται στη μεσοκτική φλαρσις, αποτελεί παράλληλα κι' ένα πιαστικό λογοτεχνικό έργο των πρώτων πενήντα στίς γλαφυρές σελίδες του. Κ' έτσι ένα πολύ δίκιο ένας Γάλλος κριτικός της γλώσσας, τελευταία ότι ο 'Εκκόκκινος κρίνος εξακολουθεί να μένει με το άρωμα του.

«ΦΩΤΑ ΣΤΟ ΠΕΛΑΓΟΣ», Πέτρος Χάρη.

Τα πικρά γούνα της κατάντη τέλει νουν πιά... Είναι η τελευταία νύχτα και οι κατακτητές δρύνονται στην 'Αθήνα. Άλλη μέρα δεν θα υπάρχει καμία πια και ταυτό η πολιτεία που στέφει με υπέροχη κούρα από το βράδυ του 'Ελντίν... 'Οπως αυτή η τελευταία νύχτα της 'Αθήνας, έτσι και πολλοί άνθρωποι τα στίς τους γιατι έχουν πληροφορηθεί ότι 'Αθήνα θα νταγιά στον άρα η 'Ελλάδα. Πάλι μετράν μία μία τις στιγμές της νύχτας, η κατανόηση μέρα που τόσο καίρη την καρτερήσουν...

Σ' αυτή την πυκνή ατμόσφαιρα με τα ταφίρε, ο Πέτρος Χάρη με την πρώτη έκτελέστη νουέλα του καινούριου διδίου του. Τίτλος της «Ποιη από την αλήθεια» και είναι πραγματικά η προσέγγιση της αλήθειας που φλογίζει από τη μια ά- άλλη άκρη αυτή την Πολιτεία... Είναι με νουέλα συναρπαστική που αποκαλύπτει ανθρώπους και χαρακτήρες κι' άπασα τη αξία ενός πολυτιμου χρονίου.

'Αλλα δεκατέσσερα διηγήματα αποτελούν αυτή τη συλλογή που όλα τα χαρακτηρίζουν με δαδία, απάντη για το δοκίμιο ανδρωπο και μια συγκρατημένη για τις 'Χρονιές του 'Ιδαντικού 'Εκπαιδευτή 'Χριστόφ των 'Ουγών και το νηπια σπείρα διηγήματα 'Η πρώτη έσπια έσπια που αποτελεί μια σύνθεση άλλα πενήντα σπουδή της παιδικής φωνής. Γιατί τα 'Φώτα στο πέλαγο» είναι ένα άρι- διδίο ενός άξιου περσολόγου μας.

«ΧΙΔΥΜΟΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ»

Μία 'παλιά άσπιδική παροιμία λέει ότι «ο άνθρωπος που γράει πολύ δεν γράφει ποτέ». 'Ισως αυτό να είναι υπ' όψιν οι υπεύθυνοι της 'Χιουμοριστικής ανθολογίας που συγκέντρωσαν στον ογκώδη τόμο που εξέδωσαν, μερικές από τις πιο σπουδαιότερες σελίδες της παγκόσμιας λογοτεχνίας. 'Η επιλογή τους έγινε με α- σπρά κριτήρια κι' έτσι μας παρουσιάζουν άβυσσος κείμενα του Τέιχου, του Σά, το 'Αλλοί, του Μαρσέλ Προυστ, του Θερνέ- τες, του 'Αντόλ Φράνκ, Λασκαράτου κλπ.

Σε μία έποχή τόσο κρίσιμη, όπως είναι αυτή που ζούμε, όπου ο άνθρωπος αντιμετώπιζει μ' ένταση και πυρτό καιρία δοματικά ποσάβηστα, τα κείμενα διαλυ- ματα» προβάλλουν σε μία κάποια ηύ- δος. Αυτή τη διεξόδο προσφέρει η 'Χιου- μοριστική ανθολογία» στις 400 πρώτες σελίδες της.

Παράλληλα με τα κείμενα των 'Ελλήνων και ξένων 'Εκπαιδευτών που ανθολογώ- ται, η 'Χιουμοριστική ανθολογία μας παρουσιάζει και μία επιλογή από τα α- ριότερα ανέκδοτα που έκαναν το γέλιο του κόσμου και σκόπεσαν το γέλιο ή το... άπλο μείδιωμα σε εκατομμύρια ανθρώπων. 'Ο τόμος εκονογραφείται από ελλη- νικές και ξένες γελιογραφίες!

Ο διδλιόφιλος

Για τα μαλλιά σας ΒΕΛΛΑΤΟΝ

Τό μοναδικό Χρωμο - Σαμπουάν που χρησιμοποιούν και τα καλά κομμωτήρια

Με τό ΒΕΛΛΑΤΟΝ λούζετε και βάφε- τε συγχρόνως τα μαλλιά σας στους φυσικούς χρωματισμούς από τό Μαύ- ρο μέχρι τό 'Ανοιχτό Ξανδό και σε 6 διάφορες μοντέρνες αποχρώσεις.

Τό Χρωμο-Σαμπουάν ΒΕΛΛΑΤΟΝ επαναφέρει στο φυσικό τους χρωμα- τισμό τό γκριζα μαλλιά, τα καλλωπίζει και εξασφαλίζει μία νεανική στιλινό- τητα.

Τελείως άδπλαδές—Χρήσις άπλη και ταχεία.

Γεν. 'Αντιπρόσωποι διό την 'Ελλάδα:
ΒΕΛΛΑ - ΕΛΛΑΣ
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ & ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 14
Τηλέφωνα: 32.749 και 32.844

30 χρόνια στην 'Υπηρεσία της 'Ομορφιάς

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ

Κ. ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

ΟΔΟΣ ΚΩΛΕΤΤΗ 33
(ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ)

ΤΗΛΕΦ. 616-584

Σε 15 ημέρες μαθαίνετε να οδηγείτε αυτόκινητο.

*

30 χρόνων πείρα έγυγεται την τέλεια κατάρτισί σας σε όλα τα ζητήματα του αυτόκινητου.

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ

Κ. ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

ΟΤΟ

Bébé Rose
ΕΡΜΟΥ 54 & 55 - ΑΘΗΝΑΙ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' 6 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ματιές στη Μόδα

ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

Οι γιακάδες φέτος τόσο στα παλ- τά όσο και στα ταγιέρ, είναι πολύ ξεχειλωτοί και παρουσιάζουν ποικι- λία. 'Ετσι, σ' όλες τις ευρωπαϊκές κολεξιόν, αλλά και στις δικές μας, είδαμε γιακάδες σαν μικρά λουρι- δάκια, γιακάδες κομμένους αν φόρο, γιακάδες μικρούς, ή τεράστιους άλ- λα ξεχειλωτούς τόσο, που ν' αφήνουν ελεύθερο το λαιμό να ξεπροβάλλει μέ- σα από τό ύφασμάτινο περιτύλιγμά του, σαν τό μίσχο του λουλουδιού.

ΦΙΟΓΚΟΙ ΚΑΙ ΖΩΝΕΣ

Πολλές φορές, μία λεπτομέρεια άρκει για να γίν' ένα φουστάνι, μον- τέρνο έστω και άνη θητεία μιάς πενταετίας σε κάποια ντουλάπα. 'Ε- νας φιδόκος από σατέν, με τις άκρες του να πέφτουν ελεύθερες στη φού- στα, τοποθετημένος κάτω από τό στήθος, σ' ένα μάλλινο ή μεταξωτό φόρεμα, είναι μία μοντέρνα νότα και ανανεώνει αναμνησθήτητα, την εμφά- νισι της τουαλέτας σας. Μία φα- ροειά λουριδά επίσης από γυαλιστε- ρό ύφασμα σατέν ντυσές, ή σιγά, μπορεί να γίν' μία θαυμάσια ζώνη με πολλά ντραππερίσματα και να κομψώνει πίσω, με στερεές κόπτιπες τοποθετημένες μέσα στις σούρες. 'Α- τόμοι σ' ένα μονόχρωμο απογευματι- νό φόρεμα αν προσθέσετε μία φα- ροειά ζώνη από ύφασμα μπασκόρ, με χτυπητά χρώματα ή σχέδια αμέσως θα έχετε μία τουαλέτα αξιώσεων.

ΦΙΟΓΚΟΙ ΣΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

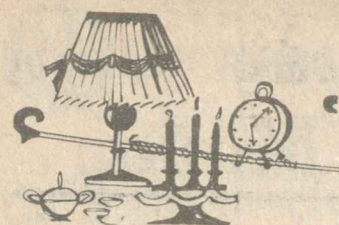
'Εκτός από τα γνωστά πια τριαν- τάφυλλα ή τα διάφορα διαδήματα, ένα διαφορετικό στυλίσμα του κεφα- λίου εμφανίζεται τώρα... ο φιδόκος —και είναι ένα στολίδι φινό, άπλο, κατάλληλο για άπογευμα και βρά- δυ. Είτε μεγάλος, είτε μικρός ο φιδό- γκος, στολίζει όμορφα ένα κεφάλι με πλούσια μαλλιά, ή με λίγα. Γί- νεται από σατέν, από βελούδο, ή α- πό οποιοδήποτε ύφασμα προτιμάτε. 'Ακόμα μπορεί να γίν' κι' άσορτι με τό φόρεμά σας. Τοποθετείται ή στη μέση του κεφαλιού και πέει σε όλα τα πόσωπα ή πολύ απροστά ένα —δυό πόντους πάνω από τό μέ- ταπο. 'Η τοποθέτησι του αυτή θέλει πολύ μοντέρνο κόψιμο και χτένισμα μαλλιών. Και στίς δυό περιπτώσεις στερεώνεται με λεπτά στρουγγυλά λα- στιχάκι που κρύβεται ανάμεσα στα μαλλιά.

ΣΚΟΥΦΟΙ ΑΠΟ ΑΝΓΚΟΡΑ

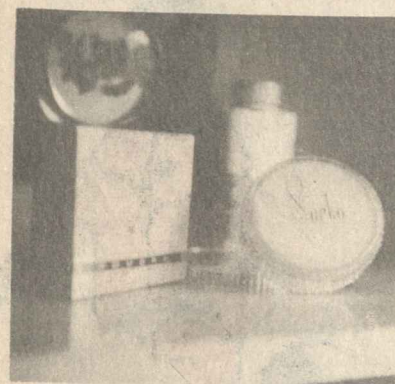
Τώρα με τα μεγάλα κρύα κρατή- στε τό κεφάλι σας ζεστό και προσυ- λαγμένο από κάθε είδους ήπικρανία με ένα κοκτέϊκο σκουφίκι πλεγμένο με μαλλί άγκορά. Τό σκουφί αυτό δεν θέλει πολύ δουλειά είναι πολύ εύκολο στην κατασκευή του και πλε- κεται ή με βελονάκι ή με βελόνες. Πολύ της μόδας είναι τα άνοιχτά χρώματα, καθώς επίσης και τό ά- σπριο. 'Αν θέλετε να γυρνάτε τό κοκτέϊκο αυτό σκουφάκι, μπορείτε να τό στολίσσετε με πέπλα, χάντρα ζέτ ή στράς, όποτε γίνεται άπτινιέ και φοριέται θαυμάσια, μ' ένα σκού- ρο παλτό τουαλέτας και με άσορτι, άγκορά κασκόλ.

Λένα Βροντάκη

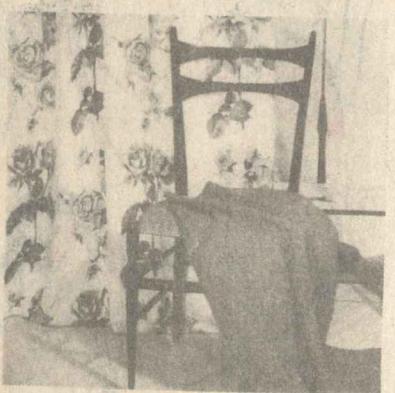

Η βιτρίνα της «Γυναίκας»

Δεν νοείται τέλεια μακιγιαρισμένο πρόσωπο χωρίς μία καλή πούδρα, που να τονώνει το δέρμα και να το διατηρεί πάντοτε νεανικό και φρέσκο. Η πούδρα SARKO των Εργαστηρίων του Επιστημονικού Ινστιτούτου Αισθητικής Σαρκοπύλου, οδός Ερμού αριθ. 21, είναι εξαιρετικής ποιότητας για όλα τα δέρματα σε όλους τους χρωματισμούς.

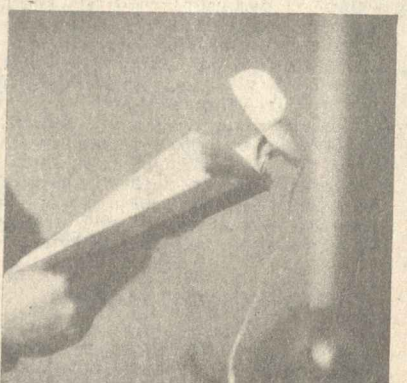
Ένα παλιό έπιπλο αλλάζει άμεσα όψη με μία καινούργια στόφα. Το δωμάτιο γίνεται πιο χαρούμενο και η ατμόσφαιρα «ζεστή», όταν στα παράθυρα μπουν οι κατάλληλες κουρτίνες. Στο κατάστημα ΔΡΟΣΟΣ, οδός Ερμού 37, υπάρχουν ωραιότατες στόφες λινές, μπροκάρ, ζακάρ, κ.λπ. Βουλαζά ευρωπαϊκά και νταντελές κουρτίνες σε διάφορα σχέδια.

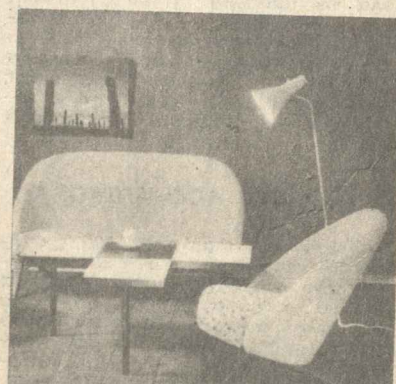
Βιομηχανίες ολοκληρωμένες και οι συνεργείες μελέτες πολλών ειδών, έδωσαν στη γυναίκα τη δυνατότητα να μείνει πάντα νέα. Ένα ειδικό μηχανήμα για την καταπολέμηση των ρυτίδων. Είναι εύρηστο και οικονομικό. Τιμάται δραχ. 200. Κατάστημα «ΗΛΕΚΤΡΑ» Κυτουργός και Κοιμυπόρης, οδός Σταδίου αριθ. 30, εντός της στοάς. Τηλέφωνο 21.188.

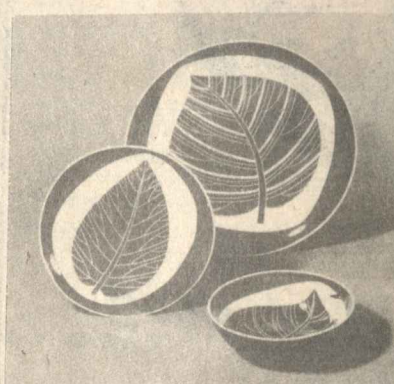
Οι σπόροι μπλουζες είναι υπερβολικά της μόδας φέτος. Φοριούνται σε έκδρομες με παντελόνια ή ωραιότατα και στην πόλη με σπόρο φανέλλα ή τουρνι φούστα. Υπάρχουν σε όλα τα χρώματα και σε πρωτότυπα σχέδια, με ξεχειλωτό μανίκι, ρεγκλάν μανίκι κ.λπ. Μεγάλα καταστήματα ΑΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ οδός Πανεπιστημίου ή οδός Ερμού.

Το Αυτοφως είναι ένα πρωτότυπο χρήσιμο και απλό πορτατίφ. Χαρακτηριστική στην εμφάνισή, η λιλιοπούτσια αυτή συσκευή, έχει τέσσερα βασικά πλεονεκτήματα: φωτίζει μονάχα τις σελίδες που διαβάσετε, δεν ενοχλεί κανέναν, ανάβει χωρίς διακόπτη, σβύνει αυτόματα. Τιμάται δρα. 40. Αντιπρόσωπος Γ. ΜΑΡΚΟΥΛΑΚΗΣ οδός Μνησικλέους 6, τηλέφ. 30.285

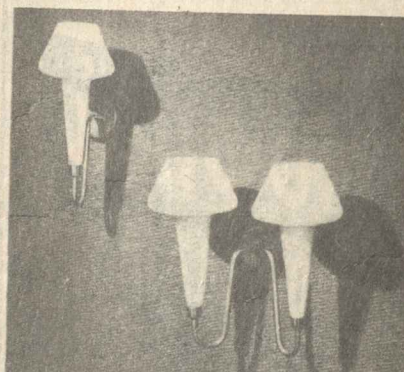
Η μοντέρνα επίπλωσι δημιουργεί μία χαρούμενη ατμόσφαιρα. Τα ευχάριστα και ζωηρά χρώματα στις στόφες, το πλανισμένο ξύλο στο φυσικό του χρώμα, η απλή γραμμή των επίπλων δίνουν μία πολύ ζεστή όψη στο περιβάλλον. Στο κατάστημα FIRENZE, οδός Αμερικής 9, υπάρχουν πολλά κομμάτια και άνετα έπιπλα στην πιο μοντέρνα κι ωραία γραμμή.

Τα ωραία σερβίτσια, τα επιβλητικά βάζα, τα λεπτοεργασμένα μπιμπλά και τα περίφημα γυαλίνα τασάκια συμπληρώνουν την εμφάνισή του σπιτιού. Στο κατάστημα MURANO, οδός Βουκουρεστίου 11 υπάρχουν τα θαυμάσια κομψοτεχνήματα της ιταλικής τέχνης, φτιαγμένα από ένα ειδικό γυαλί και δουλεμένα όλο στο χέρι. Κρηστήγια, άπλικες κλπ. κλπ.

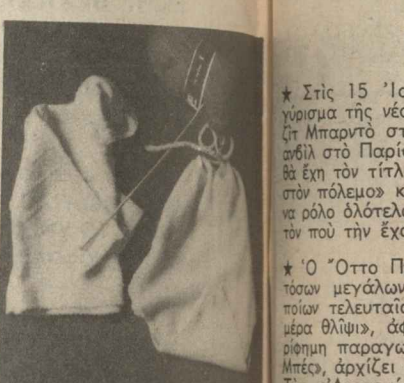
Ποτέ δεν μπορείτε να είσθε άσφογα ντυμένοι, αν δεν συμπληρώσετε το ντυσίμό σας με ένα ωραίο άρωμα. Το άρωμα σας δίνει γοητεία και προσωπικότητα. Τα δε καλλυντικά σας βοηθούν να δημιουργήσετε τον τύπο σας. Πλουσία συλλογή ευρωπαϊκών και αμερικανικών καλλυντικών—αρώματων στού ΑΝ. ΓΕΡΟΥΛΑΜΑΤΟΥ εντός της στοάς Μετ. Ταμείου.

Όσο όμορφα κι αν είναι έπιπλωμένο ένα δωμάτιο όταν του λείπει το κατάλληλο φωτισμό χάνει πολύ από την ομορφιά του. Ο άπλετος φωτισμός δημιουργεί μία γλυκεία και ευχάριστη ατμόσφαιρα. Στο κατάστημα FIAMMA, οδός Βουλής 15, μέσα στη στοά υπάρχει μεγάλη συλλογή από πολυφωτά, άπλικες, πορτατίφ κ.λπ. σε πολύ φθηνές τιμές.

Στο κατάστημα «Ευκαίρια» υπάρχουν πράγματα που ενδιαφέρουν και γυναίκα που ξέρετε να διαλέξετε το καλύτερο και το εκλεκτό. Έρσι ερσι λεπτοεργασμένα. Γιαννάκια, μαντέρνα πολυφωτά, άπλικες, πολυπλό Ιαπωνίας, καλλυντικά, παπούτσες από 30 έως 700 δραχμές. Κατάστημα «ΕΥΚΑΙΡΙΑ» Ε. Παυλά, οδός Κολοκοτρώνη αριθ. 15.

Έτοιμο ή χειροποίητο σε αυτό πλεκτό, είναι πάντα ευχάριστο και εύπροσδεκτο δώρο. Στο κατάστημα Μ. ΠΡΑΤΙΚΑΚΗ, οδός Ερμού 38, θα βρείτε την ωραιότερη ποικιλία υφών χειροπλεκτικής στα πιο μοντέρνα χρώματα των μεγαλύτερων ευρωπαϊκών και αμερικανικών καλλυντικών—αρώματων στού ΑΝ. ΓΕΡΟΥΛΑΜΑΤΟΥ εντός της στοάς Μετ. Ταμείου.

Σεις, που θέλετε να είσθε πάντα όμορφη, πρέπει να γνωρίζετε πως ένα άμυδλοτροπο με Thermobal είναι το καλύτερο μέσον για την αποξήνωση του οργανισμού σας και για την καλή κυκλοφορία σας. Και πάλι, ακόμα που θέλετε να επιτύχετε ένα αδυνάτισμα ή να αποκτήσετε ένα δυνατό δέρμα. Ινστιτούτο «ΑΝΙΑ» Βουκουρεστίου 27, τηλέφ. 617.453.

Ο κόσμος της οδόνης

Εύα Μαρί Σαίντ

Η Εύα Μαρί Σαίντ, που μας άπεκάλυψε ο Ηλίας Καζάν στην ταινία «Το λιμάνι της αγωνίας», για το οποίο και βραβεύθηκε επίσημα, για τις καλές σκηνές του Χόλλυγουντ και τις πιο άθροδες. Σε λίγες μέρες θα δοθεί σε μία ταινία του τύπου «Όσα πέρασαν» μαζί με τον Μοντγκόμερυ Κλίφτ και την Ελίζαμπεθ Τάιλορ. Η ταινία αυτή που έχει τον τίτλο «Όσα δεν σβύνει ο χρόνος», εκτυλίσσεται την εποχή του πολέμου μεταξύ Βορείων και Νοτίων στην Αμερική και είναι ένα δυνατό αισθηματικό δράμα.

Σούζαν Χάιγουορντ

Ένα σκίτσο της Σούζαν Χάιγουορντ, όπως εμφανίζεται στην τελευταία ταινία της «Θέλω να ζήσω» για την οποία πρόκειται να πάρη το βραβείο Όσκαρ. Στην ταινία αυτή η Σούζαν Χάιγουορντ υποδύεται την Μπαρμπαρα Γκράχαμ, μία από τις τέσσερες γυναίκες που εκτελέσθηκαν στην Καλιφόρνια. Η δική και η εκτέλεσή της το 1955 στο θάλαμο των αερίων προκάλεσε αναστάτωση στην Αμερική. Η Μπαρμπαρα Γκράχαμ ήταν μία γυναίκα που έκανε ακόλαστη ζωή και καταδικάστηκε σε θάνατο για ένα έγκλημα που τώρα υπάρχουν αμφιβολίες αν το έκανε πράγματι. Παράλληλα ήταν και μία άφωτισμένη μητέρα. Στο ρόλο της γυναίκας αυτής η Σούζαν Χάιγουορντ είναι καταπληκτική και έρχεται πρώτη υποψήφια για το Όσκαρ με αντίπαλο την Τζην Σίμονς στην ταινία «Πριν νυχτώσει» και την Γκριντ Μπέργκμαν στην ταινία «Αδιακρίσιες».

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

★ Στις 15 Ιανουαρίου άρχισε το γύρισμα της νέας ταινίας της Μπριζιτ Μπαρτό στο σπουτίο της Ζουαβίλ στο Παρίσι. Η νέα ταινία της θα έχει τον τίτλο «Η Μπαμπιτ» πάλι στην πόλη» και η Μπριζιτ έχει ένα ρόλο δολοφονητή και απ' αυτόν που την έχουμε δει ως τώρα.

★ Ο Όττο Πρέμινγκερ, σκηνοθέτης τριών μεγάλων ταινιών, εκ των οποίων τελευταία είδαμε την «Καλημέρα θλίψη», αφού τέλειωσε την περίφημη παραγωγή του «Πόργκυ και Μπέρι», άρχίζει τώρα μία νέα ταινία. Την «Ανατομία μιας δολοφονίας», στην οποία πρωταγωνιστούν ο Τζιμ Μου Στιούαρτ, η Λάνα Τάρνερ, ο Μπέν Γκάιάρ και ο Άρθουρ Ο'Κόνελ.

★ Ο Άλεξ Γκίνες θα πάρη τον τίτλο του «Ξέρ» στις άρχες Φεβρουαρίου από τη βασίλισσα της Άγγλιας. Ο εξαιρετικός αυτός ηθοποιός, που βραβεύθηκε με τόσα βραβεία για τις υπέροχες δημιουργίες του θα πάρη τώρα και την υψηλή αυτή τιμητική διακριση της πατρίδος του. Φέτος είχε την ευκαιρία να τον δούμε στην ταινία «Έσφουρα του ποταμού Κεβί» για την οποία πήρε το βραβείο Όσκαρ και αυτές τις ημέρες στην ταινία «Το στόμα του αλόγου» για την οποία βραβεύθηκε στο φεστιβάλ της Βενετίας.

★ Η φιλιανδικής καταγωγής στάρ Τάνα Έλγκ πήρε ως πρωτοχορηγόνα δώρο ένα ησάκι έξω από το Έλσινκι.

★ Η Τζουλιέττα Μασσίνα που θαυμάσαμε άλλη μία φορά προ ήμερών στην ταινία «Νύχτες της Καμπίζια» β' αλλάξη φύλο στη νέα της ταινία. Θα παίξει ανδρικό ρόλο — ένας άγριο — στην ταινία «Λαζαρίλλο ντε Τορμές», που θα γυρισθί στην Ιταλία και στην Ισπανία.

★ Της Ντόουν Άνταμ δεν της έφθανε ο τίτλος της πριγκίπισσας και της στάρ. Τώρα θέλει να αφιερωθί στη δημοσιογραφία. Θα γίνει ανταποκρίτρια ενός άγγλικού περιοδικού στη Ρώμη.

★ Ο Κλάρκ Γκέμπλ και η Μαρία Φέλιθ θα πρωταγωνιστήσουν σε μία νέα έκδοσι της ταινίας «Οι 4 έπιπλο».

της «Αποκαλύψεως» που έκανε ένοδο τον Ροδόλφο Βαλεντίνο. Η ταινία θα γυρισθί πιθανότατα στην Ισπανία.

★ Γίνονται διαπραγματεύσεις για το γύρισμα μιας ταινίας με σενάριο παρμένο από την περιφήμη όπερα «Μποέμ», με πρωταγωνιστές τον Μάρλον Μπράντο και την Κριστίν Καρρέρ.

★ Ο Γκρέγκορ Πέκ, η Άδα Γκάρντνερ, ο Φρέντ Άσταϊρ, ο Τόνυ Πέρκινς και η Ντόνα Άντερσον πήγαν στην Αυστραλία για το γύρισμα της ταινίας «Στην πλάς». Στην Αυστραλία τώρα έχουν καλοκαίρι.

★ Ο Μπιγκ Κρόσμπι έχει δάσανα. Ο ίδιος άρχισε το γύρισμα μιας νέας ταινίας «Πες ένα και για μένα» με παρτεναίρ τη Ντέμπι Ρένολντς. Ο γιός του Ντένις, υιοθετεί το πρώτο παιδί της γυναίκας του Πάτ η οποία περιμένει κι άλλο τώρα. Ο ή οποία περιμένει τον τύπο με τους έρωτες διείσχεως συνεχώς τον τύπο με τους έρωτες του με τη στάρλετ Τζιόν Μπλάιρ. Η γυναίκα του δε Κάθριν Γκράντ έπειδή λείπει ταξίδι για το γύρισμα μιας ταινίας, του έχει αφήσει το μωρό τους να το φροντίσει αυτός.

★ Η Πιεράντζελι χόρισε από τον άνδρα της Βικ Ντάμον γιατί τη ζήλευε τρομερά. Το δικαστήριο του έπέδικασε να πληρώνη στην Πιεράντζελι πεντακόσια δολάρια για διατροφή του παιδιού του και το ένα τέταρτο των εισπράξεών του για διατροφή και συντήρησι εκείνης.

★ Ο Ρόρυ Καλχούν δέχθηκε το ωραιότερο χριστουγεννιάτικο δώρο. Η γυναίκα του Λίντα Μπάρον γέννησε ανήμερα τα Χριστούγεννα κοριτσάκι.

★ Δύο γνωστές στάρ του Χόλλυγουντ, ωραίες αλλά και πολύ ελαφρές συνάντησαν τον γνωστό τους συγγραφέα και γλωσσολόγο Μάικλ Τζόνσον και τον συνεχάρσαν γιατί στο μεγάλο του λεξικό που μόλις είχε έκδοθη είχε παραλείψει ωρισμένες... τοιμηρές λέξεις.

Μπιά, έλεπε ο Τζόνσον με κακεντρεχείας, ώστε φάγατε όλο το λεξικό για να τις βρήτε;

Όχι πιά βουβοί μπροστά στους ξένους

Όχι πιά σύμπλεγμα κατωτερότητας!

«Η άξια του ανθρώπου είναι ανάλογη προς τις γλώσσες που γνωρίζει».

CHARLES - QUINT, 1500 - 1558

ΤΟ LINGUAPHONE

- Διδάσκει 34 γλώσσες με πρωτότυπες και πλήρεις σειρές μεθόδων, χαρογμένες σε δίσκους άδραυστους, που συνοδεύονται και από βιβλία οδηγίων, κειμένων κλπ.
- Είναι Σύστημα πρακτικό και άποδοτικό γιατί επιτρέπει όσες επαναλήψεις θέλετε, μερους ή ολοκληρών μεθόδων, ή ακόμη και μίας φράσεως που θέλετε να ξανακούσετε.
- Με τον ελάχιστο όγκο του, είναι σε κάθε στιγμή πρόχειρο για σας, για την οικογένειά σας, τους φίλους σας — και θα χρησιμεύση για δάσκαλος άκομης και στα έγγονιά σας.
- Έξοικονομεί χρόνο, δεν κουράζει, δεν άπογοητεύει, γιατί άρκει άκρόσας 60 ωρών (άπό ένα τέταρτο κάθε φορά, στις ώρες που σας βολεύουν καλύτερα) για να μιλάτε, να γράφετε και — το καλύτερο — να καταλαβαίνετε όταν άκούτε μία ξένη γλώσσα.

ΑΓΓΛΙΚΑ, ΓΑΛΛΙΚΑ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ, ΙΤΑΛΙΚΑ
ΡΩΣΙΚΑ κλπ. (34 ΓΛΩΣΣΕΣ)

Συμπληρώστε και στείλτε μας το έρωτηματολόγιο αυτό και το δελτίο.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ	ΟΧΙ	ΝΑΙ
Γνωρίζετε ήδη ξένες γλώσσες;		
Εάν θέλετε να μάθετε μία, μέσα σε 3 μήνες;		
Μπορείτε να αφιερώσετε 15 λεπτά την ημέρα για μάθηση;		
Έχετε γραμμόφωνο είτε ΠΙΚΑΠ;		
Δοκίμασατε ποτέ να μάθετε ξένες γλώσσες με το παλιό σύστημα;		
Έχετε ήδη κάνει τη σκέψη να τις μάθετε; Εάν ναι, πο σιχρόνισμένο ήχητό άκουμα;		

ΠΡΟΣ ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ LINGUAPHONE Πανεπιστημίου 10, Άθηνες

Παρακαλώ στείλτε μου δωρεάν και χωρίς υποχρέωσή μου το άναλυτικό σας τεύχος «Η γλώσσα που μ' ενδιαφέρει είναι...» Με ενδιαφέρει για (αυτήν τις περιπτώσεις γράψτε τον όνομα του άνδρα): Γάλλο, έγγονος, μόνον, ή ακόμη και ξένου μου, για να μάθω ένα παιδί.

ΟΝΟΜΑ
ΕΠΙΤΕΛΕΜΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Τις τρεις
Νεογέννητα
ΕΙΔΙΚΕΣ
ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ
Πλήρης συλλογή
ειδών υγιεινής
Bébé Confort
και
ολόκληρη η προϊκα
τους, όπως την αυ-
ριστούν τώρα οίει-
δικοί έπιστήμονες.
Bambino
ΕΡΜΟΥ 21
ΑΘΗΝΑΙ

ΣΤΟΜΑΧΙΚΗ
ΔΙΑΤΑΡΑΧΗ
Alka Seltzer
Πάρτε
Alka Seltzer
Αλκα Σέλτσερ
Διαλύστε 1-2 δισκία σε ένα ποτήρι νερό και πίντε το σπινθηρίζον διάλυμα. Το Αλκα Σέλτσερ καταπραύνει άμέσως το στομάχι.

Η ΡΟΣΣΑΝΑ ΠΟΝΤΕΣΤΑ ΚΙ' Ο ΜΑΡΚΟ ΒΙΚΑΡΙΟ

Το μυστικό τὸ ἐξηγεῖ ἡ Ροσσάνα: Οὔτε μιὰ ὥρα τῆς συζυγικῆς μου ζωῆς δὲν θυσιάζω στὴν καριέρα μου

Η ΡΟΣΣΑΝΑ ΠΟΝΤΕΣΤΑ εἶναι ἴσως, ἀνάμεσα στὶς Ἰταλίδες ἡθοποιούς, ἐκείνη πού ἔχει ταξιδέψει πάρα πολύ, πού ἔχει μείνει τὸν πῶς λίγο καιρὸ σπῆτι της καὶ θὰ ἔπρεπε νάχη κατὰ συνέπεια, τὴ λιγώτερη πείρα ἀπὸ τὴν οἰκιακὴ ζωὴ. Παρ' ὅλα αὐτά, ἡ Ποντέστα εἶναι μιὰ τέλεια νοικοκυρά καὶ τίποτα ἄλλο δὲν τὴν ἐνδιαφέρει περισσότερο ἀπὸ τὸ σπῆτι της, πού ἔχει στολίσει μὲ ὅλα τὰ πράγματα τα πού ἔχει ἀγοράσει στὰ ταξίδια της.

Ἡ Ροσσάνα ταξίδεψε ἐπίσης πολὺ καὶ μετὰ τὸν γάμο της μὲ τὸν Μάρκο Βικάριο, πού ἦταν τότε ἡθοποιὸς ὅπως καὶ αὐτὴ καὶ σήμερα εἶναι παραγωγὸς τῶν φιλμ τῆς γυναίκας του. Εἶναι παντρεμένοι ἐδῶ καὶ πέντε χρόνια, πράγμα πού ἀντιπροσωπεύει, ὅπως λέει ἡ Ροσσάνα, «μιὰ ὥραία ἀρχαιότητα». Ἀλλὰ μετὰ τὸ γάμο της τὰ ταξίδια της τὰ ἔκανε πάντοτε μαζί μὲ τὸν ἄνδρα της. «Ἄν ὁ Μάρκο δὲν μποροῦσε νὰ ἔρθῃ μαζί μου, δὲν θὰ πῆγαίνα καὶ γώ,, θάατελνα περίπατο καὶ καριέρα

καὶ κινηματογράφου καὶ δλα». Ἡ Ροσσάνα καυχίεται ὅτι δὲν ἔχει θυσιάσει στὸ ἐπάγγελμα της σὺν ἡθοποιού οὔτε μιὰ ὥρα ἀπὸ τὴ ζωὴ της σὰ συζύγου.

Μολονότι τὴ λάνσαραν σὰν μιὰ ἀπὸ τὶς πῶς προκλητικὲς «πὶν -ἀπ» τῆς ἐποχῆς μας, ἡ Ροσσάνα Ποντέστα δὲν ἔδωσε ποτὲ μεγάλη σημασία σ' αὐτό, οὔτε προσπάθησε νὰ μοιάσῃ μὲ τὴν τεχνητὴ εἰκόνα πού ἔδωσε γι' αὐτὴ ἡ ἐξημμένη φαντασία τῶν διαφόρων διαφημιστῶν της. Ὁ χαρακτηριστὴς της εἶναι ἥρεμος, συγκρατημένος, ἐπίμονος. Ἐβαλε στὸ μυαλό της νὰ γίνῃ ἡθοποιὸς καὶ τὸ κατάρφερε. Ἐβαλε πείσμα νὰ παντρευτῇ τὸν Μάρκο Βικάριο καὶ τὸ κατάρφερε. Ἀπὸ τότε κατάρφερε ἐπίσης νὰ ρυθμίσει ἔξυπνα τὴ ζωὴ της. Ἀφιέρωσε στὴν καριέρα της τὸ χρόνο καὶ τὶς ἐνέργειες πού ἡ ἐργασία της απαιτοῦσε. Ἀφῆσε νὰ χαθoῦν πολλὲς φιλίες, γιὰ τὴ φανόταν ὅτι θὰ τὴν ἀποτραβοῦσαν ἀπὸ κείνα πού θεωροῦσε πολὺ πῶς σπουδαία. Καὶ δέχτηκε πάντα μὲ τὸ ἴδιο εἰρυνικὸ χαμόγελο τὶς ἐρωτικὲς προτάσεις.

Η ΒΑΛΕΝΤΙΝΑ ΚΟΡΤΕΖΕ ΚΙ' Ο ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΜΠΑΙΝΣΧΑΡΤ

Θυσίασε τὶς δικές της φιλοδοξίες γιὰ τὴν καριέρα τοῦ ἀνδρός της

ΕΝΑ ΣΠΙΤΙ ἐπιπλωμένο μὲ γούστο καὶ πρωτοτυπία, μιὰ σειρά ἀπὸ τουαλέτες μεγάλων ραπτικῶν οἴκων, μερικοὶ φίλοι, μιὰ γραμματεὺς καὶ μιὰ γκουβερνάντα εἶναι οἱ μόνες παραχωρήσεις πού ἡ Βαλεντίνα Κορτέζε, ἡ ὁμορφὴ αὐτὴ καὶ λίγο ἰδιότροπη ἡθοποιὸς κάνει στὸν ἑαυτὸ της. Ὅσο γιὰ τὰ ἄλλα, ὅπως βεβαίως καὶ ἡ ἴδια, τὸ μόνο πράγμα πού τὴν ἐνδιαφέρει πραγματικὰ εἶναι ὁ γυιὸς της, ὁ Τζάκι, «ὁ πῶς ὁμορφος, ὁ πῶς ἔξυπνος, ὁ πῶς ἀγαπητὸς Τζάκι τοῦ κόσμου».

Ἡ Κορτέζε ἀνήκει στὶς ντίβες ἐκείνες πού κατέστρεψε ὁ πόλεμος. Ἀρχισαν τὴν καριέρα τους λίγο πρὶν ξεσπάσῃ ὁ πόλεμος, ὅταν ὅμως αὐτὸς τελειώσε βρέθηκαν σὲ ἕνα κόσμο πού δὲν ἦταν πῶς ὁ δικὸς τους, μπροστὰ σὲ ἀξιώσεις πού δὲν μποροῦσαν πῶς νὰ ἀντιμετωπίσουν. Ἡ Βαλεντίνα ἔφυγε γιὰ τὴν Ἀμερική, ἐλπίζοντας νὰ ξαναδημιουργήσῃ καριέρα. Ἀντὶ γι' αὐτὸ ἐρωτεύθηκε τὸν Ρίτσαρντ Μπαϊνσχαρτ καὶ ἔτσι

ἡ καριέρα ἤρθε σὲ δεύτερη μοίρα. Γιὰ μιὰ γυναῖκα πού γεννήθηκε καὶ μεγάλωσε στὴν Ἰταλία, πού συνηθισμένη στὴν ἀνεξαρτησία καὶ πού γνώρισε τὴ δόξα ἦταν δύσκολο νὰ πετύχῃ ὁ γάμος της μ' ἕνα ἄλλο αἷμα, μὲ διαφορετικὲς συνήθειες, μὲ διαφορετικὸ τρόπο ζωῆς, μὲ δικὴ του καριέρα καὶ φιλοδοξία. Ὅταν τὴς τὸ λένε, ἡ Βαλεντίνα Κορτέζε βάζει τὰ γέλια: «Μὰ ἦμουν ἐρωτευμένη», διαμαρτύρεται, καὶ εἶναι ἐρωτευμένη. Ὁ ἄνδρας πού ἐκείνη πρὶν καὶ πάνω ἀπ' ὅλα τὸ ἔλεγε. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ λόγο ὁ γάμος τῆς Βαλεντίνας Κορτέζε εἶναι εὐτυχισμένος καὶ γι' αὐτὸ, ὅσο ἀπὸ ὀχτὼ σχεδὸν χρόνια πού εἶναι παντρεμένη, εἶναι ἀναγνωριστὴς ὅπως τὴν πρώτη μέρα.

Ἡ Βαλεντίνα Κορτέζε καταλάβε πῶς ἂν ἐξακολουθοῦσε νὰ ἐργάζεται θὰ ἔπρεπε νὰ θυσιάσῃ κατὰ ἕνα μέρος τοὐλάχιστο τὴ συζυγικὴ της ζωὴ καὶ δέχτηκε πρόθυμα νὰ μὴν σκιά, γιὰ νὰ δοθῇ τὸν ἄνδρα της

Η ΜΑΡΤΣΕΛΛΑ ΚΙ' Ο ΜΑΣΣΙΜΟ ΤΖΙΡΟΤΤΙ

Τὸ σπῆτι κ' ἡ οἰκογένεια νίκησαν πάντοτε τὸν πειρασμὸ γιὰ περιπέτειες

Ε ΜΙΑ τελευταία αὐτοβιογραφία του, ὁ Μάσιμο Τζιρόττι, ἔγραψε κατὰ λέξι: «Ἐγὼ κάνω στὴ ζωὴ μου μερὰ πράγματα πού νομίζω σπουδαία: παραδείγματος χάριν παντρεύομαι. Καὶ ἐξηγεῖται ὅτι ὁ γάμος του πρὶν «τέλεια πετυχημένος», προσθέτοντας ἐπίσης καὶ ποιοὶ εἶναι, κατὰ τὴν γνώμη του, οἱ ἀπαραίτητοι ὁροὶ γιὰ νὰ εὐτυχίσῃ ἕνας γάμος. Ἐγραψε ἐπίσης: «Θὰ ἔλεγα, ὅτι στὴ δασὶ ἐνῶσεως ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἔρωτα, ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ μιὰ συγγένεια χαρακτήρος, ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη».

Παραδέχτηκε ὅτι νῦναι γυναῖκα ἐνὸς ἡθοποιῶν δὲν εἶναι τὸ εὐκολώτερο πράγμα πού μπορεῖ νὰ πετύχῃ μιὰ γυναῖκα καὶ ἀναγνώρισε ὅτι ἡ γυναῖκα του ἔχει τὸ χάρισμα τῆς ὑποταγῆς, τῆς κατανόησης καὶ τῆς εὐνοίας, πού εἶναι ἀναγκαῖα καὶ ἴσως

ἀπαραίτητα γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ.

Ὁ Μάσιμο Τζιρόττι εἶναι παντρεμένος ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια. ἔχει μιὰ κόρη, τὴν Ἀραμπέλλα, πού γεννήθηκε τὸ 1948 καὶ ἕνα γυιό, τὸν Ἀλέσσιο, πού γεννήθηκε τὸ 1951. Τὸν βλέπει κανεὶς συχνὰ στοὺς δρόμους τῆς Ρώμης, ἐνῶ τὰ κραταίει ἀπὸ τὰ χέρια, νὰ εἶναι ἀπορροφημένος ἀπὸ μιὰ ζωηρότατη συζήτηση μὲ τὰ δύο αὐτὰ παιδιά, πού εἶναι φυσικὰ περήφανα γιὰ τὴν γυναικὶν περίπατο μ' ἕνα τόσο διάσημο πατέρα.

Ἀποφεύγοντας τὴν ἡρωοποίηση του ἀπὸ τὴ διαφήμιση, διὰχνοντας μακριὰ του τὶς θελκτικὲς ἰδιοτροπίες ἐνὸς ἐπαγγέλματος πού φαίνεται πολὺ εὐκόλο, δημιούργησε μιὰ γερὴ ὁμαλὴ ζωὴ, γεμάτη πληρότητα, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἡρεμία. Δὲν τοῦ ἀρέσει νὰ ταξιδεύῃ καὶ ἂν βρεθῇ ὑποχρεωμένος νὰ ταξιδεύῃ προτιμᾷ νὰ πᾶν μὲ τὴ συντροφία τῆς γυναίκας του.

Η ΚΑΡΛΑ ΝΤΕΛ ΠΟΤΤΟ ΚΙ' Ο ΑΛΜΠΕΡΤΟ ΛΑΤΤΟΥΑΝΤΑ

Ἡ γέννησι τοῦ παιδιοῦ της τὴν ἔκανε ἀπὸ μιὰ δυσχερῆ ἡθοποιό, μιὰ ἥρεμη καὶ εὐχαριστημένη σύζυγο

«Κ ΛΕΙΣΜΕΝΕΣ μέσα σὲ ὠραιότατα σπῆτια περνοῦν καρτερικὰ πρὸς τὴ λήθη: ἔτσι περιέγραψε ἕνας δημοσιογράφος τὶς ἡθοποιούς πού ἔκαναν τὴν ἐμφάνισί τους πρὶν ἀπὸ τὸ δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο καὶ πού τώρα τὸ κοινὸ ἔχει σχεδὸν ξεχάσει. Ὅσο γιὰ τὴν Κάρλα Ντέλ Πόττο, περιφημὴ ἡθοποιὸν στὴν ταινία «Μηδὲν διαγῶνη» στὴ Μαντράνα, δὲν σκέπτεται κανὲν νὰ θρηνήσῃ γιὰ τὴ λήθη αὐτῆς. Κατὰ ἕνα μέρος τὴ θέλησε ἡ ἴδια.

Ὅταν πρωτοεμφανίστηκε στὸν κινηματογράφου ἡ Κάρλα ἦταν δεκαεπτάχρονη. Στὰ δεκαεπτάχρονα χρόνια παντρεύτηκε τὸν σκηνοθέτη Ἀλμπέρτο Λαττούαντα καὶ ἀπὸ τότε ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὸν κινηματογράφου περισσότερο σὰ γυναῖκα ἐνὸς σκηνοθέτη παρά σὰν ἡθοποιό. Ἐπῆρε μιὰ περίοδος ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια, κατὰ τὴν ὅποια ἡ ἰδιότητα τῆς νοικοκυράς τῆς προκαλοῦσε στενοχωρία. Καὶ ἡ στενοχωρία αὐτῆς τῆς ἐφῆρε νευρική ἐξάντληση. Γιὰ νὰ τὴν θεραπεύσῃ ὁ ἄνδρας τῆς προσπάθησε νὰ τὴν ξαναφέρει στὸν κινηματογράφου, νὰ τῆς ξαναδημιουργήσῃ καριέρα. Ἡ Κάρλα Ντέλ Πόττο εἶχε γυρίσει ἔτσι μερικά φιλμ καὶ μετὰ τὸ γά-

μο της. Γιὰ νὰ θεραπευθῇ ἀπὸ τὴν ἀνία τῆς, ἔπαιξε σὺν ἡθοποιὸς τοῦ βαριετέ. Ὑστερα, δέκα σχεδὸν χρόνια ἀπὸ τὸ γάμο τους, ἤρθε στὸν κόσμο ἕνα παιδί, ὁ μικρὸς Ἀλεσσάντρο. Ἀμέσως ἡ Κάρλα ἐνοιωσε τὸν ἑαυτὸ της νὰ γίνεται καλά. Δὲν εἶχε πῶς οὔτε ἐξάντληση, οὔτε ἄλλες διαταραχές καὶ ἡ ἀνία καὶ ἡ πληξὶ τῆς ἔφυγαν γιὰ πάντα. Ἀν σὲ τὸ γάμο της ὑπῆρξε μιὰ δύσκολη περίοδος ἦταν ἀκριβῶς γιὰ τὴν Κάρλα δὲν ἔφερε τί νὰ κάνει γιὰ νὰ γεμίσει τὶς ἡμέρες της. Τώρα ὅμως ὅλα εἶχαν μὴν τὸ φυσιολογικὸν τὸν δρόμο, στὴ χαρούμενη ρουτίνα ὅλων τῶν παντρεμένων γυναικῶν.

Ὅσο γιὰ τὸν Λαττούαντα, ἡ ἐργασία του δὲν εἶναι ἀπὸ κείνες πού μποροῦν νὰ καθιστοῦνται τελείως μιὰ γυναῖκα. Ἐνῶς σκηνοθέτης, ἡ διαρκὴς ἀνάμειξη σὲ γυναῖκες ἡθοποιούς καὶ συχνὰ δέσμεται μακριὰ ἀπὸ τὸ σπῆτι του, καὶ ἡ Κάρλα Ντέλ Πόττο εἶναι σίγουρα γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ ἀνδρός της, μιὰ ἀγάπη πού ἐκτετατὴν τώρα τόσα χρόνια καὶ πού ἐκτετατὴν ὅλες τὶς περιφημὲς «κρίσιμες περιόδους» τοῦ γάμου καὶ πού, προχρῶς τώρα, ὅπως ἡ ἴδια λέει ἀπειρομένη, «πρὸς τὶς γαλήνιες πύλες τῶν ἀργυρῶν γάμων».

Ὁ Ντέ Λαουρέντις βεβαιώνει ὅτι τὸ μυστικὸ τῆς συζυγικῆς πού εὐτυχίας μὲ τὴ Σιλβὰνα Μανγκάνο εἶναι ὅτι παντρεύτηκε μιὰ γυναῖκα πού τότε μόνο βρισκτοῦσαν ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ της, ὅταν βρισκτοῦσαν στὸ σπῆτι της ἀνάμεσα στὸν ἄνδρα της καὶ τὰ παιδιά της. «Ἡ τυχὴ θέλησε», λέει, «ἡ κατέλλα αὐτὴ νὰ ἦταν καὶ ἡθοποιὸς καὶ μέλλουσα ἡθοποιὸς ἐξαιρετικῆς. Γι' αὐτὸ ἐπέμενα νὰ συνεχίσῃ τὸ ἐπάγγελμα τῆς ἡθοποιῆς μου, χωρὶς νὰ περαιοθῇ φυσικὰ ἀπὸ τὰ δικαιώματά της ὡς γυναῖκα, συζύγου καὶ μητέρας». Ἀν καμμία φορὰ οἱ συζυγοὶ Ντέ Λαουρέντις ἔχουν μαλώσει αὐτὸ ἔγινε πάντοτε ἐξ αἰτίας τοῦ κινηματογράφου. Γιὰ τὴν Σιλβὰνα φαίνεται πάντοτε ὅτι περνᾷ πολὺ λίγους γύρους ἀπὸ τὸ τελευταῖο φιλμ πού γύρισε καὶ ὅτι εἶναι πολὺ γρηγορὰ γιὰ νὰ ἀρχίσῃ ἄλλο ὕστερα

ὁ ἄνδρας της καταφέρει νὰ τὴν πείσῃ ὅτι εἶναι καλύτερα ἔτσι καὶ αὐτὴ, μ' εὐπείθειαν, ξαναβρίσκει στὸ σπῆτι.

Τὰ σχέδια ὅμως γιὰ τὰ φιλμ τῆς Σιλβὰνα γίνονται πάντοτε μὲ βάση τὶς ἀνάγκες καὶ ἀπαιτήσεις τῆς οἰκογενείας. Μόνο μιὰ φορὰ ἀναγκάσθηκε νὰ μείνῃ μακριὰ ἀπὸ τὸ σπῆτι γιὰ ἀρκετὰ μακριὰ διάστημα καὶ νὰ περάσῃ τὰ Χριστούγεννα χωρὶς τὰ παιδιά της. Τὸ ἔκανε ὅμως γιὰ τὴν ἡρεμία τῆς ἐποχῆς ὁ Ντίνιο Ντέ Λαουρέντις δὲν θὰ ἀπομακρυνόταν ἀπὸ τὴ Ρώμη. Πράγματι, ἀπὸ τὸν καιρὸ πού παντρεύτηκαν, ἡ Σιλβὰνα Μανγκάνο καὶ ὁ ἄνδρας της δὲν ξαναταξίδεψαν μαζί. ἔχουμε παιδιά», ἐξηγεῖ ὁ Ντέ Λαουρέντις, «καὶ σωστὸ εἶναι ὅτι εἶναι τοὐλάχιστο ἀπὸ τοὺς δύο γονεῖς νὰ βρισκτοῦν πάντοτε κοντὰ στὰ παιδιά!»

Η ΣΙΛΒΑΝΑ ΜΑΝΓΚΑΝΟ ΚΙ' Ο ΝΤΙΝΟ ΝΤΕ ΛΑΟΥΡΕΝΤΙΣ

ἔχτηκε νὰ συνεχίσῃ τὴν κινηματογραφικὴ της καριέρα γι' ἀγάπη τοῦ ἀνδρός της

Η Ν ΕΞΑΡΤΑΤΟ ἀπ' αὐτὴ, ἡ κινηματογραφικὴ σταδιοδρομία τῆς Σιλβὰνα Μανγκάνο θὰ τελείωνε ὅταν ἔγινε κυρία Ντέ Λαουρέντις. Γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ συζύγου της ἐξακολούθησε νὰ παίξῃ στὸν κινηματογράφου. Μονάχα ὅμως ὅταν τὴς τὸ ζήτησε ὁ ἄνδρας της. Ἀλλὰ ὅσοι τὴν ἐπὶθυμία τῆς «ἐντίδας» Σιλβὰνα Μανγκάνο ἦταν νὰ ἔχῃ ἕνα ὠραῖο σπῆτι, ὠραία παιδιά καὶ πολὺ ἴσως τὸν διάθεο της γιὰ νὰ ἀσχο-

λῆται καὶ μὲ κείνον καὶ μ' αὐτά. Σπῆτια ἀπόκτησε δύο, τὸ ἕνα πῶς ὠραῖο ἀπὸ τὸ ἄλλο: μιὰ δέκα μὲ πᾶρκο καὶ πᾶρκο στὴ Ρώμη καὶ ἕνα σπῆτι στὴν Κιανή Ἀκτὴ πού ἀνήκει σὲ ἕνα βασιλικὸν λόρδο. Καὶ στὴν μιὰ καὶ στὸ ἄλλο ἡ Σιλβὰνα ἔζησε σὰν μιὰ ἀστὴ μὲ τὴν ἀπόλυτα ἀπαραίτητη ὑπηρεσία, χωρὶς νὰ δινῇ μισθὸς πολυτελείας γιορτές, χωρὶς νὰ συμπεριφέρεται ποτὲ σὰν ἡθοποιὸς πού περνᾷ τὶς διακοπὲς της.

Λογοφέρουν, καυγα-
δίζουν αλλά αυτός είναι
ο μόνος τρόπος να
ταιριάζουν πάντα

Εκείνη έχει την εξυ-
πνάδα να μη δεί-
χνει ότι ζηλεύει τις
θανμάστιες του
συνζύγιου της

Η ΤΖΟΥΛΙΕΤΤΑ ΜΑΣΣΙΝΑ ΚΙ' Ο ΦΕΝΤΕΡΙΚΟ ΦΕΛΛΙΝΙ

ΦΕΛΛΙΝΙ ΚΑΙ ΜΑΣΣΙΝΑ: Ένα τέλειο ζευγάρι του κινηματογράφου. Εκείνη ηθοποιός, εκείνος σκηνοθέτης. Εκείνη παίζει στα φιλμ που κανονίζει εκείνος γι' αυτή. Αυτός είναι ψηλός και σωματώδης, αυτή κοντή και λεπτή. Εκείνος είναι πάντοτε ευθυμικός, εκείνη μελαγχολική. Εκείνος τη ζηλεύει και κείνη το ίδιο αυτόν. Επιμύθιο: αγαπιούνται τρελλά. Μερικές φορές τσακώνονται, όπως κάνουν όλοι οι έρωτευμένοι, αλλά ζουν μαζί εδώ και δεκαπέντε χρόνια, διαφεύγοντας κάθε μέρα όλες τις θεωρίες ότι ο γάμος είναι αδύνατος ανάμεσα σε ανθρώπους που κάνουν το ίδιο ή παραπλήσιο έπαγγελμα. Σ' αυτόν άρσει η συντροφιά φίλων, να κάθεται άργα τη νύχτα, να διαβάζει μεγαλοφώνως. Εκείνη πάλι δρίσκει συμπαθητικούς δλους τους φίλους που ο άντρας της φέρνει στο σπίτι. Αν υστέρη χώνεται σε μια πολυθρόνα, αλλά δεν πάει ποτέ μονάχη της στο κρεβάτι. Και είναι μια από τις πιο προσεκτικές ακρόατριες που μπορεί να βρει εκείνος. Όταν ο Φελλίνι έχει μια ιδέα που γυρίζει μέσα στο κεφάλι του, η Τζουλιέττα και ο άντρας του καταλαβαίνει, δεν το δείχνει ως ότου της μιλήσει εκείνος για την ιδέα του. Τότε όμως λέει ειλικρινά τη γνώμη της, με την ελκίρι-

νεια που μονάχα η αγάπη, η έμπιστοσύνη και η εκτίμηση μπορούν να επιτρέψουν. Και αν δεν συμφωνή σε κάτι, δεν σκύβει το κεφάλι, δεν λέει απεί καλώς για ναχη την ήσυχία της. Συζητεί, κάνει καυγά αν είναι ανάγκη. Υστερα, αν ο Φεντερίκο έχει αληθινή δική, του το αναγνωρίζει. Αν όχι, επιμένει στην ιδέα της, έχοντας πεποίθηση ότι αργά ή γρήγορα και το πείσμα του Φεντερίκο θα υποκύψει στην απόδειξη του σωστού. Αυτή είναι η απλή, χωρίς συνταρακτικές λεπτομέρειες ιστορία μιας συζυγικής αγάπης που διαρκεί δεκαπέντε χρόνια.

Κατ' αρχήν, για την αγάπη του Φεντερίκο η Τζουλιέττα είχε πάψει να παίζει. Ο Φελλίνι είχε τη γνώμη ότι η γυναίκα του πρέπει να είναι γυναίκα που κυττάζει το σπίτι της. Η Τζουλιέττα που είχε αρχίσει άρκετα καλά μια καριέρα που της άρεσε, δέχτηκε πρόθυμα τις νέες υποχρεώσεις της. Ίσως αν ζούσε το παιδί της, που ήρθε στον κόσμο ένα χρόνο μετά το γάμο και που πέθανε σε λίγο διάστημα, θα υπήρχε μια καλή ήθοποιος λιγότερη. Μα όταν η μελαγχολία της Τζουλιέττα άρχισε να γίνεται ανησυχητική, ο άντρας της κατάλαβε ότι η Τζουλιέττα έπρεπε πάλι να παίζει.

Η ΛΙΝΤΙΑ ΚΙ' Ο ΡΟΣΣΑΝΟ ΜΠΡΑΤΣΙ

ΚΑΜΜΙΑ στάρ, ούτε και η πιο διάσημη ή η πιο όμορφη στον κόσμο, δεν μπορεί να με χωρίσει από τη Λίντια: αυτό είναι το «μότο» που ρυθμίζει τη ζωή του Ροσσάνο Μπράτσια, που οι Αμερικανοί θεωρούν σαν τον Ροδόλφο Βαλεντίνο της εποχής μας. Η Λίντια είναι εδώ και είκοσι σχεδόν χρόνια, η έξυπνη, πρόθυμη και εξυπηρετική γυναίκα ενός ωραίου ηθοποιού, που έχει παίξει με τις πιο γοητευτικές γυναίκες της οθόνης και παίρνει κάθε μέρα εκατοντάδες έρωτικές επιστολές από θαυμάστιες του σε όλες τις χώρες του κόσμου.

Στά είκοσι αυτά χρόνια, η Λίντια Μπράτσια, που όταν παντρεύτηκε ήταν μια κοπελίτσα κυρία και άρχη έγινε μια σωματώδης κυρία που άπρεπε να νοιώθει φόβο μπροστά στην πλάστιγγα ακόμα και από μακριά. Αντίθετα, είναι τόσο έξυπνη, ώστε κατόρθωσε να κάνει και το υπερβολικό της βάρους ένα στοιχείο παραπάνω για να συγκρατήσει τη ζωντανή αγάπη του άνδρα της. Δεν το κρύβει διόλου ότι έχει χάσει τη «γραμμή» της. Και δείχνει φανερά τα έκατο κιλά της και περνά με ήρεμη αφέλεια και συμπαθητική ειρωνεία ανάμεσα στον κόσμο. Έτσι κανείς δεν το προσέχει και πολύ λιγότερο ο άνδρας της. Αν ο Ροσσάνο Μπρά-

τσι κατόρθωσε να ξεπεράσει τη ρη περίοδο της ζωής του, αυτό οφείλεται στη Λίντια, στην οποία ουστά και το ότι είναι σπασμένο από τους πιο περιζήτητους άνδρες και στην Αμερική οι γυναίκες τρελλαινούνται γι' αυτόν.

Με την εγκραδισία και την πάθεια που έμπνεε άμεσα η Λίντια Μπράτσια έγινε και αυτή, στο Λονδίνο, μια πολύ δημοφιλής προσωπικότητα. Ο Μπράτσια διηγείται μερικές φορές του συνέβη, φανερά σε μια δεξίωση, να δη τους άλλους καλεσμένους να σπεύδουν προς γυναίκα του και να την πληρώνουν σε φιλοφρονήματα, περιμένοντας να τους στείλει μόνος και έρως σε κάποια γωνία. Είναι αληθινά περιπτώσεις που λέει γελάοντας, γυναίκα του: «Φαντάσου τι έβλεπα γύρω μου όταν ήμουν μόνη και λεπτή, πως άλλοτε».

Η Λίντια υπήρξε και είναι η μεγάλη αγάπη στη ζωή του Μπράτσια. Γι' αυτή πάλι ο Μπράτσια είναι αληθινά ο μόνος άνθρωπος που υπακούει στο πρόσωπο της γης. Για να μην κινδυνεύσει να τον χάσει πάλι πάντοτε πίσω του, δεν τον δίνει ούτε στιγμή, γίνεται γραμματιστής του, δακτυλογράφος του, λιπαστής του, διαχειρίστριά του.

ΤΟ «ΠΟΝΤΙΚΙ»

ΔΙΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΑΝΑΜΕΣΑ από τα πυκνά δέντρα, ο Στήλ κατασκόπευε το σκοτισμένο δρόμο, όταν ξαφνικά πρόβαλε ένα μαύρο σιμωτό που όλο και μεγάλωνε. Η Στήλ, που ένεργη είχε έρθει, για μια τελευταία φορά πέρασαν προστά από τα μάτια του οι τεράστιοι τίτλοι των εφημερίδων: «Ο Στήλ Λάγκερ, ο στυγερός δολοφόνος εδραπέυσε». Και από κάτω η φωτογραφία του. Η φωτογραφία όμως αυτή ήταν παλιά. Τού την είχε βγάλει τότε που τον είχαν συλλάβει και τώρα δεν της έμοιαζε πιά. Ο Στήλ εγκατέλειψε τον κρυψώνα του του δάσους και, αφού στάθηκε στην άκρη του δρόμου, κούνησε το κεφάλι του βλέποντας να πλησιάζει το μικρό αυτοκίνητο με το κατεβασμένο καπό.

Η γυναίκα που οδηγούσε πάτησε το φρένο και σταμάτησε σιγά. — Τι συμβαίνει; τον ρώτησε. — Σας ζητώ συγγνώμη που σας σταμάτησα, είπε ο Στήλ προσπαθώντας να έχει ύφος φυσικό, αλλά του φαινόταν πως έχασα το δρόμο μου... Θα μπορούσατε να με πείτε λίγο πιο κάτω με το άμαξί σας; Η νέα γυναίκα τον εξέτασε πάλι, με ύφος σκεπτικό, οα να δίσταζε. Υστερα είπε: — Πηγαίνω στο "Οντεν". "Αν σάς κινή, ανεβείτε. Χωρίς δεύτερη κουβέντα, ο Στήλ άνοιξε την πόρτα του αυτοκινήτου και κάθισε πλάι στη νέα γυναίκα. Εκείνη ξανάβαλε μπρός.

Το καταγάλανο χρώμα του ούρανού γινόταν όλο και πιο απαλό όσο ο ήλιος πλησίαζε προς τη δύση και ο Στήλ ένοιωσε μια ευχάριστη σωματική και ψυχική ξεκούραση καθώς δρισκετόταν άνετα καθισμένος στο μικρό αυτό αυτοκίνητο. Μετά απ' αυτές τις ώρες που είχε περάσει γυρίζοντας μέσα στο δάσος, είχε την εντύπωση ότι είχε φθάσει σε ένα λιμάνι και ότι μπορούσε να αναπνεύσει. Αυτόταν μόνο που το καπό του αυτοκινήτου ήταν κατεβασμένο: — Δεν βρίσκετε πως μάς χτυπάει ο ήλιος; ρώτησε. — Πραγματικά, είπε η νέα γυναίκα με τα μάτια πάντα καρφωμένα μπροστά της. — Θέλετε να σηκώσω το καπό; — Καλή ιδέα. Η μικρή Φόρντ σταμάτησε πάλι και ο Στήλ σήκωσε το καπό. Όταν ξανακάθισε στη σκιά του, έβγαλε έναν αναστεναγμό ανασκουφίσας. Έτσι, υπήρχε μικρότερος κίνδυνος να τον δει κανένας μάτι.

Αλλά τότε μια καινούργια ανησυχία τον κατέλαβε. Η γυναίκα του είπε ότι πήγαινε στο "Οντεν". Λοιπόν, το "Οντεν", αν θυμόταν καλά, βρισκόταν από την άλλη πλευρά του ποταμού. Θα χρειαζόταν έπομένως, άρα η γρήγορα να διαβούν μια γέφυρα... Και αν υπήρχε φυλάριο σ' αυτή τη γέφυρα; — Απότομα, το αυτοκίνητο έστριψε δεξιά, σε ένα δρόμο δενδροφυτεμένο που δεν είχε τίποτε από μια μεγάλη οδό.

Η εκπλήξη έκανε τον Στήλ να ξεχάσει ότι ήταν με μια άγνωστη. — Ε! ποντίκι! φώναξε που πάμε; Το «ποντίκι» ήταν μια έκφραση που χρησιμοποιούσαν οι άνθρωποι του υποκόσμου.

Η νέα γυναίκα εξακολούθησε να υπάκουε υπατάσσοντας: — Θυμήθηκα ότι το πρωί που έρ-υμνο, υπήρχε φυλάκιο στη μεγάλη γέφυρα, και ότι γινόταν έλεγχος σε όλα τα αυτοκίνητα. Σκέφτηκα λοιπόν ότι θα προτιμούσα να πάμε από κάποιο άλλο.

— Ξέρεις λοιπόν ποιος είμαι; — Διάβολο, είσαι ο Στήλ Λάγκερ. Δώσε μου ένα τσιγάρο σε παρακαλώ. Η τσάντα μου είναι πλάι σου.

Τα χοντρά δάχτυλα του κατάντι-

Καθημέρα Ζωή!
με σοκολάτα Γάλακτος ION

ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ 100%
ION
ΘΡΕΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΡΟΦΗ
Πάντα σε κάθε μαθητική σάκκα
Μιά σοκολάτα γάλακτος ION
ΔΙΝΕΙ ΧΑΡΑ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ!

"ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ.."

Η ΕΛΕΝΑ ΒΑΡΤΣΙ ΚΙ' Ο ΡΑΦ ΒΑΛΛΟΝΕ

Τα παιδιά και μια τέλεια άρμονία χαρακτηρίζουν
επικρατούν σ' ένα γοητευτικόν άνδρα

ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΑ έναν ηθοποιό που ήθελε να αναδειχθεί. "Αν και γώ εξακολουθούσα να είμαι ηθοποιός λίγο χρόνο θα μέναμε μαζί και δεν θα καταφέραμε να ενδιαφερθώ ο ένας για τον άλλο. Έγώ αποτραβήχτηκα. Έγιναν μόνο σύζυγος και δοθήκα τον άνδρα μου ώστε να μην έχω άλλες φροντίδες εκτός από τη δουλειά τους. Έτσι η "Ελενα Βάρτσι, δηλαδή η κυρία Βαλλόνε, έζηγε την επιτυχία του γάμου της. Γι' αγάπη του Ράφ, για να του δώσει την οικογένεια που επιθυμούσε, γαλήνη, ήρεμη, η "Ελενα Βάρτσι παραιτήθηκε από μια επιτυχή καριέρα που προαναγγελλόταν αρκετά εύκολη. Και είναι πολύ ευχαριστήμενη.

Οι Βαλλόνε ζούν στη Ρώμη μια ζωή όπως όλοι. Το δράδυ σπάνια δγαίνουν από το σπίτι. «Υπάρχουν τα παιδιά και δεν μας άρσει να δγαίνουμε έξω για διασκέδαση και να σκεφτόμαστε ότι ίσως τα παιδιά στο σπίτι είναι ζύπνια και μάς ζη-

τούν», έξηγει η "Ελενα. Σήμερα η "Ελενα Βάρτσι είναι πιο όμορφη από κάθε φορά. Τον όμορφο, που ο άνδρας της, είναι ένας άνδρας για τον οποίο τρελλαινούνται οι γυναίκες (όπως έγραψε μια παρισινή εφημερίδα) δεν της έχει προκαλέσει δυσφορίες ως τώρα. Έδώ και κάμποσους καιρό, ενώ ο Βαλλόνε γυρίζει ένα φιλμ με τη Σέλ, ειπώθηκε και γραφτηκε ότι η Γερμανίδα ηθοποιός ήταν έγκυος μένη μαζί του και για χάρη του είχε μάλιστα αποσπαστεί να εγκαταλείψει το μνηστήρα της (τον σκηνοθέτη Χαίχλερ, που παντρεύτηκε ύστερα). Για να δώσει τέλος στις διανοητικές, αληθινές ή ψεύτικες, ο Ράφ Βαλλόνε, την πρώτη φορά που η Ρωμεία Σέλ ήταν περαστική από τη Ρώμη ύστερα από το γυρίσμα του φιλμ αυτού, την προσκάλεσε στο σπίτι του και φωτογραφήθηκε μαζί της έχοντας δίπλα του τη γυναίκα του και τα τρία παιδιά τους.

κου άνοιξαν τη μικρή δερμάτινη τσάντα. Παραμέρισε το μαντήλι και ανακάλυψε ένα πακέτο τσιγάρων κοντό σε μια δέσμη χαρτονομίσματα. Γο δάχτυλα του Στήλ έσφισαν τα χαρτονομίσματα μα με την άκρη του ματιού της, η νέα τον είδε: — Όχι κουταμάρες, Στήλ, είπε, αλλιώς θα έχως με μένα τον Μπίγκ Τζό.

Με ποιόν; ρώτησε μηχανικά. — Τον Μπίγκ Τζό. Δεν τον γνωρίζεις; Και τον Σλίμ Μπέρτον. Δεν τον γνωρίζεις κι' αυτόν; Ο Σλίμ Μπέρτον ήταν ένας από τα δόξητρα του Σικάγου.

Ο Στήλ είπε: — Τον γνωρίζω, λοιπόν; — Ε, λοιπόν! Ο Τζό είναι ένας από τους υπαρχηγούς του, και είναι ο άντρας μου. Ηρθαμε εδώ πέρα επειδή σε λίγες μέρες σκοπεύουν να κάνουν ένα πρώτης τάξεως κολπό. Ίσως ο Τζό να έχη δουλειά και για σένα, υπό τον όρο, βέβαια, να τα καταφέρνεις, πρόσθεσε η νέα.

Ο Λάγκερ γύρισε λίγο στο καθίσμα του και κύτταξε το προφίλ της οδηγού. Για πές μου, «ποντίκι», έχεις ακούσει για τον Τζέις Μίλλερ; Εκείνη έσκωσε έλαφρά τους ώμους. — Ο Τζέις ήταν υπαρχηγός του Σλίμ, μια θαλάσσιος με τη δουλειά του απαραισίστου. — Όκέι, είπε ο Στήλ ήσυχος πιά έντελως. Διάβηκαν τον ποταμό από μια μικρή γέφυρα αφώρρητη και τώρα έφθαναν στα προσάτια του "Οντεν. Το μικρό αυτοκίνητάκι χάθηκε μέσα στο πηγαινε. Έκεί τον όχημάτων. — Επιδέλωσε η οδηγός σταμάτησε μπροστά σε μια λαϊκή πολυκατοικία. Κατέβηκε πρώτη. — Μπορείς ναρθής, Στήλ. Η συνοικία δεν είναι όραση, μα είμαστε τυχεροί που μένουμε εδώ. — Ένας πίσω από τον άλλον ανέβαιναν τη σκάλα. Όταν έφθασαν στο τρίτο πάτωμα, η νέα γυναίκα έβαζε στην τσάντα της, έβγαλε ένα

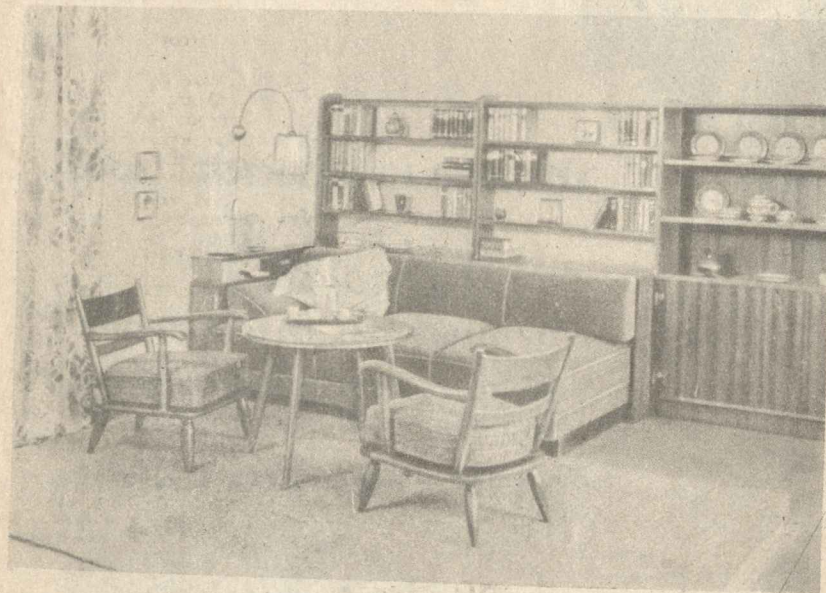
κλειδί, άνοιξε μια πόρτα. Μόλις μπήκαν, ο Στήλ είδε ένα νεαρό με ξεκουμπωτό πουκάμισο που, ξεπληκμένος σε ένα ντιβάνι, διάβαζε μια εφημερίδα καπνίζοντας. — Γεια σου, Σιού! είπε ο νέος ενώ σπκωνόταν. Τι κάνεις; — Μη νοιάζεσαι για μένα, Τζό. Δες καλύτερα ποιόν τσιμπήσα στο δρόμο να κάνω τό - σόπ: τον ίδιο τον Στήλ Λάγκερ! Ο Μπίγκ Τζό άφησε να του πέσει η εφημερίδα και προχώρησε, με το χέρι μπροστά προς τον Στήλ που χαμογέλουσε με αμηχανία. Ένα δευτερόλεπτο, ο καταδικος δέχεται στο σαγόνι μια τέτοια γροθιά που τον κόλλησε στον τοίχο. Προτού λιποθυμήσει, πρόλαβε ν' ακούσει τη γυναίκα που έλεγε: — Μπορείς ναρθής, Στήλ. Η συνοικία δεν είναι όραση, μα είμαστε τυχεροί που μένουμε εδώ. — Ένας πίσω από τον άλλον ανέβαιναν τη σκάλα. Όταν έφθασαν στο τρίτο πάτωμα, η νέα γυναίκα έβαζε στην τσάντα της, έβγαλε ένα

M. Αντρέιμ

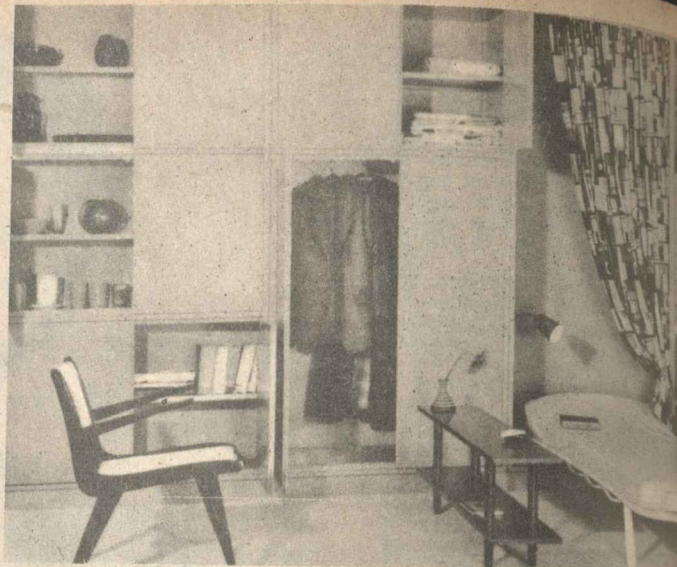
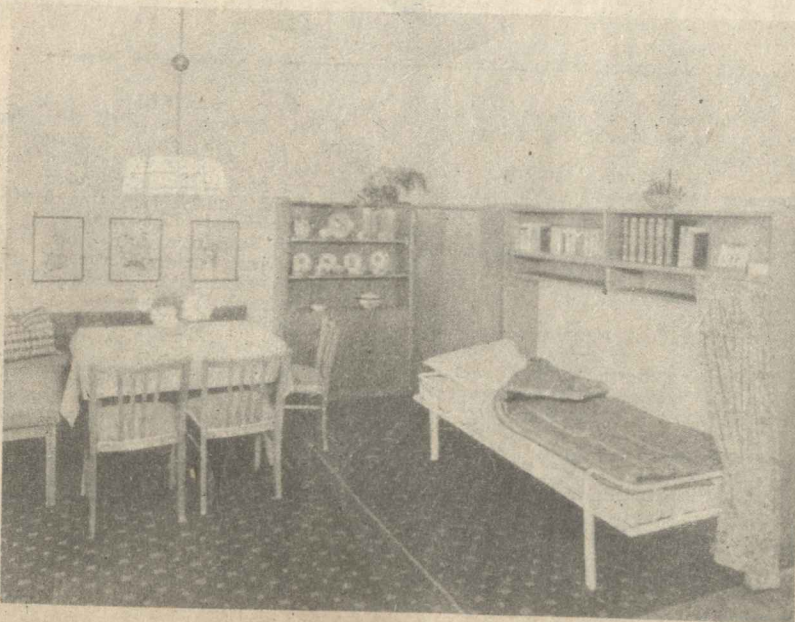
Λίβιγκ-Ρούμ Κρεβατοκάμαρα

Συνδυασμός επίπλων για μικρό χώρο

Στα σημερινά χρόνια το σπίτι μας άλλαξε πολύ πιο αποφασιστικά και ριζικά, απ' όσο άλλαξε η νοοτροπία μας και ίσως οι τοίχοι μέσα στους οποίους ζούμε μας εκφράζουν περισσότερο απ' όσο το κάνουν τα λόγια μας ή οι ιδέες μας. Τα σπίτια που γεννήθηκαν οι γιαγιάδες μας ή κι' οι πιο ηλικιωμένοι από μας, τα σπίτια δηλαδή με τις τεράστιες καμίνες και τη σπατάλη του χώρου ανήκουν πια στην ιστορία. Τα σημερινά σπίτια, πιο φωτεινά, πολύ πιο χαρούμενα, παρουσιάζουν ένα μειονέκτημα: τον περιορισμένο χώρο. Έτσι κάθε σχέδιο επιπλώσεως και γενικά διαρρυθμίσεως πρέπει να παίρνει πριν απ' όλα υπ' όψη του το χώρο. Δίνουμε παρακάτω μερικά ωραία σχέδια, στα οποία η κομψότητα των επίπλων συνδυάζεται με την κατάλληλη χρησιμοποίηση του χώρου που έχουμε.

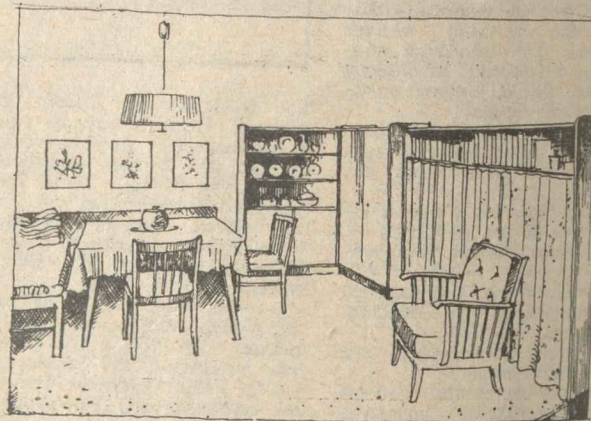
Ένας ωραίος συνδυασμός λίβιγκ - ρούμ και δωματίου ύπνου. Πολυθρόνες γύρω από ένα τραπέζι και δίπλα ο καναπές που το δράδυ μετατρέπεται σε κρεβάτι. Μια απλή βιβλιοθήκη από πατίνα καλύπτει ολόκληρο σχεδόν τον ένα τοίχο. Στα ραφάκια της βιβλιοθήκης τοποθετούνται και διάφορα μπιμπλό.

Ένας συνδυασμός στον οποίο έχουμε σ' ελάχιστο χώρο ένα διπλό κρεβάτι, πού κρύβεται την ημέρα με παραπέτασμα, ντουλάπα για τα ρούχα, χώρους για τα βιβλία και τα μπιμπλό κλπ. Μια πολυθρόνα και ένα τραπέζι - εταζέρα συμπληρώνουν το σύνολο. Όλοι οι χώροι της ντουλάπας είναι κλειστοί.

Το παραπλεύρως δωμάτιο έχει μετατραπεί σε κρεβατοκάμαρα. Ο καναπές που αποτελείται από δυο κομμάτια το ένα χωμένο μέσα στο άλλο, τραβιέται και γίνεται διπλό κρεβάτι. Το επίπλωμα στη βιβλιοθήκη χρησιμεύει, για σιφονιέρα στο κάτω μέρος ενώ επάνω μπαίνουν πολύ όμορφα μπιμπλό.

Το παραπλεύρως δωμάτιο αλλάζει άμέσως όψη όταν κλείσει το κρεβάτι και μπη στη θέση του. Μια αρκετά μεγάλη πολυθρόνα μπαίνει μπροστά στην κουρτίνα, που σκεπάζει το κούφωμα.

Ένα ωραίο λίβιγκ - ρούμ. Στην άκρη δεξιά ένα κρεβάτι διπλωμένο, που την ημέρα κρύβεται πίσω από ένα παραπέτασμα. Αριστερά τραπέζι, φαγητού, απλές καρέκλες. Έταζέρα-βιβλιοθήκη.

Θεατρικά Παρασκήνια

Η ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ... ΕΙΚΟΝΙΣΜΑ!

ΤΙΣ προάλλες, δύο συνάδελφοί της λένε στην 'Αλίκη Βουγιουκλάκη:
— Έλα να σε πάμε σε κάποιο μέρος που θα σε καταπλήξει.
— Τι είναι αυτό;
— Μπαρ.
— Μπαρ; Και γιατί να με καταπλήξει ένα μπαρ;
— Έλα και θα δεις.

Η πρωταγωνίστρια του θεάτρου «Κόστα Μουσούρη» τους ακολούθησε. Μπήκαν σ' ένα ταξί και πήγαν στην Καλλιθέα. Εκεί, στην οδό 'Αριστοτέλους χαμηλά, το ταξί σταμάτησε, μπροστά στο μπαρ.

Μπήκαν μέσα. Παρήγγειλαν μπίρες. Και οι συνάδελφοί της έδειξαν στην 'Αλίκη Βουγιουκλάκη μια γωνιά του μπαρ. Και με απέραντη καπάλη της η νεαρή πρωταγωνίστρια αντίκρουσε στη γωνιά μια μεγάλη εικόνα της στολισμένη με λουλούδια και πουλάκια και μικρά ηλεκτρικά φωτάκια.

— Ποιά είν' αυτή; ρώτησε η Βουγιουκλάκη τον ιδιοκτήτη του μπαρ.
— Εκείνος που δεν την αναγνώρισε, της αποκρίθηκε:

— Η 'Αλίκη Βουγιουκλάκη.
— Και γιατί την έχετε έτσι στολισμένη σαν εικόνισμα;
— Είναι ο σεβντάς μου!
Κι' αναστέναζε.
Και δεν ήταν μόνο αυτή η μεγάλη

εικόνα. Ήταν κι' άλλες φωτογραφίες της Βουγιουκλάκη τριγύρω, από κινηματογραφικά έργα της, απ' την κωμωδία του Μπέρναρ Σώ «Ωραία μου Κυρία», που παίζει στο θέατρο «Μουσούρη».

Πριν φύγει η παρέα από το μπαρ, κάποιος την συστήνει στον ιδιοκτήτη.

— Κύριε Βασίλη, η δεσποινίς από δω είναι η 'Αλίκη Βουγιουκλάκη. Έκείνος γύρισε και την κούταξε. Κι' ύστερα είπε:

— Τώρα που τη γνώρισα από κοντά, θα πεθάνω ευχαριστημένος.

*

Καί, επειδή ο λόγος για την 'Αλίκη Βουγιουκλάκη, ιδού ένα τετράστιχο που της έστειλε προ ημερών μια θαυμαστρία της. Διατηρούμε την ορθογραφία της:

Στου όμου σου τραγουδούν πουλιά
και στη καρδιά σου 'Αγγέλοι
Και τα χρυσά σου το μαλλιά
μπλέκονται με την φτέρη.

*

Μετά τις «κυρίες», αρχίζουν διάφορα είδη του... βασίλειου των ζώων να παρελαύνουν στις σκηνές των αθηναϊκών θεάτρων:

Στο «Βασιλικό» το «Νησί των κατσικιών»
Στο «Αθηνών» ο «Κούνελος».

Στο «Κοτοπούλη» ή «Χρυσή αράχνη».
Στο «Ίνταλ» ή «Κλώσσα».
Καί... έπεται συνέχεια.

*

Ένας ζητιάνος είναι τακτικός πελάτης του Ντίνου 'Ηλιοπούλου. Κάθε τόσο πάει και τον βρίσκει και του λέει:

— Δώσε μου, κύριε Ντίνου, κανένα δίφραγκο να πιά κανένα κρασάκι. Και ο Ντίνος του δίνει.

Πρό ημερών, όμως, άλλαξε η αίτησις:

— Δώσε μου, κύριε Ντίνου, κανένα ταλληράκι, να κοπανίσω κανένα - δυο κοινάκι.

Ο Ντίνος του έδωσε. Είχε όμως και την περιέργεια να ρωτήσει:

— Γιατί κοινά, σήμερα; Λόγω του γενναριάτικου κρύου;
— Όχι. Έχω την ονομαστική μου εορτή. Με λένε Γρηγόρη.

*

Δύο καλλιτέχνες του θεάτρου είχαν πάρει έως τώρα το Χρυσό Σταυρό της Εύποιας: η Κυβέλη και η Κατίνα Παξινού. Έφετος τον πήραν άλλες δύο: η Μαίρη 'Αρώνη και η Άννα Συνοδινού.

*

Πρό ημερών, ο θεατρικός επιχειρηματίας Φώτης Σαμαρτζής κάλεσε το διαλεχτό νεο ήθοιο Στέφανο Ληναίο και του πρότεινε να συνεργασθεί το καλοκαίρι με το θέατρο «Σαμαρτζή» υπό τον εξαιρετικό κωμικό Χρήστο Εύθυμιο. Ο Στέφανος Ληναίος του αποκρίθηκε:

— Κρίμα!... Αν μου το λέγατε λίγες μέρες νωρίτερα θα μπορούσα να δεχθώ... Τώρα, όμως, διαπραγματεύομαι με τη «Νέα Σκηνή» του Λειβάδα, που θα παίξει στον Κήπο.

— Όποτε την έπαθα κι' εγώ, σαν την παλιά ιστορία, συμπέρανε ο

Σαμαρτζής χαριτολογώντας:
— Καί ποιά είναι η παλιά ιστορία; ρώτησε ο Ληναίος.

— Νά, κάποτε χρηρε κάποιος. Την ημέρα της κηδείας της γυναίκας του, τον είδε ένας, τον λιμπίστηκε έτσι λεβεντόκορμο, και είπε: «Νά ένας καλός γαμπρός για την κόρη μου... Ν' αφήσω να κάμη τα κάλλυβα στα σαράντα της γυναίκας του κι' ύστερα να του κάμη την πρόταση». «Έτσι κι' έγινε. 'Αλλά όταν του είπε για το συνοικείο, ο χήρος αποκρίθηκε: «Κρίμα!... 'Αν μου το λέγατε την ημέρα της κηδείας, θα την έπαινα την κόρη σας. Την έπο- μνη μέρα όμως έδωσα λόγο σε άλλη!»

«Λοιπόν, το ίδιο έγινε και μ' εμένα, συμπέρανε ο Σαμαρτζής. Σε είδα στο Μουσούρη» που έπαιζε πριν δεκαπέντε μέρες και είπα μέσα μου: Πρέπει να τον ξαναπάρω κι' έφετος το Ληναίο στο θέατρο. 'Ας μη του το πώ, όμως, άψε, ως άφησα να περάσουν μερικές μέρες. Κι' έτσι την έπαθα.

*

Ένα βράδυ, στο ζαχαροπλαστείο της Κυβέλης στο οποίο μαζεύονται, τις μεταμεσονύκτιες ώρες, πολλοί πρωταγωνιστές του θεάτρου, γινώ- ταν συζητήσεις ποιός, από αυτούς που έχουν δικαίους αυτοκίνητα, οδηγεί πιο συνετά.

Την εμπιστοσύνη όλων, την τράβηξε ο Φωτόπουλος. «Όλοι, όσοι έχουν μπη στο αυτοκίνητό του, διε- κηρυτταν:

— 'Α, ο Μίμης είναι ο πιο προ- σκετικός από όλους!

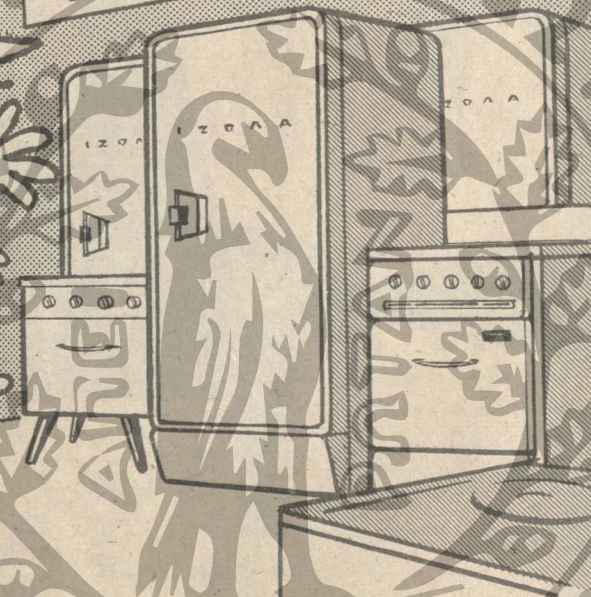
Την ίδια νύχτα, το αυτοκίνητο του Φωτόπουλου ντελαρήσε στην οδό Κηφισίας καθώς ο δημοφιλής κωμικός κατευθυνόταν προς το Μα- ρουσί, όπου είναι το σπίτι του.

Νά τον μάλιστα, άραγε;

Φάνης Κλεάνθης

ΙΣΟΛΑ

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

— Έννοια σας! Όλοι θα πάρετε.

ΓΙΑ ΤΟ 1959 ΝΕΕΣ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑ ΕΛΑΤΤΩΜΕΝΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ - ΚΟΥΖΙΝΕΣ 1300 - 400 δραχμές φθηνότερα από το 1958

Τὰ «Ζεστά»

Η ΙΑΤΡΙΚΗ, όλα αυτά τα διάφορα «ζεστά» που φτιάχνουμε από λογής - λογής χόρτα και που πίνουμε το χειμώνα είτε για να ζεσταθούμε είτε για να θεραπεύσουμε τον εαυτό μας από ένα κρυολόγημα ή άλλη πάθηση, τὰ λέει «πτισάνες». Τὰ «ζεστά» αυτά, που τὰ ξέρουν καλά στὰ χωριά, δὲν είναι καθόλου εύκαταφρόνητα καὶ στὶς πόλεις κι' ἀξίζουν ἀσφαλῶς πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὰ φάρμακα που πωλοῦν στὰ φαρμακεία. Τὰ χόρτα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα γίνονται τὰ ἀφεψήματα, θὰ τὰ βρῆτε στὴν ἀγορά, στὰ φαρμακεία καὶ στὸν κήπο σας ἢ στὴ γλάστρα σας. Πρέπει ὅμως νὰ ξέρετε τὶς ιδιότητες τοῦ καθενὸς ὥστε νὰ τὸ χρησιμοποιήσετε ἀποτελεσματικὰ στὴν κατάλληλη περίπτωσι.

Πῶς νὰ τὰ φτιάξετε

ΣΕ ΑΦΕΨΗΜΑ

Ρίξτε τὰ φυτὰ σὲ κρύο νερὸ ποὺ θὰ βάλετε ὕστερα νὰ βράσει. Μόλις πάρῃ τὴν πρώτη βράσι τραβήξτε τὸ ἀπὸ τὴ φωτιά. Ἀφήστε ἔτσι πέντε ἕως δέκα λεπτά, ἀφοῦ σκεπάσετε τὸ δοχεῖο, καὶ ὕστερα χρησιμοποιήστε το.

ΣΕ ΕΓΧΥΜΑ

Ρίξτε στὰ φυτὰ βραστό νερὸ. Ἀφήστε τα νὰ μουσκεύουν ἀπὸ δέκα ὥς τριάντα λεπτά, ἀνάλογα μὲ τὸ εἶδος. Τὰ βάζετε ὕστερα στὸ σουρωτήρι καὶ τὰ πιέζετε ὥσπου νὰ βγῇ ὅλος ὁ χυμὸς τους.

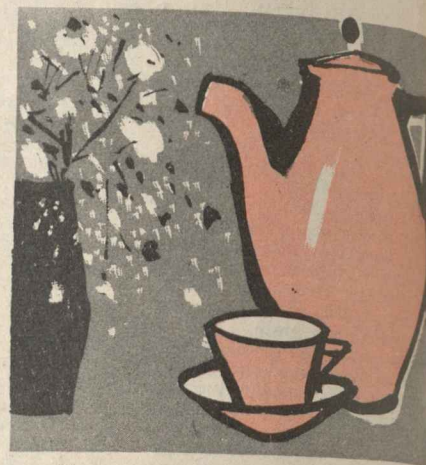
ΣΤΟ ΜΟΥΣΚΙΟ

Σὲ νερὸ ποὺ ἔχετε προηγουμένως βράσει καὶ ἀφήσει νὰ κρυώσει, ἀφήστε τὰ φυτὰ νὰ μουσκεύουν ἐπὶ δώδεκα ὥρες περίπου. Σουρώστε τα ὕστερα. Τὰ ποτὰ ποὺ φτιάχνονται μ' αὐτὸν τὸν τρόπο πίνονται κρύα ἢ ζεσταμένα σὲ μπαῖν — μαρί.

Μπορεῖτε νὰ προσθέσετε στὸ ἀφεψήμα ζάχαρη, ἐλάχιστο γάλα ἂν θέλετε, μιά φετίτσα λεμόνι, λίγη κανέλα, μέλι, κονιάκ ἂν φοβόσθε κρυολόγημα ἢ δαλιάνια.

Μὴν ξαναζεσταίνετε ποτὲ τὰ ἀφεψήματα (ἐκτός ἀπὸ κείνα ποὺ βάζετε στὸ μούσκιο). Πιέτε τα ζεστὰ ἢ χλιαρὰ ἢ διατηρήστε τα ζεστὰ σὲ ἕνα θερμὸς. Γιὰ τὴν χρησιμοποίησί τους ὅμως θὰ τὰ βάλετε σὲ φυτῶν ἀπὸ πορσελάνη ἢ τὰ συνηθισμένα πηλὶνα μὲ ἀσπρὴ ἀλοιφή φυτῶν ἢ σὲ ἐπάργυρα ἢ κασιτερωμένα σκεύη.

Τὰ ἀφεψήματα, ποὺ πίνονται κατὰ κύριο λόγο γιὰ τὰ κρυολογήματα, πρέπει νὰ εἶναι δέδωτα ζεστὰ ἀλλὰ πρέπει νάχη κανεὶς ὑπ' ὀψι του, πῶς

καὶ τὸ πολὺ ζεστὰ, τὰ κατὰ δηλαδή, ὅλα τὰ ζεστά ἀπαγορεύονται στὴν περίπτωση ποὺ ὁ κρυολογημένος ὑποφέρει ἀπὸ ἐνδογενεῖς ἀμυγδαλῶν ἢ τοῦ στομάχου. Τὸ πολὺ ζεστὰ εἶναι βλαβερὸ ὅπως καὶ τὸ πολὺ κρύο.

Πῶς νὰ τὰ διατηρήσετε

Ἄν ἔχετε στὸν κήπο σας δύοσμο, τίλλιο, σκόμνηλο χαμομήλι, θὰ τὰ κόψετε τὸ πρωῒ ἢ τὸ βράδυ, ἂν πρόκειται νὰ κάνετε ἀπὸ αὐτὰ ἀφεψήματα ποὺ θὰ πιήτε τὴν ἴδια ἢ τὴν ἄλλη μέρα. Προκειμένου ὅμως νὰ τὰ διατηρήσετε γιὰ καιρὸ, θὰ τὰ κόψετε τὸ πρωῒ ἂν πρόκειται γιὰ ἀνὰ καὶ φύλλα καὶ τὸ βράδυ ἂν πρόκειται γιὰ βλαστάρια.

Θὰ τὰ βάλετε νὰ ξεραθοῦν στὴ σκιά καὶ ἂν στὸν ἥλιο, σὲ μέρος ποὺ φυσάει. Τὸ ξέραμα πρέπει νὰ γίνῃ ὅσο πιὸ γρήγορα εἶναι δυνατόν γιὰ νὰ ἀποφευχθοῦν τὰ μούλιασμα.

Γιὰ νὰ ξεραθοῦν, τὰ ἀνθὰ καὶ τὰ φύλλα θὰ ἀπλωθοῦν σὲ χαρτὶ ἄσπρο. Τὰ βλαστάρια καὶ κρεμάτε δεμένα ἀπὸ τὰ κοτσάνια.

Ὅταν ξεραθοῦν δὲν πρέπει νὰ τὰ ἀφίετε νὰ ἔρχονται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν ἀέρα, γιατί χάνουν τὴ γεύσι τους, οὐτὲ μὲ τὴν ὑγρασία γιατί μούχλιαζουν. Μὴν τὰ βάζετε σὲ χαρτοσακούλες ἢ χαρτονένια κουτιά, ἀλλὰ σὲ μεταλλινὰ κουτὰ καὶ γαλβανισμένα ἢ σὲ δοχεῖα ἀπὸ πορσελάνη ἢ γυάλινα ἢ καὶ σὲ κουτὰ ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη.

Πῶς νὰ τὰ χρησιμοποιήτε

● ΓΛΥΚΑΝΙΣΟ

Ἰδιότητες: Καταπραῖντικό τὸν πόνο τοῦ στομαχοῦ καὶ τὸν ἐντέρον. Συνιστᾶται, ἐκτός ἀπ' αὐτὰ, σὲ περίπτωσι βρογχίτιδος καὶ κρίσεως ἀσθματος.

Δόσεις: Σὲ ἀφεψήμα ἢ μούσκιο, 5 γραμμάρια ξεροὶ σπύροι κατὰ φυτῶν (χρόνος ἐγχύματος: 15 λεπτά τὸ πολὺ).

● ΔΥΟΣΜΟΣ

Ἰδιότητες: πεπτικές, ἀντισπασμωδικές, ἀντισπασμωδικές, καταπραῖνει τὶς ναῖτες, τὸν πόνο τοῦ στομαχοῦ καὶ τὸν ἐντέρον. Συνιστᾶται σὲ νεφρικές κρίσεις καὶ φουσκάματα τῆς κοιλίας.

Δόσεις: Ἐνα κουτάλι τοῦ γλυκοῦ γιὰ κίθα φυτῶν βραστοῦ νεροῦ ἢ 5 γραμμάρια κατὰ κίλο νεροῦ σὲ ἐγχυμα ἢ ἀφεψήμα. (Χρόνος ἐγχύματος ἢ ἀφεψήματος: 10 λεπτά. Μποροῦμε νὰ ἀνακατέψουμε ἴσα μέρη δύοσμο καὶ τίλλιο).

● ΘΥΜΑΡΙ

Ἰδιότητες: Καθαρτικές, ἀποτοξινωτικές, ἀποχρεμπτικές.

Δόσεις: Σὲ ἐγχυμα ἢ σὲ ἀφεψήμα ἕνα κουτάλι καὶ φύλλα γιὰ ἕνα κίλο νερὸ (χρόνος ἐγχύματος: 15 λεπτά). Μπορεῖτε νὰ πιήτε μέσα ἂν θέλετε μιά φετίτσα λεμόνι, ὅπως ἐννοοῦμε στὸ τσάι.

● ΚΕΡΑΣΙΩΝ ΟΥΡΕΣ

Ἰδιότητες: Οἱ πράσινες οὔρες τὸν κερασίων ἔχουν διουρητικές ιδιότητες.

Δόσεις: Σὲ ἐγχυμα ἢ σὲ ἀφεψήμα 5 γραμμάρια γιὰ κάθε φυτῶν (χρόνος ἐγχύματος ἢ ἀφεψήματος: 10 ἕως 20 λεπτά).

● ΜΕΛΙΣΣΟΧΟΡΤΟ

Ἰδιότητες: Διουρητικό, ἰδρωτοποιὸ καὶ πικρικό. Καταπραῖνει τοὺς πόνους τῆς ἐμμηνορροίας, τὶς διαταραχὲς τῆς ἐμμήνου παύσεως καὶ διευκολύνει τὴν πέψι. Τὸ ἐπιστημονικὸ τοῦ ὀνόμα εἶναι «μέλισσα».

Δόσεις: Σὲ ἐγχυμα ἢ ἀφεψήμα 5 γραμμάρια φύλλα γιὰ κάθε φυτῶν. (Χρόνος ἐγχύματος ἢ ἀφεψήματος: 10 ἕως 15 λεπτά).

● ΜΟΛΟΧΑ

Ἰδιότητες: Καταπραῖντικό, καταπολεμὰ τὸ θῆλα.

Δόσεις: Σὲ ἐγχυμα ἢ ἀφεψήμα 5 γραμμάρια ξερῶν φύλλων γιὰ κάθε φυτῶν. (Χρόνος: 10 ἕως 15 λεπτά).

● ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΑΣ ΑΝΘΗ

Ἰδιότητες: Καταπραῖντικά. Συντελοῦν πολὺ στὴν πέψι καὶ εἶναι ἐλαφρῶς ὑπνωτικά. Συνιστᾶται σὺν νευρικός.

Δόσεις: Σὲ ἐγχυμα ἢ ἀφεψήμα ἕνα κουτάλι τοῦ γλυκοῦ γιὰ κάθε φυτῶν. (Χρόνος ἐγχύματος ἢ ἀφεψήματος: 15 λεπτά). Μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε ἀνάμεικτα ἀνθὰ καὶ φύλλα σὲ ἴσα μέρη. Πρέπει ὅμως νὰ τὰ ἀνανεώνετε κάθε χρόνο.

● ΡΑΜΝΟΣ (Βουρβουλία)

Ἰδιότητες: Ὑπακτικό καὶ καθαρτικό.

Δόσεις: 20 γραμμάρια ξεροῦ φλοιοῦ σὲ ἀφεψήμα ἢ σὲ μούσκεμα γιὰ κάθε φυτῶν. (Χρόνος: 15 λεπτά).

● ΤΙΛΛΙΟ

Ἰδιότητες: Καταπραῖντικό, διουρητικό, ἰδρωτοποιὸ καὶ ἀντισπασμωδικό. Συνιστᾶται σὲ περιπτώσεις ἀπνίας καὶ κακῆς λειτουργίας τοῦ σπυοῦ, στὶς νευρικές παθήσεις καὶ τὰ κρυολογήματα. Τὸ τίλλιο, ἐπειδὴ περιέχει μαγγάνιο εἶναι καταλύτης τὸν βιταμινῶν Β C καὶ Ε. Ἐπιπρέπει τὴν ἀφομοίωσι τοῦ σιδήρου ποῦ τὸνώνει τὴν ὑπόψιν.

Δόσεις: Σὲ ἀφεψήμα ἢ ἐγχυμα ἕνα κουτάλι τοῦ γλυκοῦ γιὰ κάθε φυτῶν. (Χρόνος ἀφεψήματος ἢ ἐγχύματος: 10 λεπτά). Μπορεῖτε νὰ τὰ ἀρωματίσετε μὲ λεμόνι, μέλι, ἢ νὰ ἀναμίξετε ἴσα μέρη μὲ δύοσμο ἢ μὲ ἀνθὶ πορτοκαλίας.

● ΤΣΑΪ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ

Ἰδιότητες: Καταπραῖντικό.

Δόσεις: 4—5 φύλλα γιὰ κάθε φυτῶν. Βράζετε δέκα λεπτά τὸ πολὺ.

● ΦΑΣΚΟΜΗΛΟ

Ἰδιότητες: Πίνεται συνήθως σὰν θερμαντικό.

Δόσεις: 4—5 φύλλα. Βράζεται σὰν ἐγχυμα 3—5 λεπτά.

● ΧΑΜΟΜΗΛΙ

Ἰδιότητες: Τονωτικό καὶ ἀντισπασμωδικό, ἀναλγητικό, θανάσιο γιὰ τὸ στομάχι. Ὅταν παίρνεται μετὰ τὸ φαγητὸ διευκολύνει τὴ λειτουργία τῆς πέψης. Πρὸ τοῦ φαγητοῦ εἶναι ὀρεκτικό.

Δόσεις: Σὲ ἐγχυμα ἢ ἀφεψήμα ἕνα κου-

Γυμναστική

ΤΡΕΙΣ ΕΥΚΟΛΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΓΙΑ ΠΟΛΕΣ γυναῖκες, εἶναι δύσκολη ἡ καθημερινὴ γυμναστική. Γιὰ ὅσες δὲν διαθέτουν καιρὸ, δίνουμε παρακάτω τρεῖς εύκολες ἀσκήσεις, ποὺ ἔχουν σκοπὸ τὴ διατήρησι τῆς εὐλυγισίας τοῦ σώματος καὶ τῆς ἀρμονίας τῶν γραμμῶν γενικώτερα.

Εἶναι γνωστὸ πῶς ἡ γυμναστική εἶναι ἡ ἀσκήσι «φάσι» ὁποιασδήποτε φροντίδας γιὰ τὴν ὁμορφίαν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ «ὁμορφία» εἶναι συνώνυμη μὲ τὴ «γενικὴ ἀρμονία τῆς ἐμφανίσεως». Γι' αὐτὸ ὅλες —παχιεῖς ἢ ἀδύνατες, νέες ἢ λιγώτερο νέες— γιὰ νὰ διατηρήσετε τὴν εὐλυγισίαν σας, τὴν ἐλαστικότητά σας, τὴν ἀρμονία τῶν κινήσεων πρέπει νὰ κάνετε κάθε πρωῒ «τωνωτικές γυμναστικές ἀσκήσεις».

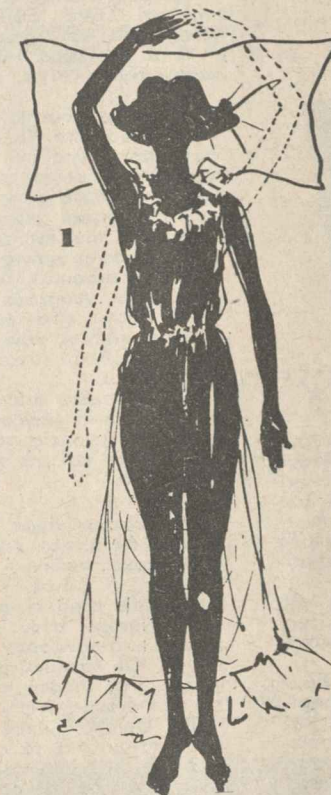
Ἀσκήσις ἀριθ 1

Ἡ ἀσκήσι αὕτὴ συνίσταται στὸ νὰ τεντωθῇ καλὰ στὸ κρεβάτι μόλις ἐγπνήσετε γιὰ νὰ ζοηρέψετε τὰ μέλη σας ποὺ εἶναι σὲ κατὰστασι χαλάρωσης ἀπὸ τὸν ὕπνο.

Τεντωθῇ πρώτα ἀπὸ τὸ δεξιὸ πλευρὸ, ὕστερα ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ καὶ τέλος μὲ δόκνηρο τὸ σῶμα. Τὰ χέρια θὰ ἐκτεθῶν ἀνάστροφα ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι ὥστε τὸ «τέντωμα» νὰ εἶναι πιὸ ἀποτελεσματικό. Οἱ τρεῖς αὗτὲς κινήσεις πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνονται τουλάχιστο τέσσερις φορές ἡ καθεμιά κάθε πρωῒ.

Ἀσκήσις ἀριθ 2

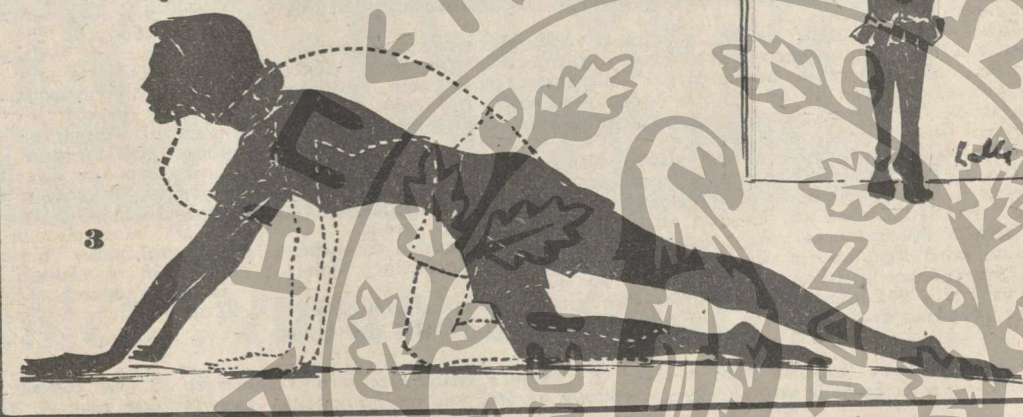
Κατεβῆτε ἀπὸ τὸ κρεβάτι, πηγαίνετε ὡς τὴν πόρτα καὶ ἀφοῦ σταθῆτε μὲ εὐθύτην τὸ σῶμα, ἀνασηκωθῆτε στὰ νύχια τῶν ποδιῶν προσπαθώντας νὰ φτάσετε μὲ τὸ δεξιὸ χερί πρὸς τὴν κάσα τῆς πόρτας. Ἄν αὕτὴ εἶναι χαμηλὴ καὶ τὴ φτάνετε εύκολα, βάλτε κανένα ἄλλο σημεῖο ὑψηλότερα. Ἐπαναλάβετε τὴν ἀσκήσι πέντε φορές.

ρὲς μὲ τὸ ἕνα χερί καὶ πέντε μὲ τὸ ἄλλο.

Ἀσκήσις ἀριθ 3

Σταθῆτε μὲ τὰ τέσσερα καὶ μὲ τὸ στήθος παράλληλο πρὸς τὸ πάτωμα. Μαζέψτε, τοὺς μύς τοῦ ὑπογαστρίου, κυρτώνετε τοῖς ὀπίσθιους τῆ ράχη καὶ σκύψτε τὸ κεφάλι ἀνάμεσα στὰ μπράτσα, ποὺ θὰ τὰ ἐκτεθῶν ἀνάστροφα στὸ πάτωμα μετὰ τὴν ἀνάστροφα. Ἐπαναλάβετε τὴν ἀσκήσι πέντε φορές.

ταλάκι τοῦ γλυκοῦ γιὰ κάθε φυτῶν. (Χρόνος ἀσκήσεως: 10 λεπτά τὸ πολὺ).

Γιὰ νὰ φτιάξετε ἐγχυμα πτισάνης

Ἐχετε νὰ διαλέξετε ἀνάμεσα στὴν ἀσπρὴ τσαγιέρα μὲ μπλε μοτίβα ἢ τὴν πολὺ μοντέρνα τσαγιέρα μὲ στριφτὸ χερούλι καὶ λουλουδιὰ διακόσμηση σὲ μαῦρο, δερικινεμένο φόντο, τὴν ὁμοειδή τσαγιέρα ἀπὸ πορσελάνη μὲ φόντο ἀνοιχτὸ πράσινο καὶ ἕνα «μεταγινώ» ἀπὸ ῥόδινα ἀνθὰ, τοποθετημένο σὲ βελιέζα ἀσπρὴ, τὴν παλιὸν τύπου μεταλλικὴ τσαγιέρα μὲ λαδὴ ἀπὸ ἔβανο ἢ ἀπλῶς ἕνα δοχεῖο ὅπως αὐτὸ μὲ τοὺς μπλε καὶ ἀσπρούς κύκλους.

Γιὰ νὰ τὶς πιῆτε

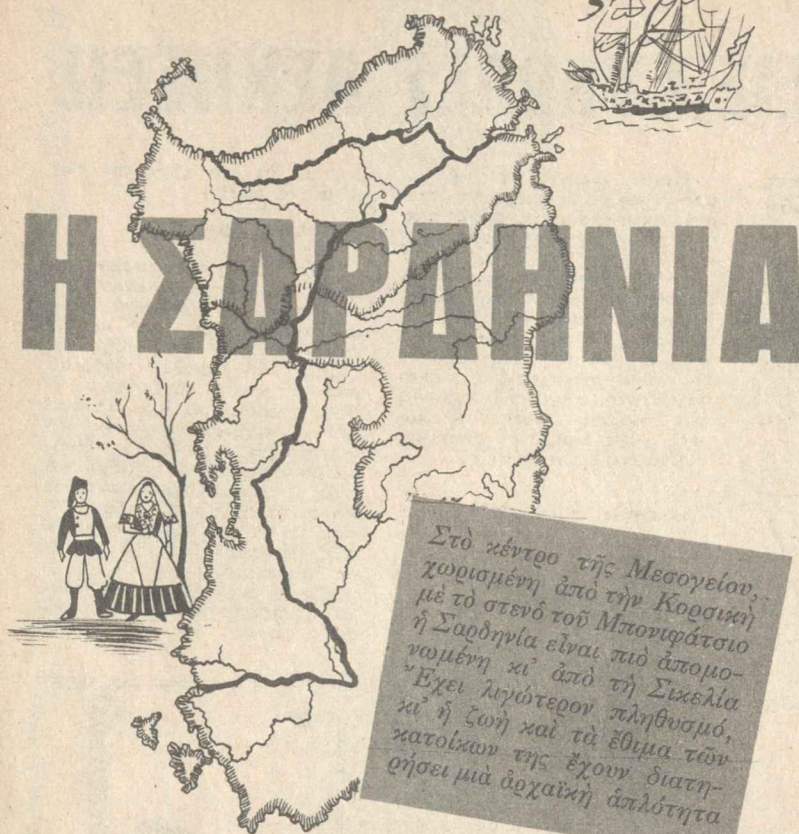
Μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε, πρῶτηρα γιὰ τσάι ρελασμένα μὲ ἐπάργυρο ἀμετάβλητο μέ-

ταλλο, μὲ μονωτικὴ λαθὴ (δουὰρ καὶ ἀσπρὴ σουρωτήρι, λεπτὲς πορσελάνες μὲ μοτίβα πολυχρωμῶν λουλουδιῶν, φυτῶν ἀπὸ ἀγγλικὴ φαγιέντα μὲ ῥοζ διακόσμηση, κεραμικὰ φυτῶν μὲ μαῦρο φόντο, λευκὰ φυτῶν ἀπὸ ὅλα τὰ νανοειδή μὲ ἐντομὲς ἢ ἀπὸ μελανίνη, οὐσία ἐλαφρότατη καὶ ἀδραστή, μὲ ῥοζ διακόσμηση).

Γιὰ νὰ τὶς διατηρήσετε

Μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε ἀφῶς γυάλινα διαφανῆ δοχεῖα, μπουκάλια ἀπὸ ἐπάργυρο μεταλλο, κουτὰ ἀπὸ ἀμετάβλητο μέταλλο ἢ ἀκόμα βάζα ἀπὸ διακοσμημένη φαγιέντα. Ἐπίσης τὰ ὅλα αὐτὰ καὶ ἐρμητικὰ κλεισμένα δοχεῖα, ὅπως αὐτὸ ποὺ μοιάζει μὲ κολοκύθα, ἢ τὸ δοχεῖο αὐτὸ ἀπὸ πορσελάνη διακοσμημένη μὲ φύλλα καὶ καρπούς. Ἀποφεύγετε τὶς χάρτινες σακούλες καὶ τὰ χαρτονένια κουτὰ.

"Ένα μυστηριώδες κι' αρχαϊκό νησί

Στο κέντρο της Μεσογείου, χωρισμένη από την Κορσική με το στενό του Μπουναρτίο η Σαρδηνία είναι πιά απομονωμένη κι' από τη Σικελία. Έχει λιγότερο πληθυσμό, κι' η ζωή και τα έθιμα των κατοίκων της έχουν διατηρήσει μια αρχαϊκή απλότητα.

ΚΑΤΩ από έναν αένανς ήλιόλουστο ούρανό, το τοπίο είναι περισσότερο βουκολικό, παρά αγροτικό. Είναι μια χώρα ιδεώδης για όσους αγαπούν τη μοναξιά και την ησυχία, με αδιάκοπες γεωλογικές εκπηλίες, μια χώρα γεμάτη αντιθέσεις, που κατοικείται από ένα λαό προσκολλημένο στις αρχαίες παραδόσεις. Για να καταλάβει κανείς την ιδιομορφία της, πρέπει να συναντήσει έναν από κείνους τους γεροδοσκούς της με την πατριαρχική γενειάδα, την ώρα που ετοιμάζεται με επίσημη-τητα να κουρέψει τα πρόβατά του...

Η Σαρδηνία είναι μια πανάρχαια γη που βρισκόταν στην άκρη της θρυλικής Τυρρηνίας, που καταποντίστηκε πριν από χιλιάδες χρόνια. Έχει τον κατακλυσμό, Ο θύλος διηγείται τη δημιουργία της με πολύ ποιητικό τρόπο: Σύμφωνα με την παράδοση, η Σαρδηνία υπήρξε το τελευταίο έργο του Δημιουργού. Ο Θεός δεν είχε πιά στη διάθεσή του γη, αλλά μόνο πέτρες και βράχια. Τι να τα κάνει αυτά τα υλικά, όπου δεν θα μπορούσε να φυτρώσει ούτε ένα χορτάρι; Σκόρπισε λοιπόν αυτές τις πέτρες στη θάλασσα και τις πάτησε δυνατά με το πόδι του, που ήταν τυλιγμένο στις φλόγες. Γι' αυτό η Σαρδηνία, σημαδεμένη από το θεϊκό και φλογερό αυτό άχνάρι, μοιάζει με πέδιλο!

Όμως για να μη μείνει άκληρη και έρημη, ο Θεός πήρε έπειτα από τις χώρες που είχε δημιουργήσει λίγα από τα διάφορα πλούτη τους: Δάση από θαλαμινιές, ειρηνικά ποτάμια και ιδιότροπους χειμάρρους, λιβάδια φυτεμένα με αμπέλια και στάχια, πλούσιες βοσκές για τα κοπάδια, ωραίες αμμουδιές κοντά σε κόλπους γεμάτους από ψάρια, φιλόξενους δρόμους, και καταπράσινες κοιλάδες...

Αφού πρώτα στεγάσθηκαν σε πρωτόγονες σπηλιές, οι κάτοικοι της Σαρδηνίας έχτισαν κατοικίες από κομμούς δένδρων. Κάθε τέτοια κατοικία στεγαίε μια μόνο οικογένεια, κι' οι νεκροί θάβονταν σε παράξενες τεχνητές σπηλιές. Όπου και αν πάει κανείς, βλέπει τέτοιους τάφους.

Όλοι οι θαλασσόλυκοι της αρχαιότητας, όλοι οι κατακτητές αποβιβάστηκαν, κατά τη διάρκεια των αιώνων, στις ακτές της Σαρδηνίας: Φοίνικες, Καρχηδόνιοι, Βάνδαλοι, Βυζαντινοί, Άραβες.

Στα 1720, η Σαρδηνία, που αποτελούσε τμήμα του Αυστριακού Στέμματος, δρέθηκε ενωμένη με το Στέμμα της Σαβοΐας. Σήμερα είναι μια

αυτόνομη περιοχή της Ιταλικής Δημοκρατίας, που κυβερνάται από τοπικό συμβούλιο, αποτελούμενο από νομοθέτες που εκλέγονται για 4 χρόνια με αναλογία ενός για κάθε 20.000 κατοίκους. Την εκτελεστική εξουσία την έχει μια τοπική έννοια μελής «χούντα», που διορίζεται από το συμβούλιο αυτό.

Παρά στη βαθεία σιωπή της υπαίθρου υπάρχει μια έντονη, πανάγνη δραστηριότητα γύρω από τα πλούσια όρυχία του υπεδάφους. Κοντά στις ακτές, βλέπει κανείς μια επίσης έντονη ναυτιλιακή κίνηση. Από τους έχουν ιδρυθεί φράγματα για τις υδροηλεκτρικές εγκαταστάσεις, που παρέχουν ρεύμα και νερό για τα μεγάλα αρδευτικά έργα.

Η κυριώτερη πόλις είναι το Κάλιαρι, η αρχαία Κάραλις, που ιδρύθηκε τον 9^ο αιώνα π.Χ. Βρίσκεται ολωσδιόλου στο νότο, στο βάθος του Κόλπου των Αγγέλων. Έχει 150.000 κατοίκους. Η τοπική κυβέρνηση έδρευε στο «Καστέλλο», ένα παλιό ανάκτορο.

Η πόλις παρουσιάζει αρκετά συγχρονισμένη όψη. Η κατασκευή των μέσων του παλαιού τείχους, που στάθηκε αναγκαία εξ αίτιας της αύξησης του πληθυσμού, επέτρεψε στις καινούργιες συνοικίες να αναπτυχθούν σε όλη την έκταση της ακτής.

Τα αρχαία μνημεία είναι κυρίως έργα καλλιτεχνών της Πίζας. Τέτοια είναι ο καθεδρικός ναός της Αγίας Καικιλίας, του 18^{ου} αιώνα, η εκκλησία των Αγίων Κοσμά και Δαμιανού, των πρώτων χριστιανικών χρόνων. Πύργος του Ελέφαντος και ο Πύργος του Αγίου Παγκρατίου, που χρονολογείται από τις αρχές του 14^{ου} αιώνα.

Ανάμεσα στην 1η και 4η Μαΐου γίνεται στο Κάλιαρι η σέγκρα (γιορτή) ντί Σάντ' Εφίζιον, μια μεγάλη καβαλαρία με αφάνταστα γυναικεία κοστούμια και ωραία χρώματα.

Στα περίχωρα του Κάλιαρι βρίσκεται η αμμουδιά του Ποέτο, που νεναι σιγά - σιγά, με τις καμπίνες της, μια σημαντική πλά.

Στο βορειοδυτικό μέρος του νησιού σε απόσταση τριών ωρών με το δημόσιο δρόμο από το Κάλιαρι, βρίσκεται το Σάσσαρι, η δεύτερη και πιο σύγχρονη πόλις του νησιού. Είναι χτισμένη στον κόλπο της Αιάννας, που σταματούν τα πλοία για τη Γένοβα και το Λιόρνο, αλλά όπου η νησι λιγότερο μετρά την εγκατάλειψη των σιδηροδρομικών της Κανάλια.

Το Σάσσαρι χτίστηκε τον 17^ο αιώνα, κι' είναι σήμερα, με τις 70.000 κατοίκους του, ένα μεγάλο αγροτικό και εμπορικό κέντρο. Εδώ και μια εκατοστή χρόνια, η πόλις ξεχύθηκε έξω από τα τείχη της. Στις καινούργιες συνοικίες υπάρχουν μεγάλες λεωφόροι, δημόσια κτίρια, λυκεία, ινστιτούτα, νοσοκομεία.

Το κέντρο είναι φυσικά η Πιάτσα ντ' Ιταλία, μπροστά στη νομαρία, όπου ο κόσμος κάνει βόλτες το βράδυ, κάτω από τους μεγάλους φοινίκες, ή κάθεται στα τραπέζια των καφενείων, για ν' απολαύσει το «εσπρέσσο».

Τριγυρισμένο από κήπους κι' έληδες, το Σάσσαρι, δίνει στον επισκέπτη ένα θαυμάσιο πανόραμα από τα υψώματά του, από όπου ανακαλύπτει κανείς τα μνημεία του, λ.χ. το Ντουόμο και την εκκλησία του Σάν Πιέτρο, καθώς και τα παλιά σπίτια του, την Κάσα Φόρρις και την Κάσα Γκουαρίνο.

Η ιδιότυπη όμως γοητεία της Σαρδηνίας δεν βρίσκεται στις μεγάλες πόλεις, αλλά στα χωριά της.

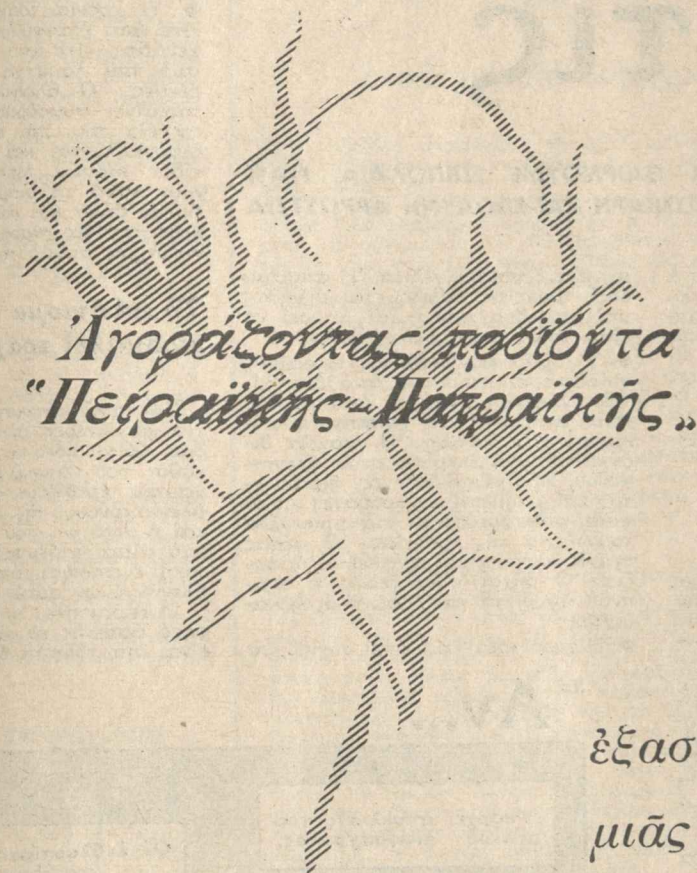
Υπάρχει πρώτα - πρώτα, στο βορρά, σκαλωμένη ψηλά απέναντι στην Κορσική, η Σάντα Τερέζα ντί Γκαλλούρα, ένα μικρό ψαράδικο λιμάνι, όπου κάθε μέρα οι ψαράδες φέρνουν μεγάλα πανέρια γεμάτα αστακούς.

Το Νονόρο, στην Ανατολική Σαρδηνία, είναι, χάρις στο ύψος των 553 μέτρων και το ωραίο κλίμα του, ένας πραγματικός παράδεισος στην καιρό εποχή. Οι κάτοικοι του τηρούν τα παλιά τους έθιμα και βγαίνουν κάθε χρόνο, στη γιορτή του Σωτήρος (28-30 Αυγούστου) τις παλιές τους τοπικές ένδυμασίες.

Το Οριστάνο, που το φλέγμα των κατοίκων του είναι παρορμηδός, είναι διάσημο για τα αλόγα του και για τα ωραία του είδη κεραμεικής.

Στους δρόμους που οδηγούν σ' αυτά τα χωριά, συναντάει κανείς φιλόξενα χωριουδάκια, όπως το Άλγκερο, ορμητικούς χειμάρρους όπως στα βουνά του Γκενναρτζέντου (1835 μέτρα), έρεπια αρχαίων μνημείων και τάφων, βράχους από πορφύριτη, που έρχονται σε αντίθεση με το γαλάζιο χρώμα της θάλασσας, μοναχικές εκκλησίες όπως η Σάντα Τριντάτι Σακάρτζια, ερήμους που έχουν στις άκρες τους τεράστιες ουκιές, περσική μέρη για ψάρεμα, όπως ο όρυος του Πόρτο - Κόντε, δάση από θαλαμινιές όπως στις πλαγιές των βουνών Λιμπάρα, γραφικά λιμάνια, όπως το Αρμπάτα, δάσεις πρασινάδας όπως το νησάκι Καπρέρα, που βορρά του Σάσσαρι, όπου βρίσκεται το σπίτι του Γαριβάλδη. Στο Σινσκολο, που παράγει θαυμάσια σταφύλια, οι γυναίκες είναι τυλιγμένες σε μαύρα πέπλα, που δεν αφήνουν να φαίνεται παρά μόνο το ένα μάτι...

Όλα αυτά είναι η Σαρδηνία. Τα ονόματα των τόπων δεν αρκούν, να μεταδώσουν τη γοητεία της. Πρέπει κανείς να την επισκεφθεί για να αισθανθεί τη γλυκειά απλότητα των ήθων μιας άλλης εποχής, τη μαγία των τοπίων της... Είναι μια μυστηριώδης, αρχαϊκή, έλκυστική χώρα Σαρδηνία...

εξασφαλίζετε την εγγύησι
μιας τελείως συγχρονισμένης
βιομηχανίας.

ΜΕ Ό,ΤΙ Βάζει ο νους σε βαμβακερά υφάσματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοικοκυρεύει!

ΑΔΕΛ Π-6

Αυτό το σήμα αποτελεί εγγύησιν,
ότι αγοράζετε γνήσιον υφασμα
"ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ",

1. Η εκκλησία του Ροζάριο, στη Μπόζα. 2. Τοπικές ένδυμασίες στο Σαμουγκέο. 3. Με τοπικές ένδυμασίες οι κάτοικοι της Τεουλάντα πηγαίνουν στην εκκλησία να δεηθούν και να ευχαριστήσουν το Θεό για την ησυχία, και ειρηνική ζωή τους. 4. Ωραίο τοπίο και παράξενες ένδυμασίες στο Τέμπι...

Τραχεΐτις

Η ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΕΠΙΠΟΛΑΙΑ. ΓΙΑΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΡΥΒΗ ΜΙΑ ΑΛΛΗ. ΠΙΟ ΣΟΒΑΡΗ ΚΑΙ ΕΠΩΔΥΝΗ ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ

Η τραχεΐτις είναι φλεγμονή της τραχείας, δηλαδή του χόνδρινου σωλήνα που αποτελεί την πρόσ-τά κάτω συνέχεια του λάρυγγα και που αφού χωρισθί στα δύο οδηγεί στους βρόγχους. Φυσικά ο χειμώνας είναι η εποχή των τραχεΐτιδων. Το κρύο που προκαλεί συμφορήσεις, οι ομίχλες που ξαναφέρνουν στη γη τις σκό-νες και τα ερεθιστικά αέρια, τα μικρόβια της γρίπης και του κρυολογήματος που πολλαπλα-σιάζονται και προσβάλλουν τον λάρυγγα, είναι όλα και από μια αίτια τραχεΐτιδος. Για να τη θε-ραπείσουμε πρέπει να φροντί-σουμε για όλο το αναπνευστικό σύστημα, γιατί δεν είναι μία με-μονωμένη πάθηση. Πώς θα το πε-τύχουμε αυτό; Στην έρώτησι αυ-τή απαντούν ιατρικές αθηνές, δίνοντας τις χρήσιμες συμβου-λές που αναφέρουμε παρακάτω.

Ώφελούν τ' αντιβιοτικά στην τραχεΐτιδα;

Γενικά, οι περισσότεροι γιατροί δεν συμβουλεύουν τα αντιβιοτικά στην περίπτωση καλοήθους τραχεΐτιδας. Πρώτα - πρώτα γιατί δημιουργούν στον οργανισμό αντισώματα που εκ-μεινώνουν τη δράσι τους σε περι-πτωση σοβαρών επιπλοκών και δεύ-τερο, γιατί καταστρέφουν τα αναγ-καία στον οργανισμό μικρόβια... Δεν πρέπει να χρησιμοποιούμε τ' αντιβιοτικά παρά μονάχα στις σο-βαρές λοιμώξεις (βρογχονευμονία, ιγμορίτιδες) που εμφανίζονται συ-χνά μαζί με όξείες τραχεΐτιδες.

Τα καταπλάσματα στο λαι-μό κι' οι περιτυλίξεις;

Δεν είναι καλά, γιατί μπορούν να προκαλέσουν συμφορήσι της τραχει-ας, που βρίσκεται ακριβώς κάτω ά-πο το δέρμα του λαιμού. Τα κατα-πλάσματα όμως και οι περιτυλίξεις στο θώρακα είναι πολύ καλά. Όπως και οι βεντούζες αποσυμφορούν τις κατώτερες αναπνευστικές οδούς (βρόγχους) και κατά συνέπεια τους βλενογόνους της τραχείας, ή κυκλο-φορία της οποίας είναι στενά συνδε-δεμένη με την κυκλοφορία των βρόγ-χων.

Οι θερμές περιτυλίξεις γύρω από το θώρακα καταπραΰνουν επίσης τους σπασμούς του θώρακα, που είναι τόσο ερεθιστικοί για το λαιμό. Δεν πρέπει να είναι ούτε πολύ καυτές, για να μην προκαλέσουν εγκαύματα στο δέρμα, ούτε χλιαρές απλά για να μην προκαλέσουν κρυολογήματα.

Πρέπει να τυλίγουμε με νασκόλ το λαιμό;

Πρέπει, προ πάντων, να αποφεύ-γουμε τις άκρες θερμοκρασίες, τις πολύ ζεστές δηλαδή και τις πολύ κρύες, που μπορούν να προκαλέσουν συμφορήσι της τραχείας. Καλό λοι-

πόν είναι να τυλίγουμε το λαιμό για να τον προφυλάσσουμε από το κρύο, αλλά όχι πολύ, για να μην συγκεν-τρωθί ακόμα περισσότερο το αίμα στο λαιμό. Τα μεταξωτά φουλάρ εί-ναι προτιμότερα, γιατί ή επαφή τους είναι απαλότερη, ενώ τα μάλλινα ε-ρεθίζουν ώρισμαμένα λεπτά δέρματα και προκαλούν μερικές φορές δόξα, ένα νευρικό ανακλαστικό φαινόμενο.

Ώφελούν οι βεντούζες;

Ώφελούν, ιδίως όταν συνυπάρχει και βρογχίτιδα, πράγμα που συμβ-βαίνει συχνά, γίνονται στην πλάτη ή στο στήθος. Προκαλούν αποσυμφο-ρήσι των πνευμόνων και ταυτόχρο-να της τραχείας. Προσοχή όμως! Μην βάζετε βεν-τούζες στο λεπτό δέρμα του λαι-μού, πολύ περισσότερο, άλλωστε, γιατί είναι και εξαιρετικά δύσκολο να σταθούν στην κυμπάλη επιφάνεια που σχηματίζει ο λάρυγγας.

Η κεντρική θέρμανσι είναι βλαβερή στην τραχεΐτιδα;

Η ξηρασία της ατμόσφαιρας που προκαλεί ή κεντρική θέρμανσι δεν ώφελει σε τίποτα όσους πάσχουν από τραχεΐτιδα. Μια χλιαρή και ύ-γη ατμόσφαιρα είναι πολύ καλύτε-ρη. Αυτό το πετυχαίνουμε εάν δρά-ζουμε συνεχώς στο δωμάτιο του άρ-ρώστου μια κατασρόλα με νερό στο οποίο έχουμε ρίξει φύλλα ευκαλύ-πτου.

Η τραχεΐτις είναι ένδειξις σοβαρωτέρων ασθενειών;

Η τραχεΐτις συνοδεύεται συχνά από μια λοίμωξι ή ερεθισμό, πολύ ή λίγο βαρύ της μύτης, των έκδλα-στήσεων, του φάρυγγα, του λάρυγ-γα ή των βρόγχων. Έτσι μια τρα-χεΐτις μπορεί να είναι ένδειξις μιάς λανθάνουσας ιγμορίτιδος, κακής ανα-πνοής από τη μύτη, προσβολής του λάρυγγα ή μιάς άρρώστειας των βρόγχων (φυματίωσι). Πολλές φορές στην αρχή μπορεί να γίνη συγχυσι ανάμεσα σε μια όξεία τραχεΐτιδα και τα άσφυκτικά συμπτώματά της και σε μια διφθερίτιδα.

Υπάρχουν πολλών ειδών τραχεΐτιδες;

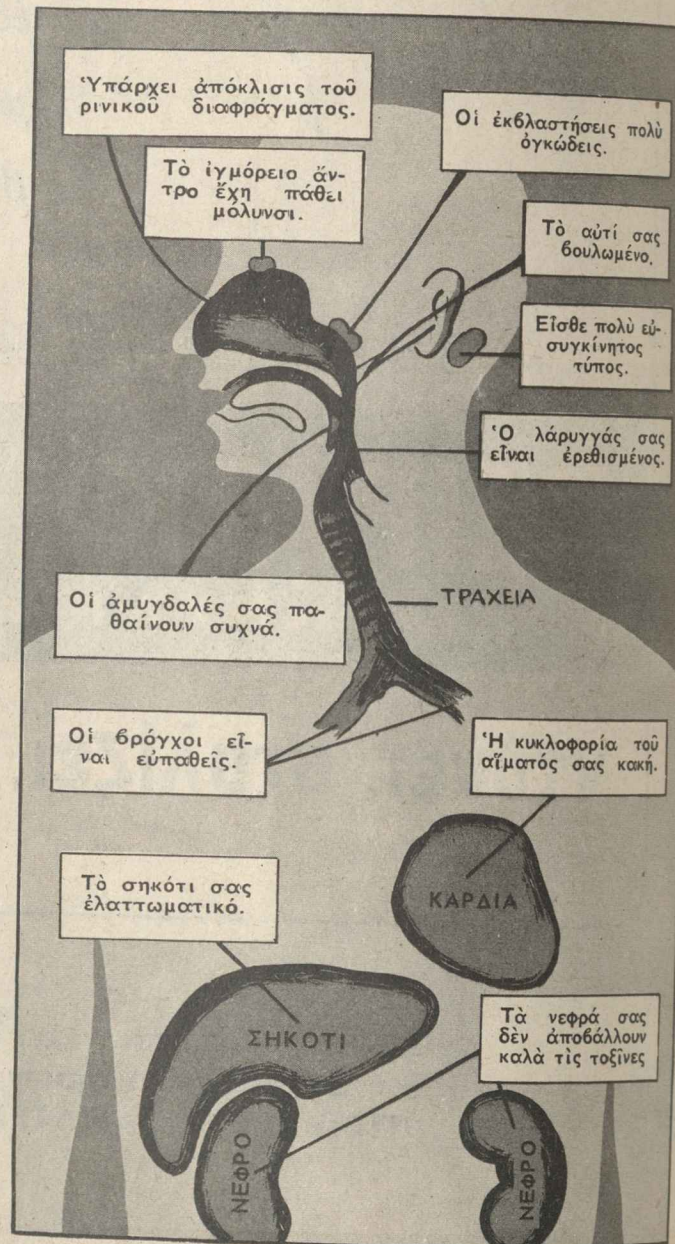
● Η όξεία τραχεΐτις, που εμφανίζε-ται ξαφνικά, προκαλεί παροξυσμό θόξα, άλλοτε ξερού και άλλοτε μαλα-κού, συμφορήσι των βλενογόνων και όρρωσις αποχρήμες. Ο άρρω-στος παραπονιέται για πόνοους πίσω από το στήνω (το πλατύ κόκκαλο στο επάνω μέρος του στήθους).
● Η σπασμωδική τραχεΐτις, κάλ-λεργική γενικά. Οί έντονοι και σπα-σμωδικοί παροξυσμοί του θόξα εκ-δηλώνονται προ πάντων τη νύχτα, σε ώρισμένες ώρες. Η προκαλούνται ξαφνικά από μια άσυνήθιστη κίνη-

σι, ένα ξέπασμα γέλιου. Η σπασμο-δική τραχεΐτις εκδηλώνεται συνήθως μαζί με βρογχίτιδα και μπορεί να είναι σημάδι άρχομένου άσματος.

● Η όξεία κεραυνόβλος τραχεΐτις, συνοδευόμενη πάντοτε από βρογχί-τιδα. Συνήθως είναι μία από τις βα-ρειές επιπλοκές της γρίπης, της ί-λαράς, του κοκκύτη. Η τραχεία δι-ογκώνεται, οι εκκρίσεις του βλενο-γόνου, που είναι άφθονες, ξεραίνον-ται και σχηματίζουν κρούστες οι ό-ποιες συσσωρεύονται στα πρησμέ-να τοιχώματα της τραχείας. Ο άερας περνά δύσκολα και άπειλείται άσφυ-ξία. Ο θόξας είναι ξερός, ή άνα-πνοή σφυριχτή και ή φωνή βραχνια-σμένη.

● Η ξηρά τραχεΐτις, είναι συχνά μία

”Αν...

...προσοχή στην Τραχεΐτιδα!

από τις επιπλοκές της χρόνιας ανα-φρυγγίτιδας. Ο λαιμός είναι ξερός και ή φωνή βραχνή, προ πάντων το πρωί. Πίσω από το στήνω ή άρρω-στος νοιώθει ένα κάψιμο.

● Η χρόνια τραχεΐτις προκαλείται είτε από επανειλημμένες όξείες τρα-χεΐτιδες, είτε από τον διαρκή ερεθί-σμό του λάρυγγα από ερεθιστικά ού-σιες. Ο βλενογόνος χονδροει-σμένος και προκαλεί άσφυξία και κατά-στασις άσματος. Τα αίματά της διαστέλλονται και σχηματίζουν έκ-είδος κρούστες. Μπορούν να διασπο-λολήθ θόξα και να προκαλέσουν κρ-κές τοπικές αιμορραγίες, χωρίς να νικώτερη σοβαρότητα.

Το κάπνισμα προκαλεί τραχεΐτιδα;

Το πολύ κάπνισμα είναι μία από τις κυριότερες αιτίες της τραχεΐ-τιδας. Όχι μόνο οι καπνοί από την καύσι του καπνού και του τσιγάρου ερεθίζουν άπ' ευθείας τους βλενογόνους της τραχείας, αλλά και ή νικωτήν που περνάει γρήγορα στο αίμα, έρε-θίζει άπ' ευθείας τους βλενογόνους στο αίμα παρεμποδίζει τη φυσική διαπύτση από το αίμα των βλενογόνων αυτών.

Άπαράιτητο, λοιπόν, είναι να μη ψη ό άσθενής το κάπνισμα το οποίο είναι όπωσδήποτε βλαβερό έστω και

να καπνίζει συγkraτημένα.

Άλλά δεν βλέπτε μόνο ό καπνός του τσι-γάρου. Ο καπνός γενικά, όπωσ οι σόνες και οι αναθυμιάσεις είναι βλαβερές. Τα μόρια της σκόνης εισ-χωρούν στην ήδη ερεθισμένη τραχεία και προκαλούν άσφυξία και κατά-στασις άσματος. Έκτός από τις ανα-θυμιάσεις και τα άρώματα βλέπτε την αιτία κι' αυτά εισέρχονται ως είδος παθαινει συμφορήσι. Τα αίματά της διαστέλλονται και σχηματίζουν έκ-είδος κρούστες. Μπορούν να διασπο-λολήθ θόξα και να προκαλέσουν κρ-κές τοπικές αιμορραγίες, χωρίς να νικώτερη σοβαρότητα.

Πρέπει να κάνουμε δίαιτα όταν έχουμε τραχεΐτιδα;

Είναι άπαράιτητο. Πρέπει να ά-ποφεύγουμε τα οινόπνευματώδη, το ξύδι, τις σάλτσες και τα μπαχαρικά, γιατί όλα αυτά ερεθίζουν το νευρι-κό σύστημα από το οποίο έξαρτά-ται κατά μεγάλο μέρος ή λειτουργία των άδένων και των άγγείων του βλενογόνου της τραχείας.

Έκτός άπ' αυτά, το οινόπνευμα, περιώνως γρήγορα στο αίμα, έρε-θίζει άπ' ευθείας τους βλενογόνους στο αίμα παρεμποδίζει τη φυσική διαπύτση από το αίμα των βλενογόνων αυτών.

Άπαράιτητο, λοιπόν, στη δίαιτά σας. Τα βαριά φαγητά και τα καρυκεύ-ματα κάθε είδους πρέπει να άποκλει-σθούν. Ιδιαίτερα τα ξινά και τα οί-ονευματώδη

Η ήπατική ανεπάρκεια προκαλεί τραχεΐτιδα;

Ναι. Ένα σικότι που δεν λειτουργ-εί καλά δεν μπορεί να έξουδετερώ-σθ όλα τα δηλητήρια που του φέ-ρουν οι τροφές που χονδύνουν στο στομάχι και στα έντερα. Τα δηλητή-ρια αυτά κυκλοφορούν τότε μέσα στον οργανισμό μαζί με το αίμα και ερεθίζουν ιδιαίτερα τους βλενογόν-ους (και φυσικά και εκείνους της τραχείας), που έχουν άφθονα αίμο-φορα άγγεία.

Κι' ή καρδιακή ανεπάρκεια;

Ναι. Μία πολύ αδύνατη καρδιά έ-πιβραδύνει την κυκλοφορία του αί-ματος. Οι βλενογόνους της τραχείας τρέφονται τότε άσχημα, όξυγονώ-νεται άσχημα και κατά συνέπεια είναι πιο εύαίσθητοι στους ερεθι-σμούς και τις λοιμώξεις.

Και ή κακή λειτουργία του νευρικού συστήματος;

Ναι. Μία κακή λειτουργία, μία διαταραχή της ίσορροπίας του νευ-ρικού συστήματος έχει άμεση άπη-χισι σε όλες τις αυτόματες λειτουργ-ίες του οργανισμού μας που έξαρ-τώνται από το νευροφυτικό (άναπνοή, πέψη, κυκλοφορία, όμοιοισμός, άπο-βολή των τοξινών κλπ.). Οι εκκρί-σεις των βλενογόνων είναι τότε πολ-ύ άσθενες ή άνεπαρκείς και ή κυ-κλοφορία του αίματος πολύ ίσχυρη ή πολύ αδύνατη.

Οι μολυσμένες άμυγδαλές προκαλούν τραχεΐτιδα;

Μερικές φορές. Τις πιο πολλές φορές όμως την προκαλούν οι μολ-ύνσεις της μύτης, του ιγμοριακού άντρου και του ρινοφάρυγγος. Γι' αυτό οι γιατροί συνιστούν ιδιαίτερη προσοχή για την καλή κατάστασι της μύτης και ιδιαίτερα προσεκτική θεραπεία της ιγμορίτιδας, άφάιρεσι των έκδλαστήσεων (κρεατάκια), δ-ταν είναι ογκώδεις κλπ. ***

Η ΦΥΓΗ!

Αισθηματικό διήγημα

Η ΑΛΙΚΗ σταμάτησε το αυτοκίνητο έξω από το σιδηροδρομικό σταθμό και κύτταξε νευρικά το ρολόι της.
«Σε πέντε λεπτά θα φθάσι το τρένο, σκέ-φθηκε. Άς έλπισουμε μονάχα ότι ο Τζίτζι θα αναγνω-ρίση το αυτοκίνητο της Κλεμεντίας». Άκούμπησε το κεφάλι της στη ράχη του καθίσματος κι' έκλεισε τα μάτια της.
— Κλεμεντία.

Άκουσε κάποιον να φωνάζει.
«Η Άλίκη γύρισε ξωπρά το κεφάλι. Ένας άνδρας έβγαине από την είσοδο του σταθμού.
«Είδε το αυτοκίνητο της Κλεμεντίας και νομίζει ότι είμαι εκείνη. Τώρα που θα με δη από κοντά θ' ά-πογοητευθώ», σκέφθηκε ένωχλημένη.
Άνοιξε την πόρτα του αυτοκινήτου και βήκε έξω. Ο άντρας είχε πλησίασει. Στεκόταν άντικρυ της και την κύτταζε δουλός. Η Άλίκη ένιωσε την καρδιά της να χτυπά δυνατά. Ο άντρας αυτός δεν της ήταν άγνωστος. Τόν άκουσε να προφέρη τ' όνομά της σι-γα, διακριτικά.
— Άλίκη...

«Όποτε τη θυμόταν! Κι' είχαν περάσει τόσα χρόνια από τότε. Δέκα ή και περισσότερα. Η Άλίκη δεν έ-νοιαζε πια το δυνατό καλοκαιριάτικο ήλιο να της φλογίζει το πρόσωπο. Οι άναμνήσεις όρμωσαν στο μυαλό της φρέσκιες και καθαρές, παρ' όλη την από-στασι του χρόνου. Ξαναείδε τον έαυτο της νέο κορί-τσι δεκαπέντε χρονών. Ήταν καλοκαίρι και τότε και παραδέρριζε με τους γονείς της σε μία ήσυχη πλάς. Θυμόταν άκόμη εκείνο το γοητευτικό κομμάτι της γής που τ' άπέκτα έφταναν ως την άμμουδιά.
Εκεί γνώρισε τον Τζάκομο. Ήταν ή πρώτη της ά-γάπη. Ο πρώτος άνδρας που γνώριζε και ή ζωή της φαίνονταν σαν ένα θαυμάσιο παραμύθι δίχως τέλος. Κάθε άπόγευμα συναντιόντουσαν κρυφά από τους γο-νείς τους, κι' έκαναν μακρινούς περιπάτους πλάι στη θάλασσα, κρατημένοι από το χέρι.
Ένα βράδυ, τη στιγμή που χώριζαν, ο Τζάκομο την άγκάλιασε κι' άκούμπησε τα χείλη του στα δικά της. Ήταν ένα φιλό δειλό, αδέσιο, μα ή Άλίκη νομί-σε πως κάποια μαγική δύναμι τη σήκωνε ψηλά ως τ' άστέρινα που φώτιζαν τον καλοκαιριτικό ουράνω. Ό-ταν γύρισε στο σπίτι βρήκε τη μητέρα της να έτοι-μάζει τις βαλίτσες.

— Φεύγουμε αύριο το πρωί, έπτε, χωρίς να προ-σέση το ταρταμένο πρόσωπο της κόρης της. Ο πα-τέρας σου έλαβε ένα τηλεγράφημα από το γραφείο του και τον καλούν πίσω επείγοντως.
Τόν Τζάκομο δεν τόν ξαναείδε. Ο Τελευταίος τους χαιρετισμός έμεινε το μοναδικό φιλό του άντάλ-λας εκείνη τη βράδυ. Και να που τόν ξαναβούσκε με τ' άλλα. Άλλά δεν της άνηκε πια, ήταν έρωτευμένος με μίαν άλλη γυναίκα. Με τη φίλη της την Κλεμεντία, κι' έρχόταν εδώ για να τη βρή και ίσως να της ζη-τήση να γίνει γυναίκα του.

Η μαγική επίδρασι των άναμνήσεων έσθισσε. Η Κλεμεντία δεν μπόρεσε να έρθη να σ' ά-ποδεχθί, έπτε με φωνή αδιάφορη, γιατί της πονεί ένα δόντι. και δεν θέλει να τη δούν με το μάγουλο προ-σμένο.
— Ό... θα έπρεπε να πάσι στον όδοντογιάτρο, ά-πάντησε ο Τζάκομο στον ίδιο τόνον.
Κατά τη διαδρομή δέ μίλησαν καθόλου σχεδόν. μό-νον όταν γύρισαν στο ξενοδοχείο, φάνηκαν να έχουν ξαναβρή το κέρι τους. Η Κλεμεντία παρουσιάστηκε στον Τζάκομο ένα γαλάζιο μαντήλι στο κεφάλι. Έτσι δ-φορώντας ένα δειμένο κάτω από το λαιμό της δεν φαί-νως το είχε δειμένο μάγουλό της αλλά μόνο τα θαυμά-σια μάτια της και το κόκκινο προκλητικό της στόμα.
— Ό, τι ώραία χωριστοπούλα, έκανε ο Τζάκομο γελάοντας, ενώ ή Κλεμεντία έπεφτε στην άγκαλιά του.
Πόσο σε είχα επιθυμεί, Τζίτζι, άγάπη μου.
Η Άλίκη νομίζει πως είχε μέσα στο στήθος της μια μικρή τανάλη που της έσπινγε την καρδιά.
— Τι θα πη Τζίτζι; ρώτησε σε λίγο ειρωνικά.
— Τζάκομο, άπάντησε ο άντρας κυτταζοντας τη.
— Τζάκομο... Είναι τόσο άσπείο, άγάπη μου, έπε-νέθη ή Κλεμεντία κάνοντας μια γκριμάτσα. Έγώ θα σε λέω πάντα Τζίτζι. Είναι πιο χαριτωμένο.
Της έπόμενες μέρες ή Άλίκη τόν άπέφυγε συστη-ματικά. Το παλιό παιδικό αίσθημα ξαναφούντωνε μέ-σα της, μα ήταν κάτι που δεν έπρεπε να το καταλά-βη κανείς. Ούτε ή Κλεμεντία, ούτε ο Τζάκομο. Πρα-παντός ο Τζάκομο. Τις λίγες στιγμές που έμεινε μό-νη μαζί του ποτέ φερόταν με ψυχρή ευγένεια.

ΕΝΑ βράδυ ή Άλίκη στριφογύριζε στο κρεβάτι της προσπαθώντας μάταια να κοιμηθί. Είχε μια δυ-νατή ήμικρανία.
«Πρέπει να ζητήσω της Κλεμεντίας μια άσπιρι-νη, αλλιώς δεν θα κλεισω μάτι ως το πρωί», συλ-λογίστηκε.
Σηκώθηκε, πλησίασε την πόρτα που χώριζε το δω-μάτιό της από το δωμάτιο της φίλης της. Έτοιμα-

στηκε να χτυπήσει, αλλά το χέρι της έμεινε μεταιώ-ρο. Κάποιος ψίθυρος έφτασε ως τ' αυτιά της. «Όποτε ή Κλεμεντία δεν ήταν μόνη. Μία νοσηρή περιέργεια την κράτησε καθηλωμένη στη θέσι της. Ήθελε ν' ά-κούση, να μάθι τί έλεγαν οι δυο έρωτευμένοι.
Άκολούθησε μικρή σιωπή, ίσως το χρονικό διά-στημα ενός φιλιού, κι' ύστερα ή φωνή της Κλεμεντί-νας που έλεγε:
— Ήταν μια άπερισκεψία, άγάπη μου. Δεν έπρε-πε να έρθης εδώ, Μάριε. Εύτυχώς, ο Τζίτζι δεν έχει ύποπτευθί τίποτε. Είναι τόσο έρωτευμένος μαζί μου. Όταν τόν παντρευτώ θα μπορούμε να βλετόμαστε πιο έλεύθερα. Όχι τώρα όμως, είναι έπικίνδυνο. Άν ύποπτευθί το παραμικρό θα ήταν ικανός να με έγκα-ταλείψη. Κι' έσύ φυσικά δεν θέλεις να καταστρέψω το μέλλον μου. Δεν είν' έτσι Μάριε;
Η Άλίκη δεν έμεινε ν' άκούση άλλο. Της έρχόταν να ξεφώνησι από άηδία και άγανάκτησι. Όποτε ή Κλεμεντία παντρευόταν τόν Τζάκομο για να έλασσε-λισθί, ενώ αγαπούσε κάποιον άλλον.
Και ο Τζάκομο; Ο Τζάκομο ήταν έρωτευμένος με μια κούκλα χωρίς καρδιά.
Την άλλη μέρα στις έξη το πρωί, ή Άλίκη έφτια-ξε διακριτικά τις βαλίτσες της κι' έφυγε χωρίς ν' άπο-χαιρετήση κανένα. Ένώ το τρένο ξεκινούσε έμεινε για ώρα πολύ άκίνητη, κυτταζοντας το μέρος εκείνο στο οποίο είχε τόσο ύποφέρει, στο οποίο είχε ξανα-βρή τόν έρωτα για μια στιγμή και τόν είχε ξαναάσει για πάντα.

Τέλος, με το πρόσωπο χαράμένο από τα δάκρυα μπήκε σ' ένα διαμέρισμα του βαγονιού.
— Άλίκη!
— Τζάκομο!
Κυτταζόντουσαν στα μάτια, χλωμοί, συγκινημένοι.
— Γιατί έφυγες, Άλίκη;
Μα ή έρώτησι ήταν περιττή. Τα δακρυμένα μάτια της, το πονεμένο πρόσωπό της, τόν έκαναν να κατα-λάβη για πρώτη φορά τί συμβαίνε μέσα στην καρδιά της κοπέλλας κι' ένιωσε μια απέραντη ευτυχία.
— Έσύ γιατί έφυγες; τόν ρώτησε ψιθυριστά εκείνη.
— Γιατί κατάλαβα ότι σ' αγαπούσα, Άλίκη. «Ότι σ' αγαπούσα πάλι όπωσ τότε. Όπως έκείνο το μα-κρινό καλοκαίρι, Άλλά έσύ φερόσουν απέναντί μου ψυχρή, αδιάφορη και υπέθεσα πως είχες ξεχάσει. Γι' αυτό αποφάσισα να φύγω. Προηγουμένως όμως θέλη-σα να δώ την Κλεμεντία, να της ζητήσω συγγνώμη να την άποχαιρετήσω. Πήγα σήμερα το πρωί στο δω-μάτιό της, αλλά... δεν ήταν μόνη. Έτσι έφυγα άμέ-σως. Όπως κι' έσύ, δεν ήθελα πια να δώ κανένα. Μα ή μύρια, βλέπεις, φάνηκε καλή μαζί μας.
Σώπασε. Τώρα κυτταζόντουσαν στα μάτια, κι' ήταν πάλι δειλοί, αδέξιοι, όπωσ τότε, δέκα, δώδεκα χρό-νια πριν.
Τη στιγμή εκείνη το τρένο μπήκε σε μια σήραγ-γα. Ο Τζάκομο και ή Άλίκη τυλίχθηκαν από το σκοτάδι. Όταν ξαναβήκαν στο φός ήταν σιωπητά άγκαλιασμένοι με τα χείλη ένωμένα. Ένας υπάλληλος του σιδηροδρόμου άνοιξε για μια στιγμή την πόρτα, μα την ξανακλείσε άμέσως σιγά, διακριτικά.

Σηκώθηκε, πλησίασε την πόρτα που χώριζε το δω-μάτιό της από το δωμάτιο της φίλης της. Έτοιμα-

Η Άλίκη έφυγε χωρίς να χαιρετήση κανένα...

στηκε να χτυπήσει, αλλά το χέρι της έμεινε μεταιώ-ρο. Κάποιος ψίθυρος έφτασε ως τ' αυτιά της. «Όποτε ή Κλεμεντία δεν ήταν μόνη. Μία νοσηρή περιέργεια την κράτησε καθηλωμένη στη θέσι της. Ήθελε ν' ά-κούση, να μάθι τί έλεγαν οι δυο έρωτευμένοι.
Άκολούθησε μικρή σιωπή, ίσως το χρονικό διά-στημα ενός φιλιού, κι' ύστερα ή φωνή της Κλεμεντί-νας που έλεγε:

— Ήταν μια άπερισκεψία, άγάπη μου. Δεν έπρε-πε να έρθης εδώ, Μάριε. Εύτυχώς, ο Τζίτζι δεν έχει ύποπτευθί τίποτε. Είναι τόσο έρωτευμένος μαζί μου. Όταν τόν παντρευτώ θα μπορούμε να βλετόμαστε πιο έλεύθερα. Όχι τώρα όμως, είναι έπικίνδυνο. Άν ύποπτευθί το παραμικρό θα ήταν ικανός να με έγκα-ταλείψη. Κι' έσύ φυσικά δεν θέλεις να καταστρέψω το μέλλον μου. Δεν είν' έτσι Μάριε;

Η Άλίκη δεν έμεινε ν' άκούση άλλο. Της έρχόταν να ξεφώνησι από άηδία και άγανάκτησι. Όποτε ή Κλεμεντία παντρευόταν τόν Τζάκομο για να έλασσε-λισθί, ενώ αγαπούσε κάποιον άλλον.
Και ο Τζάκομο; Ο Τζάκομο ήταν έρωτευμένος με μια κούκλα χωρίς καρδιά.

Την άλλη μέρα στις έξη το πρωί, ή Άλίκη έφτια-ξε διακριτικά τις βαλίτσες της κι' έφυγε χωρίς ν' άπο-χαιρετήση κανένα. Ένώ το τρένο ξεκινούσε έμεινε για ώρα πολύ άκίνητη, κυτταζοντας το μέρος εκείνο στο οποίο είχε τόσο ύποφέρει, στο οποίο είχε ξανα-βρή τόν έρωτα για μια στιγμή και τόν είχε ξαναάσει για πάντα.

Τέλος, με το πρόσωπο χαράμένο από τα δάκρυα μπήκε σ' ένα διαμέρισμα του βαγονιού.

— Άλίκη!
— Τζάκομο!
Κυτταζόντουσαν στα μάτια, χλωμοί, συγκινημένοι.
— Γιατί έφυγες, Άλίκη;
Μα ή έρώτησι ήταν περιττή. Τα δακρυμένα μάτια της, το πονεμένο πρόσωπό της, τόν έκαναν να κατα-λάβη για πρώτη φορά τί συμβαίνε μέσα στην καρδιά της κοπέλλας κι' ένιωσε μια απέραντη ευτυχία.

— Έσύ γιατί έφυγες; τόν ρώτησε ψιθυριστά εκείνη.
— Γιατί κατάλαβα ότι σ' αγαπούσα, Άλίκη. «Ότι σ' αγαπούσα πάλι όπωσ τότε. Όπως έκείνο το μα-κρινό καλοκαίρι, Άλλά έσύ φερόσουν απέναντί μου ψυχρή, αδιάφορη και υπέθεσα πως είχες ξεχάσει. Γι' αυτό αποφάσισα να φύγω. Προηγουμένως όμως θέλη-σα να δώ την Κλεμεντία, να της ζητήσω συγγνώμη να την άποχαιρετήσω. Πήγα σήμερα το πρωί στο δω-μάτιό της, αλλά... δεν ήταν μόνη. Έτσι έφυγα άμέ-σως. Όπως κι' έσύ, δεν ήθελα πια να δώ κανένα. Μα ή μύρια, βλέπεις, φάνηκε καλή μαζί μας.

Σώπασε. Τώρα κυτταζόντουσαν στα μάτια, κι' ήταν πάλι δειλοί, αδέξιοι, όπωσ τότε, δέκα, δώδεκα χρό-νια πριν.
Τη στιγμή εκείνη το τρένο μπήκε σε μια σήραγ-γα. Ο Τζάκομο και ή Άλίκη τυλίχθηκαν από το σκοτάδι. Όταν ξαναβήκαν στο φός ήταν σιωπητά άγκαλιασμένοι με τα χείλη ένωμένα. Ένας υπάλληλος του σιδηροδρόμου άνοιξε για μια στιγμή την πόρτα, μα την ξανακλείσε άμέσως σιγά, διακριτικά.

Σηκώθηκε, πλησίασε την πόρτα που χώριζε το δω-μάτιό της από το δωμάτιο της φίλης της. Έτοιμα-

Όσκαρ Μπρούιν

Ο γελιογράφος Ραϋμόν Πεϋνέ, ο οποίος είναι πενήντα ετών.

Οί δειλοί έρωτευμένοι του Πεϋνέ!

ΠΩΣ Ο ΓΑΛΛΟΣ ΓΕΛΙΟΓΡΑΦΟΣ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΤΥΠΟΥΣ ΠΟΥ ΤΟΝ ΕΚΑΝΑΝ ΔΙΑΣΗΜΟ: ΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΤΟΥ

Απόγονος του Μωϋσή

Ο Ραϋμόν Πεϋνέ, ο πιο μεγάλος γελιογράφος της Γαλλίας, δίνει την εντύπωση επαρχιώτη, με την πρώτη ματιά που θα του ρίξει κανείς. Γεμάτος, μονοκόμματος, με άδρα χαρακτηριστικά, αφέλης και άεμπιπτευτος, σου θυμίζει επαρχιώτη έμπορο που απλώνει τις τέντες του καταστήματός του σε μία μικρή και μακρονη πολιτεία. Για το Παρίσι, στο οποίο έχει γεννηθεί και κατοικεί, στη συνοικία του Μοντανάρ, προτιμάει να μη μιλάει. Η πρωτεύουσα κι' ένας έρμηκος τόπος, κατάλληλος για έξοχα, είναι για τον Πεϋνέ το ίδιο και το αυτό πράγμα. Αν όμως του μιλήσετε για την έξοχή τότε θα δείτε τα μικρά του μάτια να λάμπουν, και το πρόσωπό του να φωτίζεται.

«Θυμάστε, κύριε, θα σάς πη, το δόξα μου της Αγίας Γραφής που αναφέρει τη φυγή των Εβραίων από την Αίγυπτο και την αναζήτηση της Γης της Επαγγελίας; Έ, λοιπόν, νιώθω κι' εγώ τον έαυτό μου σαν έναν άρτοκαυμένο απόγονο του Μωϋσή, κάθε φορά που γυρίζω τις πλάτες στο Παρίσι και ξεκινώ για την έξοχή. Γιατί για μένα η έξοχή είναι η Γη της Επαγγελίας. Κι' όσες φορές μου δίνεται η ευκαιρία να τρέξω στην έξοχή, παίρνω μαζί μου τη Ντενίζ, την Άννα, τον ποιητή με τα μακριά μαλλιά και το μαύρο καπέλο και την αγαπημένη του, με το λεπτό προσώπι, τη δειλή έκφραση και την αλόγουρά».

Η Ντενίζ είναι η γυναίκα του Πεϋνέ, «η καλύτερη έμπνευστή μου», όπως συνηθίζει να λέει ο ίδιος, και η Άννα είναι η κόρη του, μία εικόνα-σάχρονη νέα που σπουδάζει ζωγρα-

φική. Ο ποιητής και η αγαπημένη του είναι οι δυο κύριοι ήρωες των γελιογραφιών του που χάρισαν στον Πεϋνέ δόξα αλλά και πλούτη.

Ο τύπος του έρωτευμένου ποιητή, του ήρωα κάθε γελιογραφίας του, προτομοφανήθηκε μετά το τέλος του πολέμου στη γαλλική χιουμοριστική εφημερίδα «ΡΙΚ Ε ΤΑΚ», σε ένα σκίτσο που είχε τον τίτλο: «Ημιτελής συμφωνία». Έλεγε κανείς στη γελιογραφία εκείνη, η οποία ασιαστικά ανέδειξε το δημόσιο της, ένα σιδερένιο κιόσκι στο κέντρο ενός πάρκου, μερικούς μουσικούς να κατεβαίνουν απ' αυτό και να φεύγουν διαστικά, παίρνοντας μαζί τους τα όργανά τους και μερικές αδειες καρέκλες γύρω - γύρω στις οποίες υποτίθεται ότι έκαθονταν οι θεατές. Μόνο ένα έρωτευμένο ζευγάρι εξακολουθεί ακόμη να κάθεται, ξεχασμένο στον έρωτά του, όπως επίσης και ένας από τους μουσικούς δεν έχει κατέβει από το κιόσκι. Έξακολουθεί να στέκει όρθιος μπροστά στο αναλόγιό του με τις νότες της ημιτελούς συμφωνίας και λέει στον τελευταίο μουσικό που καταβαίνει τη σκαλοπατία: «Μπορείτε να φύγετε ήσυχος, θα την τελειώσω μόνος μου».

Με την «Ημιτελή συμφωνία», ο Πεϋνέ δημιούργησε τον ήρωά του. Ήταν ο ποιητής του παλιού καιρού με την άωγη πάντα έμφανισι, ντυμένος επίσημα, με μακριά μαλλιά και με μαύρο καπέλο. Χρειαστηκε, όμως, να πλάσει και τη συντρόφισσά του. Τη βρήκε ανάμεσα στις μιντινέτες του Παρισιού, λεπτή, δειλή, τρυφερή, με μακριά μαλλιά, η με αλόγουρά, έτοιμη να προσφέρει την καρδιά της στον έρωτα, να χύσει αθάνατα δάκρυα που έχουν το σχήμα

της καρδιάς, να αναστενάζει άπελπισμένα. Τώρα, που οι ήρωές του ήταν έτοιμοι, τους τοποθέτησε μέσα σε ποιητικές και πολλές φορές άπίθανες σκηνοθεσίες: ανάμεσα στα σύννεφα, στ' αστέρια, στον παράδεισο, στα λουλούδια, στα πουλιά, σε ρομαντικά και ήσυχνα πάρκα, στη θαλάσση ενός σπιτιού...

Το υλικό που χρησιμοποιεί ο Πεϋνέ είναι παλιό και ξεπερασμένο. Ο τρόπος όμως με τον οποίο το προσφέρει γίνεται δεκτός με συμπάθεια από το κοινό. Κάθε του σκίτσο περιέχει μία μικρή δόση χιούμορ, λίγο αλάτι, λίγη παραδοξότητα και αβιοη ποιήσι.

Οί γελιογραφίες του δεν προκαλούν το γέλιο, όπως γίνεται με άλλους γελιογράφους. Το χιούμορ του Πεϋνέ, όπως το χαρακτηρίζει και ο ίδιος, μοιάζει με την απόκρωση του ρόδου. Μισανοίγει τα χείλη σ' χαμόγελο, συχνά συγκινεί και πάντα σχεδόν γεμίζει με έλπίδες. Δεν προκαλεί το γέλιο μία από τις γελιογραφίες του, που παρουσιάζει τους δυο έρωτευμένους αγκαλιασμένους επάνω σ' ένα σύννεφο, ενώ ένας αστυφύλακας με φτερά τους πλησιάζει για να τους πη ότι προσβάλλουν την ήθική. Ούτε και η άλλη που το έρωτευμένο ζευγάρι κάθεται σ' ένα παγκάκι ενώ η βροχή πέφτει σωστός καταρράκτης πάνω του και η κοπέλλα λέει στον αγαπημένο της: «Αισθάνομαι λίγο κρύο, τι λές, πηγαίνουμε;» Δεν σε ξαφνιάζει καμιά γελιογραφία του Πεϋνέ, η γραμμή του δεν έχει κομικές άπιθανότητες, τα θέματά του δεν αποτελούν εύρημα. Δεν υπάρχει όμως καμιά γελιογραφία του που να περάσει απαράτηρη από το μάτι του αναγνώ-

στη, που να μη τη δεχθεί με συμπάθεια και με συγκίνηση.

Το χιούμορ δεν έχει σύνορα

Το άλμπουμ του Πεϋνέ αποτελεί μία πραγματική απόθεσι της καρδιάς. Υπάρχουν σ' αυτό καρδιές που μασημένες στο παράθυρο να χύνουν ποταμούς δακρύων, καρδιές να περφέρονται, καρδιές να δαίνουν, καρδιές να κινούνται, καρδιές να γυρίζουν, καρδιές να κληρονομούνται, καρδιές να περφέρονται στα νερά της ζωής και τα άλλα. Ο Πεϋνέ έμεινε πιστός στο θέμα του και στους ήρωές του.

«Λαίτ — μοτίβ» που είναι «αίτ — μοτίβ» της ζωής του. Έκει, το 1952, του προσεβή ο «Χρυσός φόνις», τιμητικό μετάλλιο που προσφέρεται κάθε χρόνο στον καλύτερο γελιογράφου του κόσμου. Την ημέρα εκείνη, καθώς ετοιμαζόταν να περάσει από εκκλησία σε εκκλησία και τα πρόσφερε στα νερά της ζωής και τα άλλα. Ο Πεϋνέ έμεινε πιστός στο θέμα του και στους ήρωές του.

Στα πενήντα του χρόνια που είναι σήμερα, νιώθει πως έχει περάσει το μισό δρόμο της καριέρας του. Ιδées για τις γελιογραφίες του προφέρονται από τις συναντήσεις του με ανθρώπους κάθε είδους, κάθε ηλικίας και κάθε ηλικίας και από τις ενοτοντάδες των επιστολών που φέρνουν κάθε μέρα στο γραφείο του. Τα γράφουν συνήθως νεαροί έρωτευμένοι αλλά και άνθρωποι περασμένης ηλικίας, με φαλάκρα ή με γκρίζα μαλλιά. Όλοι αυτοί τον πληροσύνουν, πώς στα πρόσωπα των ήρωών του αναγνωρίζουν τα δικά τους πρό-

πα, του περιγράφουν τα έρωτα

τους βασίνα ζητώντας του συμβουλές και πολλές φορές του προσφέρουν και μία ιδέα για να τη χρησιμοποιήσει στις γελιογραφίες του.

Πολλά από τα γράμματα που παίρνει, είναι γραμμένα με παιδική αφέλη, που σε όποιονδήποτε άλλον θα προκαλούσαν να γέλια και την ειρωνεία. Ο Πεϋνέ όμως δεν γελάει. Πίσω από τα γράμματα, που του στέλνουν οι θαυμαστές του υπάρχουν οι δυο τύποι των έρωτευμένων του, που αποτελούν σήμερα το πιο δημοφιλές ζευγάρι της Γαλλίας. Το ζευγάρι αυτό του εξασφάλισε τη δόξα. Ο Πεϋνέ, έτσι αγαπάει όλους τους έρωτευμένους νέους.

Τον τελευταίο καιρό επισκέφθηκε το Μιλάνο, προσκαλεσμένος απ' τον γνωστό Ιταλό ευθυμογράφο Άχιλλέα Καμπανίλε, που ανέλαβε την έκδοσι του διδύλου του: «Ο κώδις των έρωτευμένων». Ο Πεϋνέ παρήγαγε από τη Μπورتγκέρα χίλια γράμματα και μία Κυριακή γύρισε από εκκλησία σε εκκλησία και τα πρόσφερε στα νερά της ζωής και τα άλλα. Ο Πεϋνέ έμεινε πιστός στο θέμα του και στους ήρωές του.

Από τη Μπورتγκέρα, ο Πεϋνέ έλαβε κρατήσει τις καλύτερες αναμνήσεις της ζωής του. Έκει, το 1952, του προσεβή ο «Χρυσός φόνις», τιμητικό μετάλλιο που προσφέρεται κάθε χρόνο στον καλύτερο γελιογράφου του κόσμου. Την ημέρα εκείνη, καθώς ετοιμαζόταν να περάσει από εκκλησία σε εκκλησία και τα πρόσφερε στα νερά της ζωής και τα άλλα. Ο Πεϋνέ έμεινε πιστός στο θέμα του και στους ήρωές του.

Κύριε Πεϋνέ, του είπε, δεν είναι ανάγκη να μου δείξετε το διαβατήριό σας. Πρώστε, παρακαλώ. Το χιούμορ δεν έχει σύνορα.

Αντιπαθεί τη δημοσιότητα

Οί πιο ευτυχισμένες ημέρες, για τον Πεϋνέ, είναι εκείνες που περνάει στο Μπιότ, ένα μικρό χωριουδάκι, σκαρφαλωμένο στην πλευρά ενός βουνού, από το οποίο μπορεί κανείς να θαυμάσει το θέαμα της θάλασσας,

που απλώνεται πέρα από τη Νίκαια. Έδώ έχει χτίσει ένα ωραίο σπιτάκι, έμπνευσμένο από την ατμόσφαιρα των γελιογραφιών του. Βλέπει κανείς πάνω στον μαντρότοίχο, που περιτριγυρίζει το σπίτι, άγγελουδιά να κρυφοκυττάζουν ανάμεσα από τις γλυσσίνες και παντού σχεδόν την καρδιά σαν το κυριότερο διακοσμητικό στοιχείο. Καρδιές στα παγκάκια του κήπου, καρδιές στην εξώπορτα, καρδιές στα κιγκλιδώματα των παραθύρων.

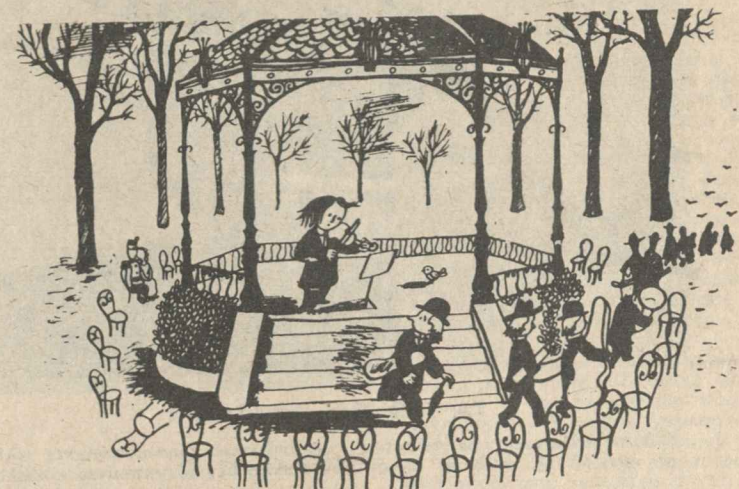
Στο Μπιότ του κρατάει πάντα συντροφιά η γυναίκα του, που εκτός από την κυριότερη έμπνευστή του αποτελεί και το «δεξί χέρι» του σπιτιού και των υποθέσεών του. Είναι εκείνη που κατάφερε να «διοργανώσει» τους ρομαντικούς έρωτευμένους του άνδρός της. Χιλιάδες κούκλες με τη μορφή του ποιητή και της έρωτευμένης του παλαιοί σήμερα στη Γαλλία και αποφέρουν μεγάλα κέρδη στον καλλιτέχνη.

Δεν ξέρω τι θα έκανα χωρίς αυτήν, εξομολογείται με ειλικρίνεια. Νομίζω πως αν ήμουν μόνος μου, αν δηλαδή δεν την είχα γνωρίσει, δεν θα έφθανα εδώ που έφθασα. Η Ντενίζ αποτελεί την πρακτική πλευρά της ζωής μου. Δεν είναι μόνο η έμπνευστή μου. Είναι δ... μανάντζέρ μου, θα μπορούσε να πη κανείς. Δεν μπορώ να δημιουργήσω μακριά της, αλλά και τα δημιουργήματά μου δεν θα είχαν καμιά αξία αν δεν είχαν γίνει κάτω από τη δική της σκιά. Η Ντενίζ είναι για μένα η πολυτιμη μασκότ μου...

Τέτοια αγάπη, όμολογουμένως, σπάνια συναντά κανείς σε καλλιτέχνη προς τη σύζυγό του. Ίσως γιατί ο Πεϋνέ δεν έχει την ψυχολογία του καλλιτέχνη, του «ελαφρού», του «γόνυ», του κομποπολίτη. Αγαπάει το σπίτι όπως αγαπάει την τέχνη του. Προτιμάει χίλιες φορές να μείνει στην έξοχή και μόνο η δουλειά τον αναγκάζει να κατοική τον περισσότερο καιρό στο Μοντανάρ.

Οί πιο φανατικοί θαυμαστές του Πεϋνέ είναι οι Παρισίνοι κομμωτές, οι οποίοι, όλοι σχεδόν, αγοράζουν το «Le Paris», το σατιρικό περιοδικό, που στις σελίδες του φιλοενοούνται οι γελιογραφίες του. Η προτίμησή τους αυτή εξηγείται εύκολα. Ο Πεϋ-

ΗΜΙΤΕΛΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

— Μπορείτε να φύγετε ήσυχος, θα την τελειώσω μόνος μου.

Με τη γελιογραφία αυτή που δημοσιεύθηκε μετά τον πόλεμο στην εφημερίδα «ΡΙΚ Ε ΤΑΚ» ανεγνωρίστη η μεγάλη αξία του Ραϋμόν Πεϋνέ.

νέ ήταν εκείνος που έμπνευστηκε την αλόγουρά.

Ο Πεϋνέ αντιπαθεί τη δημοσιότητα και την επίδειξη. Όταν η βασίλισσα Ελισάβετ, στην τελευταία επίσημη επίσκεψή της στο Παρίσι, ζήτησε να τον γνωρίση, ο Πεϋνέ τ' άχασε κυριολεκτικά, λές κι' έπεσε από τα σύννεφα.

Θέλει να με γνωρίση; είπε στον άπειστομένο του δήμου που του μεταδίδασε την επιθυμία της υψηλής φιλοενομένης. Μά γιατί; Τί είμαι εγώ;

Η συνάντησή του με την Ελισάβετ—την οποία ασφαλώς θα απέφυγε αν δεν έπρόκειτο να προσβάλει την υψηλή φιλοενομένη της Γαλλίας—του προέβησε περισσότερο καταπληξή παρά υπερφάνεια. Απέφυγε με κάθε τρόπο να διαφημισθεί για την τιμητική αυτή διάκρισι που του έγινε και είναι τόσο η ταπεινότητα του που ίσως να λυπήθηκε γιατί η βασίλισσα ζήτησε να δει αυτόν και όχι άλλον άλλο καλλιτέχνη.

Ένας ποιητής

Ζήτησαμε από τον Πεϋνέ να μάς δώσει τον ορισμό του χιούμορ. Έ-

κείνη τη στιγμή είχε μπροστά του μία από τις γελιογραφίες του, όπου το έρωτευμένο ζευγάρι κάνει τον περιπάτο του στον ούρανο, ανεβαμένο πάνω στα φτερά ενός χελιδονιού.

Τί είναι χιούμορ; συμπληρώνει ο μεγάλος καλλιτέχνης. Σας είπα πως είναι η απόδρασι της αισιοδοξίας από τη φυλακή της. Επειδή όμως ίσως πολλοί δεν θα με καταλάβουν τί έννοιά, θα σάς δώσω έναν πιο πρακτικό ορισμό. Βλέπετε αυτό το έρωτευμένο ζευγάρι που έχει ανέβει στα φτερά του χελιδονιού; Έ, λοιπόν, η δύναμι που κατάφερε να τους ανεβάσει ως εκεί είναι το χιούμορ. Και πιστεύετε με, πως αυτό που βλέπετε δεν είναι άπιαστο, ούτε υπερβολικό. Είναι μία πραγματικότητα. Σ' αυτό τον κόσμο όλοι λέμε ψέματα εκτός από τους ποιητές...

Ο Πεϋνέ έχει δικό. Άλλά θα έχουμε και μες απόλυτα δικό αν πούμε, τελειώνοντας, πως ο Πεϋνέ είναι περισσότερο ποιητής παρά γελιογράφος...

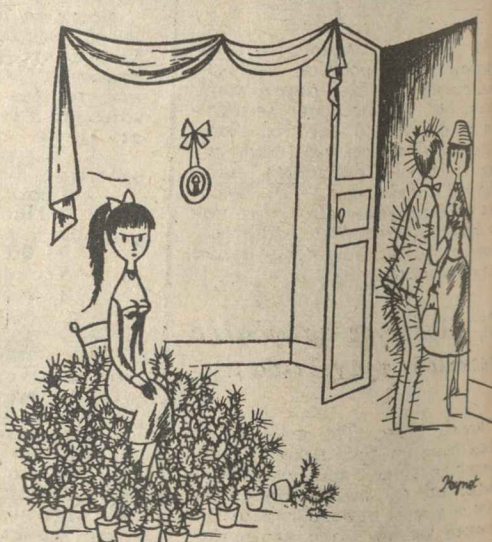
Αλφρέντο Φερούτσα

—Δεν επιτρέπεται να τους μιλήσης. Είναι τώρα και δέκα μέρες κλεισμένοι σε παρένθεσι.

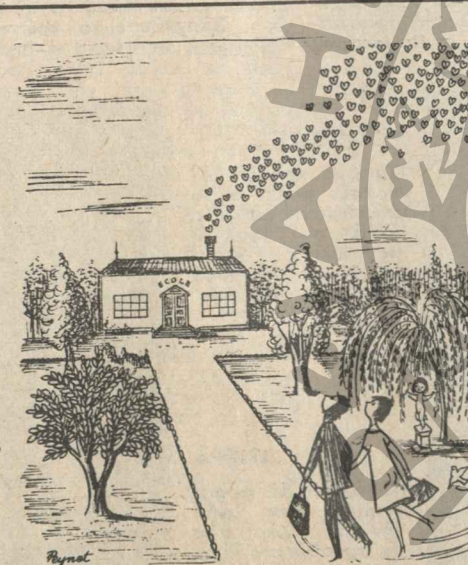
—Σας κάνω ένα ακριβό δώρο και σε αντίλαγμα ζητώ δέκα φιλιὰ τοίς μετρητοίς.

—Δεν ωφελεί να επιμείνω, είναι ανένδοτη. Δεν με αφήνει να πλησιάσω δίχως κοντά της.

—Ανοιξίς.

—Βιασθήτε, το μάθημα έχει άρχισει.

Προσφέρεται καρδιά...

ΤΑ ΤΣΟΧΙΝΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

Για το πλύσιμο των τσόχινων υφασμάτων χρησιμοποιήστε χλιαρό νερό με αλάτι. Κατ' αυτόν τον τρόπο δεν θα «μπούνε» καθόλου.

ΤΟ ΣΦΟΥΓΓΑΡΙ

Αν θέλετε να διατηρήσετε το σφουγγάρι σας στην απαλότητά και την απορροφητικότητά του, πρέπει κάθε τόσο να το πιέζετε με χλιαρή διάλυση νερού και σόδας. Έτσι αφιέρωστε ύστερα να στεγνώσει στον αέρα.

ΛΕΡΩΜΕΝΑ ΤΖΑΜΙ

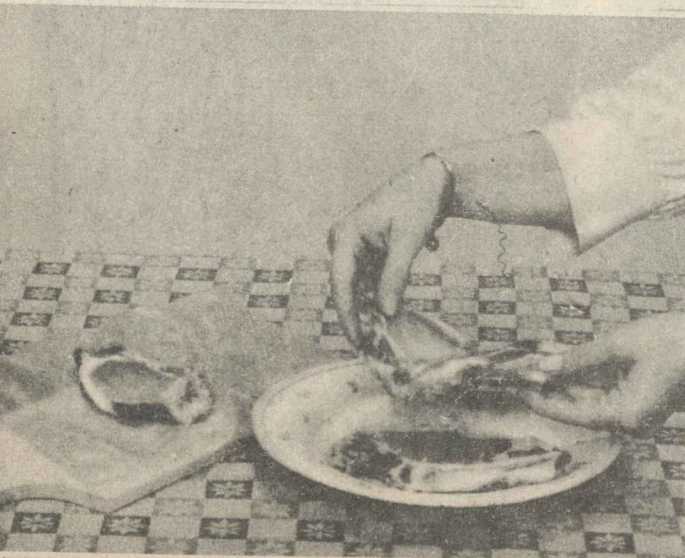
Δεν υπάρχει πιο άσχημο θέαμα από ένα τζάμι λερωμένο με λαδομπογιές. Αν το χρώμα είναι φρέσκο ακόμα, θα το καθαρίσετε εύκολα υγραίνοντας ελαφρά το τζάμι με ψιλοκοπανισμένη. Αν όμως έχει μείνει πολύ καιρό κι έχει ξεραθεί, τρίψτε το τζάμι με ένα ασημένιο νόμισμα δίχως να το βρέξετε, κι ύστερα πλύνετε το.

ΤΟ ΚΟΥΝΟΥΠΙΔΙ

Υπάρχουν μερικά όσπρια ή λαχανικά—ιδίως τα κουνουπίδια και τα λάχανα—που έχουν πολύ άσχημη μυρωδιά στο βράσιμο. Για να την αποφυγείτε κάνετε το εξής: Βρέχετε μια πετσέτα σε ξυδινο νερό και την τυλίγετε σαν... σαρίκι γύρω από το σκέπασμα της κατσαρόλας. Έτσι αν τυχόν η άσχημη μυρωδιά του λίγου ατμού που θα βγει αλλοιώνεται τελείως από το ξύδι.

ΤΑ ΕΜΑΓΙΕ

Μέσα στις έμαγιές κατσαρόλες σχηματίζεται συχνά ένα κατακάθι άσβεστοδες. Για να το καθαρίσετε, μεταχειρισθείτε επανειλημμένως πο-

ΤΟ ΚΡΕΑΣ

Το ωμό κρέας δεν πρέπει ποτέ να το αλωνίζετε σε ξύλο αλλά σε γυαλί ή πορσελάνη, γιατί το ξύλο απορροφά τους χυμούς του.

Η ΑΛΑΤΙΕΡΑ

Το αλάτι θα πέφτει χωρίς κόπο από την αλατιέρα σας αν προσθέσετε λίγα μεσα-

Η «Γυναίκα» σ'ας συμβουλεύει

οιοντινέματος ή σε μια χημική ουσία που είναι γνωστή με τ' όνομα τριχλωρεθυλίνη.

Το καθαρό οινόπνευμα είναι εύκολο να το προμηθευθείτε αλλά η μεθοδος της χρήσής του από τα καθαριστήρια είναι διαφορετική από κάθε μεθοδο που μπορείτε να επιχειρήσετε στο σπίτι.

Επίσης μπορείτε ν' αγοράσετε τριχλωρεθυλίνη, οι άτμοι της όμως είναι επικίνδυνοι.

Για τους συνηθισμένους λεκέδες στα λεπτά υφάσματα και ιδίως στα εσώρουχα ή καθαρή βενζίνη προσφέρει ικανοποιητικά αποτελέσματα. Αρκεί να τρίβετε κυκλικά το λεκέ από την άκρη προς το κέντρο για να μη σχηματίζονται κύκλοι.

ΠΕΡΙΠΟΙΗΘΕ ΤΟ ΛΑΙΜΟ ΣΑΣ

«Ο λαιμός προδίδει την αληθινή ηλικία μιας γυναίκας», λένε. Γι' αυτό περιποιηθείτε τον ιδιαίτερα και κάντε του περιτυλίξετε με λάδι. Προς το σκοπό αυτό ζεσταίνετε ελαφρά συνηθισμένο λάδι του φαγητού, αλείψτε το δέρμα του λαιμού κι ύστερα τον τυλίγετε με μια ζεστή πετσέτα.

ΜΙΚΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

Τα μικτά υφάσματα από μαλλί και νάυλον τ'α πλένουμε με την ίδια προσοχή με την οποία πλένουμε και τα υφάσματα από σκέτο μαλλί. Θα τα πλύνουμε δηλαδή σε ελαφρά χλιαρό νερό και με σαπούνι τύπου Μασσαλίας, με το χέρι πάντα. Μην τα αψηάτε να μουσκέψουν. Το νάυλον υποφέρει από μείνι ώρα στο νερό, το μαλλί όμως όχι. Μην τα τρίψετε δυνατά. Ξεβγάλετε τα με χλιαρό νερό. Στεγνώστε τα πρώτα μέσα σε φλοκωτή πετσέτα, να πιη αυτή το

νερό τους και μετά απλωτά επάνω σε καθαρό πανί, να μην ξηραίνονται στον ήλιο. Στο σιδερέσιο θα χρησιμοποιήσετε ένα πανί και ελαφρότα χλιαρό σίδερο.

ΤΑ ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ ΕΙΔΗ

Το λουστρίνι διατηρείται μαλακό αν το αλείψετε με ένα κρόκο αυγού φρέσκο. Χρησιμοποιείτε ένα μαλακό βαμβάκι ή πανί. Τα έδερμινικά αρθρυντικά θέλουν ελαφρύ με ρετινόλαδο για να είναι μαλακά και να μη σ'ας κόβουν. Μια τσάντα από χοιρόδερμα λεκιάζει εύκολα. Δυναμώστε να την καθαρίσετε, τρίψτε την ελαφρά με μια καυσαυτο γομολάστιχα.

Η δερματίνη ζακέτα σας δεν θέλει ξεσκόνισμα με τη βούρτσά. Πάρτε ένα πλαστικό σφουγγάρι κόφτε το σε μικρότερα κομμάτια και μεταχειρισθείτε τα κομμάτια αυτά σαν ταυπών για να βγάλετε τη σκόνη και να κάνετε το δέρμα σαν βελούδο, όπως ήταν καινούριο.

Η δερματίνη σάκκα του άντρα σας δράχθηκε. Άμα στεγνώσει πονάει την μια καλή όλοιη (τα παπούτσια είναι επίσης κατώτερα) άρκει να είναι καλής ποιότητας. Αν οι λεκέδες επιμένουν τρίψτε την ακόμα μια φορά.

Για να μαλακώσουν, αλλά και να κρατούν περισσότερο οι σόλες των παπουτσιών σας, αλείψτε τα 2-3 φορές στη σειρά με λιέλαιο. Μη τα φοράτε όμως τα παπούτσια αυτά λίγες μέρες.

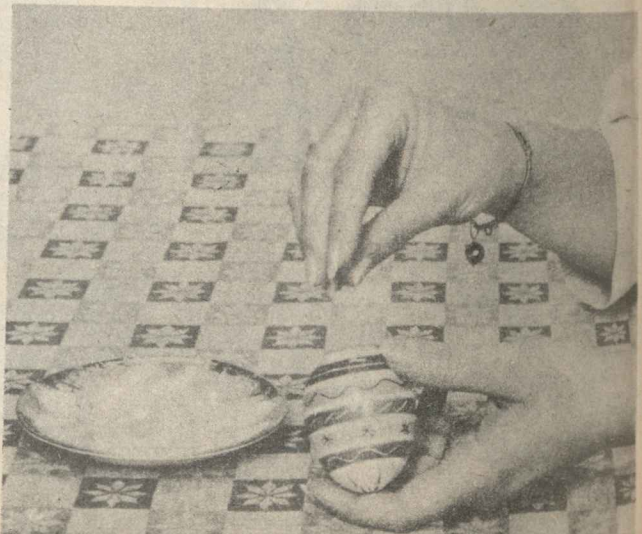
ΤΟ ΕΛΕΦΑΝΤΟΔΟΝΤΟ

Το ελεφαντόδοντο καθαρίζεται με το τρίψιμο με ένα μπατονέτο βουτηγμένο σε αϊθέρο. Αν πρόκειται να λείψετε καιρό, για να το διατηρήσετε, βουτάτε το ελεφαντόδοντο σε κρύο λουτρό νερού.

Για να βγάλετε το κερύ θούρα το ελεφαντόδοντο σε ζεστό νερό και το βγάξετε άμεσα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ ΥΠΝΟΣ

Όσες γυναίκες παραπονούνται πως δεν μπορούν να κοιμηθούν επάνω είναι κουρασμένες ή απασχολούνται με το μυαλό τους με ανήσυχα σκέψεις. Στεγνώστε τα πρώτα μέσα σε φλοκωτή πετσέτα, να πιη αυτή το

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΕΙΧΑΝ μπή πιά στην πόλι και ο Λουίτζι έκοψε λίγο την ταχύτητα. Καθισμένη στο πίσω κάθισμα της μοτοσυκλέτας, η Μαριάννα, τον κρατούσε σφιχτά από τους ώμους και τότε - πό-τε ακούμπωσε το μαγούλι της στο λαιμό του. Εκείνος ωδηγούσε σταθερά, χωρίς να στρέφει το κεφάλι, χωρίς να μιλά.

Η Μαριάννα σκεπτόταν σε τί να είχε πταίει, άραγε, εκείνο το απόγευμα, για να κινή τον Λουίτζι τόσο κακόκεφο. Αυτό που της άρεσε περισσότερο σε κείνον, ήταν ο εύθυμος χαρακτήρας του, το γελαστό του πρόσωπο, οι άσπτερες κουνέτες. Και όμως αυτή τη φορά ο Λουίτζι δεν είχε σχεδόν ανοίξει το στόμα του επί ώρες.

Ήταν τρυφερός μαζί της, περιποιητικός, αλλά αψημένος, μακρυνός, απορροφημένος από κάποια σκέψη που τον βασάνιζε ολοκληρή την ημέρα.

Όταν έφθασαν στο κέντρο της πόλεως, τη στιγμή που σταμάτησαν σε μια διασταύρωσι, περιμένοντας το σημά της τροχαίας, στράφηκε και τη ρώτησε:

—Θέλεις να πιούμε έναν καφέ, πριν σε πάω στο σπίτι σου;

—Γιατί όχι;

Ενοίωσε ακόμη βαρύν το στομάχι της από τα σάντουιτς που είχαν φάει καθισμένοι κάτω από ένα δέντρο, στην όχθη της λίμνης, χωρίς νερό, γιατί τα ενοδοχεία ήταν γεμάτα κόσμο και δεν υπήρχε τραπέζι για να κάσι.

Σταυρώσαν μπροστά σ'ένα μπαρ που πάνω από την είσοδο του αναδεδίε μια κοκκινωτή φωτεινή οκλάμα της κόκα - κόλα. Μπήκαν μέσα. Μια πόρτα από νεοκώσους χαλασών τον κόμπο γύρω από ένα αλτόματο μπιλιάρδο.

Ο Λουίτζι βρήκε ένα απόμερο τραπέζι, κοντά στο διάδρομο. Παρήγγειλε μια μπύρα για τον εαυτό του κι έναν καφέ για τη Μαριάννα. Ύστερα έμεινε σιωπηλός, κυττάζοντας μπροστά του αψημένους. Έκλεισε το μαντίλι από το κεφάλι της και προσπάθησε να τακτοποιήσει λίγο τα μακριά μαύρα μαλλιά της, που της τα είχε ανακατέψει ο αέρας.

Επιτέλους ενώ περίμεναν το γκαρσόνι, ο Λουίτζι είπε με μιάς, χωρίς να πάρει απάντη:

—Μαριάννα, έχω να σου πω κάτι. Πήρα μια απόφασι.

—Θέλει να μ' εγκαταλείψει, σκέφθηκε εκείνη τρομοκρατημένη. Τό τη γυρίζει στο μυαλό του ολοκληρή την ημέρα. Άλλα προσπάθησε να φανη αδιάφορη.

—Τί συμβαίνει; τόν ρώτησε.

—Αποφάσισα να σε παντρευτώ.

Η Μαριάννα νόμισε για μια στιγμή πως το μπαρ ολόκληρο, ο κόσμος, οι νεαροί γύρω από το μπιλιάρδο, όλα χάνονταν ξαφνικά από

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ!...

Αισθηματικό μυθιστόρημα της ΛΟΥΤΣΙΑΝΑ ΠΕΒΕΡΕΛΙ

τά μάτια της, όπως στο σκηνικό ενός μπαλέτου.

Ο νεαρός είδε την εντύπωσι που της προξένησαν τα λόγια του και πήρε το χέρι της. Ήταν παγωμένο και σφιχτήκε αδύρμητα στο δικό του.

—Γιατί ξαφνίστηκες, Μαριάννα; τη ρώτησε. Έσύ είσαι μια καλή κοπέλλα.

—Και ύστερα από μια μικρή σιωπή, πρόσθεσε:

—Ετσι νομίζω, τουλάχιστο. Εκείνη δεν κατάφερε να τη τίποτα για να επιβεβαιώσει τα λόγια του και ο Λουίτζι συνέχισε:

—Δεν είμαι από τους ανθρώπους που γυρεύουν να εξιχνιάσουν το παρελθόν μιας γυναίκας και ό,τι έχεις κάνει στη ζωή σου πριν με γνωρίσεις, με ενδιαφέρει μόνο κατά τρόπο σχετικό. Ελπίζω πως δεν θα έχεις κλέψει, ούτε θα έχεις σκοτώσει κανένα, ούτε θα έχεις κάνει τίποτα το πολύ σοβαρό. Τα λέω αυτά, πρόσθεσε με τόνο πιο εύθυμο, γιατί σε γνωρίζω λίγους μήνες μονάχα και ξέρω για σένα αυτά που έσυ θελήσες να μου διηγήθης. Και όπως δεν έχεις οικογένεια, καίμενο, δεν υπάρχει τρόπος να μάθω κανείς τίποτα για τη ζωή σου.

Το γκαρσόνι έφερε το δίσκο και τον ακούμπησε στο τραπέζι χωρίς λεπτότητα. Συνθισμένος σε πελάτες κάθε είδους, έκανε άμεσως το λογαριασμό. Έκ'ατον σαραντά λιρέτες.

Ο Λουίτζι του έδωσε διακόσιες.

—Θέλεις ζάχαρη; ρώτησε τη Μαριάννα.

—Εκείνη κούνησε αρνητικά το κεφάλι.

Ο Λουίτζι έβαλε τα γέλια.

—Μην έχεις αυτό το φοβισμένο ύφος, της είπε. Θα έλεγε κανείς ότι η πόστασή μου σε τρομοκρατεί. Και τώρα άψφε με να συνεχίσω αυτό που σου έλεγα. Ξέρεις, δεν είμαι ο άνθρωπος στον οποίο μπορείς να κάνεις μια εξομολόγησι τη βραδυά του γάμου. Αν υπήρχε τίποτα σημαντικό στη ζωή σου είναι καλύτερα να μου το πής τώρα. Μη φοβηθής πως θα σε μαλώσω γιατί δεν έχω κανένα δικαίωμα να το κάνω αυτό.

Όταν ένα κορίτσι είναι μόνο στον κόσμο σαν κι εμένα, μόνο από την ημέρα που γεννήθηκε...

—Ήμουν έσωτερική σ'ένα σχολείο καλογριών ως τα δεκαέξι μου χρόνια, είπε η Μαριάννα.

—Τό ξέρω. Άλλα τώρα είσαι είκοσιδύο. Έχουν περάσει έξη χρόνια από τότε που έφυγες από το σχολείο, και είσαι ένα ώριμο κορίτσι, Μαριάννα.

—Οι καλόγριες μου βρήκαν άμεσως δουλειά σ' ένα μαγαζί, συνέχισε η νέα. Στο σχολείο είχαμε μάθει να ράβουμε, να κεντάμε. Στο κατάστημα όμως μ' εκμεταλλεύονταν και ανεξήτητα άλλου δουλειά μόνιμου. Βρήκα άμεσως την κυρία Λουίτζα, που πουλάει κεντήτα ασπρόρουχα. Είμαι μαζί της τέσσερα χρόνια. Στην αρχή κοιμόμουν σ'ένα επιπλω-

μένο δωμάτιο, αλλά πλήρωνα τόσα πολλά, που δεν μου έμεναν λεπτά για να φάω. Ύπεφερα τότε πολύ από την πείνα. Μετά, η κυρία Λουίτζα μου παρεχώρησε ένα κρεβάτι στο σπίτι της και καμιά φορά μου δίνει και κανένα πιάτο φαί. Άλλα, στην πραγματικότητα, άρχισα να τρώω κανονικά μονάχα από τότε που σε γνωρίζω, Λουίτζι.

Αυτό τό ξέρω, είπε ο νέος. Είμαι ακριβώς η πείνα αυτών των ετών που με απασχολεί. Ως τα δεκαέξι σου χρόνια είμαι ήσυχος.

—Κι όμως, υπήρξαν τα θλιβερότερα χρόνια της ζωής μου, αναστενάξε εκείνη.

—Όλα τα κορίτσια στο μοναστήρι ήταν αγνώστων γονέων, όπως έσύ; τη ρώτησε.

—Υπήρχαν και όρφανές. Άλλα εκείνες είχαν όλες από κάποιο συγγενή. Είμαστε έπτά μονάχα που δεν ξέραμε ποιος μας έφερε στον κόσμο και δεν δεχόμαστε ποτέ επισκέψεις. Κοιμόμαστε στο ίδιο δωμάτιο. Είμαστε δυστυχισμένες. Πρό παντός την Κυριακή. Άλλα δεν τό λέγαμε.

Ο νεαρός της έσφιξε το χέρι που κρατούσε στο δικό του.

—Καίμενο, Μαριάννα... είπε. Γι' αυτά τα χρόνια που ξέρω πως ήσουν στο μοναστήρι, δεν έχω καμιά ανησυχία. Άλλα μετά... Ήσουν τόσο μόνη και τόσο... χαριτωμένη.

—Είσαι ο πρώτος που τό πρόσσε, τό απάντησε χαμογελώντας η Μαριάννα.

—Εκείνος την κυττάζε με τρυφερότητα και θαυμασμό.

—Είμαι λοιπόν τόσο τυφλοί οι άντρες; είπε. Μπορεί ποτέ να μην σου έκανε κανένας άντρας κόρτε;

—Μου έκαναν... Μια φορά. Βγήκα δυο βράδια με τον υπάλληλο του καταστήματος που εργαζόμουν. Άλλα ήταν τόσο ανίκανος, που μ' έκανε να μελαγχολώ. Δεν ήξερα τί να πω μαζί του.

Η Μαριάννα μίλησε με τα μάτια ολάνοιχτα σαν να κυττάζε προσεκτικά στο παρελθόν.

Δεν υπάρχει απολύτως τίποτα, που θα έπρεπε να σου κρύψω. Η κυρία Λουίτζα μου συνέστησε μια μέρα κάποιον, που πόν είχε άλλοτε νοική. Έναν άντρα ηλικιωμένο, με γυαλιά. Μου έλεγε πως αυτός ήταν ο κατάλληλος άνδρας που θα έπρεπε να παντρευτώ. Άλλα εγώ θα προτιμούσα να πεθάνω καλύτερα, παρά να τον πάρω. Κάθε φορά που ήξερα ότι επρόκειτο να έρθη, έλεγα ότι θα πάω στον κινηματογράφο με μια φίλη μου. Δεν ήταν αλήθεια και ούτε είχα λεπτά διαθέσιμα για κινηματογράφο. Καθόμουν σ' ένα παγκάκι, στην πλατεία που είναι μπροστά στο σπίτι μου και περίμενα να φύγει.

Ο Λουίτζι ξανάγινε εύθυμος. Τό συμπαιθητικό του πρόσωπο φωτίστηκε. Φαινόταν σαν να είχε ξελαφρώσει από κάποιο βάρος.

—Θέλεις ένα κολλάκι, αγάπη μου; ρώτησε τη Μαριάννα. Μου φαίνεται

ότι έχεις ανάγκη να πιής κάτι. Βλέπεις, σου κάνω όλες αυτές τις έρωτήσεις, όχι τόσο για μένα, όσο για τη μαμά. Είναι μια γυναίκα της παλιάς εποχής και θέλω να ξέρω τί είδους κορίτσι θα της πάω στο σπίτι. Λένε πως εμείς οι μοντέρνοι νέοι προτιμούμε τις γυναίκες που έχουν ζήσι» και τα φρόνιμα κορίτσια τα θεωρούμε βαρετά. Άλλα όταν πρόκειται να παρουσιάσουμε στη μητέρα μας την αρραβωνιαστικιά μας, γινόμαστε κι' εμείς της παλιάς εποχής. Υπάρχουν δέβαια και αυτοί που αδιαφορούν για τους γονείς τους, αλλά εγώ δεν... δεν είμαι απ' αυτούς.

Είμαι ευχαριστημένη που δεν τους μοιάσεις, απάντησε η Μαριάννα. Πολύ ευχαριστημένη. Αν ήσουν σαν τους άλλους, δεν θα ζητούσες να με παντρευθείς.

Ύστερα, ξαφνικά, η Μαριάννα, έβαλε τα κλάματα. Έκλεισε με λυγμούς. Τό ρεγινόν μαντίλι που φορούσ πριν για να της συγκρατή τα μαλλιά, ποτίστηκε από δάκρυα.

Ο Λουίτζι πέρασε τό μπράτσο του γύρω από τους ώμους της.

—Μην κάνης έτσι. Θα νομίζουν πως σε μαλώνω, της είπε με τρυφερότητα.

—Λουίτζι, αγάπημένε μου, είναι η πρώτη φορά πο...

Ο νέος προσπάθησε να τό ρίξει στο άσπεο, αν και θα ήθελε κι' εκείνος να βάλει τα κλάματα.

—Ελπίζω να είναι και η τελευταία, της είπε. Ξέρεις, εκείνο που μ' άρρεσε σε σένα πολύ απ' όλα, είναι αυτό τό τιμίο πουλό που έχεις.

—Όποιος σε βλέπει νιώθει άμεσως ότι δεν έχεις τίποτα να κρύφης. Και είσαι απλή, αληθινή. Δεν θάφεσαι. Δεν έχεις φίλες με τις οποίες να κρυφοιλάς, να λες τα μυστικά σου και ν' ακούς παραάνεις εξομολογήσεις.

Τό κατάλαβα πως σε συμπαιθούσα από τότε που τό μαγαζί, την ώρα της αναπαύσεως αντί να καθόμουν να διαβάζω την αθητική έφημερίδα, κλεινόμουν στη διακοθήκη κι' έβαζα στο γραμμόφωνο καμιά πλάκα που μου άρεσε — για λογαριασμό δικό μου, όχι για λογαριασμό των πελατών — κι' έπεφτα σε έκτασι ακούγοντας τη μουσική. Πολλές φορές ήταν μουσική δύσκολη που πρώτα μου φαινόταν ανιαρή. Μά ξαφνικά ένιωθα πως την καταλάβαινα. Την άκουγα με ευχαρίστησι, σε σκεπτόμουν, και ένιωθα ευτυχισμένης.

Ενώ της μιλούσε, της κρατούσε σφιχτά τό χέρι, την κυττάζε στα μάτια που ήταν υγρά από τα δάκρυα κι' εκείνη τον άκουγε έκστατη, με μια έκφρασι ευγνωμοσύνης.

—Ο Λουίτζι, πως θα μπορούσώ να σε κάνω να νιώσης τί αξία έχουν για μένα αυτά που μου δίνεις! Ένα στίτι δικό μου! Μια οικογένεια, κάποιος που θα μ' αγαπά, που θα με προστατεύει. Κάποιος που θα μου άνηκε, που θα είναι μόνο δικός μου. Δεν ξέρεις τί σημαίνει να περπατάς πάντα ανάμεσα σ' αγνώστους να αισθάνεσαι πως όλος ο κόσμος είναι ξένος για σένα. Πας κανένας δεν ενδιαφέρεται για τό αν υπάρχεις ή όχι.

—Σώπα, της είπε εκείνος. Μην προχωρής, μου κάνει κακό. Δεν θέλω ν' άρρώσω κι' εγώ τό κλάματα. Δεν πρέπει να μ' ευχαρίστης, Μαριάννα. Ο τυχερός είμαι εγώ, που παντρεύομαι ένα τέτοιο κορίτσι σαν κι εμένα. Μου φαίνεται πως δεν υπάρχουν πιά πολλές κοπέλλες που να σου μοιάζουν στην εποχή μας.

Ύστερα δεν είπαν πια τίποτα. Ο κόσμος μπαίνοντας στο καφενείο, Λογής - λογής άνθρωποι περνούσαν δίπλα τους, αλλά κανένας δεν τους πρόσσε. Ήταν ένα κοινό, κοινότατο ζευγάρι. Κι' όμως τό ζευγάρι αυτό ταίριζε σε έναν άκακο ευτυχία.

Ο κόσμος θα μπορούσε άργότερα να πη γι' αυτούς: «Δύο κοινές υπάξεις, που γνωρίστηκαν, παντρεύτηκαν και έζησαν, προσπαθώντας να κλέψουν λίγη ευτυχία, στον ελάχιστο χρόνο που τους έμενε έλεύθερος, από τό καθημερινόν άγωνα της ζωής».

Κι' ίσως ήταν αλήθεια πως αυτό μονάχα επιθυμούσαν, ο Λουίτζι και η

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

είχε το δικαίωμα να μπαίνει παρά εκείνη μονάχα, και ανάμεσα στα πράγματα του βρήκα ένα γράμμα, που μου εξήγησε πολλά πράγματα.

Ο Φαρίζι έγραψε στην εσωτερική τσέπη του σακακιού του.

Η Μαριάννα έκανε πάλι την κίνησι να σηκωθεί, αλλά ο Λουίτζι την εμπόδισε ακολουθώντας το χέρι του στον ώμο της. «Ένα χέρι που η Μαριάννα το αισθανόταν βαρύ, σκληρό.

Ο ξένος έδωσε από την τσέπη του ένα κτηρινισμένο φύλλο τετραδίου, διπλωμένο στα τέσσερα.

Μπορώ να σας το διαβάσω; ρώτησε.

Δεν του απάντησε κανείς κι' εκείνος άρχισε να διαβάει: «Ω, χέρι ώραιο, που την καρδιά μου σφίγγεις και σε λίγο χώρο μέσα, τη ζωή μου κλείνεις...»

Μοιάζει σαν ποίημα, ψιθύρισε η κυρία Λουίζα.

Είναι πράγματι ένα ποίημα, επιβεβαίωσε ο Φαρίζι με ειρωνεία. Είναι στίχοι του Πετράρχη.

Η Μαριάννα χλωμίωσε ξαφνικά λες και ήταν έτοιμη να λιποθυμήσει.

Το γράμμα αρχίζει πολύ ρωμαντικά, είπε ο Φαρίζι, αλλά παρακάτω γίνεται πιο ρεαλιστικό. Μπορείς να με συναντήσεις στο δωμάτιο μου μοιράζομαι με έπτα άλλα κορίτσια. Οί άλλες θα είναι στην εκκλησία ως τις δέκα. Έγώ όμως θα προσποιηθώ ότι είμαι άρρωστη. Ο' ανάψω ένα φως και θα σε περιμένω. Σ' αγαπώ ως το θάνατο».

Ο Φαρίζι σάπασε για μια στιγμή, κύτταξε τριγύρω του και είπε με ύφος σαρκαστικό:

«Αμέσως κατόπι, το γράμμα ξαναπαίρνει παθητικό τόνο: «Είμαι η αιχμάλωτη χωρίς φως, αλλά είμαι ευτυχισμένη όταν φως ο' άνομος...»

Απρίλη και προμηνύει τον έρχομο του Μάη, όταν μέσα στη γαλήνη της νύχτας τραγουδούν τα πουλιά και μου χαρίζουν μια στιγμή χαράς και ευθυμίας. Είμαι δική σου ως το θάνατο. Ορκίσου πως θα πεθάνω μαζί την ίδια στιγμή. Τους μισώ όλους εδώ μέσα. Τις καλόγριες, τις συμπαθήτριές μου. Και από τον κόσμο που υπάρχει έξω δεν αγαπώ παρά εμένα».

Ο άντρας ξαναδιπλώσε προσεκτικά το χαρτί.

Το γράμμα δεν έχει υπογραφή,

είπε. «Ίσως σας φαίνεται λίγο σκοτεινό, αλλά σε μένα εξηγεί πολλά πράγματα. Υπήρξε το νήμα που με ώδηγησε σε μια σημαντική αποκάλυψη».

Κύτταξε τη Μαριάννα, ύστερα τον Λουίτζι, ύστερα την κυρία Λουίζα.

Πιστεύω πως καταλαβαίνετε, συμπλήρωσε.

Κανείς δεν πρόφερε λέξη.

Ο Πάολο Φαρίζι ξαναάρχισε, ως το όργανο του που είναι πλάι στο πηγάδι, λίγο μακρύτερα από το σημείο όπου βρέθηκε νεκρός ο αδελφός μου. Είναι ένα τετράγωνο γκριζό κτίριο, περιτριγυρισμένο από κήπο. Νομίζω ότι ήταν μοναστήρι κάποτε κι' έπειτα έγινε ορφανοτροφείο. Οί καλόγριες ανατρέφουν ορφανά και νόθα παιδιά. Ένα απ' αυτά τα κορίτσια, κάποιο που μοιραζόταν το δωμάτιο του με έφτα άλλα, πήγε ίσως να συναντήσει ο αδελφός μου ένα βράδυ, πριν από έφτα χρόνια.

Ο Λουίτζι στράφηκε απότομα προς τη Μαριάννα.

Πρόκειται για το ορφανοτροφείο στο οποίο ήσουν εσύ;

Η φωνή του ήταν απειλητική, φωνή κατηγορού.

Η Μαριάννα τον κύτταξε απελπισμένα, παρακαλώντας τον με το βλέμμα της να σωπάσει.

Πράγματι, συνέχισε ο Πάολο Φαρίζι. Στο μοναστήρι αυτό μου έδωσαν το όνομά σας και τη διευθυνσί σας. Μου είπαν πως γράφατε τρεις - τέσσερις φορές για να δώσετε νέα σας στη διευθύντρια. Μου είπαν επίσης πως έστελναν να διαπιστώσουν αν είναι αλήθεια ότι εργάζεστε σε μια καθώς πρέπει κυρία.

Ακριβώς, παραδέχθηκε με ζωηρότητα η κυρία Λουίζα. «Ήρθαν μια μέρα εδώ δυο καλόγριες, τους προσέφερα καφέ και τους είπα ότι ήμουν ευχαριστημένη απ' το κορίτσι.

Φαίνεται ότι ενδιαφέρονται για τα κορίτσια όσο μπορούν και αφού ακόμα φύγουν από το μοναστήρι, είπε ο Φαρίζι, ώσπου να χάσουν τα ίχνη τους».

Ο Λουίτζι έλασε και πάλι την ψυχραιμία του. «Ενοίωσε να τον συνεπαίρνη ο θυμός. Αυτός ο αδιάφορος, θλιβερός και απειλητικός άνθρωπος, που ήρθε στην πιο λαμπρή μέρα της ζωής του, όπως ένα φάντασμα που μπαίνει σ' ένα ολόφωτο α-

πό ήλιο δωμάτιο, να του δηλητηριάσει τη χαρά, του έδινε στα νεύρα.. Πετάχθηκε από τη θέσι του και τον έπιασε από τα πέτα του σακακιού του :

— Πες γρήγορα, δ.τι έχεις στο νου σου και πάψε να διασκεδάεις παίζοντας με τα λόγια και φλυαρώντας άσκοπα, φώναξε. Τί θέλεις από τη Μαριάννα;

Ο Φαρίζι διетήρησε την ψυχραιμία του, αλλά η κυρία Λουίζα άρχισε να τσιρίξει ύστερικά.

— Όχι εδώ στο σπίτι μου, νεαρέ. Στο σπίτι μου ο κόσμος φέρει με εύπρεπεια.

Η Μαριάννα έπιασε απ' το μπράτσο τον Λουίτζι και προσπάθησε να τον καθησυχάσει.

Σε παρακαλώ, Λουίτζι, μην κάνεις έτσι... Περιμένε... του είπε κλαίγοντας.

Ο Λουίτζι στράφηκε προς το μέρος της:

— Δεν καταλαβαίνεις τους ύπαινιγμούς του; της φώναξε. «Φαίνεται να υπονοηθεί ότι το γράμμα αυτό το έγραψε εσύ. Και δεν ξέρω τί άλλο χειρότερο, που εσύ ίσως δεν το καταλαβαίνεις ακόμη».

Ο Πάολο Φαρίζι έφτιαξε τη γραβάτα του, που είχε φύγει από τη θέσι της.

Θέλω να μάθω ποιος σκότασε τον αδελφό μου, είπε με παγερό ήρεμα. Δεν θα ήσυχάσω αν δεν το μάθω.

Στράφηκε προς τη Μαριάννα που είχε παιαστή από το μπράτσο του Λουίτζι και την κύτταξε σαν να την έδλεπε για πρώτη φορά.

Κανένα αυτόκινητο δεν σκότασε τον Άνδρέα, συνέχισε χωρίς οίκτο ο Φαρίζι. Γι' αυτό ήμουν πάντοτε δέβσιος. Είναι ώρισιμένα πράγματα που τα νοιώθει κανείς έστω και αν τα φαινόμενα τον απάτουν. Το πιστεύω έστω κι' αν όλοι ήταν εναντίον μου και έλεγαν ότι έχω έυμονες ιδέες. Μά εγώ ήξερα πως θα έρθη η στιγμή που θα μάθω την αλήθεια και περιμένα με υπομονή.

Όπου η στιγμή έφθασε. Ο αδελφός μου δεν πέθανε από αυτοκτονιστικό δυστύχημα. Είμαι δέβσιος γι' αυτό. Το κορίτσι που έγραψε αυτό το γράμμα, θα μου το διαβεβαιώσει. Θα της υποσχεθώ ότι δεν θα την καταγγείλω. Ότι δεν θα την στείλω στη φυλακή. Φθάνει να μου πη την αλήθεια. Διαφορετικά θα αναλάβη η αστυνομία να την κάνει να μιλήσει.

«Ήσυχασε εδώ να απειλησέτε την αρραβωνιαστικιά μου, έπειδη νομίζετε ότι ξέρει κάτι από αυτή την υπόθεση; ρώτησε ο Λουίτζι, που είχε σταθή μπροστά στη Μαριάννα, σαν να ήθελε να την υπερασπίσει.

Αυτό το γράμμα, είπε ψυχρά ο Φαρίζι, το έγραψε ακριβώς η αρ-

ραβωνιαστικιά σας. Γι' αυτό έλασε εδώ».

Όλοι στράφηκαν και κύτταξαν τη Μαριάννα. Ήταν χλωμή. Τη ματιά της είχαμε ακόμα από τα δάκρυα της έλαμπαν και οι τρείς και η σιγά. Δεν είναι αλήθεια, είπε πάλι.

Δεν μπορείς να με διαβεβαιώσεις, είπα προκλητικά ο Πάολο Φαρίζι. Λα αυτό το γράμμα, παρακαλώ, στείλατε στις καλόγριες με την υπογραφή σας. Το γράμμα είναι το φολιόνο για να το αντιλήφω, να μην προμηθευτώ άμεσα. Είναι διατεθειμένος να ξεδοθεί οποιαδήποτε ποσόν για να μάθω την αλήθεια.

Όσο μιλούσε, ύψωνε τον τόνο της φωνής του. Ασφαλώς θα τον κουγαν αυτοί που έμεναν στο παλιό νοσοκομείο, γιατί οι παλιοί άνθρωποι ήταν πολύ λεπτοί. Για τον άνθρωπο που ζουν πλάι - πλάι δεν υπάρχουν μυστικά.

Η κυρία Λουίζα του έγνευε να αλλά σιγώντα.

Ύστερα στράφηκε προς τη Μαριάννα και της είπε με ύφος καχύποπτο, σ'α να την έλεγε για πρώτη φορά.

Τι συμβαίνει αγαπητή μου; Πώς είναι δυνατόν να μοιάζει ο γάμος φικός χαρακτήρας; Είσαι άσχημα μπερδεμένη σ' αυτή την ιστορία και καλά θα κάνης να πης την αλήθεια. Στο κάτω κάτω, ο κυριος από εδώ δεν έχει κακές προθέσεις.

Ο Λουίτζι θα ήθελε να της πονάει: «Πρόσδεξέ Μαριάννα! Προσέπειδη δεν υπάρχει κανείς που να ενδιαφέρεται για μας, έλπιζαμε πως μια μέρα θα έρχόταν στη ζωή μας κάποιος ξένος, που θα μας αγαπούσε και θα μας προσέφερε όλα αυτά που μας στερήσαν οι γονείς μας. Ένας άντρας! Ο' έρωτας, η προστασία. Σ' αυτόν τον άγνωστο γράφαμε γράμματα. Σ' αυτό το φανταστικό πρόσωπο. Εγώ τα κατάφερα καλύτερα από όλες. Έγραφα τα πιο ωραία γράμματα. Καμιά φορά τα αντίγραφα. Έπαιρνα κομμάτια από ποίηση. Καμιά φορά τα έγραφα μόνι μου. Από το μυαλό μου. Ήταν όλα φανταστικά».

Και τα κρυφά ραντεβού; ρώτησε ο Φαρίζι.

Κι' αυτά. Ποιός θα τολμούσε να πηδήξει τον τοίχο του ορφανοτροφείου, ποιος θα έρωτευόταν πλάσμα δυστυχισμένα σαν και μιάς; Είμαστε τόσο άσημες που φοβόσαστε να μας κυττάξετε. Ντυμένες και χτενισμένες με ένα τρόπο άχαρο, άθλιο.

Και όμως, ο αδελφός μου ήρθε. Εγώ δεν το ξέρω! Δεν μπορώ να το φανταστώ αυτό.

Ο Πάολο Φαρίζι και η κοπέλλα κυττάζονταν προκλητικά ο ένας τον άλλον. Το βλέμμα της Μαριάννα έλαμπε από ένα μίσος που φαινόταν πως φύλαγε μέσα της από χρόνια. Και ο Πάολο Φαρίζι ήταν επιτέλους ζωντανός. Όχι πια ένα πρόσωπο άχρωμο, δυσπιαστό, υποκριτικό.

Ο Λουίτζι φαινόταν νικημένος, αποκατωμένος.

Μόνο σε μένα δεν έγραφε, ποτέ, μουρμούρισε σ'α να μονολογούσε. Από τότε που δεν γνώρισα, μου έγραψε μια κάρτα δη κι' άλλη για να μου πης πως σου έπεσε ο πυρετός. Από ερωτικά γράμματα, είχες καταλάβει πολλά εκεί στο μοναστήρι σου και δεν σου έμεινε τίποτα για μένα.

Λουίτζι, τον παρακάλεσε και η φωνή της ξανάγινε ήρεμη, γεμάτη ύποπτη. Έγραφα απλώς για να εύλογο ήπιοδωρμιόνα, οι άνθρωποι, τα ζαρκάδια τρέχουν επισης πιο γρήγορα από τους λαγούς.

Τί παραμύθι! Σκεφθήτε ότι ένα μελισσοφάγος τρώει σε ένα χρόνο περισσότερα από 200.000 έντομα, η σκουλήκια.

Είναι μια γνώμη πολύ συντησμένη ότι η τίγρις επιτίθεται στον άνθρωπο χωρίς να προκληθεί. Άλλα οι κυνηγοί αγρίων ζώων δεβσιάζουν ότι δεν είναι αλήθεια αυτό. Η τίγρις δεν είναι άγρια. Δεν επιτίθεται ποτέ από αιμοχαρές ένστικτο, αλλά μόνο για να τραφή. Μόνο οι γρήνες άρρωστες τίγρεις και άναπνες ρίχνονται στον ανίσχυρο αν-

θρωπο και αυτό μόνον επιτίθεται είναι μια εύκολη λεία.

Τρέχει σ'α λαγός:

Ο λαγός δεν είναι το πιο χύτρο ζώο. Το ρεκόρ αυτό το νίκη μάλλον στη σπουδαία μάχη που καταρρίβει να περνάει και τους πιο γρήγορους καβαλάρηδες ή ένα απειλητικό πτηνό, που πετυχαίνει εύκολα να φθάσει τα 100 χιλιόμετρα την ώρα. Το έλεγο ήπιοδωρμιόνα, οι άνθρωποι, τα ζαρκάδια τρέχουν επισης πιο γρήγορα από τους λαγούς.

Αγριός σαν τίγρις:

Είναι μια γνώμη πολύ συντησμένη ότι η τίγρις επιτίθεται στον άνθρωπο χωρίς να προκληθεί. Άλλα οι κυνηγοί αγρίων ζώων δεβσιάζουν ότι δεν είναι αλήθεια αυτό. Η τίγρις δεν είναι άγρια. Δεν επιτίθεται ποτέ από αιμοχαρές ένστικτο, αλλά μόνο για να τραφή. Μόνο οι γρήνες άρρωστες τίγρεις και άναπνες ρίχνονται στον ανίσχυρο αν-

θρωπο και αυτό μόνον επιτίθεται είναι μια εύκολη λεία.

Τρέχει σ'α λαγός:

Ο λαγός δεν είναι το πιο χύτρο ζώο. Το ρεκόρ αυτό το νίκη μάλλον στη σπουδαία μάχη που καταρρίβει να περνάει και τους πιο γρήγορους καβαλάρηδες ή ένα απειλητικό πτηνό, που πετυχαίνει εύκολα να φθάσει τα 100 χιλιόμετρα την ώρα. Το έλεγο ήπιοδωρμιόνα, οι άνθρωποι, τα ζαρκάδια τρέχουν επισης πιο γρήγορα από τους λαγούς.

Τί παραμύθι! Σκεφθήτε ότι ένα μελισσοφάγος τρώει σε ένα χρόνο περισσότερα από 200.000 έντομα, η σκουλήκια.

Είναι μια γνώμη πολύ συντησμένη ότι η τίγρις επιτίθεται στον άνθρωπο χωρίς να προκληθεί. Άλλα οι κυνηγοί αγρίων ζώων δεβσιάζουν ότι δεν είναι αλήθεια αυτό. Η τίγρις δεν είναι άγρια. Δεν επιτίθεται ποτέ από αιμοχαρές ένστικτο, αλλά μόνο για να τραφή. Μόνο οι γρήνες άρρωστες τίγρεις και άναπνες ρίχνονται στον ανίσχυρο αν-

θρωπο και αυτό μόνον επιτίθεται είναι μια εύκολη λεία.

Τρέχει σ'α λαγός:

Ο λαγός δεν είναι το πιο χύτρο ζώο. Το ρεκόρ αυτό το νίκη μάλλον στη σπουδαία μάχη που καταρρίβει να περνάει και τους πιο γρήγορους καβαλάρηδες ή ένα απειλητικό πτηνό, που πετυχαίνει εύκολα να φθάσει τα 100 χιλιόμετρα την ώρα. Το έλεγο ήπιοδωρμιόνα, οι άνθρωποι, τα ζαρκάδια τρέχουν επισης πιο γρήγορα από τους λαγούς.

Τί παραμύθι! Σκεφθήτε ότι ένα μελισσοφάγος τρώει σε ένα χρόνο περισσότερα από 200.000 έντομα, η σκουλήκια.

Είναι μια γνώμη πολύ συντησμένη ότι η τίγρις επιτίθεται στον άνθρωπο χωρίς να προκληθεί. Άλλα οι κυνηγοί αγρίων ζώων δεβσιάζουν ότι δεν είναι αλήθεια αυτό. Η τίγρις δεν είναι άγρια. Δεν επιτίθεται ποτέ από αιμοχαρές ένστικτο, αλλά μόνο για να τραφή. Μόνο οι γρήνες άρρωστες τίγρεις και άναπνες ρίχνονται στον ανίσχυρο αν-

θρωπο και αυτό μόνον επιτίθεται είναι μια εύκολη λεία.

Τρέχει σ'α λαγός:

Ο λαγός δεν είναι το πιο χύτρο ζώο. Το ρεκόρ αυτό το νίκη μάλλον στη σπουδαία μάχη που καταρρίβει να περνάει και τους πιο γρήγορους καβαλάρηδες ή ένα απειλητικό πτηνό, που πετυχαίνει εύκολα να φθάσει τα 100 χιλιόμετρα την ώρα. Το έλεγο ήπιοδωρμιόνα, οι άνθρωποι, τα ζαρκάδια τρέχουν επισης πιο γρήγορα από τους λαγούς.

Τί παραμύθι! Σκεφθήτε ότι ένα μελισσοφάγος τρώει σε ένα χρόνο περισσότερα από 200.000 έντομα, η σκουλήκια.

Είναι μια γνώμη πολύ συντησμένη ότι η τίγρις επιτίθεται στον άνθρωπο χωρίς να προκληθεί. Άλλα οι κυνηγοί αγρίων ζώων δεβσιάζουν ότι δεν είναι αλήθεια αυτό. Η τίγρις δεν είναι άγρια. Δεν επιτίθεται ποτέ από αιμοχαρές ένστικτο, αλλά μόνο για να τραφή. Μόνο οι γρήνες άρρωστες τίγρεις και άναπνες ρίχνονται στον ανίσχυρο αν-

θρωπο και αυτό μόνον επιτίθεται είναι μια εύκολη λεία.

Τρέχει σ'α λαγός:

Ο λαγός δεν είναι το πιο χύτρο ζώο. Το ρεκόρ αυτό το νίκη μάλλον στη σπουδαία μάχη που καταρρίβει να περνάει και τους πιο γρήγορους καβαλάρηδες ή ένα απειλητικό πτηνό, που πετυχαίνει εύκολα να φθάσει τα 100 χιλιόμετρα την ώρα. Το έλεγο ήπιοδωρμιόνα, οι άνθρωποι, τα ζαρκάδια τρέχουν επισης πιο γρήγορα από τους λαγούς.

Τί παραμύθι! Σκεφθήτε ότι ένα μελισσοφάγος τρώει σε ένα χρόνο περισσότερα από 200.000 έντομα, η σκουλήκια.

Είναι μια γνώμη πολύ συντησμένη ότι η τίγρις επιτίθεται στον άνθρωπο χωρίς να προκληθεί. Άλλα οι κυνηγοί αγρίων ζώων δεβσιάζουν ότι δεν είναι αλήθεια αυτό. Η τίγρις δεν είναι άγρια. Δεν επιτίθεται ποτέ από αιμοχαρές ένστικτο, αλλά μόνο για να τραφή. Μόνο οι γρήνες άρρωστες τίγρεις και άναπνες ρίχνονται στον ανίσχυρο αν-

θρωπο και αυτό μόνον επιτίθεται είναι μια εύκολη λεία.

Τρέχει σ'α λαγός:

Ο λαγός δεν είναι το πιο χύτρο ζώο. Το ρεκόρ αυτό το νίκη μάλλον στη σπουδαία μάχη που καταρρίβει να περνάει και τους πιο γρήγορους καβαλάρηδες ή ένα απειλητικό πτηνό, που πετυχαίνει εύκολα να φθάσει τα 100 χιλιόμετρα την ώρα. Το έλεγο ήπιοδωρμιόνα, οι άνθρωποι, τα ζαρκάδια τρέχουν επισης πιο γρήγορα από τους λαγούς.

Τί παραμύθι! Σκεφθήτε ότι ένα μελισσοφάγος τρώει σε ένα χρόνο περισσότερα από 200.000 έντομα, η σκουλήκια.

Είναι μια γνώμη πολύ συντησμένη ότι η τίγρις επιτίθεται στον άνθρωπο χωρίς να προκληθεί. Άλλα οι κυνηγοί αγρίων ζώων δεβσιάζουν ότι δεν είναι αλήθεια αυτό. Η τίγρις δεν είναι άγρια. Δεν επιτίθεται ποτέ από αιμοχαρές ένστικτο, αλλά μόνο για να τραφή. Μόνο οι γρήνες άρρωστες τίγρεις και άναπνες ρίχνονται στον ανίσχυρο αν-

θρωπο και αυτό μόνον επιτίθεται είναι μια εύκολη λεία.

Τρέχει σ'α λαγός:

Ο λαγός δεν είναι το πιο χύτρο ζώο. Το ρεκόρ αυτό το νίκη μάλλον στη σπουδαία μάχη που καταρρίβει να περνάει και τους πιο γρήγορους καβαλάρηδες ή ένα απειλητικό πτηνό, που πετυχαίνει εύκολα να φθάσει τα 100 χιλιόμετρα την ώρα. Το έλεγο ήπιοδωρμιόνα, οι άνθρωποι, τα ζαρκάδια τρέχουν επισης πιο γρήγορα από τους λαγούς.

Τί παραμύθι! Σκεφθήτε ότι ένα μελισσοφάγος τρώει σε ένα χρόνο περισσότερα από 200.000 έντομα, η σκουλήκια.

Είναι μια γνώμη πολύ συντησμένη ότι η τίγρις επιτίθεται στον άνθρωπο χωρίς να προκληθεί. Άλλα οι κυνηγοί αγρίων ζώων δεβσιάζουν ότι δεν είναι αλήθεια αυτό. Η τίγρις δεν είναι άγρια. Δεν επιτίθεται ποτέ από αιμοχαρές ένστικτο, αλλά μόνο για να τραφή. Μόνο οι γρήνες άρρωστες τίγρεις και άναπνες ρίχνονται στον ανίσχυρο αν-

θρωπο και αυτό μόνον επιτίθεται είναι μια εύκολη λεία.

Τρέχει σ'α λαγός:

θρωπο και αυτό μόνον επιτίθεται είναι μια εύκολη λεία.

Τρέχει σ'α λαγός:

Ο λαγός δεν είναι το πιο χύτρο ζώο. Το ρεκόρ αυτό το νίκη μάλλον στη σπουδαία μάχη που καταρρίβει να περνάει και τους πιο γρήγορους καβαλάρηδες ή ένα απειλητικό πτηνό, που πετυχαίνει εύκολα να φθάσει τα 100 χιλιόμετρα την ώρα. Το έλεγο ήπιοδωρμιόνα, οι άνθρωποι, τα ζαρκάδια τρέχουν επισης πιο γρήγορα από τους λαγούς.

Τί παραμύθι! Σκεφθήτε ότι ένα μελισσοφάγος τρώει σε ένα χρόνο περισσότερα από 200.000 έντομα, η σκουλήκια.

Είναι μια γνώμη πολύ συντησμένη ότι η τίγρις επιτίθεται στον άνθρωπο χωρίς να προκληθεί. Άλλα οι κυνηγοί αγρίων ζώων δεβσιάζουν ότι δεν είναι αλήθεια αυτό. Η τίγρις δεν είναι άγρια. Δεν επιτίθεται ποτέ από αιμοχαρές ένστικτο, αλλά μόνο για να τραφή. Μόνο οι γρήνες άρρωστες τίγρεις και άναπνες ρίχνονται στον ανίσχυρο αν-

θρωπο και αυτό μόνον επιτίθεται είναι μια εύκολη λεία.

Τρέχει σ'α λαγός:

Ο λαγός δεν είναι το πιο χύτρο ζώο. Το ρεκόρ αυτό το νίκη μάλλον στη σπουδαία μάχη που καταρρίβει να περνάει και τους πιο γρήγορους καβαλάρηδες ή ένα απειλητικό πτηνό, που πετυχαίνει εύκολα να φθάσει τα 100 χιλιόμετρα την ώρα. Το έλεγο ήπιοδωρμιόνα, οι άνθρωποι, τα ζαρκάδια τρέχουν επισης πιο γρήγορα από τους λαγούς.

Τί παραμύθι! Σκεφθήτε ότι ένα μελισσοφάγος τρώει σε ένα χρόνο περισσότερα από 200.000 έντομα, η σκουλήκια.

Είναι μια γνώμη πολύ συντησμένη ότι η τίγρις επιτίθεται στον άνθρωπο χωρίς να προκληθεί. Άλλα οι κυνηγοί αγρίων ζώων δεβσιάζουν ότι δεν είναι αλήθεια αυτό. Η τίγρις δεν είναι άγρια. Δεν επιτίθεται ποτέ από αιμοχαρές ένστικτο, αλλά μόνο για να τραφή. Μόνο οι γρήνες άρρωστες τίγρεις και άναπνες ρίχνονται στον ανίσχυρο αν-

θρωπο και αυτό μόνον επιτίθεται είναι μια εύκολη λεία.

Τρέχει σ'α λαγός:

Ο λαγός δεν είναι το πιο χύτρο ζώο. Το ρεκόρ αυτό το νίκη μάλλον στη σπουδαία μάχη που καταρρίβει να περνάει και τους πιο γρήγορους καβαλάρηδες ή ένα απειλητικό πτηνό, που πετυχαίνει εύκολα να φθάσει τα 100 χιλιόμετρα την ώρα. Το έλεγο ήπιοδωρμιόνα, οι άνθρωποι, τα ζαρκάδια τρέχουν επισης πιο γρήγορα από τους λαγούς.

Τί παραμύθι! Σκεφθήτε ότι ένα μελισσοφάγος τρώει σε ένα χρόνο περισσότερα από 200.000 έντομα, η σκουλήκια.

Είναι μια γνώμη πολύ συντησμένη ότι η τίγρις επιτίθεται στον άνθρωπο χωρίς να προκληθεί. Άλλα οι κυνηγοί αγρίων ζώων δεβσιάζουν ότι δεν είναι αλήθεια αυτό. Η τίγρις δεν είναι άγρια. Δεν επιτίθεται ποτέ από αιμοχαρές ένστικτο, αλλά μόνο για να τραφή. Μόνο οι γρήνες άρρωστες τίγρεις και άναπνες ρίχνονται στον ανίσχυρο αν-

θρωπο και αυτό μόνον επιτίθεται είναι μια εύκολη λεία.

Τρέχει σ'α λαγός:

Ο λαγός δεν είναι το πιο χύτρο ζώο. Το ρεκόρ αυτό το νίκη μάλλον στη σπουδαία μάχη που καταρρίβει να περνάει και τους πιο γρήγορους καβαλάρηδες ή ένα απειλητικό πτηνό, που πετυχαίνει εύκολα να φθάσει τα 100 χιλιόμετρα την ώρα. Το έλεγο ήπιοδωρμιόνα, οι άνθρωποι, τα ζαρκάδια τρέχουν επισης πιο γρήγορα από τους λαγούς.

Τί παραμύθι! Σκεφθήτε ότι ένα μελισσοφάγος τρώει σε ένα χρόνο περισσότερα από 200.000 έντομα, η σκουλήκια.

Είναι μια γνώμη πολύ συντησμένη ότι η τίγρις επιτίθεται στον άνθρωπο χωρίς να προκληθεί. Άλλα οι κυνηγοί αγρίων ζώων δεβσιάζουν ότι δεν είναι αλήθεια αυτό. Η τίγρις δεν είναι άγρια. Δεν επιτίθεται ποτέ από αιμοχαρές ένστικτο, αλλά μόνο για να τραφή. Μόνο οι γρήνες άρρωστες τίγρεις και άναπνες ρίχνονται στον ανίσχυρο αν-

θρωπο και αυτό μόνον επιτίθεται είναι μια εύκολη λεία.

Τρέχει σ'α λαγός:

Ο λαγός δεν είναι το πιο χύτρο ζώο. Το ρεκόρ αυτό το νίκη μάλλον στη σπουδαία μάχη που καταρρίβει να περνάει και τους πιο γρήγορους καβαλάρηδες ή ένα απειλητικό πτηνό, που πετυχαίνει εύκολα να φθάσει τα 100 χιλιόμετρα την ώρα. Το έλεγο ήπιοδωρμιόνα, οι άνθρωποι, τα ζαρκάδια τρέχουν επισης πιο γρήγορα από τους λαγούς.

Τί παραμύθι! Σκεφθήτε ότι ένα μελισσοφάγος τρώει σε ένα χρόνο περισσότερα από 200.000 έντομα, η σκουλήκια.

Είναι μια γνώμη πολύ συντησμένη ότι η τίγρις επιτίθεται στον άνθρωπο χωρίς να προκληθεί. Άλλα οι κυνηγοί αγρίων ζώων δεβσιάζουν ότι δεν είναι αλήθεια αυτό. Η τίγρις δεν είναι άγρια. Δεν επιτίθεται ποτέ από αιμοχαρές ένστικτο, αλλά μόνο για να τραφή. Μόνο οι γρήνες άρρωστες τίγρεις και άναπνες ρίχνονται στον ανίσχυρο αν-

θρωπο και αυτό μόνον επιτίθεται είναι μια εύκολη λεία.

Τρέχει σ'α λαγός:

Απόλαυση ο χειμώνας!

Δέν έχετε να φοβηθήτε ούτε κοκκίνισμα ούτε σκασίματα ούτε λειχήνες. Και το σπουδαιότερο ούτε ρυτίδες.

Άρκεϊ:

Το δέρμα σας (πρόσωπο, λαιμός, χέρια).

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

τε. Θα καταγγείλω την υπόθεσι. Δεν θα λυπηθώ κανένα.

— Αφ'ότι τον να κάνω, ε'λεγε, θέλει Μαριάννα, είπε ο Λουίτζι, βλέποντας το κορίτσι που έτρεμε.

— Αλλά εκείνη δεν τον άκουγε. Όλη της η προσοχή ήταν στραμμένη στον Φαριζι.

— Και όμως θα λυπηθώ εμένα! του φώναζε. Έγώ δεν είχα ποτέ τίποτα από τη ζωή. Έγώ υπέφερα. Στην ηλικία που τα άλλα κορίτσια γνωρίζουν την ελευθερία και τα παιχνίδια, εγώ δεν γνώρισα παρά μονάχα πίκρες και δάκρυα. Δεν μπορούσα να καταστρέψω τη ζωή μου, άκοι-βώς την ημέρα που δρῆκα λίγη γαλήνη, λίγη ευτυχία. Δεν έκανα κανένα κακό. Δεν είδα ποτέ τον αδελφό σας. Δεν ξέρω τίποτα. Άφηστε με ήσυχη.

— Μην εκνευρίζεστε, έκανε ο Φαριζι με ψυχραιμία. Λέτε πως ζητώ να καταστρέψω τη ζωή σας; μα ο σκοπός μου δεν είναι αυτός. Σέβομαι τη ζωή τη δική σας έστω και αν αποδειχτεί πως έσείς είστε η ένοχη. Πῆτε μου, όμως, δεν έχω καθήκον και υποχρέωση, απέναντι στην ιερή μνήμη του νεκρού αδελφού μου να μάθω ποιά χέρι τον σκότωσε και γιατί; Στο κάτω - κάτω - ούτε αυτό το άποκλείω - ο ένοχος μπορεί να ήταν ο ίδιος ο αδελφός μου, πρέπει όμως να το μάθω, να το αποδείξω. Πιστέψτε πως εκείνο που με ενδιαφέρει είναι περισσότερο η επιθυμία να μάθω την αλήθεια παρά η σκέψη της εκδίκης.

— Κι όμως η επιθυμία σας αυτή δεν μπορεί παρά να κάνει κακό σε κάποιον!, του φώναζε η Μαριάννα. Ο Λουίτζι την κτύπησε σουφρώνοντας τα φρύδια του. Από το νού του περνούσε εκείνη τη στιγμή η αμφιβολία για την αθωότητα της αγαπημένης του.

— Πρέπει να μάθω!, επέμεινε ο Φαριζι.

— Αφήστε με ήσυχη!, επανέλαβε η Μαριάννα.

— Αυτό θέλω και γώ. Βοηθήστε με να βρω το κορίτσι που πήγαινε να συναντήσει ο αδελφός μου εκείνο το βράδυ και δεν θα σας ενοχλήσω άλλο.

— Τι σας ενδιαφέρει τώρα πιά; τον ρώτησε με απελπισία.

— Με ενδιαφέρει. Θέλω να την κυττάω στο πρόσωπο. Και ενδιαφέρει - και σας να βρεθεί αυτό το κορίτσι, αν υποθεθώ πως υπάρχει «μια άλλη» σ' αυτή την ιστορία. Σας ενδιαφέρει για τον αρραβωνιαστικό σας. Γιατί μόνο τότε θα τον απαλλάξετε από την αμφιβολία που έχει ήδη ριζωθεί μέσα του. Μόνο αν μάθω την αλήθεια.

— Η Μαριάννα στράφηκε προς τον αρραβωνιαστικό της.

— Λουίτζι, εσύ θα ξεχάσεις αυτή την ιστορία, δεν είναι έτσι; του είπε παρακλητικά.

— Ο νεαρός απέφυγε το βλέμμα της και δεν απάντησε.

— Υπάρχει στη μέση ένας νεκρός, είπε με ύφος δραματικό η κυρία Λουίτζα.

— Τότε η Μαριάννα φάνηκε να παίρνει την απόφασή της. Ήταν πολύ γλωσσώλης και ήταν έτοιμη να λιποθυμήσει.

— Η διευθύντρια σας έδωσε μονάχα τη δική μου διευθυνσι; φώναζε. Είναι δυνατόν να σας έδωσε μονάχα τη δική μου; Είπατε έπτά σε κείνο το δωμάτιο.

— Όκτω διώρθηκε ο Πάολο. Το γράμμα το λέει καθαρά: «Στο δωμάτιο που μοιράζομαι με έπτά άλλες κοπέλλες».

— Η Μαριάννα γέλασε ψυχρά.

— Έκανα λάθος, Ήμαστέ έπτά.

— Η κυρία Λουίτζα κτύπησε τον Λουίτζι με ένα ύφος ανάμικτο από οίκτο και κακότητα.

— Καμμένο παιδί, του είπε και τον χτύπησε με οικειότητα στον ώμο. Και από το μοναστήρι ακόμα να διαλέξει κανείς μια κοπέλλα, δεν είναι σίγουρος τη σημερινή εποχή.

— Λοιπόν; συνέχισε η κοπέλλα με ύφος επιθετικό. Μονάχα τη δική μου διευθυνσι σας έδωσαν;

— Όχι. Η διευθύντρια ήξερε τις διευθύνσεις άλλων τριών κοριτσιών.

— Που μαζί με μένα κάνουν τέσσερις. Και οι άλλες τρεις τι απέγιναν; Έχουν εξαφανιστεί;

— Ναι. Οι καλόγριες δεν ήξεραν τίποτα γι' αυτές.

— Έχετε κρατήσει τα ονόματά τους;

— Ναι. Τα έχω σημειώσει στο καρτέ μου. Και πρώτο από όλα έχω το δικό σας.

— Ευχαριστώ για την προτίμησή, του είπε ειρωνικά. Δώστε μου να δω.

— Φαίνονταν να έχω χάσει κάθε ίχνος δειλίας. Οι ρόλοι ανάμεσα τους είχαν τώρα αντιστροφή και ήταν αυτή που έκανε την ανάκρισι.

— Ο Πάολο Φαριζι της έστεινε το σημειωματάριο και εκείνη του το άρπαξε απότομα από το χέρι.

— Μαριάννα ντελ. Άντζελι, διάβασε, παρά τη κυρία Λουίτζα Μπαρτί, δόξ. Άππια Νουόβα έκταν έ-ζηντα έπτά.

— Ύστερα η Μαριάννα κτύπησε δια-στικά τα παρακάτω ονόματα. Ο Λουίτζι που την παρακολουθούσε εί-δε τα μάτια της να λάμπουν άγρια, γεμάτα αγωνία και μετά το φάνη-κε πως είδε στο βλέμμα της μια σκιά απογοητεύσεως.

— Κλάρα Έσπόζιτο, εξακολουθή-σε να διαβάζει. Υπερήτρια στην οί-κία Τζιοβαννίνι, δόξ. Παριόλι δε-καέξη. Βιόλα Άνουντσιάτα, πανσιόν Μαλφέρμι, δόξ. Γκρέτι ενένα. Άν-να ντε Σάντις, Πόστ-Ρεσάν Νεάπο-λι.

— Σταμάτησε για λίγο και ύστερα ρώτησε:

— Τι γράφει εδώ, σχετικά με την Άνιούκα;

— Ο Φαριζι πλησίασε και έσκυψε πάνω από τον ώμο της.

— Πώς εργάζεται σε μια ταβέρ-να κοντά στο λιμάνι. Στην ταβέρ-να «Ντά Τζενόρο».

— Η Μαριάννα του επέστρεψε το ση-μειωματάριο.

— Δεν πήγαμε και πολύ μακριά, είπε. Ρώμη, Νεάπολι. Πόλεις που τότε μάς φαίνονταν ότι βρίσκονταν στην άκρη του κόσμου. Μόνο μετά καταλάβαμε ότι ο κόσμος είναι πολύ μεγαλύτερος απ' ό,τι είχαμε φαντα-στεί.

— Ήταν μια κοπέλλα, πολύ βέ-βαιη για τον εαυτό της.

— Ο τύπος του κοριτσιού που στα δεκάξη του χρόνια σκέπτεται κι' άλλες τη δυνατότητα μιας περιπέτειας έξω από τους τοίχους του μοναστη-ριού, δεν είναι έτσι; ρώτησε ο Φαρι-ζι.

— Η Μαριάννα τον κτύπησε με μί-σος.

— Δεν ξέρω, είπε. Δεν ξέρω τί-ποτα. Και αν υπάρχει μια αλήθεια που πρόκειται να μάθετε, δεν θα τη μάθετε από μένα, αλλά από τις άλ-λες.

— Που έσείς θα τις έχετε προε-τοιμάσει καταλλήλως από πριν. Δεν είναι έτσι; Όχι λοιπόν. Θα πά-με να τις βρούμε και να τις ανακρί-νουμε, αν δεν έχετε αντίρρηση.

— Ο Λουίτζι πετάχτηκε από τη θέ-σι. του άγριεμένος.

— Δεν θέλω να μείνεις ούτε μια στιγμή με αυτόν τον άνθρωπο, εί-πε.

— Δεν τον φοβάμαι, Λουίτζι, δεν φοβάμαι κανένα, πιστέψτε με, απάν-τησε η Μαριάννα.

— Και αν υπάρχει μια αλήθεια που πρόκειται να μάθετε, δεν θα τη μάθετε από μένα, αλλά από τις άλ-λες.

— Που έσείς θα τις έχετε προε-τοιμάσει καταλλήλως από πριν. Δεν είναι έτσι; Όχι λοιπόν. Θα πά-με να τις βρούμε και να τις ανακρί-νουμε, αν δεν έχετε αντίρρηση.

— Ο Λουίτζι πετάχτηκε από τη θέ-σι. του άγριεμένος.

— Δεν θέλω να μείνεις ούτε μια στιγμή με αυτόν τον άνθρωπο, εί-πε.

— Και νομίζεις ότι μπορείς να την αποκάλυψης, αν αναζητήσεις αυ-τά τα κορίτσια;

— Ναι, Λουίτζι, απάντησε σταθε-ρά η Μαριάννα.

— Ώστε υπάρχει λοιπόν «μια αλή-θεια»; τη ρώτησε ενώ μια ανατριχί-λα φόβου διέτρεξε το κορμί του.

— Εκείνη δεν του απάντησε, αλλά τον κτύπησε μονάχα. Και υπήρχε μια τέτοια αγωνία στο βλέμμα της, που ο Λουίτζι αισθάνθηκε να τα χά-νει. Κατέβαλε μεγάλη προσπάθεια για να διατηρήσει την ψυχραιμία του, για να μην καταλάβει τίποτα από την ψυχική του κατάσταση. Εκεί-νος ο μιστός άγνωστος, που είχε έρθει να βέρη τόσο αναστάτωση στη ζωή του.

— Πιστεύεις, ρώτησε ο Λουίτζι, ότι ένα απ' αυτά τα κορίτσια θα έ-χη κάτι να πει σχετικά μ' αυτή την υπόθεση;

— Η Μαριάννα κούνησε καταφατικά το κεφάλι.

— Εσύ δεν ξέρεις πράγματι ποιά είναι η ένοχη; συνέχισε ο Λου-ίτζι.

— Η Μαριάννα δεν απάντησε και ο Πάολο Φαριζι την πλησίασε, κυτ-τάζοντάς τη στα μάτια.

— Φυσικά θα μπορούσατε να μά-ς πείτε ότι η φίλη του αδελφού μου εί-ναι μια από τις τρεις για τις οποίες οι καλόγριες έχουν χάσει τα ίχνη τους, έκανε ειρωνικά.

— Πιθανόν, απάντησε η Μαριάν-να.

— Παραξενιές της τύχης, έ; έκα-νε ο Φαριζι στον ίδιο τόνο.

— Η Μαριάννα αγανακτήσε μπρο-στά σε κείνο το σαρκαστικό ύφος.

— Ξέρω τα ονόματα αυτών των τριών κοριτσιών, είπε. Και μπορεί να ξέρουν και οι άλλες κάτι περισσό-τερο γι' αυτές.

— Η Άννα ντε Σάντις, λόγου χάρι, ήταν πολύ φίλη με τη Σεσίλια. Έλεγαν πάντοτε πως θέ-λουν να πεθάνουν μαζί. Είμαι σίγου-ρη ότι δεν έχει εγκαταλείψει η μια την άλλη. Σεσίλια ντελλα Ρόττα.

— Μπορείτε να το σημειώσετε. Ύστε-ρα, συνέχισε η Μαριάννα, ήταν η Τσελέστε.

— Ήταν τόσο αδύνατη, η δυστυχισμένη. Οι καλόγριες προσ-παθούσαν να την πείσουν να γίνει μο-ναχή. Ήταν καλή, γλυκιά, υποτα-κτική. Δεν θα ήταν ικανή να διαδίσ-σει μόνη στη ζωή.

— Και η άλλη; ρώτησε ο Πάολο.

— Η άλλη ήταν η Γκλόρια.

— Παράξενο όνομα για μια όρφα-νή, παρατήρησε ο Πάολο.

— Ήταν και αυτή ένα παιδί ά-γνώστων γονέων, είπε η Μαριάννα. Το όνομα αυτό το διάλεξε μόνη της. Δεν θυμόταν, έλεγε πως την είχαν βα-πτίσει.

— Δεν υπάρχει, φυσικά, καμ-μια αγία Γκλόρια, αλλά εκείνης της άρεσε. Ήταν μια κοπέλλα, πολύ βέ-βαιη για τον εαυτό της.

— Ο τύπος του κοριτσιού που στα δεκάξη του χρόνια σκέπτεται κι' άλλες τη δυνατότητα μιας περιπέτειας έξω από τους τοίχους του μοναστη-ριού, δεν είναι έτσι; ρώτησε ο Φαρι-ζι.

— Η Μαριάννα τον κτύπησε με μί-σος.

— Δεν ξέρω, είπε. Δεν ξέρω τί-ποτα. Και αν υπάρχει μια αλήθεια που πρόκειται να μάθετε, δεν θα τη μάθετε από μένα, αλλά από τις άλ-λες.

— Που έσείς θα τις έχετε προε-τοιμάσει καταλλήλως από πριν. Δεν είναι έτσι; Όχι λοιπόν. Θα πά-με να τις βρούμε και να τις ανακρί-νουμε, αν δεν έχετε αντίρρηση.

— Ο Λουίτζι πετάχτηκε από τη θέ-σι. του άγριεμένος.

— Δεν θέλω να μείνεις ούτε μια στιγμή με αυτόν τον άνθρωπο, εί-πε.

— Δεν τον φοβάμαι, Λουίτζι, δεν φοβάμαι κανένα, πιστέψτε με, απάν-τησε η Μαριάννα.

— Και αν υπάρχει μια αλήθεια που πρόκειται να μάθετε, δεν θα τη μάθετε από μένα, αλλά από τις άλ-λες.

— Που έσείς θα τις έχετε προε-τοιμάσει καταλλήλως από πριν. Δεν είναι έτσι; Όχι λοιπόν. Θα πά-με να τις βρούμε και να τις ανακρί-νουμε, αν δεν έχετε αντίρρηση.

— Ο Λουίτζι πετάχτηκε από τη θέ-σι. του άγριεμένος.

— Και νομίζεις ότι μπορείς να την αποκάλυψης, αν αναζητήσεις αυ-τά τα κορίτσια;

— Ναι, Λουίτζι, απάντησε σταθε-ρά η Μαριάννα.

— Ώστε υπάρχει λοιπόν «μια αλή-θεια»; τη ρώτησε ενώ μια ανατριχί-λα φόβου διέτρεξε το κορμί του.

— Εκείνη δεν του απάντησε, αλλά τον κτύπησε μονάχα. Και υπήρχε μια τέτοια αγωνία στο βλέμμα της, που ο Λουίτζι αισθάνθηκε να τα χά-νει. Κατέβαλε μεγάλη προσπάθεια για να διατηρήσει την ψυχραιμία του, για να μην καταλάβει τίποτα από την ψυχική του κατάσταση. Εκεί-νος ο μιστός άγνωστος, που είχε έρθει να βέρη τόσο αναστάτωση στη ζωή του.

— Πιστεύεις, ρώτησε ο Λουίτζι, ότι ένα απ' αυτά τα κορίτσια θα έ-χη κάτι να πει σχετικά μ' αυτή την υπόθεση;

— Η Μαριάννα κούνησε καταφατικά το κεφάλι.

— Εσύ δεν ξέρεις πράγματι ποιά είναι η ένοχη; συνέχισε ο Λου-ίτζι.

— Η Μαριάννα δεν απάντησε και ο Πάολο Φαριζι την πλησίασε, κυτ-τάζοντάς τη στα μάτια.

— Φυσικά θα μπορούσατε να μά-ς πείτε ότι η φίλη του αδελφού μου εί-ναι μια από τις τρεις για τις οποίες οι καλόγριες έχουν χάσει τα ίχνη τους, έκανε ειρωνικά.

— Πιθανόν, απάντησε η Μαριάν-να.

— Παραξενιές της τύχης, έ; έκα-νε ο Φαριζι στον ίδιο τόνο.

— Η Μαριάννα αγανακτήσε μπρο-στά σε κείνο το σαρκαστικό ύφος.

— Ξέρω τα ονόματα αυτών των τριών κοριτσιών, είπε. Και μπορεί να ξέρουν και οι άλλες κάτι περισσό-τερο γι' αυτές.

— Η Άννα ντε Σάντις, λόγου χάρι, ήταν πολύ φίλη με τη Σεσίλια. Έλεγαν πάντοτε πως θέ-λουν να πεθάνουν μαζί. Είμαι σίγου-ρη ότι δεν έχει εγκαταλείψει η μια την άλλη. Σεσίλια ντελλα Ρόττα.

— Μπορείτε να το σημειώσετε. Ύστε-ρα, συνέχισε η Μαριάννα, ήταν η Τσελέστε.

— Ήταν τόσο αδύνατη, η δυστυχισμένη. Οι καλόγριες προσ-παθούσαν να την πείσουν να γίνει μο-ναχή. Ήταν καλή, γλυκιά, υποτα-κτική. Δεν θα ήταν ικανή να διαδίσ-σει μόνη στη ζωή.

— Και η άλλη; ρώτησε ο Πάολο.

— Η άλλη ήταν η Γκλόρια.

— Παράξενο όνομα για μια όρφα-νή, παρατήρησε ο Πάολο.

— Ήταν και αυτή ένα παιδί ά-γνώστων γονέων, είπε η Μαριάννα. Το όνομα αυτό το διάλεξε μόνη της. Δεν θυμόταν, έλεγε πως την είχαν βα-πτίσει.

— Δεν υπάρχει, φυσικά, καμ-μια αγία Γκλόρια, αλλά εκείνης της άρεσε. Ήταν μια κοπέλλα, πολύ βέ-βαιη για τον εαυτό της.

— Ο τύπος του κοριτσιού που στα δεκάξη του χρόνια σκέπτεται κι' άλλες τη δυνατότητα μιας περιπέτειας έξω από τους τοίχους του μοναστη-ριού, δεν είναι έτσι; ρώτησε ο Φαρι-ζι.

— Η Μαριάννα τον κτύπησε με μί-σος.

— Δεν ξέρω, είπε. Δεν ξέρω τί-ποτα. Και αν υπάρχει μια αλήθεια που πρόκειται να μάθετε, δεν θα τη μάθετε από μένα, αλλά από τις άλ-λες.

— Που έσείς θα τις έχετε προε-τοιμάσει καταλλήλως από πριν. Δεν είναι έτσι; Όχι λοιπόν. Θα πά-με να τις βρούμε και να τις ανακρί-νουμε, αν δεν έχετε αντίρρηση.

— Ο Λουίτζι πετάχτηκε από τη θέ-σι. του άγριεμένος.

— Δεν θέλω να μείνεις ούτε μια στιγμή με αυτόν τον άνθρωπο, εί-πε.

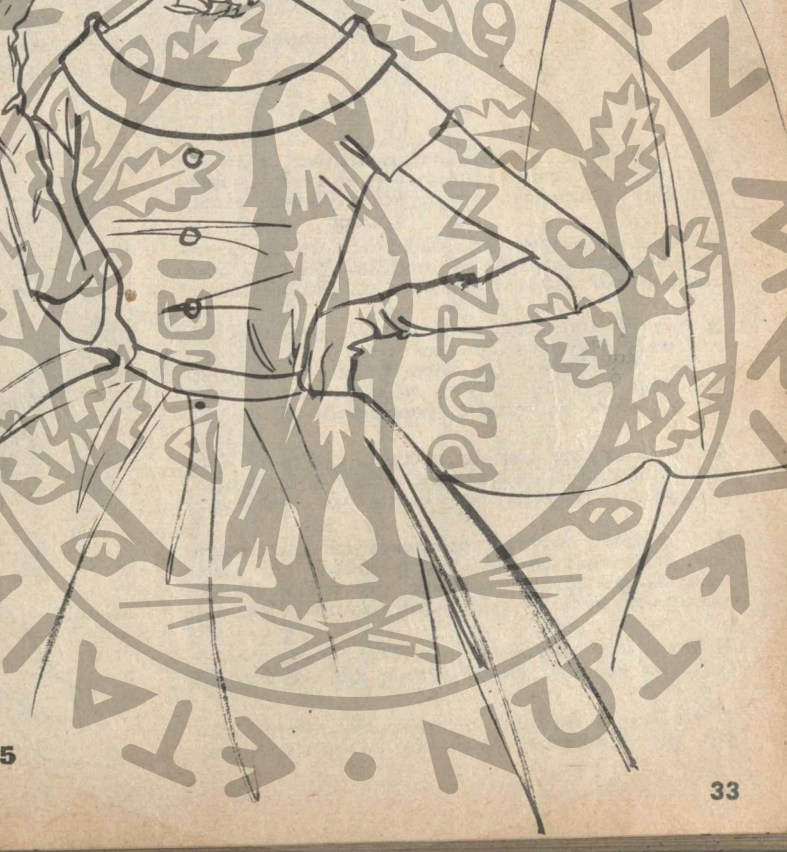
— Δεν τον φοβάμαι, Λουίτζι, δεν φοβάμαι κανένα, πιστέψτε με, απάν-τησε η Μαριάννα.

— Και αν υπάρχει μια αλήθεια που πρόκειται να μάθετε, δεν θα τη μάθετε από μένα, αλλά από τις άλ-λες.

— Που έσείς θα τις έχετε προε-τοιμάσει καταλλήλως από πριν. Δεν είναι έτσι; Όχι λοιπόν. Θα πά-με να τις βρούμε και να τις ανακρί-νουμε, αν δεν έχετε αντίρρηση.

— Ο Λουίτζι πετάχτηκε από τη θέ-σι. του άγριεμένος.

ΝΕΑΝΙΚΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

1 Νεανική μπλούζα από οργάντζα. Οι μανσέτες και ο γιακάς ντυμ-πλάνοι εσωτερικά με σκληρό ύ-φασμα. Ένα βολάν πλισαριστό και ένα κορδαλάκι που δένει στο λαιμό συμπληρώνουν την αιθέρια μπλούζα.

2 Όλυμπεση μπλούζα γαρνιρισμέ-νη εμπρός με φιλό πιεστάκι και βο-λανάκια. Έχει μανσέτες φαρδιές και γιακαδάκι «κλωντίν». Η μπλούζα αυτή γίνεται και από καλή βατίστα ή ναύλον οργάντζα ή σατέν κ.λ.π.

3 Μπλούζα απογευματινή και θρα-συνή, από μπροστόν μπροσέ ή σατέν ντυσές. Είναι σκέτη άκυστη και μό-νο στο λαιμό παρουσιάζει μερικά γραπτάσματα που δίνουν μια πε-ρίσσια χάρι στο ωραιότατο σύνολο.

4 Μπλούζα για όλες τις ώρες από μονόχρωμο ή εμπριμέ ύφασμα. Έχει τρούα καρ μανίκι και γιακά μεγά-λο με πέτα. Το δούνηθιστο γαρνίρι-σμά της είναι τα μικρά κομπολάκια που στολίζουν γιακά και μανίκια.

5 Βραδινή μπλούζα από ανοιχτό-χρωμο σατέν ντυσές. Έχει μικρό κοντό μανικάκι και το ντεκολτέ σχη-ματίζεται από μια φάσα τοποθετη-μένη αν φόρμ, από τον ίδιο ύφα-σμα. Φοριέται με φαρδιά φούστα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

— Κυρία, πάω να πάρω το γάλα.

— Η κυρία που μακιγιαζόταν μπροστά στον καθρέπτη, σταμάτη-σε να σιγίσει και απάντησε:

— Δεν είναι ανάγκη. Είπα ότι έ-χουμε στο ψυγείο.

— Η υπηρέτρια επέμεινε:

— Ξέχασα να αγοράσω λεμό-νια το τσάι.

★ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο *

ΝΥΧΤΙΚΑ, ΠΥΤΖΑΜΕΣ ΚΑΙ ΡΟΜΠΕΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΣΑΣ

Τα νυχτικά φέτος στολίζονται με ταντέλες πασμαντερί, πλισέ και βολάν. Όλα μοιάζουν σαν βραδυνές τουαλέτες, ενώ οι πυτζάμες στενές, εφαρμοστές, παρουσιάζουν ανάγλυφο ολόκληρο το κάτω μέρος του κορμιού.

1 Συνδυασμός ταντέλας και μουσελίνας είναι το νυχτικό αυτό στυλ «άμπιρ». Η ταντέλα γαρνίρει όλο το μπουστό, καθώς και το κάτω μέρος.

2 Κοκέτικο νυχτικό από ολομέταξο ύφασμα στολισμένο στο κορσάκι με ταντέλα. Με την ίδια ταντέλα και βολάν στολίζεται και το τελείωμα.

3 Νυχτικό από ζορζέτα σε παστέλ χρώματα. Είναι στυλ «Ντιρεκτουάρ» και στολίζεται με ένα φιόγκο στο στήθος ενώ πίσω ή μέση κατεβαίνει στη θέσι της και τονίζεται πάλι με ένα φιόγκο. Μανικάκι και φούστα γαρνίρονται με βολάν.

4 Πυτζάμα από φανέλλα πουαντιγιέ. Ρόμπα από καμηλό ύφασμα ντυμπλ φάς. Έχει μονόγραμμα κεντημένο στο μανίκι και ξέφτι στον ποδόγυρο.

5 Παντόφλες για την κρεβατοκάμαρά σας, καπιτονέ. Γίνονται από ύφασμα ή νάυλον και είναι πολύ ελαφριές και πρακτικές για ταξίδι. Φυλάγονται σε θήκη φτιαγμένη από το ίδιο ύφασμα.

6 Θήκη από νάυλον για μαντήλια ή για μερικά ζευγάρια κάλτσες. Πολύ χρήσιμη και στο ταξίδι.

7 Νάυλον ή ύφασματινο σακκουλάκι, κατάλληλο για την τοποθέτησι όλων των καλλυντικών σας.

8 Κομψή πυτζάμα από νάυλον εμπριμέ. Η θέστα είναι κοντή κλός. Στο κορσάκι και στις μπρετέλες, περνάει μία φαρδειά κορδέλα τρού - τρού.

9 Ρόμπα από φανέλλα ή μπουρνούζε ύφασμα. Γίνεται σκέτη ή ντουμπλαρισμένη με άλλο χρώμα ύφασματος. Ο γιακάς μεγάλος ξεχειλωτός.

10 Πυτζάμα πολύ κοκέτικη από μονόχρωμη φανέλλα. Η θέστα έχει ξεχειλωτό γιακά και κουφότητα στην πλάτη. Το παντελόνι είναι τρουά κάρ και στολίζεται στα πλάγια με πασμαντερί.

11 Ίδιόρρυθμη πυτζάμα. Το παντελόνι είναι μονόχρωμο και πολύ στενό. Η θέστα είναι ριγέ δίχρωμη με κουμπιά, στο πλάι τσέπες τετράγωνες και έχει μία φράντζα στο τελείωμά της.

12 Για την ώρα του μακιγιάζ φροντίστε να δέσετε το κεφάλι με μία φαρδειά κορδέλα, εμποδίζοντας τον τρόπο τὰ μαλλιά να πέφτουν στα μάτια σας και να σας δυσκολεύουν.

13 Πυτζάμα γαρνιρισμένη στα μανίκια, στο γιακά και στη θέσι των κουμπιών με κεντημένο φεσόνι.

14 Ρόμπα εμπριμέ, νάυλον, ριγτή, χωρίς μανίκια, με μόνο στολισμό τις δυο μεγάλες τσέπες. Από μέσα είναι καπιτονέ. Φοριέται πάνω από μεταξωτή πυτζάμα μονόχρωμη για νάχη αντίθεσι.

Τὰ ώραία αὐτὰ σύνολα πού σᾶς δίνουμε, εἶναι κατάλληλα γιὰ τὴν ἐκδρομὴ καὶ γιὰ τὸ σπὸρ ντύσιμό σας στὴν πόλι. Ἐλπίζουμε πὼς ἡ ποικιλία τῶν ὑφασμάτων καὶ τῶν σχεδίων θά σας βοηθήσουν στὴν ἐκλογή σας.

2 Καρὸ ζακέτα ἀπὸ ὥραϊο μάλλινο ὕφασμα. Εἶναι ριχτὴ μὲ στρογγυλὸ γιακά καὶ κουμπώνει μὲ μεγάλα κουμπία. Ἡ ζακέτα αὕτη φοριέται καὶ μὲ ἐκδρομικὸ παντελόνι καὶ μὲ σπὸρ φοῦστα μονόχρωμη. Τὸ σύνολο αὐτὸ εἶναι πολὺ πρακτικόν.

1 Ζακέτα ἐκδρομικὴ ἀπὸ χοντρὸ καμηλὸ ὕφασμα. Ἐχει ρεγκλάν μανίκια καὶ μιὰ πᾶτ πού κλείνει τὸ λαιμό. Ἀπὸ μέσα ἡ ζακέτα αὕτη εἶναι ὁλόκληρη ντυμπλαρισμένη μὲ προβεῖα ἢ μὲ ὅποιοδήποτε ἄλλο ζεστὸ ὕφασμα τῆς προτιμῆσέως σας.

3 Φοῦστα ἰδιόρρυθμη ἀπὸ χοντρὸ μάλλινο ὕφασμα. Εἶναι λοξὴ μὲ δυὸ ραφές στὸ πλάι. Μιὰ φορδεὶά ζώνη σφίγγει τὴ μέση κι' ἕνα πᾶτ μ' ἕνα κουμπὶ μαρκάρει τὸ κέντρο τῆς φοῦστας. Ξέφτι ἀπὸ τὸ ἴδιον ὕφασμα γαρνίρει τὸν ποδόφυρον. Οἱ κάλτσες μάλλινες, χρωματιστές.

ΣΥΝΟΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΟΥΝΟ

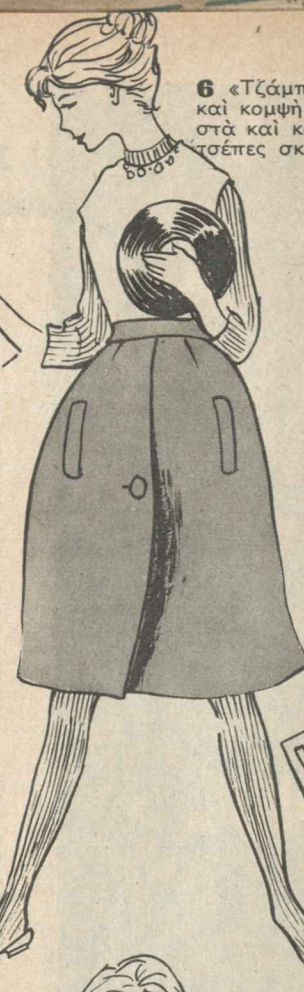
4 Μοντέρνο καὶ χαριτωμένο καπέλ μὲ καπυσόν. Γίνεται ἀπὸ μάλλινο ὕφασμα, ἀπὸ ζερσεύ ἢ ἀπὸ πλεκτό. Τὸ κασκόλ εἶναι ἐνωμένο μὲ τὴν κορυφή, ἡ ὁποία πολλὰ φορὲς εἶναι ντυμπλαρισμένη μὲ ζαποράχριο ὕφασμα. Τὸ σύνολο εἶναι πρακτικὸ καὶ ζεστό.

5 Σύνολο κατάλληλο γιὰ μιὰ ἐμ φάνισι σπὸρ. Φοῦστα σὲ γραμμὴ ἴσια, μὲ τρεῖς πιέτες πού ἀνοίγουν χαμηλὰ καὶ τσεπούλα σκιστὴ πάνω ἀριστερά. Μπλοῦζα ἀπὸ μαλλὶ καὶ ξεχειλωτὸς γιακάς.

8 Καρὸ βέστα ἀπὸ μοχαῖρ ὕφασμα, κατάλληλο γιὰ ἐκδρομές. Ἐχει χαμηλὴ μανικοκόλλησι, μανσέτα καὶ κουκούλα ἀπὸ πλεκτό. Φοριέται μὲ παντελόνι μάλλινο μονόχρωμο καὶ πολὺ στενόν.

6 «Τζάμπερ» ἀπὸ μάλλινο ὕφασμα σὲ ἀπλὴ καὶ κομψὴ γραμμὴ. Ἡ φοῦστα διπλώνει μπροστὰ καὶ κουμπώνει μὲ ἕνα ντυμένο κουμπτί. Οἱ τσέπες σκιστές. Φοριέται μὲ πλεκτὴ μπλοῦζα.

7 Βέστα ἀπὸ σουετῖνα πολὺ πρακτικὴ. Ἐχει μεγάλες τσέπες, νομίτη καὶ γιακά πού σκεπάζει τοὺς ὤμους. Τὰ μανίκια ἔχουν φορδεὶά μανσέτα.

10 Φοῦστα ἀπὸ σαμαρασκούτι, στολισμένη χαμηλὰ μὲ μεγάλες τσέπες. Ἕνα ζωνάκι λεπτὸ σφίγγει τὴ μέση. Φοριέται μὲ μπλοῦζα μονόχρωμη.

11 «Τζάμπερ» ἀπὸ τουήντ. Ἡ φοῦστα εἶναι μὲ κουφότητες. Ἡ βέστα πέφτει χαμηλὰ καὶ σφίγγει τὴν περιφέρεια μὲ μιὰ ζώνη. Φοριέται μὲ μπλοῦζα, πού ἔχει μακρὺ μανίκι καὶ γίνεται ἀπὸ μάλλινο ζερσεύ.

9 Βέστα ἀπὸ βελούδο κοτλέ μὲ πᾶτ λοξὰ πού σχηματίζουν τσέπες. Ἐχει ζαπωνεὶ μανίκια, τρούα - κάρ. Ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴ βέστα φοριέται μπλοῦζα πλεκτὴ, πού τὰ μανίκια καὶ ὁ γιακάς βγαίνουν μέσα ἀπὸ τὴν κοιλὴ βέστα. Τὸ σύνολο αὐτὸ φοριέται καὶ μὲ φοῦστα καὶ μὲ παντελόνι.

ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙ

Το μυστήριο της καταγωγής του 'Ανθρώπου

ΕΙΚΕΙΝΗ την Πέμπτη, 28 'Ιουνίου 1860, η αίθουσα παραδόσεων της Οξφόρδης ήταν γεμάτη. Πάνω από 700 άτομα συνωστίζονταν μέσα εκεί, θορυβώντας μέσα σε μια ατμόσφαιρα εξαιρετικά τεταμένη. 'Ανάμεσα σ' αυτά ήταν ώραιες κυρίες που κυμάτιζαν ψηλά τα δαντελωτά μαντηλάκια τους, δημοσιογράφοι που κρατούσαν σημειώσεις, σοβαροί επιστήμονες που συζητούσαν μεγαλόφωνα. Τό ζήτημα της ημέρας συγκλονίζει όλη την 'Αγγλία: 'Ο Κάρολος Δαρβίνος είχε εδώ και λίγον καιρό εκδόσει ένα βιβλίο που αποτελούσε αληθινό σκάνδαλο: τὸ βιβλίο «Περὶ γενέσεως τῶν εἰδῶν». Μέσα σ' αὐτό ἔγραφε, ανάμεσα στ' ἄλλα, ὅτι ὅλες οἱ μορφές ζωῆς υπέκειντο μετὰ τὴν πάροδο τῶν αἰώνων σὲ μιά θραύση ἐξέλιξι καὶ ἔφινε νὰ ἐννοηθῇ—κι' αὐτὸ ἦταν τὸ φοβερότερο—ὅτι ὁ πρόγονος τοῦ ἀνθρώπου μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ πίθηκος. 'Η συνεδρίασι ἀρχισε μέσα σὲ ἕνα φοβερὸ θόρυβο. 'Ο Δαρβίνος ἀποσιώπησε, ἀλλὰ τὸν ἀντιπροσώπευε ὁ φίλος του διολόγος Θωμὰς Χάξλεϋ. Σὲ μιά στιγμή πού ἐπεκράτησε σιωπή, τὸ λόγο πήρε ὁ ἐπίσκοπος τῆς Οξφόρδης Γουλιέλμος Φορρς. Εἶχε δηλώσει προηγουμένως: «Θὰ ἐκμηνίσω τὸν Κάρολο Δαρβίνου!» Στὰ μάτια του ἡ συζήτησι δὲν ἦταν παρὰ μιά μάχη μεταξὺ θρησκείας καὶ ἐπιστήμης. 'Η Γραφή, σύμφωνα μετὰ τὸν ἀρχιεπίσκοπο

τῆς 'Ιρλανδίας Οὔσερ, ὥριζε ὡς ἡμέρα τῆς δημιουργίας τὴν Κυριακὴ 23 'Οκτωβρίου τοῦ ἔτους 4004 πρὸ Χριστοῦ. 'Ο Γουλιέλμος Φορρς, μετὰ σαρκαστικὸ ὕφος, κατακεραυνώσε τὴ θεωρίαν τοῦ Δαρβίνου. 'Υστερα γυρίζοντας πρὸς τὸν ἀντιπροσώπῳ του εἶπε: «Θὰ ἤθελα νὰ ρωτήσω τὸν καθηγητὴ Χάξλεϋ ἂν ἀπὸ τὸν παπὸς του ἦ ἀπὸ τῆς γαϊγιάς του κατὰγεται ὁ ἴδιος ἀπὸ πίθηκο». Τρανηταχτὰ γέλια ἀντήχησαν στὴν αἴθουσα, ὅταν ὁ Χάξλεϋ σηκώθηκε: «Εἴπα καὶ ὑποστηρίζω», ἀπάντησε, «ὅτι δὲν εἶναι διόλου ντροπὴ νὰ ἔχῃ ἕναν πίθηκο γιὰ παπῶ. 'Αντίθετα, ἐκεῖνο γιὰ τὸ ὅποιο θὰ ντρεπόμουν εἶναι νὰ ἔχω γιὰ πρόγονο ἕναν ἄνθρωπο, ἕναν ἄνθρωπο ἐξυπνο πού θὰ ἀνακατεῖτο σὲ ἐπιστημονικὰ ζητήματα χωρὶς νὰ τὰ γνωρίζῃ καὶ ὁ ὅποιος μετὰ μιά διαστρεβλωτικὴ ρητορικὴ θὰ ἐπεμακρύνε τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν ἀλήθεια, ἐκμεταλλεύομενος τὴς προκαταλήψεως».

Ἡ ἠθικὴ αὐτὴ ἀπάντησι, πού ἔκανε νὰ λιποθυμήσῃ μιά ἀπὸ τὶς ὥραιες κυρίες, ἔβαλε κυριολεκτικὰ φωτὰ στὴν μαρτυρίαν. 'Η 'Αγγλία συγκλονίστηκε γιὰ ἀρκετὰ χρόνια: ἔχθροι καὶ ὁπαδοὶ τῆς ἐξελίξεως ἀλληλοθροβίζονταν καὶ κατηγοροῦσαν ἢ εἰρωνεύονταν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Κι' ἀπὸ πᾶν ὡς, ἀόρατη, ἀλλὰ παρούσα, ἀπλωόταν ἡ σκιά τοῦ Δαρβίνου...

*
'Ενας αἰώνας πέρασε. 'Η θεωρία τοῦ Δαρβί-

ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ Ο ΔΑΡΒΙΝΟΣ ΔΙΑΤΥΠΩΣΕ ΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ

νου κλείνει σήμερα τὰ ἑκατὸ χρόνια τῆς 1950, τὸ Βατικανό, μετὰ τὴν ἐγκύκλιό του «Ἐν ἑνὶ ἀνθρώπινῳ γένους» παραδέχτηκε τὴν ἐξέλιξη. 'Η καθολικὴ θρησκεία ἀφίνοντας τὴν ἐπιστήμην τὴν φροντίδα νὰ ἐξηγήσῃ τὴ φυσικὴ παρουσία τοῦ ἀνθρώπου στὴ γῆ, ἐνδιαφερόταν ἀποκλειστικὰ γιὰ τὴν ἐμφάνισι τῆς ψυχῆς του, πού ἀπέβλεπε στὴν αἰμασὴ ἐπέμβασι τοῦ Θεοῦ. 'Απὸ τὸν καιρὸ πού πέθανε ὁ Δαρβίνος, ἀπειράριθμοι ἀποδείξεις ἐπεβεβαίωσαν τὴ θεωρίαν του, ἀλλὰ ἂν ὁ ἴδιος ὁ κόσμος ἔξερε τὸ ὄνομα τοῦ Καρόλου Νάρβιν ἢ Δαρβίνου, ὅπως εἶχε ἐξελληνισθῇ τὸ ὄνομά του, ἐλάχιστοι ξέρουν τὴν ἱστορίαν πού ἐπέφερε, ἐν τούτοις, ἀληθινὴ ἐπανάστασι δὴ μόνον στὴ βιολογίαν, ἀλλὰ καὶ στὴν ἐπιστήμην τοῦ ἀνθρώπου εἶχε σχηματίσει γιὰ τὸν καιρὸν. Μιά τελευταία ἐρευνα πού ἔκανε τὸ Μπ. Μπ. -Σ. (ἡ ἀγγλικὴ ραδιοφωνία) ἀπέδειξε ὅτι μόνον ἕνας 'Αγγλος στοὺς τρεῖς ἔχει κατὰ τὸν περίφημο συμπατριώτη του.

Γιὰ τὸν δόκτορα Ρόμπερτ Ντάρβιν, τὸν πτερά του, ἕνα γιὰ τὸν Σουίτσερ, ὁ μικρὸς Κάρολος ὑπῆρξε ἀπὸ πολὺ νεαρὴ ηλικία ἕνα πρόβλημα. «Δὲν ἀγαπᾷς παρὰ τὸ κυνὶν, τὰ σκυλιὰ καὶ τὶς φάκες γιὰ ποτικούρι, πού φώναζε. «Θὰ ἀποτελέσει τὸ αἶσχος τῆς οἰκονομείας μας!» 'Ο δόκτωρ Ντάρβιν ἦταν ἕνας πελάτης τοῦ θεοαἰώνου μετὰ ὅσοι δὲν ἔμελλαν νὰ διαβάξῃ τὴ σκέψιν τους. Κάθε βράδυ, ὁ γυναικὸς αὐτοῦ ἄνδρας, πού ἐπιβάλλετο στὴν οἰκονομία του σὰν ἕνα ἀπρόσιτο δυνάμει, μάστιγες τὰ παιδιὰ του γύρω ἀπὸ ἕνα τραπέζι καὶ τὸν ἀρχίζε ἕνα μονόλογο πού βαστοῦσε διὰ δακρύων καὶ τὰ ἔκανε νὰ στέκωνται σὰν ἀπολιθώματα. 'Ο Κάρολος ὑπῆρξε λοιπὸν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ δειλὸς καὶ ἐπιφυλακτικὸς καὶ ἐστρεψε στὴ φύσιν ὅλη τὴν στωργήν, πού δὲν τολμοῦσε ἀκόμα νὰ στρέψῃ στοὺς ἀνθρώπους. Οἱ καθηγητὲς του τὸν ἀποσκαίνον ἀφρημένο καὶ μετὰ εὐφροσύνην κατὰ τὸν ἀπὸ τὸ μέσο δρόμο. 'Ο Κάρολος τότε μόνον ἔπειτα εὐτυχισμένος ὅταν μποροῦσε νὰ κυνηγήσῃ σποινία ἐντομα. Περνοῦσε τὶς ἡμέρας του λεηλατώντας τὰ περιβόλια, κάνοντας συλλογὴ ἀπὸ βότρυς πετρωμάτων, παρατηρώντας ὅλα τὰ ἀκλήρητα τὰ πουλιὰ. 'Όταν ἔγινε 16 χρονῶν, ὁ πτεράς του τὸν ἐστειλε στὸ 'Εδιμβούργο γιὰ νὰ σπουδάζῃ ἱατρικὴν, ἀλλὰ ὁ Κάρολος ἐνοιασε τὴν ἀσθένειαν ὅταν παρενέβηκε σὲ ἕνα μάθημα ἀντομίας ὥστε, μετέφερε τὸν ἐνδιαφέρον του στὴ διαλέξει πού ἔκανε ὁ 'Αμερικανὸς 'Νιϋτὸν πού τὰ πουλιὰ.

'Ενας μόνον δὲν ἦταν καθόλου εὐχαραστήμενος γιὰ ὅλα αὐτὰ καὶ αὐτὸς ἦταν ὁ πατέρας τοῦ Δαρβίνου. 'Ο αὐστηρὸς αὐτὸς «πατριάρχης» καταλαβαίνοντας ὅτι ὁ Κάρολος δὲν εἶχε καμμία κλίσι στὴν ἱατρικὴν, ἀλλάξε τακτικὴν. «Γιὰ τὸν γένεσι κληρικός», τὸν εἶπε μιά μέρα. 'Ο Κάρολος ἐξέτασε τὴν ἰδέαν αὐτὴ καὶ δὲν τὴν ἔλαβε ἀσχημῆ. 'Η ἰδέαν νὰ γίνῃ παπὰς στὴν ὑπαὶ τοῦ ἀρεσέ καὶ ἀποφάσισε νὰ παρακολουθήσῃ μετὰ τὸν Κολλέγιον τοῦ Χριστοῦ, στὸ Καντρίτ. Αὐτὸ δὲν ἀλλάξε τίποτα ἀπὸ τὴν ἰδέαν του. 'Εξακολούθησε νὰ κυνηγᾷ τὰ ἐντομα μετὰ τὸν ὅσο πού ἔγινε ἀκόμα μεγαλύτερο ὥστε ἀπὸ τὸ διάβασμα τῶν «Ταξιδίων» τοῦ Χούμπολτ. 'Ο περιπέτειες τοῦ Γερμανοῦ ἐκείνου σοφοῦ στὴ ζούγκλες τῆς Βραζιλίας ἀντικατόπτριζαν στὰ μάτια του μιά ὁπτασία γεμάτη κληματαὶς καὶ ἡφαίστειες, ἀπέραντες ἐκτάσεις ἀπὸ ὄρηδες καὶ παραδείσια πουλιὰ. Φαντασθῆτε τώρα ποῖς ἦταν ἡ ἐκπληξί του, ὅταν τὸ 1831 ἔλαβε ἀπὸ ἕναν καθηγητὴ του μιά μυθώδη προσφορά. Ἐπὶ ἐγγλέζικο μπιγκαντίνι 240 τόνων, τὸ «Μπίνου» ἐτοιμαζόταν νὰ κἀν τὸ γύρο τοῦ κόσμου: ὁ ἀρὰς Δαρβίνος θὰ δεχόταν νὰ ἐπιδιδασκᾷ σ' αὐτὸ σὰ φυσιοδίφης.

'Επὶ τρεῖς ἡμέρες ἡ οἰκονομία Ντάρβιν πᾶν θυσιάζε στὴ μεγαλύτερη ἀμνηστία. 'Αὐτὴ ἀνὴτη ἀποστολὴ μπορεῖ νὰ δώσῃ τροπὰ πρὸς ἐκκλησιαστικὴν σου σταδιοδρομίαν, παρατήρησε ὁ δόκτωρ Ντάρβιν. «Κανένας λογικὸς ἀνθρώπος δὲν θὰ σὲ συμβούλευε νὰ κάνῃς ἕνα τέτοιο πρῶτο. 'Αλλοῦτε» πρόσθεσε χωρὶς νὰ σκεφθῇ, «ὁ δὲς ἕνας μονάχος πού νὰ συμφωνήσῃ σ' αὐτὸ, θὰ σοῦ ἐπιτρέψω νὰ φύγῃς». 'Ο Κάρολος πᾶν στὰ σοβαρὰ αὐτὸ πού τοῦ εἶπε καὶ ἔβαλε τὸ θεῖο του 'Ιωσήφ νὰ στείλῃ ἕνα γράμμα μετὰ σημεία στὰ ὅποια ἀνατρέπονταν ἕνα πρὸς ἕνα τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ γιὰτροῦ. Αὐτὸ ἦταν μολὶς ὅταν περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι χρειαζόταν. 'Επὶ σὲ ηλικίαν 22 ἐτῶν, ὁ Κάρολος Δαρβίνος ἐπὶ-

βαζόταν ἀπὸ τὸ Πλύμουθ στὸ «Μπήγκ» γιὰ ἕνα ταξίδι πού διήρκεσε πέντε χρόνια καὶ πού ἐμελλε νὰ ἀναστατώσῃ τὴ ζωὴν του, ἀλλὰ καὶ δόκλῃρη τὴν ἱστορίαν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.

Τὸ ταξίδι αὐτὸ δὲν ἦταν καθόλου ξεκουραστικὸν γιὰ τὸν Κάρολο, πού τὸν ἐπίανε ἡ θάλασσα καὶ πού τὸ εὐπαθὲς στομάχι του τὸν ἐξέθετε σὲ ἕνα πλῆθος ἀρρώστειες. 'Ο ἐρασιτέχνης ὁμοῦ αὐτὸς φυσιοδίφης, ἦταν ἱκανὸς νὰ τὰ ὑποφέρῃ ὅλα χάριν τῶν ἐρευνῶν του. Τὸν ἐνδιέφερε ἐξ ἴσου ἡ γεωλογία μίαν δόκλῃρη ἡπειροῦ, ὅσο καὶ τὸ πῶ μικρὸ κρυσταλλικὸ πέτρωμα. 'Ανέμενε ἕνα θαλασσινὸ σκουληκάκι μετὰ τὸν ἴδιον ἐνθουσιασμὸ πού ἔκανε παρατηρώντας γιὰ τὶς φάλαινες. Στὴ Βραζιλίαν, ἐπίασε μετὰ μιά ἀπλή ἀπόχη χιλιάδες πολυχρῶμες πεταλούδες, ἀλλὰ ταυτόχρονα ἐξέθεσε, κοντὰ στὴ Μπαϊά, τὰ ἀπολιθώματα ἐνὸς μεγαθηρίου, πού ἐχρονολογεῖται ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν παγετῶν καὶ πού ὁ σκελετὸς του τὸν ἔκανε νὰ σκεφθῇ παράλογα, ὅπως φαίνονταν: αὐτὸ πὺ τὰ δυὸ εἶδη, πού χωρίζονταν ἀπὸ χιλιάδες αἰῶνες, δὲν μποροῦσαν νὰ ἀνίκουν ἐντὴν ἴδια οἰκονομία; 'Η ἰδέαν ἐξακολουθοῦσε νὰ εὐφροσύνηζι στὸ κεφάλι του, ἐπαναλαμβάνονταν ὑπὸ διαφορετικὴς μορφές, ἀλλὰ ἀκολουθοῦσε πάντοτε τὴν ἴδιαν κατεύθυνσιν.

Τὸ φαίνονταν πὺς ταλαντεύονταν διαρκῶς στὸ χέλος ἐνὸς μεγάλου μυστηρίου, τοῦ μυστηρίου τῆς ζωῆς. Καὶ ἡ θέα μίαν νεαρὴν ἰθαγενεὺς τῆς Γῆς τοῦ Πυρὸς πού θύλαξε τὸ μικρὸ τῆς ἐνὸς τὸ χαλὰζι χτυποῦσε τὰ δυὸ γυμνὰ σώματά τους, τὸν ἔκανε νὰ σκεφθῇ ὅτι ὁ ἀνθρώπος, παρ' ὅλη τὴν ἀλάνειαν, μποροῦσε θαυμάσια νὰ μὴν ἀπέχῃ καὶ πολὺ ἀπὸ τὰ ζῶα.

'Εν τούτοις, ὅλα αὐτὰ τὰ γεγονότα δὲν ἦταν παρὰ ἕνα πρελούδιον. Τὸ ἀληθινὸ ἔργο τὸν περιέμενε σὲ ἕνα μέρος τοῦ ἦταν παρθένο: τὸ ἀρχιπέλαγος τῶν Γκαλαπάγκος. «Τὸ περιμένω», ἔγραψε σὲ ἕνα φίλο του, «μετὰ μεγαλύτηρ ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος ἀντομολογίας». Εἶχε σκαρφαλώσει στὴς 'Ανδεῖς, εἶχε παρεννεθῇ στὴ Χιλίη, στὸ σιμὸ τοῦ 1835, εἶχε ἐξερευνησθῇ τὸ Μάττο Γκρόσσο καὶ τὴς πᾶμπας, τὶς ἀπέραντες νοτιοαμερικανικὰς πεδιάδας. 'Αλλὰ, σὲ ηλικίαν 26 ἐτῶν φαίνονταν νὰ μαντεύῃ ὅτι τὸ μεγαλύτερον γεγονός τῆς ζωῆς του τὸν περιέμενε στὸ ἡραισιτεγενεὲς ἐκεῖνο ἀρχιπέλαγος, πού διοικῶνταν 650 μίλια δυτικὰ τοῦ 'Ισημερινοῦ. 'Όταν ἔφτασε ἐκεῖ ἀντιμετώπισε ἕνα δαντικὸ θέαμα: μαύροι δράκοντες ἀπὸ τὸν Νῶε ἀπὸ φανταστικὰ ζῶα τὸν ὑποδέχτηκε. Γιγαντιαῖες ἰγούανες, πού ἐμοιάζαν σὰν

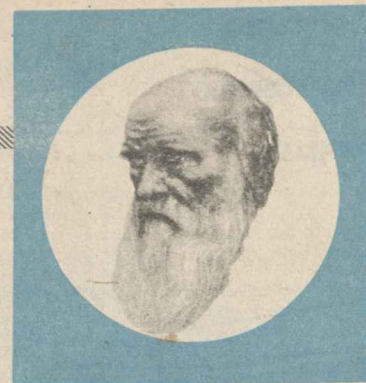
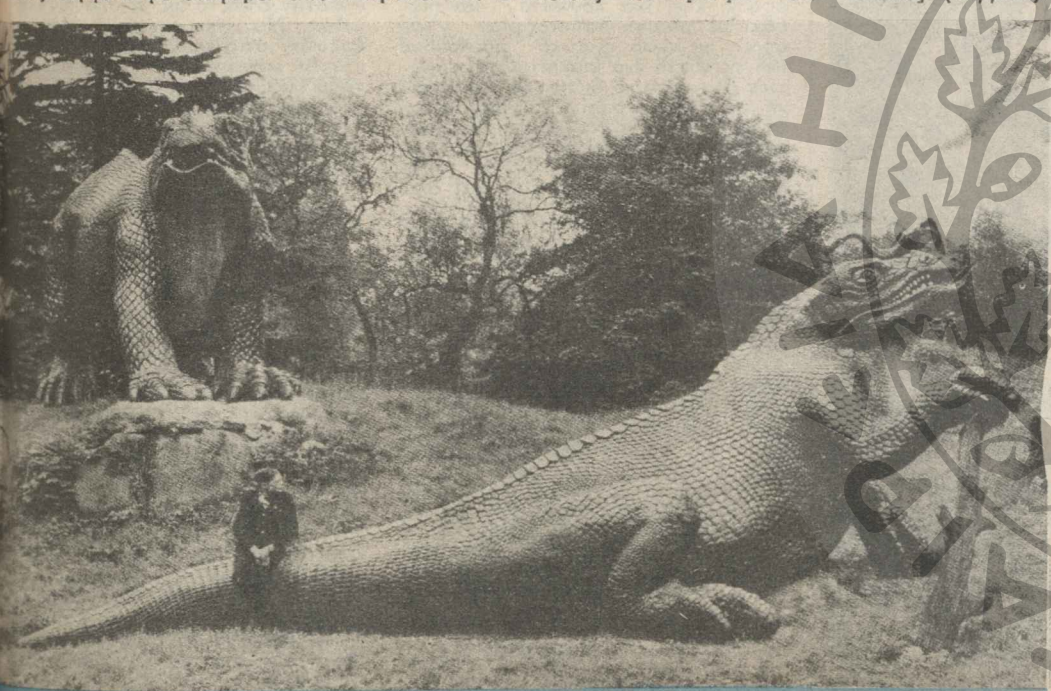
πρῶστορικοὶ δράκοντες, «χελῶνες τόσο πελώριες, πού μοῦ φάνηκαν σὰν προκατακλυσμιαῖα πλάσματα» καὶ πηγούνιοι τῆς 'Ανταρκτίδος. Τὰ νησιά Γκαλαπάγκος ἐμοιάζαν μετὰ ἕνα ἐργαστήριον τῆς ἐξελίξεως, μετὰ ἕναν δόκλῃρο κόσμον σὲ μικρογραφίαν, ὅπου οἱ φυσικοὶ νόμοι φαίνονταν νὰ διατυπώνωνται μετὰ σαφήνειαν. 'Ο Δαρβίνος, καθελώντας στὴν ῥάχην τῶν χελωνῶν, σκαρφαλώνοντας σὲ γκρεμινούς μποροῦσε νὰ παρατηρήσῃ πελεκάνους πού εἶχαν χάσει τὴν χρῆσιν τῶν φτερῶν τους ἕνα πλῆθος ἀπὸ χορτοφάγα ἐρπετὰ: ὅλες αὐτὰ τὰ εἶδη φαίνονταν νὰ εἶναι νηπιὰ, νὰ μὴν ὑπῆρχαν δηλαδὴ παρὰ μόνον στὰ νησιά Γκαλαπάγκος καὶ πούθεν ἄλλου.

Τὸ μυστήριον ἦταν ἀκόμα μεγαλύτερον: ὅχι μόνον αὐτὰ τὰ εἶδη διέφεραν ἀπὸ τὸ ἕνα νησί στὸ ἄλλο, —οἱ χελῶνες τοῦ νησιοῦ Τσάπες ἦταν διαφορετικὲς ἀπὸ τὶς χελῶνες τοῦ νησιοῦ Τζαίμης ἢ τοῦ Τσάπας, —ἀλλὰ ἀκόμα καὶ στὸ ἴδιον νησί, δέκα τρία διαφορετικὰ εἶδη σπίνων (τοὺς λένε τώρα πρῖνος τοῦ Δαρβίνου) συγκατοικοῦσαν κατὰ τρῖπον μυστηριώδη, ἐνὸς τὸ πτέρωμα τους διέφερε στὸ χρῶμα ἀνάλογα μετὰ τὸ μέρος πού ἐξοῦσαν —στὴ μαῦρην λάβαν ἢ στοὺς πράσινο-λάρκους. 'Αρχισε νὰ σκέπτεται ὅτι τὰ δεκατρία αὐτὰ εἶδη μπορεῖ νὰ προέρχωνταν ἀπὸ ἕνα κοινὸ πρόγονον πού εἶχε μεταναστεύσει στὸ ἀρχιπέλαγος ἢ εἶχε ὀδηγηθῇ ἐκεῖ χωρὶς νὰ θελήσῃ ἀπὸ κάποια σφοδρὴ θύελλα. 'Ηταν τὰ μόνα πουλιὰ τὸ ἀληθινὸ αὐτὸ παραδείσιον καὶ εἶχαν χωρισθῇ ἀνάλογα μετὰ τὸ μέρος πού κατοικοῦσαν ἢ τὶς προτιμήσεις τους στὴν τροφήν, καὶ ἐπὶ ἔδωσαν διαφορετικὰς φυλὰς σαρκοφάγων ἢ σποροφάγων σπίνων.

Τὸ πλοῖο «Μπήγκ» ἐναγύρισε στὴν 'Αγγλίαν τὸ 1836. 'Ο Δαρβίνος, ὁ ἐρασιτέχνης φυσιοδίφης, ἦταν τώρα ἕνας ἐμπνευσμένος ἐπαγγελματίας φυσιοδίφης. Εἶχε πλουτίσει τὶς γνώσεις του, ἦταν γεμάτος ἰδέες, δείγματα ζῶων γέμιζαν τὸ σπῆτι του. «'Ακόμα καὶ τὸ κρανίον τοῦ ἀλλαξέ σῆχημα» παρατήρησε ὁ πατέρας Δαρβίνος. Στὸ μυλὸ τοῦ Καρόλου ἡ ἰδέαν τοῦ εἶχε ὀριμᾶσει καὶ ἀρχισε νὰ παίρνῃ μορφήν. Τὸ ταξίδι του τοῦ εἶχε ἀποδείξει ὅτι τὰ εἶδη ἐξελίσσονται μετὰ τὸ χρόνον καὶ εἶχε καταλήξῃ στὸ συμπέρασμα ὅτι ὅλα ἐκεῖνα πού προσαρμόζονταν στὸ περιβάλλον ἐπιζοῦσαν καὶ μετεβίβαζαν τὰ χαρακτηριστικὰ τους στοὺς ἀπογόνους τους: ἦταν αὐτὸ πού ἀποκαλοῦσε φυσικὴ ἐπιλογὴν.

'Ο Κάρολος ἤξερε ὅτι ἡ ἰδέαν πού πήγαινε πρὸ μακριὰ ἀκόμα: καὶ ὁ ἴδιος ὁ ἀνθρώπος μπορεῖ νὰ προερχόταν ἀπὸ ἕναν κοινὸ πρόγονον γιὰ ὅλα τὰ ἀνθρώπινα εἶδη. 'Αλλὰ ἡ ἰδέαν αὐτὴ δὲν ἀπο-

πλώρια πρῶστορικοὶ ζῶα ὅπως τὰ φαντάσθηκε καὶ τὰ κατασκεύασε ὁ ἄγγλος φυσιοδίφης Χωκινς σύμφωνα μετὰ διάφορα ἀπολιθώματα καὶ σκελετοὺς πού βρέθηκαν στὸ Σάσσεξ ('Αγγλία).

Κάρολος Δαρβίνος

τελοῦσε ἀραγε μιά βλασφημία γιὰ τοὺς 'Αγγλους τῆς δικτατορικῆς ἐποχῆς;

Τὰ εἰκοσι ἐπόμενα χρόνια τὰ πέρασε προσπαθώντας νὰ διαπιστώσῃ τὴν ὀρθότητά τῆς θεωρίας του, ὅταν συνέβη κατὰ πού τὸν συγκλονίσει.

Στὶς 18 'Ιουνίου 1858 ἔλαβε ἀπὸ τὴ Μαλαισία ἕνα γράμμα ἀπὸ κάποιον φυσιοδίφην 'Αλφρεντ Οὐώλλας, πού τὸν ἀνέπτυσσε μιά θεωρία του γιὰ τὴν ἐξέλιξι τῶν εἰδῶν. Μέσα σὲ τρία χρόνια, ἂν καὶ ἀρρωστος ἀπὸ τὸ ἀνθυγιεινὸ κλίμα τῆς ζούγκλας, ὁ Οὐώλλας εἶχε καταλήξῃ στὰ ἴδια συμπεράσματα πού εἶχε καταλήξῃ μελετώντας εἰκοσι δόκλῃρη χρόνια ὁ Δαρβίνος! 'Ο τελευταῖος αὐτὸς ἔκανε τότε μιά εὐγενεὴ χειρονομία: πρότεινε στὸν Οὐώλλας νὰ παρουσιάσῃ τὴν θεωρίαν του στὴ Βασιλικὴ Λινναία 'Εταιρία. 'Αλλὰ ὁ Οὐώλλας, πού κατὰλαβε τὸ δράμα τοῦ Δαρβίνου, ἔκανε μιά ἀκόμα πρὸς εὐγενεὴ χειρονομία: πρότεινε στὸν Δαρβίνον νὰ παρουσιάσουν καὶ οἱ δυὸ ταυτόχρονα τὴν θεωρίαν τους στὴ Βασιλικὴ 'Εταιρία. Πράγμα πού ἐγένε. Τὴν 1η 'Ιουλίου 1858 ὑπεβλήθησαν καὶ οἱ δυὸ «θέσεις» στὴν ἐταιρία. 'Αλλὰ ὁ Οὐώλλας ἀναγκάστηκε ἀπὸ δῶ καὶ πέρα νὰ γίνῃ ἕνας ἀπλὸς δορυφόρος τοῦ ἀστρου τοῦ Δαρβίνου. 'Η θεωρία τοῦ τελευταίου αὐτοῦ ἦταν τόσο ἐπιστημονικὰ ἀνεπτυγμένη καὶ μετὰ τόσα πειστικὰ ἐπιχειρήματα, ὥστε εὐκόλῃ ἐπείσκεισε τὴ μελέτη τοῦ Οὐώλλας. 'Ετσι ὁ Δαρβίνος, ἐνθαρρυνόμενος ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴ πού ἔτυχαν οἱ ἀπόψεις του, ἔγραψε μέσα σὲ δεκατρεῖς ἡμέρες τὸ κυριώτερον ἔργο του «Περὶ γενέσεως τῶν εἰδῶν» καὶ ὁ κόσμος ὑπόφερε νὰ τὸ μελετήσῃ.

'Η ἐκδοσι τοῦ βιβλίου αὐτοῦ ἀπέτελεσε παγκόσμιο σκάνδαλον. Διάφοροι σοφοὶ τοῦ ἐπέκριναν διαότατα θεωρώντας τὸ σὰν ἕνα ἔργο καταφερόμενο κατὰ τῆς 'Αγίας Γραφῆς, σὰ νὰ ἦταν ἡ Γραφὴ ἐνχειρίδιον βιολογίας.

Καὶ ὁ ἴδιος ὁ Δαρβίνος, μολοντὶ περᾶν τὴν δεκάτην, δὲν ἄφησε νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις αὐτῆς πού, ἀλλωστε, ἀρχίσαν νὰ λιγοστεύουν σιγὰ-σιγὰ, ἐπ' ὅσον τὸ βιβλίο του, ἀκολουθώντας τὸ δρόμον του, ἀρχισε νὰ γίνεταν ἀντικείμενον σφοδρῆς μελέτης τῶν ἐπιστημόνων. Περνοῦντας τὸ μισὸν καιρὸ πού σὲ ἕνα νηπιὸν ὅπου τὸν κέρφοναν οἱ ἀκατάπαυστες ἀπνιέες του, οἱ λαοὶ, οἱ ποικίλοι, ἡ ἀναιμία καὶ οἱ ἐμετοὶ, διαβάει, σκεφτόταν, ἔγραφε. Γιὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ χάσματος πού οἱ ἀντίπαλοί του ἔλεγαν ὅτι ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ζῴου, μελετοῦσε ταυτόχρονα τὴν ἐκφράσιν τοῦ προσώπου τῶν σκυλιῶν του καὶ τῶν ἐπὶ τὰ παιδιῶν του καὶ ἀνακάλυψε στὸν πίθηκον τέσσαρις διαφορετικὰς ἐκφράσεις: ὀργῆς, ἀνησυχίας, χαμόγελου καὶ χλευσῆς (ἢ περιεργείας). Τέλος, κατέδειξε ὅτι τὸ ἀνθρώπινο ἔμβρυον ἀναπτύσσεται κατὰ διαφορετικὰ στάδια (δράκων, οὐρὰ κλπ.).

Στὶς 17 Νοεμβρίου 1877 ἀναγνωρίστηκε ἔπισημη ἡ ἐπιστημονικὴ τοῦ ἀξία. Τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Κέμπριτζ τὸν ὑποδέχτηκε, τοῦ ἀπένευσε τὸν κόκκινον τιμητικὸν χιτῶνα. Πέθανε ἡμεῖς στίς 18 'Απριλίου 1882 καὶ τὸν ἐθαψαν στὸ ἀδελφεῖον τοῦ Οὐστίνστον.

'Εδωκὴν ἡμεῖς χρόνια πέρασαν. 'Ο ἀπόγονος τοῦ Θωμὰ Χάξλεϋ, ὁ γενετιστὴς Τζούλιαν Χάξλεϋ ἐπιβεβαιώνει σήμερον σήμερον πρὸς σημεῖον τὸν δαρβινισμό: παρατηρεῖ ὅτι ἀπὸ τὸν καιρὸ πού πέθανε ὁ Δαρβίνος ὡς σήμερον ἔχουν καταγραφῇ περιπτώσεις φυσικῆς ἐπιλογῆς. Παραδείγματός χάριν, ὁ κηλιδωτὸς σκύρος ἔχει γίνῃ μαύρος κατὰ τὰ τελευταῖα ὀγδόντα χρόνια σὲ ὅλες τὶς διοικητικὰς περιοχὰς τῆς 'Αγγλίας. Μὰς ἀποδεικνύει ἔτσι τὴν ἐξέλιξι κατὰ τὸν δαρβινισμό: ὁ ἀνθρώπος θὰ προσαρμόσῃ σὲ ἕνα μεταβαλλόμενο σῆμα, ἢ εἶναι ὁ τελευταῖος κλάδος ἐνὸς εἰδὸς προωρισμένου νὰ ἐξαφανισθῇ μολοντὰ σὲ μιά ἀγνώστη ἐπιλογὴ. Καὶ ὁ ἴδιος ὁ Δαρβίνος δὲν μὰς ἔδωκε τὸ κλεῖδι τοῦ μυστηρίου

Η ΤΖΙΟΒΑΝΝΑ ΚΑΙ Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

Ένας γάμος από έρωτα

11ον (τελευταίο)

— Δεν είχα το δικαίωμα να σας επιτρέψω να μιλήσετε, του είπε, αλλά κάνατε καλά που μιλήσατε. Σας άκουσα με ευχαρίστηση.

Ο Μπίλ πρόσθεσε μόλις να δη μιιά λάμψη ικανοποίησης στα γκριζογάλανα μάτια του γιατί ο δικαστής του έσφιξε το χέρι και απομακρύνθηκε διαστικά.

Την ίδια στιγμή η Εύα ντα Πόρτο ανέβαινε στο πολυτέλες της αυτοκίνητο. Θα έπρεπε να ήταν ικανοποιημένη που είχε ξαναπαίξει το θαυμάσιο κολιέ της. Τώρα είχε στην κατοχή της δυο μαργαριταρένια κολιέ, που αποτελούσαν μία περιουσία, αλλά παρ' όλα αυτά, αισθανόταν σαν ένα ηφαίστειο έτοιμο να εκραγή. Ζάρωσε σε μία γωνιά του αυτοκινήτου, όσο μπορούσε πιο μακριά από την πεθερά της, έχοντας το πρόσωπο επίμονα γυρισμένο προς το μέρος του παραθύρου.

Στο σπίτι, γρήγορα, διέταξε το σωφέρ με φωνή απότομη.

Η Ίζαμπελά ντα Πόρτο γέλασε σιγά, χαϊδεύοντας τα μουδιασμένα της γόνατα. Είχε καταβάλει μεγάλη προσπάθεια για να εγκαταλείψει την πολυθρόνα με τους τροχούς, αλλά ήταν ευχάριστημένη.

— Σου το έλεγα αγαπητή μου, είπε κυττάζοντας διφορούμενα το χαριτωμένο προφίλ της νύφης της. Σου το έλεγα από τότε που παντρευτήκαμε, ότι ο γάμος αυτός, του Μπίλ και της Σάρας, ήταν ένας γάμος καλός, προωρισμένος να επιτύχει. Όχι σαν μερικούς άλλους.

Ο Μπίλ περιμενε μπροστά στην πόρτα της φυλακής και όταν επιτέλους έδωε τη Σάρα, ύστερα από μιάς ώρας' άναμνη, να προχωρήσει προς το μέρος του, μια γυναίκα μικρή, μόνη, που έβγαине από την τεράστια καγκελόπορτα της φυλακής με ένα δέμα από ρούχα κάτω από τη μασχάλη και δλο εκείνο τον κόσμο της αγάπης και του μαρτυρίου στο δλέμμα της, του φάνηκε σά να έδλεπε ένα θαυμάσιο όνειρο, από το οποίο δεν θα ξυπνούσε ποτέ.

— Μπίλ.

Η Σάρα θρήκε καταφύγιο στην αγκαλιά του, ύστερα ο Μπίλ πήρε από τα χέρια της το δέμα με τα ρούχα και προχώρησαν πιασμένοι από το μπράτσο προς την πλατεία φατεινή λεωφόρο, εύχυσίμενοι.

— Μπίλ, ψιθύρισε η Σάρα, όταν επιτέλους μπόρεσε να μιλήσει. Δεν φανταζόμουν ότι θα ήταν τόσο καλοί. Μονάχα τέσσερις μήνες. Δεν το περίμενα. Είναι τόσα πράγματα που δεν τα περίμενα. Και ο Ζοζέ φάνηκε γενναϊόδορος. Νομίζω ότι ο κόσμος είναι πιο καλός από ό,τι πιστεύουμε.

— Ίσως είναι έτσι, είπε ο Μπίλ. Πρέπει να συνηθίσουμε να βλέπουμε τα πράγματα όπως είναι. Υπάρχουν καλοί και κακοί και δώ, σ' αυτή τη μικρή πόλη, όπως σε δόλοκληρο τον κόσμο.

— Άλλά η καταδίκη όμως μένει. Δεν είναι έτσι Μπίλ; Μιά κηλίδα που θα με βαρύνει σε όλη μου τη ζωή.

— Περισσότερο θα βαρύνει έμένα, παρ' εσένα, Σάρα. Το ζέριες καλά. Έξ' άλλου κάθε τι είναι μοιρασμένο ανάμεσα μας. Το καλό και το κακό. Και θα δεχθούμε ο ένας τον άλλο, έτσι όπως είναι. Με τις κηλίδες, και με τα σφάλματά μας. Όπως είμαστε και όχι όπως θέλαμε να είμαστε. Είναι ανάγκη να αντιμετωπίσουμε την πραγματικότητα. Δεν μπορούμε να την αλλάξουμε, ή να κλείσουμε τα μάτια για να μην τη βλέπουμε, όπως κάναμε ως τώρα, είπε ο Μπίλ με φωνή σοδαρή.

Η Σάρα σίχτηκε απάνω του σιωπηλά.

— Είμαστε φτωχοί τώρα, Σάρα, εξακολούθησε ο Μπίλ. Δεν έχουμε σπίτι, δεν έχουμε χρήματα, πρέπει να επιστρέψουμε στον Ζοζέ τα λεπτά του κολιέ, αλλά δεν έχουμε χάσει τις ελπίδες μας. Και πρώτα από όλα εγώ έχω βρή μια καλή δουλειά, έτσι και αν οι αποδοχές είναι μέτριες. Μην νομίζεις πως είναι ένα ψέμα που σου το λέω για να σε παρηγορήσω. Είναι η αλήθεια, Σάρα. Άλλά θα είμαι υποχρεωμένος να μείνω εδώ και θέλω να μου πής όλη την αλήθεια. Μήπως θα σου ήταν πολύ δύσκολο να εξασκολούσσης να μένεις σ' αυτή την πόλη; Μήπως η ανάμνηση των δσων υπέφερες εδώ, ή σκεφί ότι θα είσαι υποχρεωμένη να βλέπης διαρκώς ώρισμένα πρόσωπα, κανει τη ζωή σου δύσκολη; ταραίζει τη γαλήνη σου;

Η Σάρα κούνησε αρνητικά το κεφάλι.

— Όχι. Δεν φοβάμαι, είπε. Όντε τον κόσμο, ούτε τις 'ανάμνησεις, ούτε ο τιδήποτε άλλο πράγμα. Δεν φοβάμαι τίποτα όταν είμαι κοντά σου.

Ο Μπίλ δεν απάντησε. Της έσφιξε το μπράτσο και προχώρησαν σιωπηλά. Είχαν βρή από το κέντρο της πόλεως και ο Μπίλ σταμάτησε και ακούμπησε για μία στιγμή το δέμα με τα ρούχα πάνω στη χορταρισμένη όχη του ποταμού.

— Και μένα είναι η επιθυμία μου να μείνουμε εδώ, της είπε. Θα ξαναφτιάσουμε σιγά - σιγά τη ζωή μας. Στην αρχή θα πάμε να μείνουμε με τους δικούς μας. Ύστερα θα ξαναφτιάσουμε το σπίτι μας. Όλα φυσικά θα είναι διαφορετικά από πρώτα, γιατί τώρα θα είμαστε φτωχοί.

Την κύτταξε στα μάτια και της χαμογέλασε.

— Θυμάσαι πως εδώ φιληθήκαμε για πρώτη φορά, Σάρα;

— Το θυμάμαι.

Ο Μπίλ τη φίλησε πάλι όπως και τότε. Πήρε το πρόσωπό της ανάμεσα στα χέρια του. Την κύτταξε στα μάτια για πολλή ώρα και πλησίασε τα χείλη του στα δικά της.

Άλλά δεν ήταν μονάχα όπως τότε. Ήταν πολύ περισσότερο και το ήξεραν καλά και οι δυο. Ήταν η αρχή μιάς καινούργιας ζωής. Θα ζούσαν φτωχικά, μα γαλήνια, όπως εκατομμύρια άλλες άγνωστες υπάρξεις, ίσως πάντοτε με λίγα χρήματα, αλλά θα ήταν ευτυχισμένοι, γιατί ήταν ζωντανά, γιατί αγαπιόντουσαν και γιατί ήξεραν πως κάναμε στον κόσμο δεν μπορεί να επιθυμηση τίποτα περισσότερο και τίποτα καλύτερο.

Αυτή είναι η ζωή, ψιθύρισε ο Μπίλ και δεν το ξέρισε.

Ήθελε να της: «Αυτή είναι η ζωή και όχι η άλλη, που πάνω στη σύγχυση της ταρταμένη νύφης μας είχαμε όνειρευτη. Αυτή και όχι η άλλη, η γεμάτη από άνοητα πράγματα χωρίς σημασία, από ψεύτικες λάμψεις και χάρτινους θρόνους». Αυτά ήθελε να πη, αλλά του φάνηκε δύσκολο να εκφράσει με με λόγια τις σκέψεις του, και επαύλασε:

— Αυτή είναι η ζωή.

— Ή Σάρα κατάλαβε, όπως πάντα, τους συλλογισμούς του.

— Έχεις δίκιο, Μπίλ, ψιθύρισε.

Ο Μπίλ έσκυψε, πήρε από κάτω το δέμα της Σάρας και εξακολούθησαν να περπατούν πλάι - πλάι, στην όχθη του ποταμού.

ΤΕΛΟΣ

ΟΥΤΕ εκείνο το βράδυ ο Μάριο, έβγαλε λέει από το στόμα του. Έτρωγε μηχανικά, με την έφημερίδα σηκωμένη μπροστά στο πρόσωπό του, σαν ένα έχθρικό, μισητό φρούριο. Από το διπλανό διαμέρισμα, ένα διασκεδαστικό πρόγραμμα της τηλεόρασης, περνούσε τον λεπτό τοίχο, και έφθανε ως τ' αυτιά τους.

— Θα ήταν ώραία αν είχαμε και μεις μία συσκευή τηλεόρασης στο σπίτι, δεν νομίζεις; είπε η Τζιοβάννα.

Ο άντρας της κατέβασε λίγο την έφημερίδα, και ρώτησε άφρημένα:

— Τι πράγμα;

— Μία συσκευή τηλεόρασης λέω, επανέλαβε η Τζιοβάννα. Πουλάνε με μικρές δόσεις.

— Μόνο αυτό μάς έλειπε, τη διέκοψε ψυχρά ο Μάριο. Να προσθέσουμε και άλλες δόσεις.

Ακόμη και το δλέμμα του είχε γίνει ψυχρό, έχθρικό τον τελευταίο καιρό και δεν έβλεπε παρ'ά μόνο τα δυσάρεστα πράγματα.

— Είσαι λερωμένος στο πηγούνι παρατήρησε. Θα είναι από ντομάτα.

Ύστερα άναψε ένα τσιγάρο, και εξαφανίστηκε στο σκοτάδι της βεράντας.

Ήταν μιά μικρή στενόμακρη ταρτσούλα, με δυο πολυθρόνες και δυο γλάστρες από γεράνια, που άποτελούσε το μικρό τους παράδεισο, ως την ημέρα που εγκαταστάθηκε στο διπλανό διαμέρισμα εκείνος ο πειρασμός.

Κάθε βράδυ, ο Μάριο έπαιρνε την Τζιοβάννα από το χέρι και την παρέσυρε στη βεράντα. Την έβαζε να καθίσει στη μιά πολυθρόνα, καθόταν κι εκείνος στο πλάι της, και περνούσε το χέρι του γύρω από τη μέση της.

«Άφησε το τραπέζι, το ξεστρώεις έπειτα» της έλεγε. «Κάθισε λίγο εδώ κοντά μου».

Μά δλα αυτά, φυσικά, γινόντουσαν πριν. Πριν να έρθη η Γαλλίδα. Τώρα το πλαινό μπαλκόνι, που χωριζόταν από το δικό τους με ένα διχτυωτό σύρμα, είχε μεταβληθί σε σκηνικό μοντέρνου θεάτρου. Είχαν εγκαταστήσει εκεί ένα κουνιστό καναπέ-δάκι με ριγωτή ταπετσαρία, γλάστρες με ψηλά εξωτικά λουλούδια και τη νύχτα ένα διακριτικό φώς φώτιζε δλο αυτό το διάκοσμο, και εκείνη την ξανθεία στρίγγλα, που πεταγόταν έξω κάθε δυο λεπτά, και χαμογελούσε προκλητικά, και τ' ίσια μακριά ξανθά μαλλιά της, και τ' ε-φαρμυστά μπλουζάκια της, και τ' ε-φαιρυστά μπλουζάκια της, και όλα τ' άλλα. Η Τζιοβάννα αντέληφθηκε με υπαχολία, ότι οι πολυθρόνες της ήταν τελείως ξεβαμμένες, και τ'α γεράνια στις γλάστρες δεν ήταν παρ'α ξερά κλαδιά, με δυο τρία άναμικα λουλούδια.

Ο Μάριο έμεινε έξω μερικά λεπτά, και ξαναμπήκε στην τραπέζια.

— Δεν σου έδωσα σημασία η Γαλλίδα; ρώτησε η Τζιοβάννα ειρωνικά.

— Άσε με ήσυχο, ήταν η απάντησή. Κύτταξε τι έχουν η Πάτ και ο Πάκι και χαλάνε τον κόσμο. Τους έχουμε δώσει μιά άναστροφή!...

Αργότερα, ξεπλωμένη στο κρεβάτι της η Τζιοβάννα, σκεπτόταν με πίκρα: «Πρώτα δεν τόν ένοιαζε αν η Πάτ ήταν κακοανατερωμένη, και ο Πάκι χαλούσε τον κόσμο από τις φωνές. Άλλοτε μου έλεγε πως χάνει

το μυαλό του για μένα, κάθε φορά που φορούσα ντεκολτέ μπλουζάκι και τ'α σκουλαρίκια με τις περλες. Μέσα στο σκοτάδι η Τζιοβάννα κινείτο ή Τζιοβάννα, ενώ έσκυβε πάνω από μίσος της έναντι της Γαλλίδας.

Ήταν άναπόφευκτο ένας άντρας, ος ακόμη, που αντιμετώπιζε από τον σιωπηλό δογγόντας ως το ντιδανι, και ξανάχαζε τις αισθήσεις της.

«Έχει μιά γραντζουνιά στο γόνατο» σκέφθηκε η Τζιοβάννα, αλλά δεν μπορεί να είναι απ' αυτό, σέ τίποτα χάλια. Έτρεξε στο τηλέφωνο και τηλεφώνησε στο γιατρό Μπέρ-τι.

— Πρέπει να έρθετε άμέσως για-τρέ, είπε. Έδώ Τζιοβάννα. Τζιοβάννα φέρι. Είναι επείγουσα ανάγκη.

Η ΤΖΙΟΒΑΝΝΑ έδωε στο κατώφλι τη γονηρή καθυσχαστική σιλουέτα του γιατρού Μπέρτι. Επιτέλους θα έπαλλασσάν αυτή από την ευθύνη.

— Εύτυχώς το πέσιμο δεν ήταν σοβαρό, είπε ο γιατρός. Πάντως πρέπει να μείνη δυο-τρεις μέρες στο κρεβάτι, και να είναι πιο προσεκτική τους υπόλοιπους μήνες της έγκυμοσύνης.

Η Τζιοβάννα κύτταξε το γιατρό, όπως κύτταζε την Πάτ, κάθε φορά που έλεγε τις συνηθισμένες της φαντασιοληξίες. Η Κλωντίν όμως, παρ'α τα λίγα Ιταλικά της, κατάλαβε τα λόγια του γιατρού, και άναυλθηκε σε λυγμούς.

Καθισμένη η Τζιοβάννα πλάϊ στο κρεβάτι της νεαρής Γαλλίδας, άκουγε τις εξομολογήσεις της, και προσπαθούσε να την καθησυχάσει.

Η ιστορία της Κλωντίν ήταν κοινή και κοντά. Όπως πολύ κοινό ήταν από κοντά και κείνο το χλωμό προσώπι με τις φακίδες, που... η Τζιοβάννα, προσπαθούσε να σκεπτεθεί ευχάριστα πράγματα, για να αναπληρώη η κούρα της καλλονής.

«Πρέπει να κάνω μιά έδδομα οικονομίες για να καλώμω τα έξοδα του κομμωτηρίου, ήταν η πρώτη σκέψη. Καθόλου ευχάριστη.

Σαφινικά, άκούστηκε ένας κραυγός, σαν κάτι να γκρεμιζόταν, σαν να σπαστοί να έφευγε. «Τα παιδιά είναι ασφαλισμένα» ήταν η πρώτη σκέψη της Τζιοβάννα. Τι να ήταν όμως; Είλεγε κανείς ότι ο θόρυβος αυτός έρχόταν από το διαμέρισμα της Γαλλίδας. Ναι, δεν μπορούσε παρ'α να έρχόταν από κεί. «Ας πείω να πικιστή» μουρμούρισε. Άλλά στο μεταξύ είχε κι' άλλες σκέψεις, και έτρεχε προς το μπαλκόνι. Βγήκε έξω να κύτταζε προς τον μοντέρνο παραδεισο, με τον κουνιστό καναπέ και τ'α ώραία κακοειδή.

— Τι συμβαίνει; φώναξε. Καμμία απάντησι.

— Κλωντίν! Δεσποινίς Κλωντίν! Τίποτα.

Αυθόρμητα η Τζιοβάννα σκαρφάλωσε στο διχτυωτό που χωριζε τα δυο διαμερίσματα, αιώρηθηκε για μιά στιγμή στο κενό, πάνω από το λουλούδες ύψος του πέμπτου παταριού, και επιτέλους βρέθηκε στο διπλανό μπαλκόνι. Εύτυχώς η υποκονόπορτα ήταν μισάνοικτη. Την έσπρωξε και μπήκε στο δωμάτιο.

Εκεί, μόνος, περσίασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

«Αυτή εδώ πήγε να κρεμάσει μόνη της τις κουρτίνες, και γλύστρησε από την καρέκλα και έπεσε», σκέφθηκε η Τζιοβάννα, ενώ έσκυβε πάνω από την Κλωντίν και προσπαθούσε να τη συνεφέρει.

Εκείνη συνήθε για μιά στιγμή, σιωπηλό δογγόντας ως το ντιδανι, και ξανάχαζε τις αισθήσεις της.

«Έχει μιά γραντζουνιά στο γόνατο» σκέφθηκε η Τζιοβάννα, αλλά δεν μπορεί να είναι απ' αυτό, σέ τίποτα χάλια. Έτρεξε στο τηλέφωνο και τηλεφώνησε στο γιατρό Μπέρ-τι.

— Πρέπει να έρθετε άμέσως για-τρέ, είπε. Έδώ Τζιοβάννα. Τζιοβάννα φέρι. Είναι επείγουσα ανάγκη.

Η ΤΖΙΟΒΑΝΝΑ έδωε στο κατώφλι τη γονηρή καθυσχαστική σιλουέτα του γιατρού Μπέρτι. Επιτέλους θα έπαλλασσάν αυτή από την ευθύνη.

— Εύτυχώς το πέσιμο δεν ήταν σοβαρό, είπε ο γιατρός. Πάντως πρέπει να μείνη δυο-τρεις μέρες στο κρεβάτι, και να είναι πιο προσεκτική τους υπόλοιπους μήνες της έγκυμοσύνης.

Η Τζιοβάννα κύτταξε το γιατρό, όπως κύτταζε την Πάτ, κάθε φορά που έλεγε τις συνηθισμένες της φαντασιοληξίες. Η Κλωντίν όμως, παρ'α τα λίγα Ιταλικά της, κατάλαβε τα λόγια του γιατρού, και άναυλθηκε σε λυγμούς.

Καθισμένη η Τζιοβάννα πλάϊ στο κρεβάτι της νεαρής Γαλλίδας, άκουγε τις εξομολογήσεις της, και προσπαθούσε να την καθησυχάσει.

Η ιστορία της Κλωντίν ήταν κοινή και κοντά. Όπως πολύ κοινό ήταν από κοντά και κείνο το χλωμό προσώπι με τις φακίδες, που... η Τζιοβάννα, προσπαθούσε να σκεπτεθεί ευχάριστα πράγματα, για να αναπληρώη η κούρα της καλλονής.

«Πρέπει να κάνω μιά έδδομα οικονομίες για να καλώμω τα έξοδα του κομμωτηρίου, ήταν η πρώτη σκέψη. Καθόλου ευχάριστη.

Σαφινικά, άκούστηκε ένας κραυγός, σαν κάτι να γκρεμιζόταν, σαν να σπαστοί να έφευγε. «Τα παιδιά είναι ασφαλισμένα» ήταν η πρώτη σκέψη της Τζιοβάννα. Τι να ήταν όμως; Είλεγε κανείς ότι ο θόρυβος αυτός έρχόταν από το διαμέρισμα της Γαλλίδας. Ναι, δεν μπορούσε παρ'α να έρχόταν από κεί. «Ας πείω να πικιστή» μουρμούρισε. Άλλά στο μεταξύ είχε κι' άλλες σκέψεις, και έτρεχε προς το μπαλκόνι. Βγήκε έξω να κύτταζε προς τον μοντέρνο παραδεισο, με τον κουνιστό καναπέ και τ'α ώραία κακοειδή.

— Τι συμβαίνει; φώναξε. Καμμία απάντησι.

— Κλωντίν! Δεσποινίς Κλωντίν! Τίποτα.

Αυθόρμητα η Τζιοβάννα σκαρφάλωσε στο διχτυωτό που χωριζε τα δυο διαμερίσματα, αιώρηθηκε για μιά στιγμή στο κενό, πάνω από το λουλούδες ύψος του πέμπτου παταριού, και επιτέλους βρέθηκε στο διπλανό μπαλκόνι. Εύτυχώς η υποκονόπορτα ήταν μισάνοικτη. Την έσπρωξε και μπήκε στο δωμάτιο.

Εκεί, μόνος, περσίασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το μυαλό της ή σκέψη ότι το τελευταίο ένα δευτερόλεπτο πέρασε από το

πος είναι να παντρευτούν το γρηγορότερο. Η Κλωντίν είναι ένα πρώτης τάξεως κορίτσι, συμπλήρωσε, ενώ κατέβασε το ακουστικό.

«Τελείωσε», μουρμούρισε. «Τώρα ή σεβαστή πεθερά της Κλωντίν θα πάθει μία κρίσι πιο δυνατή από τις άλλες».

ΕΝΑ ΣΚΟΥΡΟ αυτοκίνητο όταμάθηκε στην όκη του πεζοδρομίου, και λίγα λεπτά αργότερα άκούστηκε το κουδούνι της πόρτας. Η Τζιοβάννα έτρεξε να ανοίξη και βρέθηκε απέναντι σε μιά ήλικιωμένη κυρία ντυμένη με γκριζα. «Θα πρέπει να είναι η σεβαστή πεθερά», σκέφθηκε.

— Εσείς μου τηλεφωνήσατε πρό-όλιγου; ρώτησε η Τζιοβάννα.

Η Κλωντίν είχε ευνηθεί στο μεταξύ, και κύτταζε τρομαγμένα τη νεοφερμένη, προσπαθώντας να σκη-θί.

— Φρόνιμα, φρόνιμα, Κλωντίν. Πρέπει να μείνεις ακίνητη και ήσυχη. Ήταν η σεβαστή πεθερά» αυτή που μίλούσε, με φωνή σοδαρή αλλά χωρίς σκληρότητα.

— Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

«Εμείς οι δυο θα έχουμε δλο τον καιρό στο διάθεσή μας να μιλήσουμε, όταν θα έρθης στο σπίτι, συμπλήρωσε.

<

1832: Πόση χάρη και άμεριμνησία δείχνει αυτό το εύτυχισμένο ζευγάρι, που έχει παραδοθή με ένθυσιασμό και ζωή στις χαρές του πατι.

Τò Μανσόν

ΕΝΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΑΞΕΣΟΥΑΡ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΜΟΔΑΣ

Η Δούκισσα του Μαίν, την εποχή του Βασι-
λέως Ήλίου. Κρύβει το χέρι της σε μανσόν.

Τόν 17ον αιώνα, άνδρες και γυναίκες φορού-
σαν μανσόν, κρεμασμένο με μία κορδέλα.

Τέλος του 19ου αιώνα: η εποχή των παρ-
ξενων μανικιών. Το μανσόν έχει επιβλη-
θεί

ΠΟΙΑ εποχή πρωτοεμφανίσθηκε ή μόδα του μανσόν, και σε ποιού λαού τις γυναίκες ανήκει τάχα ή πατρότης του γυναικείου αυτού εξαρτήματος; Θα μπορούσε να φαντασθή κανείς ότι μας ήρθε από το Βορρά, όπου κάνει περισσότερο κρύο. Τά χρονικά δεν είναι σε θέσι να μας δώσουν πολλές πληροφορίες γύρω από το σημείο αυτό. ("Αν επρόκειτο για ένα πόλε-
μο π.χ., πόσο καλύτερα πληροφορημένοι θα εί-
μαστε!...")

Η Γαλλία, ή μάλλον, ειδικώτερα τὸ Παρίσι, υπήρξε φυσικά—ένα από τὰ πρώτα μέρη όπου ἐνεφανίσθη τὸ μανσόν—τουλάχιστον σὰ στολίδι ή εξάρτημα τῆς γυναικείας ἀμφίεσεως. Τὰ πρώ-
τα μανσόν ἐνεφανίσθησαν στὰ χέρια τῶν κομψῶν Παρισινῶν κατὰ τὰ τέλη τοῦ 16ου αἰῶνα, ἐνῶ βασιλεὺς ὁ Ἑρρίκος ΙΙΙ, καὶ εἶχαν εἰσαχθῇ ἀπὸ τῆς Βενετίας. Θὰ ἦταν παράλογο νὰ κάνη κανεὶς τὴν ὑπόθεσι ὅτι εἶναι πιθανόν οἱ ἱερωμένοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, πού κρατοῦσαν τὰ χέρια τους χωμένα μέσα στὰ φαρδεῖα μανίκια τους, νὰ ἐδω-
σαν στους ράφτες τὴν ἰδέα νὰ δημιουργήσουν αὐτὸ τὸ κοκέτικο, ἀλλὰ καὶ χρήσιμο ἀξεσουάρ, γιὰ τίς...

Μιά ἀπὸ τίς πρώτες εἰκόνες μόδας, ὅπου φι-
γουράρει ἕνα μανσόν, ἀνάγεται ἀκριβῶς στὴν ἐ-
ποχή τοῦ Ἑρρίκου ΙΙΙ, βασιλέως τῆς Γαλλίας, στὴν Αὐλὴ τοῦ ὁποῖου ἐπικρατοῦσε ή συνήθεια ἄνδρες καὶ γυναίκες νὰ ντυνῶνται μὲ ἐξαιρετικὴ κομψότητα καὶ πολυτέλεια. Εἰκονίζει μιὰ γυναι-
κα τὸ πρόσωπο τῆς ὁποίας εἶναι κρυμμένο πίσω ἀπὸ μιὰ μαύρη μάσκα. Ὅλο τὸ ντύσιμό της εἶ-
ναι παράξενο, καὶ δείχνει ἰδιαίτερα λεπτὸ γού-
στο. Ἐκτὸς ἀπὸ τίς ἀθρόνες χρυσὲς καὶ ἀσημε-
νιες ἀλυσίδες πού ἦταν πολὺ τῆς μόδας τὴν ἐπο-
χὴ ἐκείνη, διακρίνονται οἱ παράξενες γαρνιτούρες τῶν μανικιών, πού ἦταν ραμμένες πάνω στὶς ρα-
φές, καθὼς καὶ ὁ μεγάλος γιόκακς.

Ἀργότερα τὸν 17ον αἰῶνα, ἀρχίζουν νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ μανσόν ὄχι μόνο οἱ γυναίκες ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες. Τὸ κρεμοῦν ἀπὸ τῆς μέσης μὲ μιὰ φαρδεῖα κορδέλα! Καὶ ή μόδα συνεχίζε-
ται τὸν ἐπόμενο αἰῶνα: οἱ διαστάσεις τοῦ μαν-
σόν ἔχουν τώρα μεγαλώσει πολὺ, καὶ βλέπει κανεὶς εὐγενεῖς πού φοροῦν τὸ καπέλο μὲ τὰ φτε-
ρά καὶ εἶναι ζωσμένοι τὸ σπαθί τους, νὰ περι-
φέρουν τεράστια μανσόν, κρεμασμένα μὲ μιὰ φαρδεῖα ζώνη ἀπὸ τῆς μέσης τους.

Ἀς ρίξουμε μιὰ ματιά καὶ στὴν εὐγενικὰ ἀρχόντισσα τῆς ἐποχῆς τοῦ βασιλιά Ἡλίου. Τὸ μανσόν της εἶναι ἀπὸ λούτρ, καὶ οἱ γαρνιτούρες τοῦ φορέματός της εἶναι πολὺ πλούσιες. Βλέπει κανεὶς ἐδῶ καὶ τὸ παράξενο χτένισμα τῆς ἐπο-
χῆς: τρία πατώματα ἀπὸ δαντέλες, χτένισμα πού ὁ Λουδοβίκος 14ος κατέβαλε ἰδιαίτερες προσπάθειες νὰ τὸ καταργήσῃ. Ἡ κομψὴ κυρία πού εἰκονίζεται στὸν τίνακα τῆς ἐποχῆς, ἦταν ἡ δούκισσα τοῦ Μαίν, ὄγδοη κόρη τοῦ μεγάλου Κοντέ, ζωρῆ, ραδιούργα, καὶ ὀργανώτρια με-
γάλων ἐορτῶν καὶ διασκεδάσεων.

Ἡ ἐπανάστασι καὶ ή αὐτοκρατορία δὲν υἱοθέ-
τησαν τὸ μανσόν, πού ἔπαυσε νὰ ἐμφανίζεται γιὰ ἄρκετὸν καιρὸ. Ἀλλὰ ἀργότερα, τῇ ρομαν-
τικῇ ἐποχῇ, ἐναπῆρε τῇ θέσι του. Ὅλες οἱ κομψὲς καὶ αἰσθηματικὲς γυναικοῦλες τῆς δεύτε-
ρης, τῆς τρίτης καὶ τῆς τετάρτης δεκαετίας τοῦ 19ου αἰῶνα κρατοῦσαν ἕνα τρυφερὸ μανσόν καὶ

Τὸ μανσόν τὴν ἐποχὴ τοῦ Ρομαντισμοῦ.

ἔχωναν μέσα σ' αὐτὸ τὰ ἀδρὰ χεράκια τους.

Ῥαγότερα, ἐπὶ σαράντα περίπου χρόνια, τὸ μανσόν ξεχάστηκε καὶ πάλι. Οἱ κομψὲς κυρίες μὲ τὰ κρινολίνα ἦταν ἥδη ἄρκετὰ φορτωμένες μ' αὐτὰ, ὥστε νὰ μὴ θέλουν νὰ αὐξήσουν τὸν ὄγκο καὶ τὸ βάρος πού κουβαλοῦσαν. Καὶ ἔτσι θά-
νοουμε στὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶνα, ἐποχὴ πού ἐ-
φερε στὴ μόδα τὰ παράξενα φουσκατὰ—καὶ στε-
νὰ κάτω—μανίκια, καὶ μαζὶ μ' αὐτὰ καὶ τὸ μαν-
σόν. Στὴν καινούργια του ἐμφάνισι, ὁ πιστὸς αὐτὸς φίλος τῆς γυναικείας ἦταν μικροκαμωμένος καὶ στρουγγυλὸς—ὄχι ὅμως γιὰ πολὺ: πράγμα-
τι, κατὰ τὸ 1910, ἀρχισε νὰ παίρνη τεράστιες διαστάσεις, ἐνῶ τὰ φουστάνια ἀποκοτοῦσαν τὸ σχῆμα τοῦ ἐφαρμοστοῦ φουρό. Ὅλη ή κομψό-
τητα, ἀλλὰ καὶ ὁ ὄγκος μιᾶς ὁμορφῆς γυναικῆς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης χαρακτηρίζονταν ἀπὸ τὸ κα-
πέλο καὶ τὸ μανσόν της.

Καὶ στὴν ἐποχὴ μας; Ἐδῶ κι' ἐκεῖ, βλέπει κανεὶς τὸ χειμῶνα, ὅταν φυσᾷ ὁ βοριάς, κάποια κομψὴ γυναικα νὰ κρατᾷ ἕνα μανσόν πού ἀνή-
κει ἴσως ἄλλοτε στὴ γιαιγιά της... Πρόκειται ὅμως γιὰ μεμονωμένες ἐμφανίσεις, ἐμφανίσεις γυναι-
κῶν πού ἔχουν δική τους προσωπικότητα καὶ παίρνουν τὸ μανσόν, γιὰτί τους ἀρέσει. Ὅσο γιὰ τὴν μόδα... Ἐκείνη δὲν μίλησε! Περιμένει τὴν ὥρα της. Μὰ εἶναι δέξιο πῶς, ὅταν δώσῃ τὸ σύνθημα, οἱ γυναίκες θὰ τὸ ἀκολουθήσουν μὲ ἐ-
ξαιρετικὴ προθυμία. Γιατί τὸ μανσόν εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ γυναικεῖα καὶ πιὸ γοητευτικὰ στὴ θηλυ-
κότητά τους ἐξαρτήματα τῆς κομψῆς γυναικῆς...

Ἀγγλικὴ καρικατούρα τοῦ 1777: ή μόδα ἀπαί-
τει τυρμπάν καὶ πόδια μικροσκοπικά.

Γάμος στὸ Ρε

ΕΥΘΥΜΗ ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ

ΕΚΕΙΝΟ τὸ πρωὶ τὴν ὥρα πού ξυρίζονταν στὸ δωμάτιό του ὁ μίστερ Κέϊμπλ, ἕνας πολυάσχολος ἐπιχειρηματίας, ἄκουσε κά-
ποιον νὰ χτυπᾷ τὴν πόρτα του. Ἀνοίξε τὸ παράθυρο καὶ εἶδε ἕνα χαριτωμένο γυναικεῖο κεφαλάκι νὰ προβάλλῃ.

— Ἐσεῖς εἶστε ὁ Τζῶν Κέϊμπλ; ρώτησε.

— Ὁλόκληρος, δεσποινίς, τῆς εἶπε.

— Ἐχῶ ἕνα γράμμα γιὰ σὰς ἀπὸ τῆς Νέας Ὑόρκη. Ἐνα γράμμα συστατικό. Ἡρθα στὴν πόλι σὰς νὰ δρῶ δουλειά.

— Περᾶστε μέσα, παρακαλῶ, τῆς εἶπε.

Ἡ νέα μπήκε στὴν κάμαρα, κάθησε, ἀνοίξε τὴν τσάντα της καὶ ἀρχισε νὰ ψάχνῃ.

— Μὲ συγχωρεῖτε, τοῦ εἶπε ξαφνικά, δὲν βρί-
σκω τὸ γράμμα σας. Θὰ τὸ λησιμόνησα, φαίνε-
ται, στὴ μικρὴ μου βαλίτσα.

— Ἀ! δὲν πειράζει... Δὲν μοῦ λέτε: σκο-
πεύετε νὰ μείνετε πολὺν καιρὸ στὸ Ρενό;

— Αὐτὸ θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ σὰς, τοῦ ἀποκρί-
θηκε ἡ ἀγνωστὴ δεσποινίς, καὶ χαμογέλασε.

Ἄν τὰ καταφέρετε νὰ μοῦ βρῆτε καμμιὰ δου-
λειὰ ἐδῶ, τότε...

— Μμ! αὐτὸ πού ζητᾶτε εἶναι λιγάκι δύσκο-
λο. Γίνονται θλέπτες οἰκονομίες, ή κυβέρνησι ἀπολύει καθημερινῶς ὑπαλλήλους... Μπορῶ ὁ-
μως νὰ σὰς προτείνω κάτι ἄλλο.

— Τί;

— Νά... Ἀπὸ καιρὸ ξέρετε πὸ εἶχα στὸ πού-
μου αὐτὸ, μὰ δὲν μοῦ περίσσευε ποτὲ καιρὸς...
Τί λέτε, παντρεύομαστε;

Ἡ δεσποινίς ἔμπηξε τὰ γέλια... Ἐκείνος ἔ-
δγαλε τὸ ρολοὶ του.

Ἡ ὥρα εἶναι ἀκριβῶς δέκα παρὰ τέταρ-
το. Ἄν κάνουμε λιγάκι σύντομα, θὰ υποτε-
ρουμε νὰ εἴμαστε σὲ εἰκοσι λεπτά στὸ γρα-
φεῖο πολιτικῶν γάμων.

Μὰ θάθελα, ξέρετε, νὰ ἀλλάξω προηγου-
μένως. Τώρα μόλις κατέβηκα ἀπὸ τὸ τραίνο.

— Οὐ! δὲν θαρρέστε. Δὲν ὑπάρχει λόγος.
Τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ παρουσιάστηκε ἡ μαγεί-
ρισσα τοῦ μίστερ Κέϊμπλ.

Ἡοθε ἡ γυναικα μου ἀπὸ τῆς Νέας Ὑόρ-
κη, τῆς εἶπε τότε. Βάλε λοιπὸν τὰ δυνάτα σου
νὰ μὰς φτιάξῃς σήμερὰ τίποτα καλὸ.

— Ἡ κυρία τί ἐπιθυμεῖ; Γιά ποιά ὀρεκτικὰ
αἰσθάνεται προθυμία; ρώτησε ἡ μαγερίσσα.

— Νὰ πάρῃς τίποτα πουλερικά. Καὶ νὰ
μὰς ἐτοιμάσῃς καὶ μιὰ καλὴ σούπα.

— Ἐλα τώρα εἶναι ὥρα νὰ πηγαίνουμε, εἶ-
πε στή... γυναικα του.

Κατεβαίνοντας τὴ σκάλα, τῆς ἔδωσε τὰ
κλειδιά τοῦ ντουλαπιού.

— Μόλις γυρίσῃς νὰ δῶσῃς τὰ ἄπλυτα τῆς
Τζῶν νὰ τὰ πᾶν στὸ πλυντήριο, τῆς εἶπε.

Μπήκανε στὸ αὐτοκίνητό του καὶ σὲ λίγο
φτάσανε στὸ γραφεῖο πολιτικῶν γάμων.

Σὲ λίγο βγήκανε ἀπὸ τὸ γραφεῖο παντρεμέ-
νοι πιά. Ἡ γυναικα του, πού εἶχε ζαλιστῇ ἡ
κακομοίρα ἀπὸ τὸ θόρυβο καὶ τὴ φασαρία, τὸν
ρώτησε:

— Δὲν μπορεῖς νὰ ἀκούσω καλά τὸ ἐπίθε-
τό σου, ὅταν τὸ ἔλεγες στὸν ὑπάλληλο. Πῶς
σε λένε;...

— Κέϊμπλ, τῆς εἶπε ὁ ἄντρας της...

Μπα! Κέϊμπλ, λοιπὸν, σε λένε;... Περί-
εργο πράγμα... μού φαίνεται ὅμως πῶς τὸ
γράμμα πού μοῦ ἔδωσαν γιὰ σένα ἀπὸ τῆς
Νέας Ὑόρκη ἔχει πάνω ἄλλο ὄνομα.

— Μὰ δὲν μοῦ λες ποῖός σου τὸ ἔδωσε;

— Ἡ Ἐλέν Μπένετ.

Πρώτῃ φορὰ ἀκούω αὐτὸ τὸ ὄνομα.

Ἡ γυναικα του θυβίστηκε σὲ σκέψεις.

Ἐξάφνι ἐκεῖ πού ἔκανε νὰ δγαλῇ τὸ μαντή-
λι ἕνα γράμμα ἔπεσε ἀπὸ τὴν τσάντα της.

— Ἐξάρρη! Ἐλιστ, διάβασε αὐτὴ.

— Ὁ μίστερ Κέϊμπλ ἔμπηξε τὰ γέλια.

— Ὁ Ἐλιστ καθετα στὸ ἄλλο πατώμα πά-
νω ἀπὸ τὸ διαμέρισμά μου, τῆς ἐξήγησε. Εἶναι
ἕνας ἀσφαλιστὴς παντρεμένος.

Ἡ γυναικα του ἔβαλε καὶ κείνη τὰ γέλια.

— Ἀς εἶναι! εἶπε τέλος. Ἦταν τυχερὸ μὰς
νὰ παντρευτοῦμε...

Στὸ μετὰ εἶχαν φτάσει στὸ γραφεῖο του.

— Ἐγὼ σὲ ἀφίνα τώρα, ἄγαπῃ μου.

— Ἀντίο, ἀντροῦλη μου...

Χωρίσανε. Ὁ μίστερ Κέϊμπλ ἔκανε νὰ μπῇ
στὴν πόρτα τοῦ γραφείου του, ἀλλὰ ξαφνικά,
σὰν κατὶ νὰ θυμῆθηκε στάθηκε. Γύρισε πίσω.

— Δὲν μοῦ λες, ἀλήθεια; Πῶς σε λένε; Δὲν
μπορεῖς στὸ γραφεῖο τῶν γάμων, μὲ τὸ θόρυ-
βο ν' ἀκούσω τὸ ὄνομά σου.

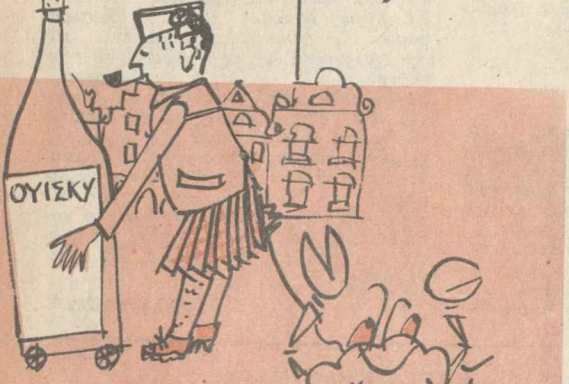
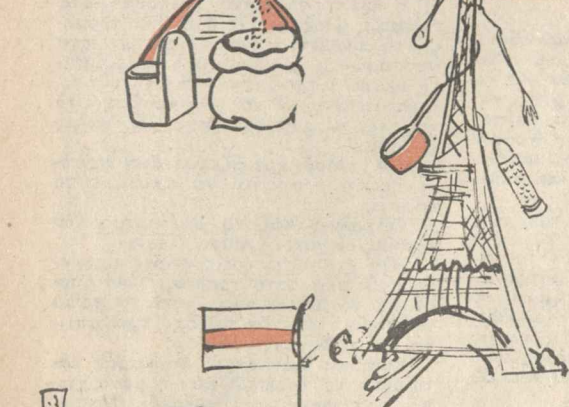
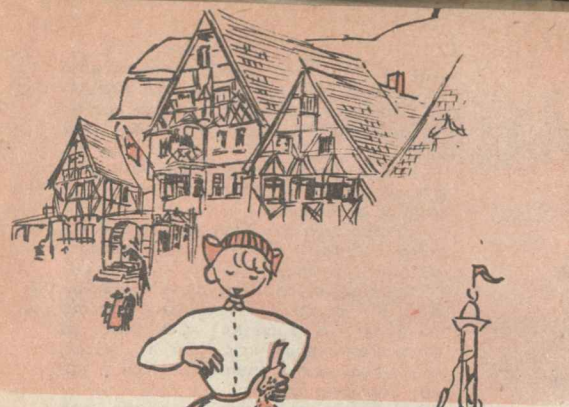
— Καθριν.

Καθριν! Τί ὥραio ὄνομα! Ἀντίο, γλυ-
κειά μου γυναικοῦλα!

— Στὸ καλὸ, χρυσέ μου ἀντροῦλη!...

Λ. Φέλντ

49

Ανάμεσα στα τόσα χαρακτηριστικά παρασκευάσματα που συνηθίζονται στις διάφορες χώρες διαλέξαμε για σας τα πιο απλά και κυρίως αυτά που ταιριάζουν με την κουζίνα μας. Εάν λοιπόν έχετε καιρό μπροστά σας έμφωληθήτε για να ερευνήσετε από τα καθιερωμένα και δοκιμάσετε να φτιάξετε κάτι το διαφορετικό και έμμοιο.

Ο γύρος του κόσμου

ΑΥΣΤΡΙΑ

«GUGELHUPF» (Βιεννέζικο κέικ)

2)3 φλυτζ. τσαγιού φρέσκο βούτυρο ή βιτάμ 2)3 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη 3 κροκάδια αυγών 1 αυγόλόκληρο 1 φλυτζάνι τσαγιού αλεύρι 2 κουταλάκια τσαγιού κοφτά μπέικιν πάουντερ 5 κουταλιές σούπας γάλα 1/2 φλυτζάνι τσαγιού άσπρισμένα και κομμένα αμύγδαλα 1 κουταλιά σούπας κοφτή αλεύρι.

Εκτέλεσι: Δουλεύετε το βούτυρο ή το βιτάμ έως ότου άσπρισή. Προσθέτετε λίγη - λίγη τη ζάχαρη και χτυπάτε το μίγμα συνεχώς. Ρίχνετε τα κροκάδια των αυγών και το αλόκληρο αυγό. Χτυπάτε το μίγμα.

Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι με τη μπέικιν πάουντερ και το ρίχνετε στο μίγμα του βούτυρου αλλοποδιασμένα με το γάλα. Δηλ. ρίχνετε λίγο από το αλεύρι, λίγο από το γάλα κ.ο.κ. ενώ ανακατεύετε το χυλό ελαφρά.

Αναμιγνύετε τα αμύγδαλα με μία κουταλιά αλεύρι και τα προσθέτετε στο χυλό. Τον αδειάζετε σε φόρμα βουτυρωμένη και πασπαλισμένη με αλεύρι.

Ψήνετε το κέικ σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) επί 1/2 περίπου ώρα. Τό βγάξετε από τη φόρμα μετά 10 λεπτά και το πασπαλίζετε με ζάχαρη άχνη. Γίνονται 8 έως 9 μερίδες.

ΓΑΛΛΙΑ

ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ «Α ΛΑ ΜΑΡΕΝΓΚΟ»

1 κοτόπουλο μεγάλο. 1 Αλάτι και πιπέρι. 1/2 φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο ή φυτίνη 1 Φύλλο δάφνης.

Η Σάλτσα: 1 φλυτζάνι τσαγιού νερό 1 λεμόνι 35 δράμια μαγιονέζα 1 κουταλιά σούπας βούτυρο 1 κουταλιά σούπας κοφτή αλεύρι 1 Αλάτι 1/4 φλυτζ. τσαγιού χυμός τομάτας 1/4 φλυτζ. τσαγιού κρασί άσπρο.

Εκτέλεσι: Κόβετε το κοτόπουλο σε τέταρτα και το πασπαλίζετε με αλάτι και πιπέρι.

Λιώνετε το βούτυρο σε ένα τηγάνι και κοκκινίζετε μέσα το κοτόπουλο. Προσθέτετε το φύλλο δάφνης, το σκεπάζετε και αφήνετε να σιγοψηθεί επί 20 ως 25 λεπτά ή έως ότου γίνετε. Τό βγάξετε σε ζεστή πιατέλα. Ετοιμάζετε τη σάλτσα.

Βράζετε το νερό με το χυμό λεμονιού και

ρίχνετε τα μαγιονέζα χωρισμένα στη μέση. Αφήνετε να βράσουν επί 10 λεπτά. Τό σιγογίετε και κρατάτε το ζουμί τους.

Ρίχνετε μέσα στο τηγάνι που ψήθηκε το κοτόπουλο, το βούτυρο και το αλεύρι. Τό ανακατεύετε σε σιγαή φωτιά μερικά λεπτά. Προσθέτετε το χυμό τομάτας, 1/4 φλυτζ. τσαγιού από το ζουμί των μαγιονέζα, το κρασί και τα μαγιονέζα. Βράζετε τη σάλτσα επί 5 λεπτά. Εάν γίνη πολύ πηκτή προσθέτετε λίγο κρασί και χυμό τομάτας. Τή ρίχνετε στο κοτόπουλο. Γίνονται 4 μερίδες.

ΕΛΒΕΤΙΑ

ΤΥΡΑΚΙΑ ΤΗΓΑΝΙΣΜΕΝΑ

75 δράμια γραβιέρα 1/2 φλυτζάνι τσαγιού γαλέτα 5 κουταλιές σούπας αλεύρι 2 αυγά, χτυπημένα 1 Λάδι ραφίνε ή στερεό το τηγάνισμα.

Εκτέλεσι: Κόβετε τη γραβιέρα σε τετάρτα πάχους ενός εκατοστού πρώτα και μετά τόπιν σε μικρά ορθογώνια κομμάτια. Αναμιγνύετε τη γαλέτα με το αλεύρι και χτυπάτε ελαφρά τα αυγά. Βουτάτε τα τετάρτα του στο αυγό και τα τυλίγετε στο μίγμα της μολύβδας. Τό ρίχνετε να τηγανισθούν σε μπουλντ και καυτό λάδι ή σε στερεό και τό σερβίρετε ζεστά.

ΣΚΩΤΙΑ

«SHORTBREAD» (Πήτα βούτυρου)

1 φλυτζάνι τσαγιού φρέσκο βούτυρο 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη 1 κροκάδι αυγού 3 φλυτζάνια τσαγιού κοσκινισμένο αλεύρι.

Εκτέλεσι: Χτυπάτε το βούτυρο και προσθέτετε λίγη - λίγη τη ζάχαρη. Ρίχνετε το κροκάδι αυγού και συνεχίζετε το χτύπημα ότου το μίγμα γίνη αόρατο.

Κοσκινίζετε πρώτα το αλεύρι και κατόπιν τό μετράτε με κανονικό φλυτζάνι τσαγιού (πρέπει να ζυγίζει 110 δράμια). Ρίχνετε το αλεύρι στο μίγμα του βούτυρου και ζυμώτε τη ζύμη ελαφρά. Τή χωρίζετε σε δύο κομμάτια και τή στρώνετε σε δύο ταψάκια ρηχά διαμέτρου 22 εκατοστών. Χαράζετε κάθε πηχά σε 12 κομμάτια και τήν τυπάζετε στην επιφάνεια με ένα πιρούνι σε διάφορα μέρη.

Ψήνετε τις πηχες σε σιγανό φούρνο (325ο

δώδεκα... συνταγές!

Φαρενάιτ) επί 25 λεπτά. Τις κόβετε στα μέρη που τις χαράζετε με ένα κοφτερό μαχαίρι. Γίνονται 16 κομμάτια.

ΙΤΑΛΙΑ

«CASSATA SICILIANA» (Γλύκισμα με μυζήθρα)

150 δράμια γλυκεία μυζήθρα 1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη 1/2 φλυτζάνι τσαγιού σοκολάτα 1 κουταλιά σούπας κόνιτα 50 δράμια παντεσπάνι ή μπισκότα σαβουαγιάρ 1 Λίγο λικέρ 1 Ζάχαρη άχνη.

Εκτέλεσι: Περνάτε τη μυζήθρα από σίτα και προσθέτετε τη ζάχαρη. Δουλεύετε καλά το μίγμα με σπάτουλα και προσθέτετε μία κουταλιά σούπας λικέρ, μερικά κομμάτια σοκολάτας και τα κόνιτα (διάφορα φρού ή γκλασέ ψιλοκομμένα).

Στρώνετε μέσα σε φόρμα απλή διαμέτρου 20 περίπου εκατοστών ή μέσα σε ένα ταψάκι λαδόχαρτο. Κατόπιν βάζετε μέσα το παντεσπάνι κομμένο σε φέτες ή τα μπισκότα σαβουαγιάρ εις τρόπον ώστε να σκεπασθούν ο πάτος και τα τοιχώματα του ταψιού. Έτσι θα γίνη σαν ένα κουτί από παντεσπάνι μέσα στο οποίο αδειάζετε το μίγμα της μυζήθρας. Τό στρώνετε στην επιφάνεια με τη λάμα ενός μαχαίριού και τό σκεπάζετε με λεπτές φέτες από παντεσπάνι ή με μπισκότα.

Σκεπάζετε το γλύκισμα και τό αφήνετε στο ψυγείο αρκετές ώρες. Τό βγάξετε σε πιατέλα, αφαιρείτε το χαρτί και κοσκινίζετε επάνω άρεπη ζάχαρη άχνη, ή τό σκεπάζετε με φονταν (βανίλια γλυκό) ως εξής:

Βάζετε σε μπαιν μαρι (επάνω από νερό που βράζει) 100 δράμια φονταν. Όταν ζεσταθή ελαφρά και ρευστοποιηθή τό ρίχνετε άμεσα επάνω στο γλύκισμα. Τό γαρνίρετε, αν θέλετε, πριν τό φονταν στερεοποιηθή, με φρού ή γκλασέ κομμένα σε φέτες.

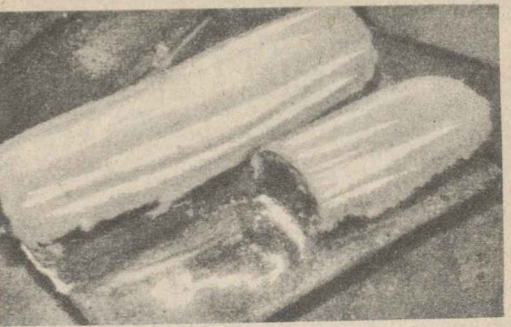
ΙΝΔΙΑΙ

ΕΣΚΑΛΟΠ ΜΟΣΧΑΡΙΟΥ «Α Λ' INTIEN»

150 δράμια φιλέτο μοσχαριού 1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ρύζι 1/2 φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο 2 κρεμμύδια ψιλοκομμένα 1 κουταλάκι τσαγιού κοφτό «καρύ» 1/2 φλυτζάνι τσαγιού κρέμα γάλακτος 1 Αλάτι και πιπέρι.

Εκτέλεσι: Κόβετε το φιλέτο μοσχαριού σε 4 φέτες και τις χτυπάτε ελαφρά με τον μπάτι.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

«Βάκουσα» τό έθνικό γλύκισμα των Άντιλλών.

Πλένετε τό ρύζι σε πολλά νερά τό στραγγίζετε και τό ρίχνετε σε νερό που βράζει. Όταν βράση τό στραγγίζετε και τό βάζετε όπως είναι μέσα στο τρυπητό κάτω από τη βρύση. Τό ξαναστραγγίζετε καλά και τό βάζετε σε κατσαρόλα με τό βούτυρο. Τό ανακατεύετε ελαφρά με ένα πιρούνι και τό αφήνετε ζεσκέτο σε σιγαή φωτιά μερικά λεπτά για να ζεσταθή.

Στρώνετε τα φιλέτα μοσχαριού με λίγο βούτυρο. Σε ένα άλλο τηγάνι ψήνετε τα κρεμμύδια έως ότου μαραθούν. Τα προσθέτετε στα φιλέτα, ρίχνετε λίγο καρύ και αφήνετε να σιγοψηθούν επί 15 λεπτά. Τότε προσθέτετε την κρέμα γάλακτος (φρέσκη ή του κουτιού νεκρής). Αφήνετε τα φιλέτα στη φωτιά μερικά λεπτά ακόμη για να ζεσταθούν ελαφρά με την κρέμα.

Βάζετε το πιλάφι σε φόρμα τό βγάξετε σε πιατέλα ζεστή και ρίχνετε επάνω τη σάλτσα από τα «εσκαλόπ». Βάζετε τα «εσκαλόπ» γύρω από το πιλάφι. Γίνονται 4 μερίδες.

ΑΝΤΙΛΛΑΙ

«ΒΑΚΟΥΑ» (Ρολό καρύδας)

1)3 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο ή βιτάμ 1 φλυτζ. τσαγιού αυγά (4 έως 5) 1 Έλαχιστο αλάτι 1 Λίγη βανίλια 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη 1 1/4 φλυτζ. τσαγ. αλεύρι κοσκινισμένο.

150 δράμια ινδική καρύδα 50 δράμια φονταν (βανίλια γλυκό) 2 άσπραδια αυγών 4 κουταλιές σούπας κοφτές ζάχαρη άχνη.

Εκτέλεσι: Λιώνετε το βούτυρο και τό αφήνετε να γίνη χλιαρό.

Χτυπάτε τα αυγά με τις ρόδες ή σε μίξερ έως ότου κάνουν αφρό. Προσθέτετε τό αλάτι, τη βανίλια και λίγη - λίγη τη ζάχαρη, ενώ χτυπάτε το μίγμα συνεχώς έως ότου πηχέ άρεκά. Τότε ρίχνετε τό βούτυρο και κατόπιν τό αλεύρι, δύο κουταλιές σούπας κάθε φορά, ενώ ανακατεύετε τό χυλό ελαφρά.

Βουτυρώνετε ένα ορθογώνιο ρηχό ταψί και τό στρώνετε με λαδόχαρτο. Αδειάζετε μέσα τό χυλό και τόν ψήνετε σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) επί 25 ως 30 λεπτά. Τό αναποδογυρίζετε επάνω σε χαρτί και βγάξετε τό παψί. Ξεκολλάτε τό χαρτί από τό μπισκού και κόβετε τις ξεροψημένες άκρες του.

Βάζετε σε μπαιν μαρι τό φονταν και όταν γίνη χλιαρό και ρευστοποιηθή κατόπιν προσθέτετε τη μισή καρύδα. Αυτό τό γλυκό τό απλώνετε επάνω στο μπισκού και τό τυλίγετε ρολό αρχίζοντας από τη φαρύτερη πλευρά.

Χτυπάτε τα άσπραδια μαργάρα πηχτή και προσθέτετε τη ζάχαρη άχνη και 1/2 φλυτζάνι

τσαγιού καρύδα, ενώ ανακατεύετε ελαφρά. Απλώνετε τό μίγμα επάνω στο ρολό και τό πασπαλίζετε με την υπόλοιπη καρύδα.

ΨΑΡΙ ΚΡΕΟ

300 δράμια λαυράκια ή μπαρμπούνια 1 Χυμός λεμονιού 1 Φύλλο δάφνης 2 έως 3 κρεμμύδια κομμένα σε φέτες 1 Αλάτι και πιπέρι 1 φλυτζάνι τσαγιού λάδι 1/2 φλυτζάνι τσαγιού φρέσκα 2 σκελίδες σκόρδο 2 έως 3 τομάτες 1 Λίγη πιπεριά κόκκινη.

Εκτέλεσι: Καθαρίζετε και πλένετε τα ψάρια. Τα χαράζετε και από τις δύο πλευρές και τα βάζετε σε ένα ταψάκι. Τα ραντίζετε με το χυμό 2 ή 3 λεμονιών και προσθέτετε τό φύλλο δάφνης, κρεμμύδια, αλάτι και λίγο πιπέρι. Αφήνετε να μείνουν επί 1/2 περίπου ώρα.

Ζεσταίνετε μέσα σε ένα σωτούρα ή σε βαθύ τηγάνι τό λάδι και σωτάρετε τα φρέσκα κρεμμυδάκια (ψιλοκομμένα) έως ότου μαραθούν. Προσθέτετε τό σκόρδο, τις τομάτες ξεφλουδισμένες και ψιλοκομμένες, ένα κομμάτι κόκκινη πιπεριά, και φύλλο δάφνης. Κατόπιν βάζετε μέσα τα ψάρια και αφήνετε να σιγοψηθούν μερικά λεπτά. Προσθέτετε τό χυμό λεμονιών, αφού τόν στραγγίσετε για να αφαιρεθούν τα κρεμμύδια και ψήνετε τα ψάρια σε σιγαή φωτιά ή στο φούρνο επί 20 έως 25 λεπτά. Τα σερβίρετε με ρύζι πιλάφι άσπρο.

ΡΩΣΙΑ

ΣΑΛΑΤΑ ΡΩΣΙΚΗ

Περισσεύματα από βραστό κοτόπουλο και από γλώσσα (ψάρι) βραστή 1 Σολομός καπνιστός 1 Γλώσσα καπνιστή 1 Καρότα βρασμένα 1 Πατάτες βρασμένες 1 Φασολάκια φρέσκα ή άρακάς 1 Αλάτι. Λαδόξυδο. Μαγιονέζα 1 Πατάκια βρασμένα.

Εκτέλεσι: Κόβετε λίγο βραστό κοτόπουλο, γλώσσα (ψάρι), σολομό καπνιστό και γλώσσα βοδινή καπνιστή σε λεπτά μακροστενα κομμάτια. Χρησιμοποιείτε από λίγα και από όλα. Προσθέτετε καρότα και πατάτες, κομμένα σε μικρούς κύβους στο μέγεθος μπιζελιού. Προσθέτετε επίσης μερικά φασολάκια ή άρακάς κοσμέρας στραγγισμένα καλά. Πασπαλίζετε τη σάλτσα με αλάτι και τη ραντίζετε με λαδόξυδο. Αφήνετε να μείνη στο ψυγείο επί μία ή και περισσότερη ώρα και κατόπιν προσθέτετε άρεκη μαγιονέζα για να ένωθούν τα υλικά. Όταν πρόκειται να τη σερ-

δείτε προσθέτετε και ένα ως δύο πατζάρια δρασμένα και ψιλοκομμένα.
ΣΗΜ.: Από τα ανωτέρω υλικά μπορείτε να παραλείψετε όρισμένα. Στην πραγματική όμως ρωσική σαλάτα δεν λείπει το πουλερικό και το ψάρι. Φτιάχνετε ρωσική σαλάτα όταν έχετε περισσεύματα από πουλερικό ή ψάρι.

ΙΣΠΑΝΙΑ

ΚΑΛΑΜΑΡΑΚΙΑ ΚΡΑΣΑΤΑ

300 δράμ. καλαμαράκια ■ 1½ φλυτζάνι τσαγιού λάδι ■ 2 σκελίδες σκόρδο ■ Φύλλο δάφνης ■ 3 κουταλιές πολτό τομάτας ■ 1 κουταλιά ζάχαρη ■ Άλατι και πιπέρι ■ 2 ποτηράκια κρασί άσπρο ■ Μοσχοκάρυδο τριμμένο.

Εκτέλεσι: Καθαρίζετε και πλένετε τα καλαμαράκια. Τα κόβετε σε μικρά κομμάτια. Ζεσταίνετε το λάδι και σωτάρете τα καλαμαράκια. Προσθέτετε το σκόρδο, το φύλλο δάφνης, την τομάτα, τη ζάχαρη, άλατι και πιπέρι. Αφίνετε να σιγοψηθούν μερικά λεπτά και προσθέτετε το κρασί και λίγο νερό ζεστό. Τα σκεπάζετε και τα αφίνετε να σιγοβράσουν επί 45 λεπτά. Τα πασπαλίζετε με λίγο μοσχοκάρυδο.

ΑΦΡΙΚΗ

ΓΑΡΙΔΕΣ ΤΗΓΑΝΗΤΕΣ ΣΕΝΕΓΑΛΗΣ

300 δράμια μεγάλες γαρίδες ■ Λίγο άλατι ■ 2 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι ■ 2 κουταλάκια τσαγιού κοφτά μπέικιν πάουντερ ■ ½ κουταλάκι τσαγιού κοφτό άλατι ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού γάλα ■ 2 αυγά. Πιπέρι. 1 σκελίδα σκόρδο ψιλοκομμένο ■ Μαϊντανός ψιλοκομμένος ■ Λάδι ραφινέ ή Στερεόλ ■ Σάλτσα τομάτας.

Εκτέλεσι: Καθαρίζετε τις γαρίδες και τις πασπαλίζετε με λίγο άλατι. Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι, τη μπέικιν πάουντερ και το άλατι. Προσθέτετε το γάλα και τ' αυγά (χτυπημένα), λίγο πιπέρι, το σκόρδο και το μαϊντανό. Ανακατεύετε το νυλό και, αν είναι πολύ αραιό, προσθέτετε λίγο ακόμη αλεύρι. Αν είναι πηχτός, ρίχνετε λίγο γάλα. Ζεσταίνετε σε τηγάνι αρκετό λάδι ραφινέ ή Στερεόλ. Βουτάτε τις γαρίδες μέσα στο νυλό, και τις ρίχνετε, μία - μία, να τηγανιστούν μέσα στο λάδι. Τις βγάζετε με τρυπητή κουτάλα και τις σερβίρετε ζεστές με νόστιμη σάλτσα και τομάτας ως εξής: Βάζετε στο κέντρο μιας πιατέλας τη σαλτσiera με τη σάλτσα και γύρω από αυτή βάζετε τις γαρίδες. Τη σάλτσα μπορείτε να τη βάλετε και σε ένα μπολ.

ΚΙΝΑ

ΡΥΖΙ «ΜΑΝΤΑΡΕΝ»

2 φλυτζάνια τσαγιού ρύζι ■ 1 φέτα λεμονιού ■ Βούτυρο ή φυτίνη. Άλατι ■ 1 μικρό κοτόπουλο ή λίγο ζαμπόν ■ Λίγο λάδι. 2 αυγά. Λίγη «σόγια σως» (προαιρετική).

Εκτέλεσι: Πλένετε το ρύζι σε πέντε ή έξη νερά, ώστε να αφαιρεθεί τελείως το άμυλο. Βράζετε αρκετό νερό με μία φέτα λεμονιού και ρίχνετε το ρύζι. Το ανακατεύετε έως ότου αρχίσει να βράζει και το αφίνετε να βράση επί 18 περίπου λεπτά. Το δοκιμάζετε και, αν ο κόκκος ρυζιού σπάση ανάμεσα στα δάχτυλα, το άπασούρετε από τη φωτιά. Στραγγίζετε το ρύζι και το ξεπλένετε με νερό κρύο. Το ξαναστραγγίζετε και το απλώνετε σε ένα ταψίμακι δουτυρωμένο. Το πασπαλίζετε με άλατι και το σκεπάζετε με λαδοχαρτό δουτυρωμένο. Το αφίνετε σε ζεστό φούρνο επί 15 λεπτά.

Αφαιρείτε την πέτσα και τα κόκκαλα από ένα κοτόπουλο θρασμένο και το κόβετε σε μικρά κομματάκια. Η κόβετε σε λεπτά κομματάκια λίγο ζαμπόν. (Μπορείτε όμως να χρησιμοποιήσετε και από τα δύο).

Βάζετε σε ένα τηγάνι λίγο λάδι και, όταν ζεσταθεί, ρίχνετε τα αυγά χτυπημένα. Τα ανακατεύετε ελαφρά και όταν πήξουν ρίχνετε το κοτόπουλο και το ρύζι. Προσθέτετε, εάν θέλετε, τη σόγια - σως. (Υπάρχει στα μεγάλα εδωδιωπωλεία) και στο τέλος ρίχνετε το ζαμπόν. Εάν βάλετε μόνο ζαμπόν θα το ρίξετε στο τέλος.

ΤΑ ΠΑΤΡΟΝ

του παραρτήματός μας

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Το πατρόν του φορέματος αυτού αποτελείται από πέντε κομμάτια. Από αυτά θα κόψετε τα υπ' αριθ. 1, 4 και 5 διπλά, χωρίς ραφή στη μέση, και τα υπ' αριθ. 2 και 3 δύο φορές το καθένα. Μπορείτε αν θέλετε να κάμετε την εξωτερική φούστα από άλλο φθηνότερο ύφασμα. Στην προκειμένη περίπτωση θα κόψετε το υπ' αριθ. 4 κομμάτι από το άλλο ύφασμα.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

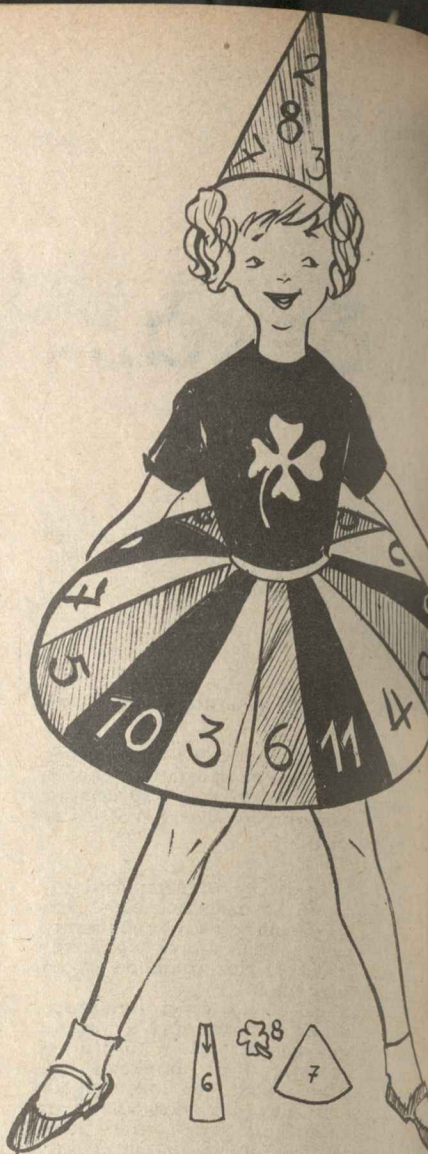
Βγάλετε από το παράρτημα τα πέντε κομμάτια του πατρόν σε διαφανές χαρτί, το καθένα χωριστά, παρακολουθώντας τις γραμμές τους. Αντιγράψετε και τα σημάδια τους. Τοποθετήστε τα χαρτιά στο διπλωμένο ύφασμά σας αφού προηγουμένως ελέγξετε το πατρόν στα μέτρα σας.

Κόψτε το ύφασμα αφίνοντας για τις ραφές και τα στρίψωματα. Τρυπώστε τις πλαινές ραφές, τις ραφές των ώμων και τις ραφές των μανικιών. Κλείστε τις πένες και κάνετε τη σούρα στα μανίκια και στις δύο φούστες στη μέση. Γαζώστε όλες τις ραφές και τις πένες καθώς και τη ραφή της φούστας. Ένωστε τις δύο φούστες μαζί και τοποθετήστε τις στο κορσάκι. Γυρίστε το στρίψωμα στα μανίκια και κάντε τις σούρες μέσα και έξω. Γυρίστε την εξωτερική φούστα αφού κάνετε μια σούρα στο κάτω μέρος και ράψτε την στην εσωτερική φούστα, που είναι κοντή. Ρελιάστε το ντεκολτέ με ένα λοξό ρέλι. Ράψτε στην πλάτη ένα φερμουάρ, που να φθάνει λίγο κάτω από τη μέση.

ΡΟΥΛΕΤΑ

(Παιδικό κουστουμάκι για κοριτσάκι 10 ετών)

Ετοιμάστε και την κορούλα σας για το

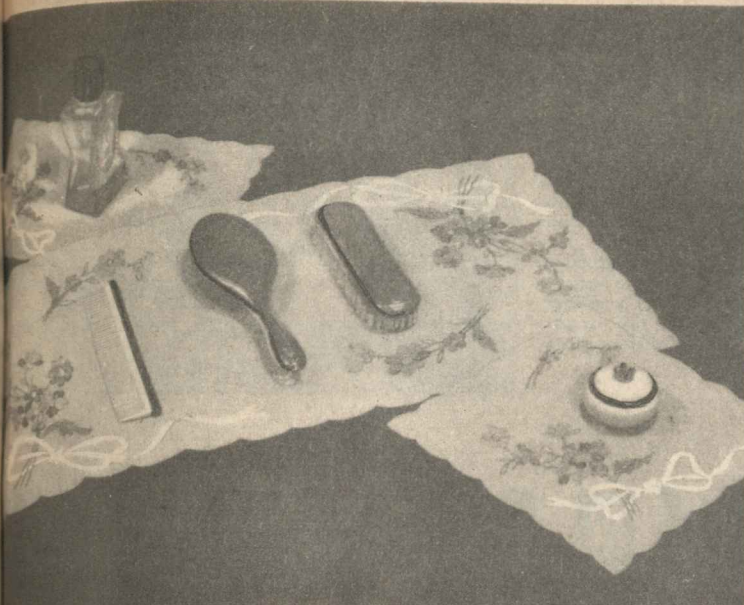
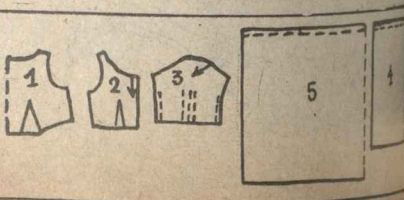
μπάλ - μασκέ. Το κοστούμι που σας δίνουμε είναι χαριτωμένο για μικρό κοριτσάκι. Θα κόψετε τη φούστα από μαύρο, κόκκινο και άσπρο φετρίνα, και το καπέλο από κόκκινη φετρίνα. Ένα μακρό ή μάλλινο μαύρο μπλουζάκι με ένα πράσινο τετραφύλλο τριφύλλι μπροστά.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Το πατρόν αυτό αποτελείται από τρία κομμάτια, αρχίζοντας από το υπ' αριθ. 6. Θα κόψετε το υπ' αριθ. 6 δέκα πέντε φορές. Για τις φούστες θα κόψετε από τη μαύρη φετρίνα πέντε από την κόκκινη και πέντε από την άσπρη. Κόψετε από την κόκκινη φετρίνα δύο φορές το υπ' αριθ. 2 κομμάτι και μία φορά το τριφύλλι από πράσινη φετρίνα. Για το μπλουζάκι σας δίνουμε πατρόν, θα μπορούσατε με επιπλέον ποιοδήποτε μαύρο απλό μπλουζάκι να συμπληρώσετε το κοστούμι. Κόψτε ακόμη ένα μακρό ζωνάκι για τη φούστα. Θα χρειαστείτε και ένα χονδρό κανναδάτσο ή ταρλατόν για το καπέλο.

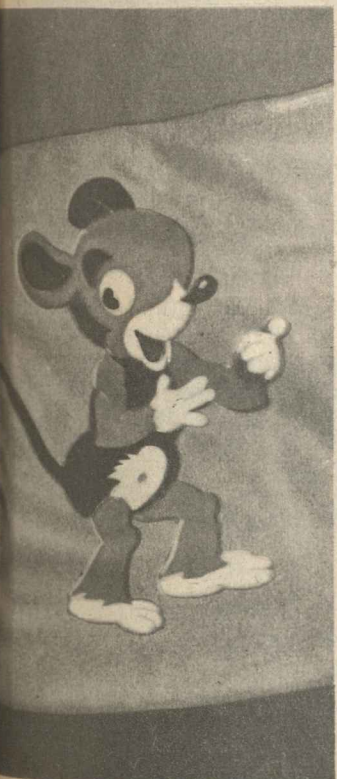
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Αντιγράψετε τα τρία κομμάτια του πατρόν από το παράρτημά μας και κόψτε τα ύφασμα όπως σας λέμε παραπάνω. Τρυπώστε τα φύλλα της φούστας τοποθετώντας ένα λευκό ή ένα κόκκινο, ένα μαύρο εναλλάξ. Προβάρτε τη φούστα και στενέψτε την επάνω όσο χρειάζεται. Γαζώστε όλες τις ραφές και τοποθετήστε το ζωνάκι. Γυρίστε και γαζώστε το στρίψωμα από κάτω και περάστε μέσα σ' αυτό ένα στενό γυλό σύρμα καπέλου για να στέκεται η κορούλα. Κόψτε μεγάλους αριθμούς από κόκκινη, μαύρη και άσπρη φετρίνα, και γαζώστε τους σε ένα φύλλο διαφορετικού χρώματος. Κόψτε τριφύλλι και γαζώστε το στο εμπρός μέρος. Κόψτε δύο κομμάτια για το καπέλο από το υπ' αριθ. 7 από το κανναδάτσο. Τρυπώστε το καπέλο μαζί με τη φόδρα του και προβάρτε το. Γαζώστε τις ραφές και γυρίστε στο κάτω μέρος ένα στρίψωμα. Κόψτε μερικά νομίσματα από μαύρη φετρίνα και γαζώστε τα στο καπέλο.

596 ΣΕΡΒΙΤΣΙΟ ΤΟΥΛΛΕ-ΤΑΣ: Σε λεπτό λινό ύφασμα κεντήστε με θελονιά πουάν ντ' αμπρ για τους φιόγκους, μεγάλες θελονές ανεβάτο για τα λουλούδια και ριζοβελονιά για τα κλαδιά και τα φυλλοσάκια. Χρησιμοποιήστε χρωματιστό λινό και κεντήστε με κλωστή στην απόχρωση του ύφασματός σας. Τα πουάν θα γίνουν με λεπτό νήσόνι. Στο παράρτημα σας δίνουμε τη γωνιά του φετονιού και όλα τα μοτίφ που θα χρειασθούν για να κεντηθείτε το μεγάλο σεμέν και τα πετοστάκια. Τα μεγέθη αυτών θα είναι ανάλογα με τα επιπλά σας.

598 ΑΡΧΑΙ-ΚΟ ΣΕΜΕΝ: Σε μπέλ έταμιν θα κεντηθή το σεμέν αυτό με τα αρχαϊκά σχέδια. Θα μεταχειρισθείτε κλωστή σε χρώμα εκάστη για την κεντήση του σχεδίου και για τη ζιγκ - ζαγκ. Με τη μαύρη κλωστή θα κεντηθείτε όλο γαζάκι. Το σχέδιο που σας δίνουμε είναι το τέταρτο. Το ίδιο σχέδιο μπορούμε να το κάνετε και σε τραπέζο-άνηλο χρησιμοποιώντας χονδρότητα έταμιν φτάνει να πέφτει καλά.

ΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

του 89ου παραρτήματός μας

600 ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΑΞΙΛΑΡΙ: Για την παιδική κρεβατοκάμαρα κεντήστε σε χονδρό λινό ύφασμα το φανταστικό αυτό ζωάκι. Θα κεντηθή από λινάσιον με τόσα γκρι, μαύρη, άσπρη και κόκκινη. Θα κάνετε άσπρη τα κάτω πόδια, τα χόρτα κάτω, το εξωτερικό του ματιού, τη μασκιά. Μαύρο θα γίνει το σώμα με την ουρά, το φρύδι, η κόρη του ματιού, το δεξί αυτί, το πρώτο εσωτερικό του αυτιού, η κόρη του αυτιού, τα τερπέρ κομματάκια του κεφαλιού. Τα πόδια, τα χείρια και το κεφάλι θα γίνουν γκρι. Κόκκινη θα κάνετε τη γλώσσα και το εσωτερικό του αυτιού. Προτιμήστε κίτρινο χρώμα για το ύφασμα που θα κεντήσετε. Θα χρησιμοποιήσετε κλωστές όμοιες με τα χρώματα της τσόχας. Το μοτίφ αυτό μπορείτε να το χρησιμοποιήσετε για σκέπασμα παιδικού ντιβανιού κλπ.

601 ΚΕΝΤΗΤΕΣ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ: Σας δίνουμε ένα όμορφο κι εύκολο μοτίφ που μπορείτε με αυτό να διακοσμήσετε τις κουρτίνες και το κούβρ. Λι της κρεβατοκάμαρας σας. Το ύφασμα που θα χρησιμοποιήσετε μπορεί να είναι χονδρό δουλαλά ή και φαντο δαμπακερό που θα το φεράρετε για το κούβρ - Λι. Θα κεντήσετε όλο το μοτίφ με χονδρή κλωστή σε ένα χρώμα με θελονιά θηλιά για τα φύλλα ανεβάτο για τα πουά και ριζοβελονιά. Το μοτίφ αυτό γίνεται σε οποιοδήποτε σχέδιο κουρτίνας προτιμάτε. Στο παράπλευρος σχέδιο σας δίνουμε μία ιδέα για κόντες κουρτίνες με βολάν από πάνω. Το μοτίφ που θα δοθεί στο παράρτημα με τον αντίστοιχο αριθμό θα το αντιγράψετε σε διαφανές χαρτί και θα το συναρμολογήσετε, όπως βλέπετε στο σχέδιο μας με προσοχή και με επιδεξιότητα.

597 ΚΑΡΕ ΝΤΕ ΤΑΜΠΑ: Πολύ λεπτό καρέ που θα κεντήσετε σε νάυλον όργάντζα με πουάν ντ' όμπρ ανεβάτο και ριζοβελονιά. Προτιμήστε όργάντζα χρωματιστή και εργασθείτε με λευκή κλωστή. Η γωνιά που σας δίνουμε στο παράρτημα είναι το τέταρτο. Τα μπουκετάκια θα τα ρίξετε σκόρπια στο κέντρο μαζί με λεπτά πουά ανεβάτο. Το τελείωμα θα γίνει με ένα πολύ λεπτό φετονιάκι από την ίδια κλωστή. Το ίδιο σχέδιο χρησιμοποιείται για μικρότερα πετοστάκια, κόβοντας τη γωνιά όπου θέλετε.

599 ΣΟΥ ΠΛΑ: Πολύ πρακτικά και μοντέρνα σου πλά, που μπορούν ναυμάσια να αντικαταστήσουν τα μεγάλα τραπέζομάνηλα. Θα κεντηθούν σε χρωματιστό χονδρό λινό με λευκή κλωστή. Όλο το μοτίφ θα γίνει σταυροβελονιά καθώς και τα μικρά τριαντάφυλλα που θα τοποθετηθούν στις πετσέτες και στην άλλη άκρη του σέτι. Στο τελείωμα θα κάμετε ένα λεπτό άζουράκι ξεφτώντας από τις δύο μόνο πλευρές κρόσια. Αν έχετε σπιτί μοντέρνο, φτιάχτε τα σε διαφορετικό χρώμα.

Η ΝΟΣΟΣ ΤΟΥ ΧΑΝΣΕΝ

61

ΠΕΝΤΑΚΑΘΑΡΗ ΜΠΟΥΓΑΔΑ ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΙΔΕ

Γιατί μόνο το TIDE, που πλένει με νέο και σύγχρονο τρόπο τα ρούχα, εγγυάται:

Καθαριότητα:

Ο καταπληκτικός άφρος του έχει την ιδιότητα να διαπερνά τους πόρους των ρούχων, να διαλύει και να αιχμαλωτίζει κάθε βρωμιά, σκόνες, λαδιές κλπ. και να τις παρασύρει με το ξέβγαλμα.

Εύκολία:

Βάζοντας μπουγάδα με TIDE τα ρούχα δεν χρειάζονται τρίψιμο (έκτος ίσως σε μερικές παρά πολύ λερωμένες μεριές). Έτσι γλιτώνετε από τη σκληρή δουλειά, δεν κόβεται η μέση σας, δεν λάτε τα χέρια σας.

Οικονομία:

Με λίγο TIDE έχετε πολύ και πλούσιο άφρο, ακόμη και με κρύο σκληρό νερό. Το TIDE πλένει μαλακά, χωρίς να φθείρει τα ρούχα, γι' αυτό και τα ρούχα σας δα βαστήσουν πολύ περισσότερο καιρό.

Κι' ακόμη: Το TIDE είναι άβλαβές για τα χέρια σας.

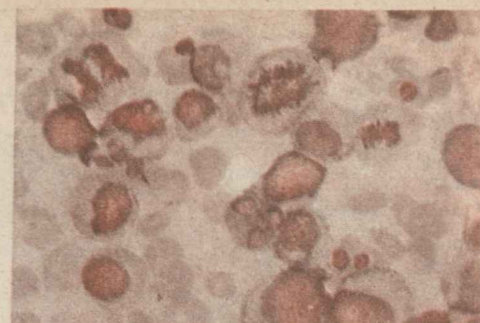
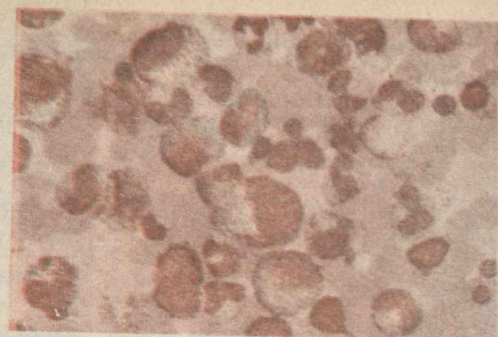
Δοκιμάστε και σεις σήμερα τον νέο και σύγχρονο αυτόν τρόπο μπουγάδας με TIDE. Θα πεισδητε μόνες σας ότι:

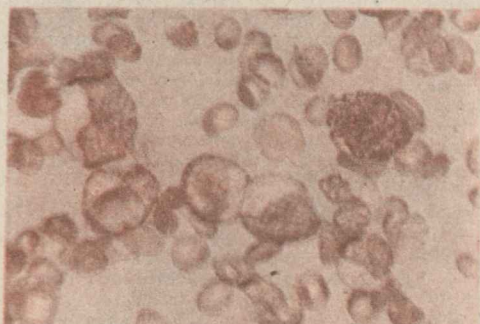
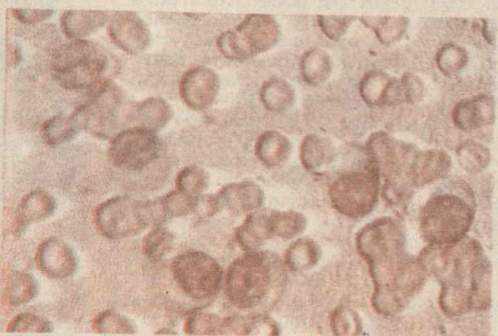
ΤΟ ΤΙΔΕ ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ!

Φυσιολογικός μυελός με τα κύτταρα στελέχη του που μεταμορφώνονται σε έρυθρά και λευκά αιμοσφαίρια.

Λευχαιμία, ονομαζόμενη πλασμοκυτταρική. Με το γκριζό χρώμα διακρίνονται τα κύτταρα που μεταμορφώνονται σε έρυθρα αιμοσφαίρια, ενώ τα σφαιρικά πλασμοκύτταρα, η άρχική δηλαδή μορφή των λευκών αιμοσφαιρίων.

Κακοήθης αναιμία: Από έλλειψη θιταμίνης Β12, τα κύτταρα - στελέχη δίνουν γιγαντιαία έρυθρα αιμοσφαίρια, υπερφορτωμένα με αιμοσφαιρίνη. Διακρίνονται εδώ πολλά κύτταρα σε πλήρη διαίρεση: Δύο ξέχωροι πυρήνες.

«Μυελοειδής» λευχαιμία. Τα λευκά αιμοσφαίρια (σε κόκκινο χρώμα εδώ) περνούν στο αίμα πριν ωριμάσουν.

Τὸ Αἷμα!..

ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΥΓΡΟ ΠΟΥ ΚΥΛΑΕΙ ΣΤΙΣ ΦΛΕΒΕΣ ΜΑΣ

Τα αιμοφόρα αγγεία μας κουβαλούν ακούραστα πέντε λίτρες αίμα που φέρνει τη ζωή και στο πιο μικρό κύτταρο μας. Ποιά όμως να είναι τα μυστικά του ζωτικού αυτού υγρού;

ΥΓΡΟ που άλλοτε έθεωρείτο ιερό, το αίμα υπήρξε επί αιώνες αντικείμενο μαγείας και τρόμου. Και στις ημέρες μας ακόμα, έχει για πολλούς ανθρώπους, μια βαθιά συμβολική έννοια. Έχει όμως και πολύ από το μυστηριό του. Το ζωντανό αυτό ρευστό, αναλύθηκε, αναπαιρίστηκε. Οι επιστήμονες το παρατήρησαν υπό μεγέθυνση 900.000 φορές. Οι ιδιότητές του όμως προκαλούν πάντοτε την έκπληξη των επιστημόνων.

Αν όλοι οι πετρελαιοαγωγοί του πλανήτη μπορούσαν να τοποθετηθούν ένας πίσω από τον άλλο, είναι βέβαιο ότι δεν θα έφθαναν το μήκος δυνάμει των αιμοφόρων αγγείων ενός ανθρώπου μέσου αναστήματος: γιατί υπολογίζεται σε περισσότερο από 100.000 χιλιόμετρα.

Το μεγαλύτερο μέρος του δικτύου αυτού αποτελείται από τα τριχοειδή λεγόμενα αγγεία, που πολλά από αυτά δεν έχουν ούτε το πάχος μιας τριχάς. Σε κάθε λεπτό όμως μεταφέρονται πέντε κιλά αίμα σε εκατοντάδες εκατομμυρίων κυττάρων για να τα τρέφουν και να τα αδειάζουν από τις διάφορες άχρηστες ουσίες.

Η σύνθεση του αίματος είναι εξαιρετικά πολύπλοκη. Όταν το βλέπουμε σε ένα γυάλινο δοχείο και το αποδοκιμάζουμε να πήξει, τα στοιχεία που το αποτελούν χωρίζονται και τα πιο βαρύτερα κατακάθονται στον πυθμένα του δοχείου ενώ από πάνω εμμένει ένα διαφανές υγρό χρώμα: το πλάσμα—που κατανέμεται το μισό περίπου του συνολικού όγκου.

Το υγρό αυτό, ανάμεσα στ' άλλα, χρησιμεύει στο να κουβαλά τα έρυθρα αιμοσφαίρια, τα λευκά αιμοσφαίρια και αιμοπετάλια.

Τα πρώτα μπορεί να συγκριθούν με έναν εμπορικό στόλο: είναι αληθινά πλοία—δεξαμενές που μεταφέρουν φορτία πετρελαίου, όπως θα λέγαμε, ενώ τα λευκά αποτελούν τον πολεμικό στόλο: όταν σημειωθεί έκπληξη επίθεσι στον οργανισμό, όρμουν όλα για να καταστρέψουν τον εισβολέα. Τα αιμοπετάλια, τέλος, αποτελούν τα συνεργεία επισκευής: όταν παρουσιασθεί διαρροή—αιμορραγία—τα αιμοπετάλια τρέχουν να εργασθούν για να φράξουν το ρήγμα.

Στα πέντε κιλά αίματος, τα έρυθρα αιμοσφαίρια αντιπροσωπεύουν σε όγκο κάτι λιγότερο από το μισό. Ένας κανονικός ενήλικος έχει πέντε εκατομμύρια έρυθρα αιμοσφαίρια κατά κυβικό χιλιοστό ήτοι συνολικά 25.000 δισεκατομμύρια. Και επειδή η διάρκεια της ζωής τους δεν ξεπερνά τις εκατόν είκοσι ημέρες περίπου, ο οργανισμός κατασκευάζει τέτοια αδιάκοπα για να αντικαταστήσει όσα φθείρονται. Έτσι κάθε λεπτό 150 δισεκατομμύρια καινούρια αιμοσφαίρια ρίχνονται στην κυκλοφορία του αίματος.

Και επειδή τα κύτταρα του σώματός μας δεν μπορούν να ζήσουν σ' επαφή με την εξωτερική ατμόσφαιρα για να πάρουν το οξυγόνο που χρειάζονται, τα έρυθρα αιμοσφαίρια έχουν αναλάβει να τα μεταφέρουν και να πάρουν το άχρηστο προϊόν της καύσεως, το ανθρακικό οξύ δηλαδή.

Βέβαια, τα αέρια αυτά θα μπορούσε να τα μεταφέρει μόνο του το πλάσμα. Αλλά το οξυγόνο δεν μπορεί να εγκατασταθεί σε αρκετά μεγάλη ποσότητα σε ένα υγρό τόσο γλοιώδες, όπως είναι το πλάσμα. Γιατί για να εδωθεί 3.000 θερμίδες σε διάστημα 24 ωρών ένας ενήλικος έχει ανάγκη από 600 περίπου λίτρες οξυγόνου κάθε μέρα.

Μόνο που τα έρυθρα αιμοσφαίρια μπορούν να μεταφέρουν την τεράστια αυτή ποσότητα αερίων, χάρι στο σχηματισμό τους που μοιάζει με αμφίκαιο φακό και έχει έτσι μεγαλύτερη επιφάνεια. Κατά τον καθηγητή Μαρσέλ Μπερσί, διευθυντή του γαλλικού εργαστηρίου έρευνών του Έθνικού Κέντρου Μεταγίσεως Αίματος, τα 25.000 δισεκατομμύρια έρυθρα αιμοσφαίρια που έχει ένας άνθρωπος 70 κιλών καταλαμβάνουν συνολική επιφάνεια 3.000 τετραγωνικών μέτρων!

Γι' αυτό μια ελάττωσι του αριθμού τους μπορεί γρήγορα να γίνει επικίνδυνη για την υγεία και να εμφανισθούν διάφορες μορφές αναιμίας.

Από την εποχή του ρομαντισμού στη Χιροσίμα

Η αναιμία που προέρχεται από έλλειψη σιδήρου στον οργανισμό επιφέρει όχι μονάχα μια πτώση του αριθμού των έρυθρων αιμοσφαιρίων κάτω από τα 4.000.000 κατά κυβικό χιλιοστό, αλλά ταυτόχρονα και πτώση της ποιότητάς του. Στην περίπτωση αυτή η αναιμία λέγεται υποχρωμική.

Οι νέοι του 19ου αιώνα και προ πάντων οι κοπέλλες, παρουσίαζαν πολύ συχνά τη διαταραχή αυτή: ήταν οι χώρτες του ρομαντισμού, ο ρομαντικός μαρσμός.

Παραδόξως το σίδηρο έρχοταν στο κανονικό ποσοστό του όταν οι κοπέλλες αυτές παντρεύονταν. Στα χρόνια μας δεν συναντούμε βέβαια πλέον αυτό το είδος της αναιμίας, για

τι οι συνθήκες υγιεινής, διατροφής και ο τρόπος ζωής άλλαξαν πολύ.

Η ίδια έλλειψη έρυθρων αιμοσφαιρίων εμφανίζεται στα πρόωρα βρέφη που τρέφονται αποκλειστικά με γάλα επί πολύ μακρό χρονικό διάστημα. Γιατί το γάλα είναι πολύ φτωχό σε σίδηρο. Συναντούμε επίσης το ίδιο φαινόμενο σε πρόσωπα που υποφέρουν από μικρές αιμορραγίες, συχνές όμως που περνούν απαρατήρητες, όπως π.χ. όταν υπάρχει πάθηση του πεπτικού σωλήνα. Η συνεχής απώλεια αίματος προκαλεί με την πάροδο του χρόνου ένα σοβαρό έλλειμμα σιδήρου και ο μυελός δεν κατορθώνει να παράγει πια αρκετά αιμοσφαίρια. Τα αλάτια του σιδήρου όπως και μερικές τροφές σαν το κρέας, τα σπανάκι, η φακή, το ψωμί,, που περιέχουν σίδηρο θεραπεύουν την υποχρωματική αναιμία.

Μια τελείως διαφορετική μορφή διαταραχής αφορά την κατασκευή των στοιχείων του αίματος από τον μυελό των οστών όταν αυτός έχει πάθει μια τοξική αλλοίωση. Έχουμε τότε την «πλαστική» καλούμενη αναιμία, όπου τα έρυθρα αιμοσφαίρια, όπως και τα άλλα, άλλοτε αιμοσφαίρια δεν κατορθώνουν να φθάσουν στην ωριμότητα. Το δενόλι, διάφορα φάρμακα όπως η τιφομικίνη όταν παίρνονται σε μεγάλη ποσότητα, οι ακτίνες Χ και η ραδιενέργεια μπορούν να προκαλέσουν σοβαρές βλάβες του μυελού. Όσοι επέζησαν από τον βομβαρδισμό της Χιροσίμα προσελήθησαν από την αρρώστια αυτή. Η θεραπεία—συμπωματική, όπως λέγεται στην ιατρική—συνίσταται σε άφθονες μεταγγίσεις αίματος.

Η κακοήθης αναιμία εμφανίζεται αντίθετα προς τη «ρομαντική» αναιμία, όχι σαν ελάττωσι της αιμοσφαιρίνης (υποχρωμία), αλλά σαν υπερφόρτωση από την ουσία αυτή των αιμοσφαιρίων, οπότε έχουμε υπερχρωμία. Ενώ ο αριθμός των έρυθρων

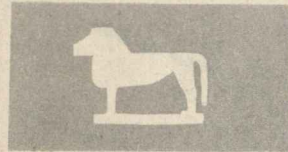
Μιλούν τ' "Αστρα

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ 5 — 18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΚΡΙΟΣ
(21 Μαρτίου—20 'Απρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαρτίου): Σας συμβαίνει να δείτε μεγαλύτερη ενεργητικότητα. Μην περιμένετε να ξεπεράσετε τελείως με τη μία δουλειά για ν' αρχίσετε την άλλη. Βάλετε από τώρα θεμέλια και επιτύχετε. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Απριλίου): Μην εμπιστευθείτε κάποιον πρόσωπο που θα σας πλησιάσει και ιδίως μην εξορτάτε τις αποφάσεις σας από τη γνώμη τρίτων προσώπων, αν δεν είναι του στενού περιβάλλοντος. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 'Απριλίου): Μην διατάζετε να βάλει σε εφαρμογή τις αποφάσεις σας ο δρόμος που έχετε χαράξει. Είναι ο σωστός και θα σας οδηγήσει χωρίς εκπόνια στην επιτυχία που τόσο επιδιώκετε.

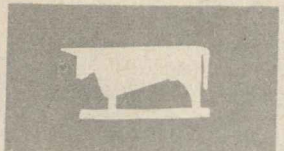
ΛΕΩΝ
(23 'Ιουλίου—22 Αύγ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 'Ιουλίου): Οι υποθέσεις σας θα πάρουν μία πολύ καλή εξέλιξη. Εάν σας ενδιαφέρει ο τομέας της γεωγραφίας, θα πάρετε μία προώθηση ή αδήσιν. Θα δεχθείτε μία ευχάριστη πρόταση. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Αυγούστου): Θα λάβετε μία οικονομική βοήθεια ή οποία και θα μεταβάλει εκ θεμελίων τα σχέδια που έκανατε έως τώρα. Οι ανησυχίες σας θα λείψουν και όλα θα εξελιχθούν πολύ ευχάριστα. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Αυγούστου): Μία ευχάριστη είδηση θα σας γεμίσει χαρά και ικανοποίηση. Δεν πρέπει όμως αυτό να γίνει άφορο, αλλά να παραμεληήσετε τα άλλα σας ζητήματα που πρέπει να τα παρακολουθήσετε.

ΤΟΞΟΤΗΣ
(23 Νοέμβρ.—20 Δεκεμ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22—30 Νοεμβρίου): Εάν υποφέρετε και εξασφαλίσετε κάποια άνεση στη διεξαγωγή των υποθέσεών σας να εισάγετε βέβαια ότι εκερδίζετε τη μισή επιτυχία. Να μην πιεσθείτε από άσχετα γεγονότα. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Δεκεμβρίου): Προσπαθήστε με τις δικές σας ενέργειες να μη παραβλέψετε τις υποθέσεις των άλλων γιατί τα πράγματα τότε θα περιπλοκωθούν και θα έχετε να πολεμήσετε με δυσκολίες. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Δεκεμβρίου): Πλησιάζετε πολύ στην επιτυχία και δεν υπολείπεται παρά το αποφασιστικό βήμα. Χρειάζεται όμως προσοχή και περισεύς για το πώς να κρατήσετε αυτό που επιτύχατε.

ΤΑΥΡΟΣ
(21 'Απριλ.—20 Μαΐου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 'Απριλίου): Μην εκνευρίζεστε γιατί θα έχετε αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που επιδιώκετε. Έξετάζετε τα πράγματα με ψυχραιμία και παίρνετε αποφάσεις κατόπιν μελέτης. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Να είσαστε περισσότερο συντηρητική. Δεν είναι ακόμη ο καιρός των εξορμήσεων. Βασίστε στην αρχή και με κάποια επιφύλαξη και όταν θεβαιωθείτε για τις διαβίσεις του ανοίξετε. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Σκεφθείτε το άπαιτο μέλλον. Δεν πρέπει να βασισθείτε από την πρώτη ανάπτυξη, αλλά να εξετάζετε αν πρόκειται να προκύψει κάτι σημαντικό που θα διαρκήσει για πολύ καιρό.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ
(23 Αύγ.—22 Σεπτ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Αυγούστου): Μην στέκεστε εμπόδιο στην εκπλήρωση των σχεδίων που με τις απαιτούμενες προεργασίες σας. Πρέπει και σεις να έχετε τα πράγματα με αισιοδοξία και να περιμένετε βελτίωση. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Σεπτεμβρίου): Με την επιμονή και υπομονή θα επιτύχετε και εκεί που νομίζατε πως ήταν δύσκολο να φθάσετε. Προσέχετε όμως όταν φθάσετε στην κορυφή να δείτε λίγη ικανότητα. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Σεπτεμβρίου): Να είσαστε περισσότερο βελική. Μην κυνηγάτε ταυτόχρονα πολλές δουλειές γιατί καταμερίζετε την ικανότητά σας και δεν την κατευθύνετε σε σημείο για να επιτύχετε.

ΛΙΓΟΚΕΡΣ
(21 Δεκεμβρ.—20 'Ιαν.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Δεκεμβρίου): Δεν πρέπει να εκτίθεστε σε υπερβολικούς κόπους γιατί θα καταναλώσετε τις δυνάμεις σας τώρα που δεν είναι απολύτως αναγκαίο. Παραβλέψτε τα περιττά και συγκεντρώστε. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιανουαρίου): Πρέπει να είσαστε πολύ ευχαριστημένη από την εξέλιξη των ζητημάτων σας και να μένετε πάντα με την άνομη πως τα πράγματα θα βελτιωθούν σύντομα και περισσότερο. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 'Ιανουαρίου): Φροντίστε να μην είσαστε ενοχλητική γιατί με αυτό τον τρόπο κινδυνεύετε να χάσετε και αυτό που έχετε αποκτήσει. Αρκεσθήτε επί του παρόντος σ' αυτά κ' ελπίστε.

ΔΙΔΥΜΟΙ
(21 Μαΐου—22 'Ιουνίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Ρωτήστε ένα πρόσωπο που να διαθέτει μεγαλύτερη πείρα από σας. Μη θέλετε να έχετε πάντα το βέτο ακόμη και σε πράγματα που δεν είναι οι αρμοδιότητές της δικής σας. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιουνίου): Όλα θα εξομαλυνθούν και θα εξελιχθούν κατά τον πιο ικανοποιητικό τρόπο. Γι' αυτό μην όζυνε τα πράγματα αλλά αφήστε τα μόνο να πάρουν τον κανονικό τους δρόμο. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Ιουνίου): Μία μικρή αδιαθεσία θα μεταβάλει τα σχέδιά σας, αλλά αυτό δεν πρέπει να είναι λόγος άρνησής σας για σας. Τα πράγματα θα ακολουθήσουν άλλο δρόμο με μία σχετική επιτυχία.

ΖΥΓΟΣ
(23 Σεπτ.—22 'Οκτωβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Σεπτεμβρίου): Η τύχη θα σας βοηθήσει σύντομα να αποκτήσετε αυτό που παρ' όλης σας τις προσπάθειες δεν υπορούσατε να επιτύχετε. Προσέχετε γιατί από σας θα εξαρτηθεί η επιτυχία. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Οκτωβρίου): Μην κρατάτε τα μάτια σας κλειστά. Η τύχη σας αγγίζει με το μαγικό της ραβδί και σεις δεν έχετε την ικανότητα να το αντιληφθείτε. Ενεργήστε με προσοχή να κερδίσετε. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Οκτωβρίου): Τα πράγματα αλλάζουν από τη μία στιγμή στην άλλη. Γι' αυτό δε έχετε καταρρώσει για ό,τι πρέπει να το κατοχυρώσετε και να μην αφήνετε τα συμφέροντά σας στην τύχη.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ
(21 'Ιανουαρ.—19 Φεβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 'Ιανουαρίου): Εάν επιτύχετε αυτή την παραγωγή εκερδίζετε τη μία μένα. Τα πράγματα θα εύκολυνθούν κατά πολύ και δεν θα έχετε τώρα λόγον να ανησυχείτε για τη μελλοντική εξέλιξη. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Φεβρουαρίου): Μην λεπτολογείτε τόσο πολύ τα πράγματα και δημιουργείτε προβλήματα. Η ικανότητά είναι να προσπερνάτε ό,τι δεν είναι συμφέρον και σκόπιμο. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—19 Φεβρουαρίου): Να μην είσαστε αυστηρή και να συγκρίνετε τα μικροελαττώματά. Αυτά δεν ενοχλούν και καλές πλευρές που μόνον αυτές έπρεπε να προσέξετε και τις αξιοποιήσετε.

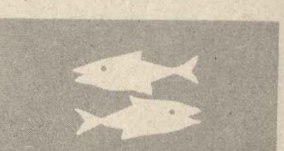
ΚΑΡΚΙΝΟΣ
(23 'Ιουνίου—22 'Ιουλ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 'Ιουνίου): Εάν εξασφαλίσετε καλύτερες προϋποθέσεις έχετε μεγαλύτερες πιθανότητες επιτυχίας. Αναθεωρήστε τις αποφάσεις και τα σχέδια που έχετε κάνει ασκόπη έως τώρα. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιουλίου): Δοκιμάστε να αλλάξετε τακτική. Αφισπαστε κατά μέρος την επιφύλαξη και προκαλέστε να εκδηλωθεί για να μπορέσετε να πάρετε και σεις μία απήσας χωρίς αμφιβολίες. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Ιουλίου): Μη διατάζετε να συμπεριλάβετε τα συμφέροντά σας και να παραστήτε άνοχη μιλία. Έξω από τα δόντια. Αγωνισθήτε και σεις γι' αυτό που σας ανήκει δίχως ταλαντεύσεις.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ
(23 'Οκτ.—22 Νοέμβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 'Οκτωβρίου): Όταν κάνετε την αρχή θα ιδείτε ότι τα πράγματα είναι εύκολα. Τα διάφορα γεγονότα θα έρθουν σαν αλυσίδα το ένα ύστερα από το άλλο και αυτά θα σας καθοδηγήσουν κατόπιν. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Νοεμβρίου): Να βλέπετε τα πράγματα με αισιοδοξία και να μην πανικοβάλλεστε με την παραμικρή δυσκολία. Η επιτυχία δεν είναι και τόσο εύκολη αλλά με την επιμονή θα τα καταφέρετε. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—21 Νοεμβρίου): Θα έχετε μία επιτυχία στον τομέα της εργασίας σας, αλλά η επιτυχία αυτή θα σας ανοίξει καινούργιους δρόμους από τους οποίους θα ξεπροβάλουν καινούργιες μέρες.

ΙΧΘΕΙΣ
(20 Φεβρ.—20 Μαρτίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—29 Φεβρουαρίου): Μην αφήνετε τους άλλους να επεμβαίνουν στις δικές σας υποθέσεις γιατί μπορεί να σας βλάψουν όσο δεν φαντάζεσθε. Πάρτε εσείς τα ήντια και κανονίστε τις δουλειές σας. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Πρέπει να προσγειωθείτε και να κυττάτε τα κατάματα την πραγματικότητα. Η αλήθεια δεν βρίσκεται εκεί που ψάχνετε. Αφισπαστε τις νύχαιρες και ενδιαφερόμετα για γεγονότα. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): Μη ρίχνετε τις ευδύνες σε πρόσωπα που δεν άνεμείχθησαν. Φροντίστε να είσαστε ανεπηρέαστη στην κρίση σας και προπαντός μην εξωτερικεύεστε. ΣΙΒΥΛΛΑ

«ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΠΡΑ ΤΑ»

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ορίζοντις:
1) ΑΝΔΕΙΣ — ΠΟΛΑ 2) ΧΑΡΑ
— ΠΕΚ 3) ΛΙΝΤΣ — ΑΡΑΝ
ΑΣ — ΕΙΛΩΣ — ΕΣ 5) ΜΕΛΑ
6) ΑΥ — ΠΑΧΟΣ — ΑΙ 7) ΤΑ
ΑΛ 8) ΤΕ — ΤΑΡΑΣ — ΟΣ 9) ΡΙΩΝ — ΦΤΕΡΟ 10) ΛΕΙΑ — ΟΡΑ
ΜΟΥ 11) ΙΕΝΑ — ΥΟΑΣΙΣ
Καθέτως:
1) ΑΧΛΑΔΑ — ΤΑΠΙ 2) ΜΑΡ
— ΥΠΕΡ — 3) ΔΟΝ — ΤΟΝ
ΣΤΕ — ΠΑΤΟΜΑ 5) ΣΙΜΑ — ΝΑ 6) ΣΙ — ΔΕΧΑΡ — ΝΥ 7) ΟΛΑΦ 8) ΠΕΡΗΣ — ΤΟΛΑ — ΚΑ — ΕΜΣ 10) ΛΕΙΑ — ΟΡΑ — ΑΡΗΣ — ΙΗΣΟΥΣ.

ΚΙΓΚΛΙΔΩΤΩΝ

ΤΑΡΑΜΑΣ
ΡΟΛΟΣ
ΠΑΛΑΜΑΣ
ΜΟΜΠΡΙ
ΦΑΣΑΡΙΑ
ΣΣΑ

ΤΙ ΚΟΙΝΟ ΥΠΑΡΧΕΙ;

Και στις δέκα λέξεις είναι το και το τέταρτο γράμμα της λέξης ΣΤ.

ΞΕΡΕΤΕ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Ρηνανία, 'Αρσάνια, Γερμανία, μανία, 'Ισπανία, 'Αλβανία, Βασκία, 'Ισραήλ, Λιβανία, Παρσάνια, σμανία.

ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΦΑΓΗΤΟ

Ορέστης — Πολύδης, Λάος, 'Ιοκάστη, 'Ηρώ — Λέντορ, Λάος — 'Αλκίπας, Δάμων — 'Αντίγονη — 'Ισμήνη.

Τα άσχημα των νέων ονομάτων μιλούν τη λέξη ΠΙΛΑΟΙ.

Ο Κ. ΑΦΡΟΠΛΑΣΤΟΣ

Υπομαρτυρούμενος απόκλιση ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΟΣ.

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Δέχεται Πανεπιστήμιο 4

(Γωνία Χαριλάου Τρικούπη)

'Αριθ. τηλ. 614-620

ΜΑΡΙΟΣ ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ

Ειδικός Στομαχοεντερικός 'Ηπατολόγος

Δέχεται: δδός Μακαδονίας

'Ορει 5—8 μ.μ. και επί ορνευθείς — Τηλ. 815-251

100%

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΗ

ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕς από περιττές τρίχες πρόσωπου, σώματος ΤΑΧΥΤΑ

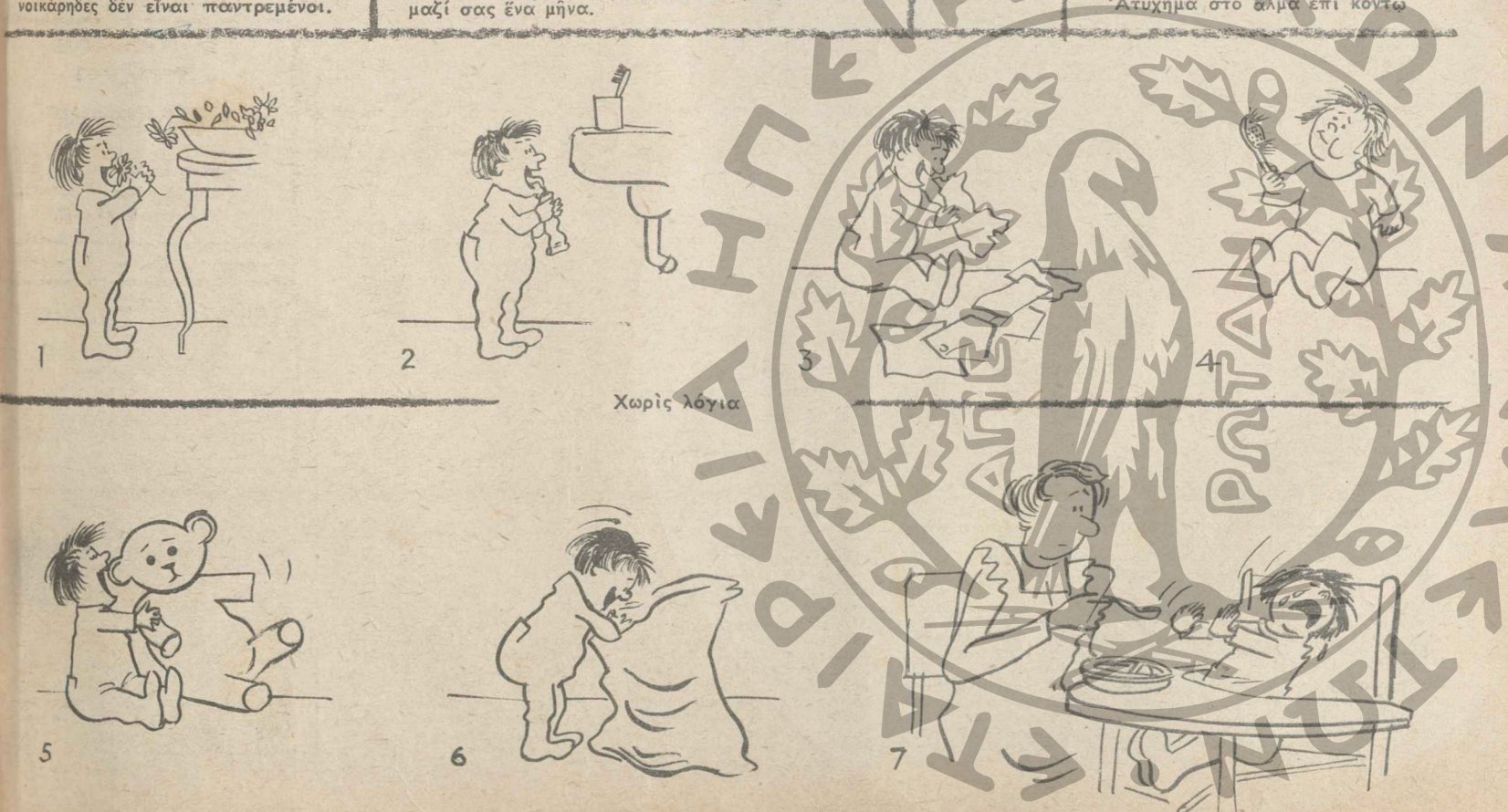
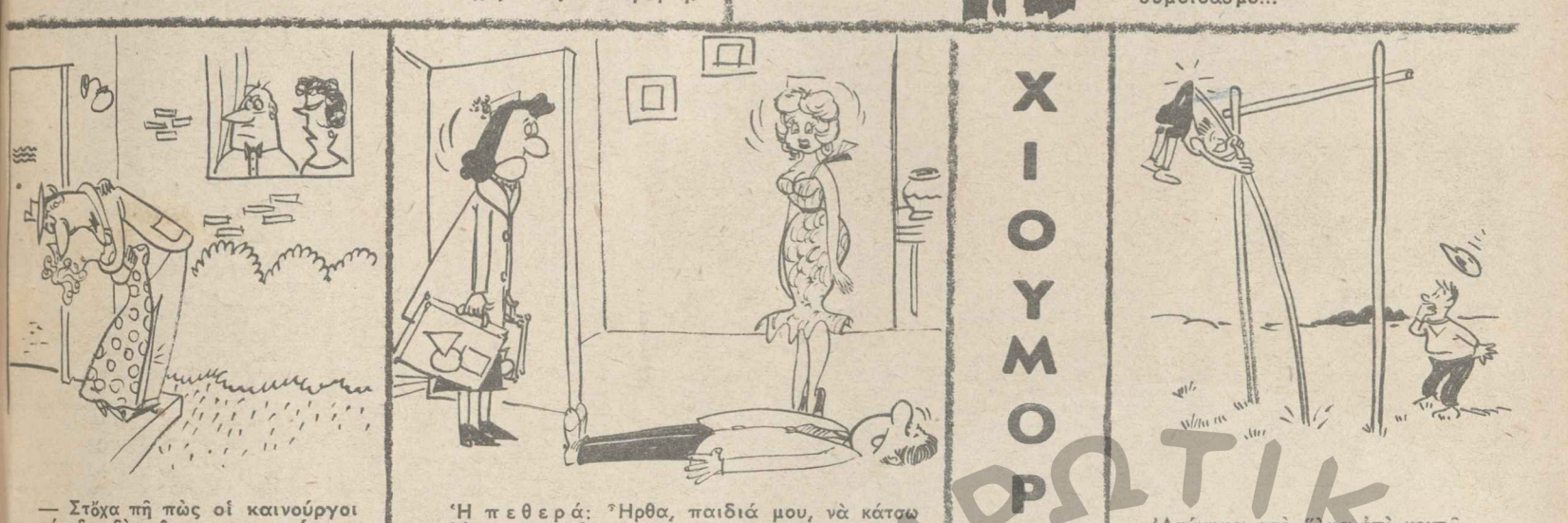
ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ

ΡΙΖΙΚΑ ΑΝΟΛΥΝΑ ΤΕΤΡΑΡΤΗ

Είμαστε δανεισμένοι 'Ημερήσιος Κέντρο

ΕΣΤΗΤΙΚΕΣ ΜΟΝΕΣ ΜΕ ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ

ΦΑΟΣ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΤΡΑΙΝΙΝΓ

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

"Όσα ρούχα και αν πλύνετε, το DAL διατηρεί την απαλότητα και την ομορφιά των χεριών σας, χάρις εις την ειδικήν επιστημονικήν παρασκευήν του.

Μικρή ποσότης του DAL χρειάζεται για να έχετε ένα ολόκληρο σωρό από ρούχα ολοκάθαρα. Μόνη σας δα διαπιστώσετε την μεγάλη του απόδοσιν. Επί πλέον, είναι και φθηνότερον από τα ξένα απορρυπαντικά!

Τό σπητικό σας δα είναι πιο χαρούμενο και πιο εύτυχισμένο, όταν η μπουγάδα χαρίζει στα ρούχα σας ένα λεπτό και ευχάριστο άρωμα. Τό DAL έχει ένα τόσο λεπτό άρωμα, πού δα σας ένδουσιάζη!

Συγκρίνατε τό DAL με όλα τα άλλα απορρυπαντικά και δα διαπιστώσετε, ότι είναι τό μόνον με τόσα πολλά πλεονεκτήματα: Ρούχα ολοκάθαρα, οικονομικό πλύσιμο, λεπτό και ευχάριστο άρωμα, απαλά χέρια!

Αγοράστε σήμερα

DAL είναι συμφέρον σας!

Όμορφαίνει ό,τι πλένει